

ΦΩΝΗ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

ΕΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΠΙΒΟΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΟΡΘΟΦΡΟΝΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ.

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΚΑΘ' ΉΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

—♦♦♦♦♦—

1849.

Τοῖς ἐντυχάγουσι.

Δολιωτάτη καὶ τρομερὰ ἐπιβουλὴ, πρὸ πολλῶν ἔτῶν ἐνεργεῖται κατὰ πάντων τῶν δρθιδόξων. Ὄλος ὁ σκεπὸς αὐτῆς τείνει ἵνα φέρῃ κατά μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως, πρῶτον μὲν τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν διὰ τῆς σατανικῆς πλάνης καὶ διὰ τῆς ἀνομίας εἰς ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους καὶ μετὰ τοῦτο σφαγὴν γενικὴν, θανάτους καὶ συμφορὰς διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων, διὰ τῆς ἐκ τῶν ἀρχῶν ἀποστασίας, καὶ δι' ἄλλων πολλῶν καὶ σκολιῶν τρόπων, καθ' δι' τρόπον ἡκολούθησεν εἰς τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Ι. αἰῶνος, ἐπὶ Λοδοβίκου ιτ'.¹, καὶ διὰ τέλος ἐτι θλεθριώτερον δύον τὸ δυνατόν. Τό πρᾶγμα ἔλαβεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν διὰ τὴν ἀπειροκακίαν τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ διὰ τὴν τούτων ἀθωτητα καὶ ἀπλότητα, καὶ ἀπὸ τότε προοδεύει ἀδιαλείπτως, ἐκ τοῦ ὅποιου ἐπαπειλοῦνται παγκόσμια καὶ μεγάλα δεινά. "Ἐνεκα τούτου ἐκρίθη τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα ἡ ἔκδοσις διὰ τύπου, μιᾶς πολὺ ἑκτεταμένης ἐπιστολῆς ἐνὸς δρθιδόξου, γενομένης εἰς ἀπάντησιν πολλῶν ἄλλων ἐνὸς ἄλλου ὄμόφρονος καὶ φιλογενοῦς. Τὰ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενα εἰσὶ τὰ ἐφεζῆς".

Α'. Ποῖος ὁ ποιητὴς τῆς ἐπιβουλῆς, πόθεν ἐκινήθη εἰς αὐτὴν, ὅποιους δλεθρίους σκοποὺς ὑποκρύπτει καὶ ποίους συναγωνιστὰς εἰς αὐτὴν ἔχει.

Β'. Όποιος δολίους τρόπους καὶ βαδιουργίας μετέρχεται εἰς αὐτήν.

Γ'. Ποῖα τὰ αἴτια διὰ τὰ ὅποια προοδεύει καὶ εὔστοχεῖ.

Δ'. Πόθεν καὶ ἐκ ποίων ἀνομιῶν προῆλθεν οὗτος ὁ ἀπαισιώτατος καὶ φρικτὸς πειρασμός εἰς τοὺς δρθιδόξους.

Ε'. Όποια ἔργα ἀπαιτοῦνται περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, προόδου καὶ εύδαιμονίας τῶν δρθιδόξων.

ΣΤ'. Όποιον ἐλπίζεται δι τι ἔσται τὸ τέλος.

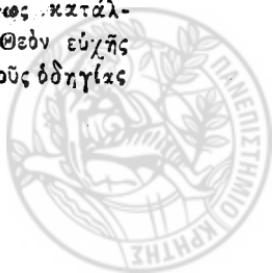
Φαίνεται ὅτι καθὼς λέγει ὁ Συντάκτης αὐτῆς ἐγράφει
 αὐτοσχεδίως καὶ ἐν πολλῇ καὶ κατεπειγούσῃ σπουδῇ, διὰ τοῦτο
 θεωροῦνται ἐν αὐτῇ πολλαὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀνωμαλίαι.
 Τὰ δσα ὅμως λέγει, πραγματικῶς ὑπάρχουσιν ἀληθῆ καὶ
 δμολογούμενα παρὰ πᾶσι τοῖς συνετοῖς καὶ ὀρθόφροσι. Ἐξ
 αὐτῶν ὅμως τῶν λεκτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐπαναλήψεων ἔτι
 πολὺ πιθανὸν μήπως τὰ ὅργανα τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ εὑρωσιν
 ἀφορμὴν καὶ ἐπιφέρωσι πολλὰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας
 κατὰ τοῦ Συντάκτου καὶ κατὰ τοῦ Ἐκδότου. Τὸ πρᾶγμα
 κατήντησεν εἰς τοσαύτην ἀπαίσιον καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν, ώς
 ἔστι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, δι’ ἐνεργείας καὶ ὀδηγίας αὐτῆς τῆς
 ξένης ἐπιβουλῆς, ώστε τὴν σήμερον πᾶσα γνησία καὶ χριστι-
 ανικὴ ἀλήθεια καὶ πρᾶξις εἰς οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
 κλησίας καὶ εἰς ἀσφάλειαν τούτου τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους,
 οὐ μόνον διαβάλλεται καὶ συκοφαντεῖται, ἀλλὰ θεωρεῖται ως
 ἔγχλημα καὶ ἔργον ἐνοχῆς βαρυτάτης καθ’ ὃν τρόπον ἐγίνετο
 καὶ εἰς τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθὼς ἐκ
 τοῦ ἐναντίου, βραβεύεται ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ πλάνη καὶ ἡ
 κοινὴ προδοσία. Κύριος δὲ Θεὸς δὲ Παντοκράτωρ καὶ πολυέ-
 λεος δώῃ σύνεσιν καὶ φωτισμὸν τοῖς πᾶσιν εἰς ἐπίγνωσιν
 καὶ τελείαν ἀποστροφὴν τῆς πλάνης καὶ τῆς πονηρίας ἐξ ὧν
 προέρχονται δλα τὰ δεινὰ καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ καὶ ὁ πρόσκαι-
 ρος καὶ ὁ αἰώνιος θάνατος εἰς ἐπίγνωσιν δὲ καὶ ἀποδοχὴν
 τῆς ἀληθείας καὶ τῆς γνησίας καὶ κατὰ Θεὸν ἀρετῆς ἐξ ὧν
 πηγάζει ὅλη ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐν τῷδε τῷ βίῳ,
 ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, καὶ ἡ εἰς οὐρανούς ἀνάβασις.

Ο Ἐκδότης I. M.

Περιπόθητέ μοι καὶ γνήσιε Φίλε·

Ο ούρανὸς ἡ γῆ εἰσὶ πολλοῦ σκυθρωποὶ θεαταὶ τῆς νῦν ἀπαίσιου καὶ τρομερᾶς ἐποχῆς, ἐν ᾧ ἐνεργεῖται καὶ προοδεύει ἀδιαλείπτως εἰς τοὺς ὄρθροδέξους ἡ ἐκ Θεοῦ ἀποστασία, διὰ δολού συνεργείας τοῦ κοινοῦ καὶ ἀρρέπου ἔχθροῦ καὶ τῶν τούτου ἀντιπροσώπων καὶ ὑπαλλήλων, ἐνεκα τῆς ὁπολας πάσχει, κλονεῖται καὶ κινδυνεύει δῆλος οὕτος ὁ αἰσθητὸς κόσμος. Ἐλαθον καὶ ἀνέγνων τὰς πρὸ πολλοῦ καὶ κατὰ κκιροὺς δοθείσας μοι ἐπιστολάς Ιου, διὰ τῶν ὁποίων δικαίως μὲν ἐλεεινολογεῖς τὴν ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε κρίσιμον καὶ φρικτὴν κατάστασιν τούτου τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀθλίου αἰῶνος καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυπαθοῦς ἥμαντος Κιθνους. Αἱ αὐτῶν ἐζήτησες καὶ ζητεῖς παρ' ἐμοῦ πολλάκτες, ἵνα δώσω γνώμην, ἐὰν οἶδα, πόθεν πηγαδίουσιν εἰς ἡμᾶς τοιοῦτοι ἀπαίσιοι, ἀλλεπάλληλοι καὶ βαρεῖς πειρασμοί, καὶ ὅποιον ἅρα γε συμπεραίνω ἔτι ἔχει τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων· χρέος δὲ Ἱερὸν καὶ ἀπαρατήτητον συνειδήσεως ἔκρινα ἵνα ἀκαντήσω τὸ κατὰ δύναμιν ὡς πρὸς τοιοῦτο μέγα καὶ φοβερὸν. ἀντικείμενον, καὶ εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν τείνει ἡ ἀνὰ χείρας αὐτοσχεδίως καὶ ἐν κατεπειγούσῃ σπουδῇ διὰ τοὺς περιστοιχοῦντας με πειρασμοὺς γεγραμμένη ἐπιστολὴ μου, καὶ ὡς περιέχουσαν τοιεύτην σπουδαιοτάτην καὶ μεγάλην ὑπόθεσιν, ὅποις οὐδέποτε ἄλλοτε σχεδὸν εἰς τὸν κόσμον ἐφάνη τοιαύτη, δῆς δὲν τὴν ὑῆψιν καὶ προσοχὴν εἰς τὰ ἐν αὐτῇ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους. Πίστευσον δὲ ὅτι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀκρότασιν ταύτης ἐπιβλέπει ἐφ' ὑμᾶς ἀπ' οὐρανοῦ δὲ Πλάστης καὶ δὲ Δημιουργὸς τοῦ παντὸς, διτὶ γίνονται σπουδαῖοι καὶ Περίεργοι θεαταὶ δῆλος δὲ ἀρρατος κόσμος τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκλεκτῶν ἀγγέλων καὶ δλων τῶν ἀγίων τὰ πνεύματα, καὶ ὅτι ἐν τῇ φοβερῷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως αὐτοὶ ἔσονται εἴτε μάρτυρες καὶ κριταὶ, ἐάν οἱ ἐν αὐτῇ λόγοι ἀμεληθῶσιν, ηδὲ ἀλλως πῶς περιφρονηθῶσιν, εἴτε φίλοι καὶ συμπανηγυρισταὶ ἐάν εἰς αὐτοὺς γένηται ἡ κατὰ τοῦ πνεῦμα τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ θεαρέστως κατάλληλος καὶ ἀνήκουσα γρῆσις, προηγουμένης ἐκτενοῦς πρὸς Θεὸν εὐχῆς καὶ δεήσεως διὰ γορηγρίαν ἀληθινοῦ φωτισμοῦ καὶ ἀσφαλοῦς δόηγίας περὶ τῶν πρακτέων.

Η πιερί ή; ὁ λόγος ἐπιβουλή, φίλη, ἐπενοήθη, ἔκινηθη καὶ ἐνεργεῖται πρὸς ἑνὸς περίπου αἰῶνος διὰ τὴν ἀνεπαίσθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τόσον τῆς Δυτικῆς, ὃσον καὶ πολλῷ μᾶλλον ἥδη τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας διὰ τὴν ἀντεισαγωγὴν καὶ διὰ τὴν γενεικὴν ἔκπασιν τῆς Λουθηροκαλβινικῆς πλάνης, διὰ τὸν ὅλεθρον εἰς τοὺς λαοὺς καὶ διὰ τὴν πτώσιν καὶ καταστροφὴν πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Πολιτικῆς ἀρχῆς. Καθὼς δταν διατρέπεται ἡ ἀσφάλεια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας καὶ ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς, φέρει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην, εὐδαιμονίαν καὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ εἰς τὰ γνήσια αὐτῆς τέκνα, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβιβάζει αὐτὰ εἰς τὴν βροτίειαν τῶν Οὐρανῶν καὶ εἰς τὴν ἐμήγυρην τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, ὡσαύτως ἐκ τοῦ ἐναντίου ὄσακις νοθεύεται ἡ ταύτης ἀλήθεια καὶ ἐνεργεῖται ἡ ἐξ αὐτῆς ἀποστασία, ὃπου φαίνεται ἀχώριστον τὸ Σατανικὸν καὶ τῆς πρώτης ἀποστασίας τὸ πνεῦμα, φέρει πάντοτε κλόνον καὶ κίνδυνον εἰς τὸν κόσμον, γενικὰς ταραχὰς, ἀποστασίας, συμφορὰς, σφαγὰς, θανάτους καὶ συγχρόνως σέρει τοὺς ἔχθρους αὐτῆς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀποστάτας εἰς τὴν πτώσιν τῆς αἰωνίου κολάσεως ὃπου ἔπειτε καὶ ὁ πρῶτος ἀρχὴγός τῆς ἀποστασίας ὁ Σατανᾶς. Μεγάλα καὶ φοβερὰ δεινὰ ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ λαοῦ προελθοῦσα Μωκμεθανεκὴ πλάνη εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἀλλ' ἀσυγκρίτῳ λόγῳ φιλοτερερά καὶ δλέθριώτερα ἔφερεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐπαπειλεῖ ἵνα φέρῃ ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου γεννηθείσα Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις εἰς τὴν Δύσιν, ὡς ἔπειτα εἰς ἄλλο μέρος τῆς ἐπιστολῆς ἐκτεινόμεθα ἐνεργέστερον περὶ τούτων. Αὕτη ἡ αἵρεσις ἔρεται πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τὸν ἔσχατον καταρτισμὸν τοῦ δόλου καὶ τῆς κακίας τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ δολίως καὶ πολυτρόπως τὴν κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπιβουλὴν ὑπὸ διαφόρους ἀπτηλούς καὶ δειλεστικούς λόγους. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ Ἀρρίγου Ή. τοῦ Βροτιλέως, ἀν καὶ ἔχθρος ἀδιάλλακτος κατ' αὐτῆς τῆς αἱρέσεως, ἤκολούθησε διὰ παρανόμους αἰτίας τὸ ἐκ τῶν Πάπων τῆς Ἐώρωπης συγίσμα, ἡ συγγάνευσις τῆς Ἑκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἡ νόθευσις τῶν Σχολείων καὶ τῆς φιλοσοφίας, ὁ ἔσχατος βιθυρὸς τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ὑποκρίσεως εἰς τοὺς πρώτους ἐκεῖ διπάδους αὐτῆς τῆς αἱρέσεως διὰ τὸν ἐκ τοῦ βροτιλέως φόβον, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν τῶν τρόπων ἔλαχεν ἔκταπιν καὶ ἐγένετο ἐκεῖ γενικὴ ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ πλάνη, εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Ἀρρίγου. Ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ . . . Κρόμβελ πρεσβυτερικὸς ὃν ἐξ αὐτῆς τῆς αἱρέσεως, πρῶτος τῶν ἄλλων περὶ τὰ μέσα τοῦ ιζ. αἰῶνος, ἐπενόησε καὶ ἔρεται ὑπὸ τὸ δνομα τῆς ἐλευθερίας τὸν μυ-

στικδν διοργανισμὸν τῆς ὅλως Ιατανικῆς ἑταιρίας τῆς λεγομένης Φαρμακονίας, διὰ τῆς ὁποίας ἔφερεν ἐπισήμως τὸν θάνατον εἰς τὸν τότε ἔκει βασιλέα Κάρολον τὸν Ἀ. γενόμενος αὐτὸς κυριάρχης τοῦ Κράτους περὶ τὰ εἶκοσι ἔτη. Ἐκεῖ κατὰ πρῶτον, εἰς αὐτὴν τὴν αἱρεσιν, διεθρυλλήθη ὡς εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τὸ ὄνομα τῆς ψευδωνύμου ἐλεύθερίας καὶ ὑπ' αὐτὸς τὸ ὄνομα, διὰ τὰς προλαβόσας καταχρήσεις καὶ τυρχνίας τῶν Πάπων τῆς Ῥώμης καὶ διὰ τὸν ἐκ τοῦ Ἀρρύγου φόβου ἐλασσον εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσόδον ὅλα τὰ ἀπαίσια καὶ ὀλέθρια εἶδη τῆς πλάνης, τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πάμπολλα κακὰ ἀνεφάνησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκ τῆς Λουθηροκαλβινικῆς πλάνης, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἔκεισε πονηρὰ καὶ βαθεῖα διπλωματία, ἐδιδάχθη καὶ ἐπενόησε τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἔπειτα ἐνεργεὶ δολίως μὲν καὶ ἀδιαλείπτως ἵνα φέρῃ διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς, οὐ μόνον τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἕκτασιν αὐτῆς τῆς αἱρέσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν τελείαν καταστροφὴν εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος. Βις αὖτὴν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκινήθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ μεγάλου φόβου, ἀλλ' εἰς αὐτὴν, μετὰ ταῦτα ἐστήριξε καὶ στηρίζει τοιαύτας λαμπρὰς καὶ μεγάλας ἐλπίδας, ὡς εἴσως ἐλπίζει ἵνα ἀναφανῇ μίας ἡμέραν Μονάρχης ὅλου τοῦ κόσμου ὡς ἦτο τὸ πάλαι ἡ Ῥώμη.

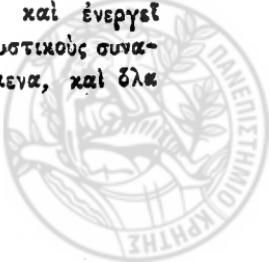
Οἵτις προσεκτικῶς παρατηρήσῃ τὴν ιστορίαν αὐτῆς τῆς αἱρέσεως τῶν Διαμαρτυρουμένων, τοὺς δοσοὺς πολέμους καὶ Τραγῳδίας ἥνοιξεν εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς δύσεως τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν εἶχον τότε οἱ Πάπαι τῆς Π. Ῥώμης τόσον εἰς τοὺς θρόνους, δοσοὺς καὶ εἰς τοὺς λαοὺς ἵνα κινῶσι καὶ ἐμπνέωσι τὴν γενικὴν κατὰ τῶν αἱρετικῶν συνωμοσίαν, τὸ μῆσος τὸ ὁποῖον ὑποτρέφουσιν ὅλοι οἱ ἄλλοι: χριστιανικοὶ λαοὶ, κατὰ τῶν δοσῶν κρατοῦσιν αὐτὴν τὴν αἱρεσιν, οἱ φόβοι οὔτινες εὐλόγως ἥκολούθησαν εἰς δοσοὺς τοὺς Λουθηρο-Καλβινικοὺς λαοὺς, δοτες οὐ μόνον ὄλιγος ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς λαοὺς, ἀλλὰ καὶ διηρημένοι ἐν ἑαυτοῖς εἰς διάφορα ἀντιφέρομενα κόδματα διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐν αὐτοῖς αἱρέσεων, καὶ εἰδότες πόσον ἀδιάλλακτοι καὶ τραγικοὶ ἀποβάλλουσιν οἱ πολέμοι διταν ἡ αἰτία καὶ τὸ ἀντικείμενον τούτων ὑπάρχει ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας ὅστις, λέγω παρατηρήσει νουνεχῶς ταῦτα πάντα καὶ ἀλλα πολλὰ μανθάνει καὶ βλέπει τὰς αἰτίας ἐξ ὧν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐκινήθη κατὰ πρῶτον εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλὴν. Ἐκ τοιαύτης, λέγω πάλιν, ἀφορμῆς ἐκινήθη ἐν ἀρχῇ καὶ ἐπενόησε καὶ ἐνεργεὶ ἀπὸ τότε μυρίας ῥαδιουργίας καὶ τρόπους δολίους ἵνα σβέσῃ καὶ καταργήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς Δυτικῆς, ἐπειτα δὲ διὰ περισσοτέρας

μανίας καὶ τέχνης καὶ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας.
Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλὴν ἐπενόησε συγχρόνως καὶ τρόπους διὰ τῶν
δποίων ἐπαπειλεῖ ἵνα φέρῃ τελείαν καταστροφὴν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ
Κράτη καὶ γενικὴν ἔκτασιν νέων αὐτῆς κατακτήσεων καὶ ἀποικιῶν.
Όλον τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργεῖται ἀπ' ἀρχῆς, οὐ μόνον ὑπὸ¹
πολὺ βίθος δόλου, τέχνης καὶ ὑποκρίσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὸ πρό-
σχημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπ' ἐλπίδι τῶν ἐπιβουλευομένων μιᾶς αἰ-
σιου τάχα μεταβολῆς καὶ γενικῆς μεταρρύθμίσεως τῶν πραγμάτων.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἰκειοποιεῖται, κινεῖ καὶ δημαγγεῖ τοὺς
λαοὺς, κατασκευάζει εὔστοχα καὶ δραστήρια δργανα τῆς κοινῆς προ-
δοσίας, ἀνοίγει αὐτοῖς δόλον τὸν χείμαρρὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ πάσης
κακίας, κινεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, οἰκοδομεῖ
τὴν κατὰ τῆς πίστεως, κατὰ τοῦ κλήρου, κατὰ τῶν θρόνων καὶ κα-
τὰ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσίαν, καὶ ἐν-
ταυτῷ ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ τὸν σύμμαχον εἰς τοὺς θρόνους,
καὶ συγχρόνως τὸν ὑπερασπιστὴν καὶ προστάτην τῆς ψευδωνύμου ἐ-
λευθερίας τῶν Συνταγμάτων καὶ τῶν Δημοκρατιῶν. Ἐκ τούτου ἔχει
τὴν ἀφορμὴν καὶ διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπαισίους καὶ ὄλεθρους σκο-
ποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀποστασίας καὶ ἔνεκα τούτου βλέπο-
μεν διεισδύεις εἰς τὴν ἐπ τοῦ θρόνου πτῶσιν πρὸς τὴν
Ἀγγλίαν καταφεύγουσι, καὶ δόλοι οἱ ἀποστάταις λαοί, τυχόντες ἀ-
νάγκας, τὴν Ἀγγλίαν ζητοῦσι καὶ προσκαλοῦσιν, ὡς πρόμαχον, δόπ-
γὸν καὶ προστάτην. Όλη ἡ δύναμις καὶ ἡ σφρά αὐτῆς τῆς πολι-
τικῆς εἰς τοῦτο μόνον ὑφίσταται, εἰς τὸ ἐνεργεῖν καὶ φέρειν πρὸς
δόλας τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν τούτων
καταστροφὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας καὶ τοῦ καλοῦ, καὶ διὰ
τοιούτης ῥάδιονυργίας καὶ τέχνης, ὡστε αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλευόμενοι γί-
νονται πρόθυμοι ἐργάταις καὶ δργανα πρὸς δόσα τείνουσιν εἰς αὐτὸν
τὸν σκοπὸν. Αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς ἐργα ὑποκεκρυμένα καὶ ἀποτε-
λέσματα θεωροῦνται, ἡ πλάνη, ἡ διαφθορὰ, ἡ νόθευσις καὶ τὸ πνεῦ-
μα τῆς καινοτομίας τόσον εἰς τὰ θρησκευτικὰ, δσον καὶ εἰς τὰ
πολιτικὰ, φιλοσοφικά τε καὶ φιλολογικά καὶ πᾶσα ἄλλη ἀνωμαλία,
τὰ δποῖα ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ τὴν δελεαστικὴν ἐλπίδην τῆς ἐπὶ τὸ κρείτ-
τον τάχα μεταρρύθμίσεως καὶ μεταβολῆς ὑπενέργονται εἰς δόλα τὰ
ἐπιβουλευόμενα Κράτη καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ προσδένουσιν ἐπὶ τὸ
χεῖρον καὶ ἀναπτύσσονται ἐπαπειλοῦνται μεγάλας καὶ γενικὰς συμ-
φορὰς καὶ καταστροφάς. Αὐτὴ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐστρέβλωσε καὶ
ἐνόθευσε κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τοῦ θείσμου καὶ τῆς ἀθετίας
ὅλον τὸ φιλοσοφικὸν καὶ φιλολογικὸν σύστημα καὶ δόλα τὰ Σχολεῖα
καθ' ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Αὐτὴ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων

ένεργεις, καὶ γίνεται διὰ τῆς φαδιουργίας μία δλως ἐστρεβλωμένη, ἀνώμαλος, καὶ ἀλειπνὴ μόρφωσις εἰς τὸν βραχιόπαιδας τῶν ἄλλων, αὐλῶν ἵνα μὴ φανῶσι ποτὲ ἀξιοῖς καὶ ίκανοὶ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς κατ' αὐτῶν ἐνεργουμένης ἐπιθυμοῦ, οὕτε ἀξιοῖς διοικήσεως καὶ προόδου. Αὐτὴν ὑπενεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς καὶ διαδίδονται εἰς τοὺς θρόνους, εἰς τοὺς ἐπισήμους, εἰς τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν, εἰς δλας τὰς πρωτευούσας τῶν πόλεων καὶ εἰς δλας τὰς κεντρικὰς θέσεις οὐ μόνον ἢ πλάνη, ἀλλὰ καὶ δλα τὰ σκάνδαλα τῆς πολιτείας καὶ τῆς διαφθορᾶς, τόσον διὰ τὴν εὔστοχον ἐκείθεν διάδοσιν τοῦ κακοῦ καὶ εἰς δλον τὸν ἄλλον λαὸν, δσον καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ γίνεσθαι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς εἰς δλον τὸ ὑπήκοον μισητοὶ καὶ εὐκαταφρόντοι. Αὐτὴν ὑπενεργεῖ καὶ γίνονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας οἱ μυστικοὶ διεργανισμοὶ τῶν ἔταιριῶν τῆς λεγομένης Φαρμακονίας διὰ τὴν κατὰ τῆς πίστεως, κατὰ τοῦ κλήρου καὶ κατὰ τῶν θρόνων συνωμοσίαν εἰς δλα τὰ ἐπιθυμούμενα Κράτη, διὸ καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιθυμοῦ, ἔργα καὶ κατορθώματα θεωροῦνται δλαι αἱ γενόμεναι ἀποστασίαι εἰς δλον τὸ καθ' ἡμέτερον πρὸ ἐνὸς περίπου αἰώνος καὶ μέχρι τῆς σήμερον. Τοιαῦταις πρὸς ταῖς ἄλλαις ὑπάρχουσιν ἢ περὶ τὰ τέλη τοῦ Ι. αἰώνος τρομερὰ καὶ ἀπεραδειγμάτισσος τραγῳδία τῆς Γαλλίας καὶ δλαι αἱ ἐξ αὐτῆς συνέπειαι, ἢ τῆς Ἀνατολῆς κινηθεῖσα ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ μικρὸν τὴν ἀθρόαν κατάργησιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τὸν δλεθρὸν καὶ ἀρανεομὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ κατὰ τοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οίκου συνωμοσία εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἥτις ἀνεκαλύφθη μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ δλαι αἱ μετὰ τὴν ἀναγγώρισιν τῆς νομιζομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας γενόμεναι ἀποστασίαι εἰς δλην τὴν Δύσιν· δποιαὶ ἢ πρὸ δλίγιων ἐτῶν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ἡρόνου ἀναβίβασιν τοῦ Φιλίππου ἐπ', ὄνόματι τοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν Δεύτερην κατὰ τῆς ἐκεί Ῥωσσικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν Πορτογαλλίαν, εἰς τὸ Βελγίον, εἰς τὴν Ισπανίαν, εἰς τὸ Παπικὸν Κράτος, ἢ προσφάτως εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὸν ἡρόνου καταβιβασμὸν τοῦ Φιλίππου εἰς σύστασιν τῆς λεγομένης δημοκρατίας, ἢ εἰς δλην τὴν Ἰταλίαν, ἢ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἢ εἰς τὴν Προυσίαν, ἢ εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ αἱ εἰς δλα τὰ ἄλλα μέρη δποιαὶ ἀνεφάνησαν τοιαῦται ἀνωμαλίαι καὶ ταραχαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰ δποιαὶ δλα παραβαλλόμενα ὡς πρὸς τὰ δσα ἄλλα παρασκευάζει πρὸ πολλοῦ καὶ ὑπενεργεῖνα φέρῃ εἰς ἔργον, φαίνονται τόσα προοίμια καὶ ἀρχαὶ ὀδίνων.

Ἡ διπλωματία τῆς Μεγ. Βρετανίας ἥτις ἐπενόσης καὶ ἐνεργεῖ δλα ταῦτα καὶ τὰ παρακλήσια, ἐκίνησε καὶ ἔχει ὡς μυστικούς συναγωνιστὰς, ὡς ἔχομεν περὶ τούτου πολλὰ πιθανὰ διδόμενα, καὶ δλα

τὰ ἄλλα Λουθηρο-Καλβινικὰ Κράτη, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας γενεκήν ἐπιβούλὴν καὶ συνώμοσίαν ὑπὸ διαφόρους ἀπατηλοὺς λόγους. ὅτι, δηλαδὴ, δῶς οἱ λαοὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δόγματος εἰς δύος ἐνυπάρχει καὶ διατηρεῖται τῆς θρησκείας τὸ πνεῦμα, ὑποτρέφουσι κατὰ τῶν διαιωρτυρουμένων ἀδιάλλακτον μίσος καὶ ἀποστροφὴν, ὅτι τοῦτο φέρει αὐτοῖς ζημίαν καὶ μέγαν κινδυνὸν εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν πολέμου, καὶ μάλιστα ἐὰν ποτὲ δι᾽ ἐνεργείας τῶν Πάπων, Πατριαρχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ κλήρου συμβιβασθῇ ἡ ἐνωσίς τούτων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἀνατολικῆς, δηλαδὴ, καὶ τῆς Δυτικῆς. Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, ἐν καιρῷ ὅτε ἡ κοινὴ ἐπιβούλὴ ἐνεργεῖ πρὸ τοσούτου καιροῦ ἵνα φέρῃ τὴν κατάργησιν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δόγματος, συγχρόνως ἐπενόησε τρόπους, διὰ τῶν δποίων ἔρεθιζει τόσον τοὺς Δυτικοὺς κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Ἀνατολικῶν, δύον καὶ τούτους κατ᾽ ἔκείνων. Ἐκίνησε δὲ αὐτὴ ἡ πολειτικὴ καὶ ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβούλην καὶ δῶς τοὺς ἀπανταχοῦ ἐπισήμους Ἐβραίους συνεισφέροντας μέγαλας ποσότητας χρημάτων εἰς τὸ Ταμείον τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ λόγῳ ὅτι μέλλει ἵνα καταργήσῃ τὰς εἰδωλολατρικὰς δεισιδαιμονίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς αὐτὴ λέγει, τὴν εἰς τὸν λαὸν ἔχουσίαν καὶ ἐπιρροὴν τῶν Πάπων, Πατριαρχῶν, Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν, καὶ δι᾽ ἀπατηλῆς ὑποσχέσεως ὅτι μέλλει ἵνα ἀνεγείρῃ τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ συστήσῃ Κράτος Ἐβραϊκὸν εἰς τὴν Παλαιστίνην, Πολλάκις δὲ εἰς μανδύλια καὶ εἰς διάφορα σκευη καὶ πανικά ἐνεργεῖ καὶ τυποῦται ἡ ἀνακαίνισις αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ καὶ ἄλλοτε πάλιν κινεῖ καὶ διαφημίζεται διὰ τῶν ἐφημερίδων ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ καθῆκον τῆς συστάσεως τοῦ Ἐβραϊκοῦ Κράτους. Τοῦτο τὸ δεύτερον γίνεται, τόσον ἵνα διδῷ ἀφορμὴν ἐλπίδος εἰς τοὺς Ἐβραίους, δύον καὶ διὰ σκάνδαλον εἰς δῶς τὰς ἄλλας αὐλὰς κατὰ τῆς λεγομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Δι᾽ αὐτὸν τὸν σκοπὸν καὶ διὰ σκάνδαλον ὅταν ἡ ἐπιβούλη ἀνεκάλυψε τὴν φιλεκήν λεγομένην Ἐταιρίαν εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν, ἐκίνησε πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλοῖς καὶ ἐγένοντο οἱ Ἐβραῖοι συναγωνισταὶ καὶ ἐμπαίκται εἰς τὸν Ἱερόσυλον φόνον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν ἑτει 1821, ἐπὶ σκοπῷ, δηλαδὴ, ἵνα δώσῃ τοῖς Ἐβραίοις ἐλπίδας εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς γενομένας ὑποσχέσεις. Ἐκίνησε δὲ καὶ ἔχει ὡς συνχρωνιστὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιβούλην καὶ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν. Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐπενόησε πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους διὰ τῶν δποίων ἔλασθε στενὴν καὶ ἀδιάσπαστον μετ' αὐτῆς σχέσιν τὴν δόποιαν ἀπὸ τότε κινεῖ κατὰ πάντα καὶ διευθύνεις ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀπαίσιον καὶ διέθριον τέλος. Δι᾽ αὐτὴν τὴν

αιτίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκίνησε καὶ ἐγένετο ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας, καὶ διὰ τρόπου δλῶς ἀποκρύφου καὶ μυστικοῦ ὁ διοργανισμὸς τῆς φιλικῆς ἑταίρειας καὶ δι' αὐτῆς ἡ κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ κλήρου συνωμοσία, ἐπειτα δὲ αὐτὴ ἀνεκάλυψε τὸ πράγμα εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἐφαίνετο κατὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους σύμμαχος αὐτῆς, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα λάβῃ στενὴν μετ' αὐτῆς σχέσιν, καὶ φέρῃ ἐξ αὐτῆς γενικὸν ὅλεθρον καὶ φθοράν εἰς τοὺς Ἑλληνας διὰ τῶν Ἀγαρηνῶν. τὴν δούλειαν καὶ ἔφερε καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τόσου πλῆθος κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν. Λουθηρο-Καλβίνους δὲ Ἐβραίους καὶ Ὀθωμανούς ἐκίνησε καὶ ἔχει συναγωνιστὰς τόσους εἰς τὴν κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς, δοσον καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας συνωμοσίαν.

Τὰ δοσα κακὰ δύως ἔφερε καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας παραβαλλόμενα ώς πρὸς ἐκεῖνα τὰ δοσα ἔφερε καὶ ὑπενεργεῖ ἵνα φέρῃ εἰς δλους ἐν γένει τοὺς Ὁρθοδόξους, φαίνονται τὰ πρῶτα πολὺ μέτρα καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους. Πρώτον μὲν ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ ἀπειροκακίαν τῶν Ὁρθοδόξων εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ἡ ἐπιβούλη περισσότεραν χώραν. Δεύτερον δὲ ἐπειδὴ ἔκτος τῶν Λουθροκαλβίνων, Ἐβραίων καὶ Ὀθωμανῶν, ἐκίνησε πρὸς τούτοις καὶ καὶ ἔχει ὡς συνχρωνιστὰς μερικώτερον εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν καὶ ὅλα τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαούς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ ἀλλούς ἀπατηλούς καὶ ψευδεῖς λόγους. ὅτι, δηλαδὴ, ἡ ἀποκατάστασις δοποιουδήποτε Κράτους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔκτανθίσεται μίαν ἡμέραν δπου ἔλαβε τὴν ἔκτασιν ἡ Ὀθωμανικὴ δύναμις καὶ ἔτι περισσότερον, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐὰν ὑπάρχῃ ὅρθοδόξον καὶ δρόθροντον τῆς ‘Ρωσίας’ διτι τοῦτο οὐ μόνον φέρει μεγίστην ζημίαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς Δύσεως, ἀλλ’ ὅτε ἐπαπειλεῖ γενικὴν ναυάγιον εἰς ὅλα τὰ ἀλλα ἐκεῖ Κράτη. Ἰπδο τούτους καὶ τοὺς τοιούτους ἀπατηλούς λόγους, ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐκίνησεν δλους τοὺς λαούς καὶ τὰ Κράτη τῆς Δύσεως εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων δολιωτάτην καὶ μανικὴν ἐπιβούλην καὶ συνωμοσίαν συνεργοῦντες ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης ἵνα φέρωσι τὴν ἴδιαν αὐτῶν καταστροφὴν, καὶ εἰς ἔκβασιν καὶ καταρτισμὸν τὰ ὑπέρ τῆς Ἀγγλίας λαμπρότατα καὶ ὑψηλὰ σχέδια ὅποια εἰσὶ τὰ ἐρεζῆς.

Πρὸ 50 περίου ἐτῶν ὅταν εἰς τὴν φοινικὴν τραγῳδίαν τὴν δούλειαν ἦνοιξε διὰ τῆς ῥχδιευργίας εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν, ἀπὸ τότε κατέστρωσεν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς μυστικούσυμβούλιον τὰ τοιαῦτα. Αὐτὰ ἀπὸ τότε ἔτεινον καὶ τείνουσιν ἕως τοῦ νῦν ἵνα παραλάβῃ κατὰ πρώτον τὴν Ἐπετάνυησον, ἐπειτα δὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἀλλας τιγάς γῆσους, ἐκείτα

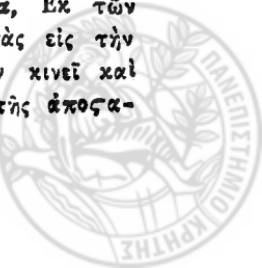

δέ προπαρεσκευάζουσα προσηλύτους τῆς ιδίας αὐτῆς θρησκείας καὶ ἐλληνικὸν στρατιωτικὸν, ίνα χωρῆ δι' αὐτῶν κατὰ κατρούς καὶ κατὰ μικρὸν περαιτέρω ἔως οὖ μίαν ὡμέραν δλη ἡ Ἀνατολὴ ἀναφανῇ νέα Βρετανία, καθ' ὃν τρόπον ἐλαῦσε τὴν ἔκτασιν καὶ εἰς τὰς ἀποκίσες τῶν Ἰνδιῶν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τότε διάφοροι λόρδοις ἐκ τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ περιηγητοῦ, ἀπεστέλλοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἐπὶ σκοπῷ ίνα καταμάθωσι τὰ φρονήματα, τοὺς τρόπους, τὴν δύναμιν καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐπιβουλευομένου λαοῦ, καὶ ίνα ἐπινοήσωσι τὰ ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέσον πρὸς τὴν τούτου οἰκειοποίησιν καὶ δημαγωγίαν. Οὕτα ἐφάνη εἰς αὐτὴν τὸ πρᾶγμα δλῶς δυσκατόρθωτον ἡ ἀδύνατον, τόσον διὲ τὴν ἀπειροκακίαν καὶ διὰ τὸ εὐαπάτητον τοῦ λαοῦ, δσον ἐπειδὴ συλλογίζεται πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἐὰν οἱ Ἐνετοὶ τῶν δρπίων ἡ δύναμις, τὰ μέσα καὶ ἡ τέχνη παραβάλλομενα ὡς πρὸς ἔκεινα τῆς Ἀγγλίας φαίνονται μικρά καὶ ὡς παίδων ἀθύρματα, ἐλαβον ἄλλοτε τὴν Κρήτην, τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, πόσῳ μᾶλλον αὐτὴ δὲν δύναται ίνα φέρη εἰς ἕργον ἄλλα πλέον ἐκτεταμένα, βάσιμα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα καὶ μάλιστα εἰς περίστατιν ὅταν διὰ τῆς μηχανοφραφίας διοικεῖ καὶ διεισθύει ὡς θέλει τοὺς θρόνους, φθείρει καὶ οἰκοιοποιεῖται δλα τὰ ὑπουργεῖσ, κινεῖ καὶ δημαγωγεῖ ὅταν θέλῃ καὶ δημος θέλει τοὺς λαοὺς καὶ κλονεῖ καὶ ταράττει δλα τὰ ἔθνη ὡς ἀλλος νοητὸς Σατανᾶς;

Ἐν κατρῷ δμως δταν ἡ πολιτικὴ τῆς Μεγ. Βρετανίας ἐπενόησεν ίνα φέρη εἰς ἔργον τοιαῦτα μεγάλα καὶ λαμπρὰ κατορθώματα, ἀνεφάνησαν εἰς αὐτὴν καὶ ἀφορμαὶ μεγάλης ὑποψίας καὶ φόβου. Παρετήρησε, δηλαδὴ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος 'Ρωσσία ἔτρεφε πρὸς δλους τοὺς Ὁρθόδοξους Ἕλληνας μίαν μεγάλην καὶ πατρικὴν συμπαθειαν, δτε δι' ἐπιστασίας αὐτῆς διετηρήθη καὶ σώζεται μέχρι τοῦτο τὸ ἔθνος. Ὅτι καὶ οἱ δρθόδοξοι Ἕλληνες ήσαν δλοι ἀφοσιωμένοι πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἄλλον πατέρα καὶ ἀδελφόν. "Οτι δσοι ἐξ αὐτῶν κατέφευγον εἰς τὴν 'Ρωσσίαν, οἱ μὲν προεβίβαζοντο εἰς θέσεις Ἐκκλησιαστικὰς, διδασκαλικὰς καὶ πολιτικὰς, οἱ δὲ ἥρχοντο εἰς λαμπρά κατάστασιν διὰ τοῦ ἐμπορίου φέροντες ἔπειτα γενικὴν ὥφελειαν εἰς δλον τὸ γένος. Εἶχε τότε πρὸς ὄφθαλμῶν τὰ δείγματα Β. τοῦ Βουλγάρεως Ν. τοῦ Θεοτόκη, τῶν Ζωσιμάδων, Ἰωάννου τοῦ Καποδίστρια καὶ ἄλλων πολλῶν οἵτινες δλοι διὰ τῆς Πατρικῆς περιθάλψεως τῆς 'Ρωσσίας ἐφάνησαν μεγάλοι καὶ γενικοὶ εὐεργέται καὶ ἀγωνισταὶ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον προόδου τοῦ ιδίου αὐτῶν ἔθνους. Συγχρόνως εἰς ταῦτα, παρετηρήσασα καὶ τὴν παρακρηὴν τῆς Θώμαφνικῆς δυνάμεως ἐλαῦσεν αἰτίαν ίνα συμπεράνη δτε ἐξ ἀνάγκης ἐμελλεν ίνα ἀκολουθήσῃ ἐκ

τῶν δύων, οὐδὲ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, οὐδὲ ἔκτασις τῆς 'Ρωσσίας ἐξουσίας εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὰ δύο μεγάλως ἐπίφερα καὶ φρικτὰ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐπαπειλοῦντα οὐ μόνον τὴν ματαίωσιν τῶν λαμπρῶν καὶ μεγάλων αὐτῆς ἐλπίδων ἀλλὰ καὶ συνεπείας ἐπαπειλούσας τὴν ἴδιαν αὐτῆς καταστροφήν. Εὖν ἐνὶ λόγῳ τόσον οἱ ἐκ τῆς ἀποκατάστασεως τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους φόβοι, οἵσον αἱ λαμπραὶ εἰς αὐτὴν καὶ μεγάλαι ἐλπίδες τῶν δοπίων τὴν οἰκοδομὴν φαντάζεται καὶ στηρίζει εἰς τὴν κατάκρατος ἀφανισμὸν τούτου καὶ εἰς τὴν πτῶσιν καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς 'Ρωσσίας, ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω ὡς ἔκαστος καὶ δι' ἀπλῆς παρατηρήσεως ἐξ ἀνάγκης συμπεραίνει τὸ πρᾶγμα. Θέντες τοῦτο τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον κατ' αὐτὴν εὐχὴν ἀντικείμενον περιώρισεν ἀπ' ἀρχῆς ὅλους τοὺς μυστικοὺς καὶ μεγάλους αὐτῆς ἄγωνας, οἵτινες ἀπὸ τότε φαίνονται ἐνεργούμενοι δολίως καὶ προσδεύοντες.

Εἰς αὐτὴν τὴν κατὰ τῶν δρθιόδεξων ἐπιβούλην καὶ συνωμοσίαν, οὐδὲ Ἀγγλία οἰκονομεῖ πολλὰ ἀλλα πράγματα διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Δυτικῆς Ἑγκλησίας καὶ διὰ τὴν καταστροφὴν εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως. ἔχει, φέρετεν, δργανα συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς καὶ περιθυριλλοῦσι πανταχοῦ τὰς πάλαι τυραννίας, δεισιδαιμονίας, καταχρήσεις, καὶ σκάνδαλα τῶν Πάπων καὶ τοῦ κλῆρου τῆς Δύσεως καὶ πρὸ πάντων τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ οὕτω διαγείρει τὸ γενικὸν κατ' αὐτῶν μίσος. Συγχρονώς δὲ ἐπινοεῖ τρόπους δολίους καὶ τεχνικούς, διὰ τῶν δοπίων βλασφήμως καὶ παραλόγως προσεπάτει τὰς αὐτὰς κατηγορίας καὶ εἰς τὸν Ἀναταλικὸν καὶ δρθιόδοξον κλῆρον καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐ μόνον διαγείρει τὴν ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ κατ' αὐτοῦ ὑποφίαν καὶ ἀποστροφὴν ἀλλ᾽ εὑρίσκει τὴν ἀφορμὴν καὶ κινεῖ κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν εἰς τὰς μυστικάς ἑταίριας. Διέδωκε καὶ διαδίδωσιν ἀδιαλείπτως εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀρκτου τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς δημοκρατίας, τῆς ισότητος καὶ ἐλευθερίας, ἀλλ᾽ δὲ κυριώτερος σκοπὸς τείνει ἵνα φέρῃ τὸ σκάνδαλον εἰς τὰ δρθιόδοξα Κράτη διὰ τὴν τούτων καταστροφὴν καὶ διὰ τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἐν τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐνώσῃ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν κατὰ τῆς 'Ρωσσίας ἐπιβούλην καὶ τὸ μῖσος τὴν δοπίαν ἀπ' ἀρχῆς ἐνόμισεν ὡς μέγα πρόσκομμα εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀνατολῆς ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ αὐτῆς σχέδια. Εἴκ τῶν ὅσων δὲ πάλιν ἐθνῶν τῆς Δύσεως ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς τὴν κατὰ τῶν δρθιόδεξων ἐπιβούλην, τὸν μὲν Γαλλικὸν λαὸν κινεῖ καὶ ἔχει ὡς δργανον εἰς διάδοσιν τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ τῆς ἀποδι-

σίας καὶ ἀναρχίας, τὸν δὲ Γερμανικὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Αουθηρο-Καλβίνισμοῦ εἰς τὰ ὄρθοδοξὰ Κράτη. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐνεργεῖ καὶ γίνεται ἡ μαθήτευσις καὶ ἡ χρῆσις παρὰ τοῖς ὄρθοδοξοῖς τούτων τῶν δύο γλωσσῶν Γερμανικῆς τε καὶ Γαλλικῆς πρὸς εὗσο-χον διάδοσιν τῆς ἐξ αὐτῶν συστηματικῆς ἐνεργουμένης διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Καὶ πάλιν εἰς τὴν διὰ συνωμοσίας κατὰ πάντων ἐν γένει τῶν ὄρθοδοξῶν ἐνεργουμένην ἐπιβούλην τὸ κυριώτερον καὶ σπου-δαιότερον παρ' αὐτῇ ἀντικείμενον φαίνεται τὸ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους δόψις φέρη εἰς ἔκβασιν τὰ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑπὲρ ἐκυτῆς ἐπίσημα καὶ μεγάλη σχέδια. Τούτων δὲ τὴν κατόρθωσιν καὶ οι-κοδομὴν ἐστήριξεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ στηρίζει εἰς τὰ ἐφεζῆς διὰ τῆς ῥα-διουργίας ἕργα.

Α'. Εἰς τὴν κατάργησιν καὶ ἀνατροπὴν τῆς ὄρθοδοξοῦ θρησκείας, ἀντεισάγγοντα τὰ δύο ἀνωματρημένα εἰδη τῆς πλάνης τῆς Λουθηρο-Καλβίνικῆς αἱρέσεως καὶ τοῦ θεϊσμοῦ ἡ καὶ τῆς ἀθεῖας. Ὁποίας δὲ σκευωρίας καὶ τρόπους δολίους μετέρχεται συστηματικῆς ἀπ' ἀρ-χῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, διὰ τούτων λόγος ἀποβαίνει τὰ μέ-γιστα ἐκτεταμένος καὶ διεξοδικὸς ἐκ τῶν δόψιων ἐπειτα λέγομεν ὅλιγα τινά.

Β'. Εἰς τὸ διεγείρας τὴν ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατ' αὐτοῦ ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῆσος. Αὐτὴ κατὰ πάντα κινεῖ αὐτὸν ὑποκε-κρυμμένως εἰς τόσα ἀλλόκοτα ἕργα καὶ εἰς τόσας ἀνωμαλίας καὶ αὐτὴ συγχρόνως διὰ τῆς κοινῆς φύμης οὐ μόνον περιθυρίλλει ὅλα αὐτὰ πκνταχοῦ ἄλλα καὶ πλεονάζει διὰ προσθήκης καὶ προσάπτει μυρίας ἄλλας συκοφαντίας, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα διαγείρῃ τὸ παγκόσμιον κατ' αὐτοῦ μῆσος. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκίνησε καὶ κινεῖ τόσας ἄλλας ἀποστασίας εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς λεγομένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ συγ-χρόνως ἔχει πκνταχοῦ ὑποκεκρυμμένα δργανα καὶ διεθρυύλλοσιν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἔδωκε τάχα καὶ δίδωσι ἀφορμὴν καὶ τὸ σκάν-δαλον εἰς ὅλα αὐτά.

Γ'. Εἰς τὸ προετοιμάσαι ἀφορμὰς ἵνα παραγωρηθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποκλειστικὴ προστασία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐπτα-νήσου. ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἔδωκεν ἐν κατρῷ τῆς ἀποστασίας εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰ δάνεια ἐπὶ συμφωνίᾳ ἵνα πληρωθῶσιν εἰς τόσην ἐθνε-κήν γῆν, ἐνεργεῖ τὸ ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μῆσος, ἔφθειρε τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἄλλων αὐλῶν καὶ συνεργοῦσι δολίως καὶ τεχνικῶς εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ διεγείρει καὶ ἐρεθίζει μυρι-τρόπως τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων ἀμοιβαῖον καὶ ἀδιάλλακτον μῆσος, τὴν ἀντιζηλίαν, καὶ τὴν ὑποψίαν δλων τῶν ἐθνῶν τῆς Δύσεως κατὰ τῆς

Ρώσσιας, δύοι και ταύτης κατ' ἔκείνων. Καὶ ἐνῷ αὐτῇ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ἀνοίγει τόσας Σκηνάς εἰς δλῆν τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀνατολὴν, ἐνῷ αὐτῇ διευθύνει καὶ διοικεῖ ἀπολύτως καὶ συστηματικῶς δλαὶ ἐν γένει τὰ θρησκευτικὰ καὶ Κοσμικὰ πράγματα δλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς ἀπαραλλάκτως καθὼς καὶ τὰ τῆς Ἐπτανήσου καὶ ἑτοιμάζει τὸ ναυάγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, συγχρόνως εἰς δλαὶ ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Ἑλληνας καὶ εἰς τὴν Ρώσσιαν ὑποκρίνεται τὸν θεατὴν καὶ τὸν φίλον καὶ προσάπτει τὰς αἰτίας εἰς τοὺς Βαυαροὺς, καὶ εἰς τὸν Πάπαν, ἀλλοτε δὲ εἰς τὴν ἐπιφρόνην τάχα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλων, εἰς δὲ τὴν Ρώσσιαν καὶ εἰς ἄλλας αὐλὰς προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἀκαταστασίαν καὶ εἰς τὸ φιλοτάραχον ὡς αὐτῇ λέγει τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ εἰς τὴν ἀνικανότητα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κ. τ. λ. Ἀλλοτε πάλιν κινεῖ καὶ ἐρεθίζει μυριοτρόπως διαφόρους ταραχὰς καὶ ἀποστασίας κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔπειτα τρέχει καὶ ὑπερασπίζει τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀποστασίας· ἐξ ὧν ἄλλους ἀποστέλλει καὶ συνιστᾷ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἄλλους δὲ παραλαμβάνει καὶ προφυλάττει εἰς τὴν Ἐπτάνησον, δλους δὲ αὐτοὺς καὶ ἄλλους πολλοὺς ὑποκεκρυμμένους εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἐτοιμάζει ἵνα ἀνοίξει δι' αὐτῶν ἄλλο γενικώτερον καὶ τραγικώτερον δρᾶμα. Συγχρόνως δύως εἰς δλαὶ αὐτὰ ἔχει τοὺς Πρωθυπουργούς καὶ ἄλλους πολλοὺς μισθωτοὺς σπερμολόγους εἰς δλαὶ τὰς ἄλλας αὐλὰς καὶ μάλιστα εἰς τὴν τῆς Ρώσσιας καὶ περιθρυλλοῦσιν δτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τόσον διὰ τὴν βερβαρότητα καὶ τὸ φιλοτάραχον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, δύον καὶ διὰ τὸ ἀνάξιον καὶ ἀσθενὲς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἥκολούθησεν ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα ἀποστασία καὶ ἡ Ἀγγλία ὡς προστάτις τάχα καὶ γειτονεύουσα συνίδραμε καὶ κατέπαυσε τὸ πρᾶγμα, ἄλλως πως ἔμελλεν ἵνα φέρωσι μεγάλας συνεπίξεις καὶ σκάνδαλα εἰς τὰ ἄλλα Κράτη. Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν σύρισκουσιν ἀφορμὴν τὰ ὅργανα τῆς ἐπιβουλῆς καὶ προσάπτουσι μυρίας συκοφαντίας κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ κατὰ τῆς νομιζομένης ἀρχῆς αὐτοῦ, πολλὰ δὲ ἐγκώμια καὶ συστάσεις ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ σκοπῷ μὲν ἵνα δεῖξωσιν δτι τὸ Ἑλληνικὸν γένος ὑπάρχει δλως βάρβαρον, σκανδαλοποιὸν, ἀστατον καὶ δλως ἀνάξιον καὶ ἀνεπίδεκτον αὐτονομίας καὶ δτι μόνη ἡ Ἀγγλία ἔστιν ἵκανη ἵνα σωφρονίσῃ καὶ καταδαμάσῃ αὐτό. Καὶ δτι διὰ τὰ σκάνδαλα τῆς ἀποστασίας τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς δλαὶ τὰ ἄλλα Κράτη, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην ἵνα δοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ πλέον αὐτηρὰ καὶ ἀδυσώπητος τιμωρία, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ τὸν τέλειον δλεθρὸν τούτου, εἰ δυνατὸν καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα παραχωρηθῇ ἡ

ἀποκλειστικὴ προστασία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αὕτη ὡς διευθύνουσα ἀσφάτως ὅλα τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος διπώς θέλει ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου ἐπ' ἐλπίδι καὶ ὑποσχέσει ἵνα ἀναδεχθῇ καὶ πληρώσῃ εἰς τὴν 'Ρωσίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ ὄφειλόμενα δάνεια. Αὕτας καὶ ἄλλας πολλὰς ραδιουργίας μετέρχεται καὶ παρασκευάζει δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν.

Δ'. Τετάρτη βάσις ἐφ' ἣ; στηρίζει καὶ ἐνεργεῖ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν τῶν σχεδίων ἔστιν ἡ ἐφεξῆς. Ἐνῷ ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ μυρίους δολίους τρόπους ἵνα φέρῃ τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὅλων τῶν ἀλλων ἔθνων, καὶ πρὸ πάντων τὸ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ 'Ρωσῶν ἀμοιβαίνοντας, καὶ ἀδιάλλαχτον μίσος, αὐτὴν ἐπ' ἐναντίας ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ πολλὰς ἄλλας μηχανόρραφίας καὶ τέχνας ἵνα ἐκτείνῃ καὶ πολυπλασιάσῃ τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀμοιβαίνας αὐτῆς σχέσεις. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς τείνει ἡ κατάργησις τῆς ὁρθοδόξου θρησκείας καὶ ἡ εἰσαγωγὴ ὑπὸ τὸ σύνομα τῆς ἐλευθερίας τῆς πλάνης τοῦ θεϊσμοῦ 'καὶ τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ, οἱ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀμοιβαίνοι γάμοι, αἱ μετ' αὐτῶν ἐμπορικαὶ σχέσεις, καὶ ληψιοδοσία. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, ἡ ἐκ τούτου ἔκειται ὡς ἐλπίζει δημοκρατία, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐκ ταύτης πνεῦμα τῆς ἀναρχίας κτλ. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς πλάνης τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ προσπλυτισμοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐνασχολοῦνται συστηματικῶς καὶ ἐνεργοῦσιν ἀδιαλείπτως πρὸ πεντάκοντα περίπου ἑτῶν τὰ Σχολεῖα δόλης ἐν γένει σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ συστηματικώτερον τὰ τῆς Ἐπτανήσου, τὰ κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τὰ καθ' δόλας τὰς πόλεις εἰς δόλον τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ οἱ διοργανισμοὶ δόλων τῶν ὑπ' αὐτῆς κινουμένων ἑταῖρισν τῆς λεγομένης Φαρμακονίας, Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει τινὰς ἐκ τῶν δοσῶν ἐδελέασσε καὶ ἔχει ὡς στρατιώτας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἀπαίσια δργανα τῆς κοινῆς προδοσίας καὶ πειρέρχονται καὶ ψιθυρίζουσιν εἰς τὸν λαὸν διτι ἐάν ἡ Ἀγγλία ἐλθῇ ὡς ἀποκλειστικὸς τῆς Ἑλλάδος προστάτις μέλλει ἵνα φέρῃ τὸ γένος τοῦτο εἰς μεγάλην πρόσοδον δυνάμεως, πλούτου καὶ ἐλευθερίας. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε μερικώτερον τοὺς Πελοποννησίους διὰ τῆς ραδιουργίας καὶ ἐφύτευσαν τόσον πλῆθος σταφίδος, καὶ συγχρόνως διαφημίζουσι τὰ μισθωτὰ αὐτῆς δργανα διτι ἐάν ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλει ἵνα ἀναβιβάσῃ τὴν τιμὴν τούτου τοῦ προιόντος καὶ φέρῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον πολὺν πλούτον καὶ εὐτυχίαν. Ταῦτα καὶ ἄλλα μυρία τοιούτου σκοποῦ ἔργα μετέρχεται ἵνα πολυπλασιάσῃ τὰς μετὰ τῶν Ἑλλήνων αὐτῆς σχέσεις.

Ε'. Πέμπτη βάσις ἐφ' ἣ; ἐπιστηρίζει καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' ἀρχῆς τὴν

κατόρθωσιν καὶ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν τῶν ὑπὲρ ἐκυτῆς λαμπρῶν καὶ μεγάλων σχέσιν ἔστιν ἵνα φέρῃ ἀνεπαισθήτως τὸν κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ μικρὸν ὅλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ μάλιστα τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐπισημοτέρων. Οἱ σκοπὸς αὐτῆς κατὰ τοῦτο τέλει ἵνα μὴ φανῇ ὅλως ἄξιον καὶ κατάλληλον εἰς ἀποκατάστασιν αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Όσα δὲ λεψύνα εἴς αὐτοῦ μείνωσιν ἵνα ἀναμίξῃ εἰς τὸ ἐαυτῆς διὰ θελάσσης ναυτικὸν καὶ διὰ Ἑρῆς στρατιωτικὸν διὰ τὸν εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ μικρὸν πρόδοδον τῶν ἐαυτῆς ἀποικιῶν. Όποιος δὲ τρόπους δολίους καὶ ὀλεθρίους μετέρχεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, τούτεστι διὰ τὸν ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, φαίνονται πολλοὶ καὶ ποικίλοι εἴς ὃν οἱ ἀκόλουθοι ὑπάρχουσιν οἱ σημαντικώτεροι.

Ἄ. Εἰσήγαγεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ εἰσάγει ἀδιαλείπτως ἐμμέσως διὰ τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καὶ αὐτὴ ἀμέσως εἰς τοὺς ὄρθοδόξους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλίας τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἐκεῖ γενομένης ἀποστασίας, τούτεστι τοῦ θεᾶσμοῦ, τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἰδιοτελείας, τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας.

Β'. Ἐλαβεν ἀπὸ τότε στενὴν μετὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας σχέσιν, τῆς ὅποιας ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ γυμνάζει καὶ καταρτίζει τὸ στρατιωτικὸν, ὅπως γενομένης τῆς ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατὰ καιροὺς καὶ τόπους ἀποστασίας, φέρῃ διὰ τοῦ Ὁθωμανικοῦ στρατοῦ ὅλεθρον καὶ φθορὰν εἰς αὐτούς. Διὰ τῆς Ὁθωμανικῆς δυνάμεως ἔφερε τὴν σφαγὴν εἰς τόσους ἐπισήμους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς ὄρθοδόξους ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως, καθ' ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Θράκην, εἰς τὴν Λασίαν, εἰς τὴν Ἡπειρόν, εἰς τὰς Νήσους καὶ μάλιστα εἰς τὴν Χίον καὶ εἰς τὰ Ψερᾶ, εἰς τὴν Ἀττικὴν, εἰς τὴν Πελοποννησον, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ Κυθερνάτου.

Γ'. ἔχει μὲν ὡς εἰπομένην ἀνωτέρω ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ὡς δργανα καὶ συναγωνιστὰς εἰς τὴν κατὰ τῶν ὄρθοδόξων συνωμοσίαν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὴν Γαλλίαν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μὴ δυναθεῖσα, ἵνα παρασύρῃ ὡς συνεργὸν δι' ἐνεργείας τοῦ Κυθερνάτου, εἰς αὐτὸν τὸ ἀπαίσιον τέλος τὸν Βασιλέα Κάρολον, ἐκίνησε τὴν ἐκ τοῦ Θρόνου καταβίβασιν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν εἰς αὐτὸν ἀναβίβασιν τοῦ Φελίππου καὶ τὴν εἰς τὴν βέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸν Γκιζῶτον, καὶ ἔπειτα δι' αὐτῶν ἔφερε τὴν πυρπόλισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τὴν δελοφονίαν τοῦ Κυθερνάτου, τόσας ἀλλας σκηνὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀποστασίαν κατὰ τὴν Ρωσίαν εἰς τὴν Λεχίαν, καὶ μυ-

ρίας δὲλλας ῥαδιουργίας ὅσαι ἀπὸ τότε ἐνεργοῦνται δολίως κατὰ πάντων τῶν ὄρθοδόξων. Διὰ τῆς Γαλλίας καὶ πρὶν τοῦ ἔρχομού εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Κυβερνήτου ἐκίνησε τὸν Πασᾶν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔφερε τόσην φθορὰν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλα πολλὰ κτλ.

Δ'. Διὰ τὴν φθορὰν καὶ τὸν δλεθρὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐνέργησεν ἐμμέσως δι' ἄλλων εἰς τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν, καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ Ἑλληνας καὶ ἐφαίνοντο τόσου ἀδυσώπητοι καὶ ώμοι πρὸς δοσούς Οὐθωμανούς ὑπετάσσοντο, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐρεθίζωνται οὗτοι πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μίσος καὶ τὴν σφαγὴν.

Ἐ'. Διὰ τὴν φθορὰν καὶ τὸν δλεθρὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐνέργειται δολίως καὶ συστηματικῶς εἰς αὐτοὺς τὰ ἀντιφερόμενα κόρματα καὶ τὰ σχίσματα, δπως δι' αὐτῶν διεγέρῃ κατὰ καιροὺς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους καὶ ἔξ αὐτῶν γενικὴν σφαγὴν καὶ φθοράν.

Ἄρ' οὖν ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν τὸν διοργανισμὸν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, καὶ ἔφερε δι' αὐτῆς τόσον δλεθρὸν καὶ σφαγὴν εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ περιώρισε τὸ πρᾶγμα εἰς πολὺ στενὰ ὅρια, ἐπειδὴ καὶ δ σκοπὸς αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς ἔτεινεν ἵνα περιωρίσῃ τὴν νομιζομένην Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον δπως ἐνώσῃ μετὰ τῆς Ἐπανανήσου, ἔως οὗ προπαρασκευάσῃ νέας ἀφορμᾶς διὰ τὴν περαιτέρω κατὰ καιροὺς αὐτῆς ἔκτασιν, τότε, λέγω, ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἵνα μεταβάλῃ προσωπεῖον καὶ προσποιηθῇ τὸν εὔεργέτην τὸν φίλον καὶ σύμμαχον εἰς τοὺς Ἑλληνας. Τότε προσφέρει τὰ δάνεια καὶ ἀποστέλλει τοὺς Λόρδους, τὸν Βαΐρον καὶ Κοχράνην ἵνα φέρῃ δι' αὐτῶν τὰ δσα δὲν ἐδύνατο ἵνα φέρῃ διὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Δι' αὐτῶν ἔφερε νέαν φθορὰν κατὰ τόπους τῶν Ἑλλήνων, καὶ διήγειρε τὰ ἐμφύλια σχίσματα, θίουσα συγχρόνως ὅργανα κεκρυμμένα, διὰ τῶν δποιῶν προπαρασκεύαζε τοὺς Ἑλληνας, ἵνα ζητήσωσι τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, ως καὶ ηκολούθησε τὸ πρᾶγμα κατὰ τοὺς σκοποὺς αὐτῆς ἐν ἔτει 1824 καὶ 1825. Ἰδούσα δὲ δτε εὐστοχοῦσι καὶ προοδεύουσι τὰ πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενα αὐτῆς σχέδια κινεῖ τὰ ὑπουργεῖα ἵνα ἀναγνωρισθῇ κατὰ μόνην τὴν Πελοπόννησον Ἑλληνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἀλλ' οὐχὶ ἀνεξαρτησίαν ἐν πρᾶγματι καὶ ἀληθείᾳ ἀλλ' ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐπτανήσου. Ἐπὶ σκοπῷ ὅμως ἵνα μὴ διαγείρῃ τὴν εἰς τὰ ἄλλα Κράτη περὶ τούτου ἀντιζηλίαν, παραλαμβάνει ἐπὶ φύλῳ ὄνδρατι καὶ τὰς δύο αὐλὰς τῆς Ἀριστοκρατίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ καὶ αὗται αἱ δύο παρεχώρησαν εἰς αὐτὴν προολαβόντως καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἐπτανήσου. Σητεῖται δὲ παρ' ἐπίδια τῆς ἐπιθυμοῦ τῆς Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης δ Καποδίστριας, ἀνθρωπὸς ως οὐδεὶς ἄλλος φιλογενῆς σοφὸς εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἔξις; ἵνα φέρῃ ἐντὸς ὄλιγον εἰς μεγάλην πρόσ-

δον, καταρτισμὸν καὶ εὐδαιμονίαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος. Οὗτος ἐγνώ-
ρισε τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἀγγλίας, διε-
κονωσεν αὐτὴν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς καὶ γραπτῶς, τόσον εἰς τοὺς
Ἑλληνας, δύσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐλὰς Ῥωσσίας τε καὶ Γαλλίας,
καὶ ἀγωνίζεται κατὰ πάντα τρόπον ἵνα δώσῃ περαιτέρω τῆς Πε-
λοποννήσου ἔκτασιν τοῦ νομιζομένου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλ᾽ ἀπαν-
τῷ φανερὸν ἀντίστασιν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ μόλις ἡδυ-
νήθη διὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ τέχνης καὶ ἕδωκε τὴν νῦν
ὑπάρχουσαν, ἡτις ἐὰν ἔλειπεν θέλει τῆς Ἀγγλίας ἐπιθυμή καὶ ζώντος
τοῦ Κυβερνήτου ἐμελλεν εἶναι μέχρι τοῦδε δεκαπλάσιος καὶ εὐδαι-
μονεστάτη. Γινώσκουσα δύμας καλῶς ή Ἀγγλία τὴν ικανότητα τοῦ
Κυβερνήτου καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐσόμενα μεγάλα ἀγαθά εἰς τοὺς Ἕλ-
ληνας, περιορίζει ὅλους τοὺς ποικίλους καὶ δολίους αὐτῆς ἀγῶνας ἵνα
φέρῃ τούτου τὸν θάνατον καὶ δι᾽ αὐτοῦ νέας τραγῳδίας εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἀνοίγει εἰς τὴν Γαλλίαν νέαν Σκηνὴν
καὶ συγχρόνως ἐρεθίζει μυριοτρόπις τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ
Κυβερνήτου ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῖσος, ἔως οὐ ἔφερε τὴν τούτου
δολοφονίαν καὶ τόσας ἄλλας σκηνάς. Διορίζεται Βασιλεὺς τῆς Ἑλ-
λάδος ἀλλ᾽ ὑπὸ κηδεμονίαν τῆς Ἀντιβασιλείας καὶ μετὰ τοῦτο ἐνερ-
γεῖ καὶ γίνεται δύχαμος αὐτοῦ μετὰ βασιλίσσης Ἀμαλίας Συζύγου,
καὶ ἐπινοεῖ μυρίους δολίους τρόπους ἵνα ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς δύσον
τὸ δυνατὸν τὴν κατὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου, κατὰ τῆς Ῥωσσίας
καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑποψίαν καὶ τὸ μῖσος. Ἐπὶ Ἀντιβασιλείας
διὰ τοῦ Ἀμανσπέργου, (ὅστις καθ' δλην τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τὰ
πρακτικὰ, θεωρεῖται δόμοιος καὶ ἀπαράλλακτος ὡς ἐ πρῶτος ἐκ
τῆς Ἀγγλίας σταλεῖς εἰς τὴν Ἐπτάνησον Ἀρμοστῆς Μέιτλαντ) φέρει
εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, σύζημα τόσον ὀλεθριώτατον καὶ ἀπα-
σιον διὰ τὴν ἀνεπαίσθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς Ὀρθοδόξου
Θρησκείας, καὶ διὰ τὸ ναυάγιον τοῦ γένους, δόποιον οὐδέποτε ἀλλοτε
ἀπ' αἰώνας εἰς ἄλλον καταδιωκόμενον καὶ ἐπιθυμευόμενον λαὸν ἐφά-
νη τοιοῦτον, οὔτε ἄλλος ποτὲ διώκτης ή τύραννος ἐπενόησεν ἵνα
φέρῃ εἰς ἔργον. Τότε ἐνεργεῖ καὶ γίνεται τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλη-
σίας σχίσμα, φέρει ἐπομένως τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν
πολιτικὴν ἀρχὴν, τὸ πάντων τῶν ἄλλων φαινόμενον καὶ σύστημα φρι-
κωδέστατον καὶ ἀπαισιώτατον ἀπαγορεύει διὰ τοῦ νόμου τὴν εἰς
ὅποιονδήποτε ὑγειόφρονα καὶ ὄρεξόδοξον καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον
μόρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ ἐμπιστεύει αὐ-
τὴν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν εἰς ὅλα τὰ βδελύγματα τῆς πλάνης
καὶ τῆς διαφθορᾶς. Η· εἰς ὅλα τὰ δυγανα τῆς κοινῆς προδοσίας,

έχοντα μυστικάς εἰσηγήσεις καὶ δόθηκαν ἵνα δίδωσιν εἰς αὐτὴν μόρφωσιν ὅλως ἐστρεβλωμένην κατὰ τὸν προσηλυτισμὸν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Τότε ἔφερε τὴν διάλυσιν εἰς τόσα Μοναστήρια διατηρούμενα καὶ ὑπερασπιζόμενα ἐπὶ Τουρκοκρατείας, εἰς δὲ τὰ ἄλλα τὰ νομιζόμενα ὡς δικτηρούμενα ἐπέβαλε τόσους μεγάλους καὶ ἀφορήτους δικαιούμενος καὶ ἐνεργεῖ ἀπὸ τότε καὶ τὴν τούτων μετ' ὄλιγον διάλυσιν. Ἀπὸ τότε ἐνεργεῖ διὰ νόμου καὶ συστηματεῖς τὴν κατάργησιν τῆς Ἱεραρχίας τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιθεουλῆς νόθευσιν τοῦ κλήρου, τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων, καὶ τόσα φρικτὰ καὶ δἰθύρια σκάνδαλα κατὰ τῆς Θρησκού πίστεως. Ἀπὸ τότε διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς ἐνεργοῦνται τόσα προσκόμματα διὰ τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ναυτιλίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ πρὸς τοὺς ἄλλους γενικὴν καὶ μεγάλην ἔνδειαν καὶ πτωχείαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος. Ἀπὸ τότε κινεῖ πολυτρόπως καὶ ἕρεθίζει καὶ γίνονται κατὰ καιρούς καὶ τόπους διάφοροις ἴεροις οἵτινες, κλοπαὶ καὶ λησταρχίαι δι᾽ ἄλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὄργανων. Τέλος πάντων τὰ τρομερὰ καὶ ἀπαίσια σχέδια τῆς ἐπιθεουλῆς ἀπὸ Ἀντιβασιλείας μέχρι τῆς σήμερον ἐγένοντο νόμος καὶ σύστημα, προοδεύουσιν ἀκωλύτως· καὶ ἀναπτύσσονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ή Άγγλικά ἐπειδὴ ὅποιαν ἐπιφέρονται καὶ σχέσιν ἔχει εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἐπτανήσου καὶ ὅποια σχέδια ἐνεργεῖ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς διὰ τὸν ἔκειται ἀθλιὸν καὶ ἐλεεινὸν λαόν, τὴν αὐτὴν σχέσιν καὶ ἐπιφέρονται ἔχει καὶ τὰ αὐτὰ σχέδια συστηματικῶς ἐνεργεῖ καὶ δι᾽ ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τοῦτο ὅποιον σύστημα διὰ τὸν αἰώνιον καὶ τὸν πρόσκαιρον ἀφανισμὸν ἔκεινον τοῦ λαοῦ ἔφερε διὰ νόμου καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὴν Ἐπτάνησον, τὸ αὐτὸ δῆμοιον κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτον ἔφερε καὶ εἰς τὸ Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἀντιβασιλείας. Ἀπὸ τότε πρὸς τοὺς ἄλλους εὐρύσκεται πρόχειρον ἀφορμὴν καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐμφύλια σχίσματα καὶ τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα, ἐπὶ σκοπῷ νέας ἀποστασίας καὶ τραγικῶν Σκηνῶν διὰ τὸν κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ καιρούς διεθερόν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, καὶ διὰ σκάνδαλον πρὸς τὰ ἄλλα ὑπὸ αὐτῆς ἐπιθεουλεύομενα Κράτη. Ἐν δὲ αὐτῇ ὑπαγόρευσε λέξιν πρὸς λέξιν αὐτὸ τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τεθὲν διεθεριώτατον σύστημα, καὶ ἐστήριξε καὶ στηρίζει αὐτὸ δι᾽ ἄλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὄργανων καὶ ἐνεργεῖ τόσα ἄλλα δεινὰ διὰ τὸ γενικὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ναυάγιον, κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν διὰ τῆς κοινῆς φήμης τῆς ὁποίας αὐτὴ πάντοτε διὰ τῆς ποικίλης ριζούσιργίας γίνεται ὁ δημιουργός, προσάπτει τὰς αἰτίας εἰς τοὺς Βαυαρούς, εἰς τὴν Ρωσίαν,

εἰρ τὸν Πάπαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, καὶ συγχρόνως εύρισκει τὴν ἀφορμὴν καὶ κινεῖ νέα ἀγτιπολιτευόμενα κόμματα καὶ ἐρεθίζει τοῦτον τὸν ὅλως ἀπειρόχακον λαὸν εἰς ἐμφυλίους πολέμους καὶ εἰς ἀποστασίαν. Οἱ πλέον εὔστοχοι, καταλληλότεροι, καὶ δελεαστικώτεροι τρόποις τὸν ὄποιον ἀπ' ἀρχῆς ἐπενόησε, τόσον διὰ τὴν ἀθρόαν ἀγατροπήν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ὃσον καὶ διὰ τὴν τελείαν καταστροφὴν τῶν Ὀρθοδόξων ἔστι τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο ἐνεργεῖ καὶ φέρει βαθμιδὸν καὶ κατὰ μικρὸν πρῶτον μὲν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Συντάγματος, ἕπειτα δὲ τῆς Δημοκρατίας, καὶ τότε δι' αὐτῆς τούς ἐμφυλίους πολέμους, ἀποκισίους καὶ τρομερᾶς τραγυφδίας, τὸ πνεῦμα τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀναρχίας, τὴν ἀφορμὴν καὶ τὸ σκάνδαλον πάστης κακίας καὶ τὰ νεαρά εἰς τὰ ἐπιδουλεύμενα Κράτη. Διὰ τὸ Σύνταγμα ἡρθίσει τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὲρ Κυβερνήτου καὶ ἥνοιξε τόσας σκηνάς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνητε καὶ ἀνεβίβασθε ὑπὲρ θρόνου τῆς Γαλλίας ὁ Φίλιππος ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀμέσως ἀπὸ τότε διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ τῶν σπερμολόγων ὥρεθίζειν ἀδιαλείπτως ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν αὐστασίαν τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔφερε τὸν πόθον καὶ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς σύστασιν τοῦ Συντάγματος, ἔχουσα ἐν Ἀθήναις τὰ ἴδια αὐτῆς κεκρυμμένα ὅργανα ἐχίνησεν δι' αὐτῶν καὶ ἔχισεν ὅλον τὸν κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος λαὸν εἰς δύο ἀντιφερόμενα κόμματα εἰς Κυβερνητικὸν τάχα καὶ Συνταγματικὸν ἐπὶ σκοπῷ δπως γενομένου τοῦ Συντάγματος διαγείρη τραγικώτατον ἐμφύλιον πόλεμον. Πόσας ἀνωμαλίας καὶ πόσα κακὰ ἔφερεν αὐτὸ τὸ σχίσμα ὑπάρχουσι τοῖς πᾶσι γνωστά. Τέλος πάντων φέρει εἰς ἔργον τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος καὶ κινεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ πανγυρίζει πανδήμιας καὶ ἐπισήμως αὐτὸ, ἐπ' ἐλπίδι αἰσιωτέρας μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δι' ἀλλούς δολίους καὶ ὀλεθρίους σκοπούς, καὶ ἀμέσως διασαλπίζει διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος διει τὸν ἐκινήθη δι' ἐνεργείας τῆς Ρωσίας, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπάναστασίας ἐπραξεῖ τὸ αὐτὸ. Ποῖον δὲ ἀποτέλεσμα καὶ καρπὸν ἔφερε τὸ πρὸ πολλοῦ διαθρυλλούμενον, καὶ ἔπειτα τοσοῦτον ἐπισήμως παγκυρισθὲν Σύνταγμα; Ἀμέσως ἐρεθίζεται μυριοτρόπως ὁ λαὸς εἰς δλα τὰ εἶδη τῆς κακίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ γάριν τῆς μεγάλης ἀρετῆς, εὐταξίας καὶ πειθαρχίας αὐτοῦ, μόλις ἡδουνήθη καὶ δύναται ἵνα ἀναίγῃ κατὰ καιροὺς καὶ τόπους τινάς Σκηνάς αἴτινες διὰ συνεργείας καὶ συνδρομῆς τῶν φρονηματέρων διελύθησαν καὶ διαλύονται μέχρι τοῦδε, τὰ δὲ περαιτέρω,

δ Θεὸς οἰδε. Ποιὸν δὲ τὸ κατόρθωμα τῶν ἐν Ἀθήναις συναθροισθέντων πληρεῖουσίων οἵτινες εἶχον δῆλην τὴν ἔξουσίαν καὶ τὸ ἀλεύθερον ἵνα καταργήσωσι καὶ ἄλλοιώσωσιν ἐπὶ τὸ κρείττον τὸ ἐπὶ Αντιβασιλείας δι' ὁδηγίας τῆς Ἀγγλίας τεθὲν ὀλεθριώτατον καὶ ἀπαίσιον σύστημα; Όλοι οἱ κωμικοὶ καὶ σκανδαλοποιοὶ λόγοι καὶ οἱ ὑποκεχρυμμένοι ἀγῶνες αὐτῶν περιωρίζοντο εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἵνα νομοθετήσωσι τὴν κατάργησιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀγγλικῆς θρησκείας τοῦ Καλβινισμοῦ, ἀλλ' ή ἐκ τοῦ λαοῦ περὶ τούτου γενομένη γένικὴ ταραχὴ συνέστειλεν αὐτοὺς πρὸς ὀλίγον. Τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας ὅμως γενόμενον σύστημα δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης ἔλαβεν ἀπὸ τότε καὶ λαμβάνει πολὺ τερισσοτέραν πρόσοδον καὶ ἀνάπτυξιν, τοσοῦτον τυραννικώτατον, ὀλεθριώτατον καὶ ἀπαίσιον καθ' ὅσα δλα μάλιστα ἀφορῶσι τὴν θρησκείαν, τὸν Ὁρθόδοξον χλῆρον, τὴν μόρφωσιν δὲ καὶ ἀνατροφὴν τῆς Νεολαϊκῆς, ὅποιον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη εἰς ἄλλο Κράτος. Μήπως δὲ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔχῃ ὑπουργοὺς, η ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν ἐκ τοῦ ίδιου αὐτοῦ ἔθνους καὶ ὡς ἐκ τούτου διὰ τοῦ φόβου καὶ διὰ τῆς βίας ἀπαγορεύῃ τὰ καλὰ καὶ κοινωφελῆ καὶ νομοθετῇ ὅσα αὐτὸς θέλῃ; [Καὶ εἰς ποιὸν συνετὸν καὶ ὑγειόφρονα νοῦν λαμβάνει χώραν οὔτε κανὸν ἢ ἐλαχίστη περὶ τούτου ἀμφιβολία καὶ ὑποψία; Αὐτοὶ, τουτέστι τὰ δργανα τῆς Ἀγγλίας, ἐκίνησαν καὶ ἐφερον εἰς ἔργον τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, καὶ δι' αὐτοῦ ἐνομοθέτησαν ὅσα αὐτὴν ἥθελε καὶ ἐφαίνοντο κατάλληλα εἰς τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς αὐτῆς, δόποια πρὸς τοὺς ἄλλοις ἢ ἀλευθεροτυπία, καθ' ὅσα ἀποβλέπουσι τὰς κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίας, τοὺς ἀδιαλείπτους ἐρεθισμοὺς εἰς τὸ κατὰ τοῦ βασιλέως μίσος, εἰς τὰ σχίσματα, εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀναρχίας, εἰς σύστασιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν δσων αὐτὴν ἐνεργεῖ καὶ εἰς μύρια ἄλλα πκραπλήσια τούτοις. Αὐτοὶ ἀπεδίωξαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τόσον ἀποτόμως καὶ ἀσυστόλως τὸ Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἐπιβούλης ἵνα ἐρεθίσῃ πολλῷ μᾶλλον τοὺς Ἑλληνας εἰς ἀποστασίαν καὶ ἔδειξαν τόσα ἄλλα τολμηρὰ ἔργα εἰς πράγματα περιττὰ, καὶ ἐπειτα δὲν εἶχον τάχα τὸ ἀλεύθερον ἵνα καταργήσωσι τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τεθὲν φρικτὸν καὶ ὀλεθριώτατον σύστημα, καὶ τὰ ὅσα ἐκρίνοντο ἀναγκαῖα εἰς ἀσφάλειαν τῆς πατρώς θρησκείας, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον πρόσοδον τοῦ ίδιου Κράτους; Καὶ εἰς ποιὸν ὑγειὴν νοῦν, λέγω πάλιν, γίνεται τὸ τοιοῦτον, οὔτε καν διὰ μίαν στιγμὴν πιθανὸν;

Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη ὡς κατὰ πάντα διευθύνουσα πρὸ πολλοῦ κατὰ τοὺς ἀπαίσιους αὐτῆς σκοπούς, τὰ πράγματα δλης ἐν

γόνεις τῆς Ἀνατολῆς, αὐτὴ ἐπὶ ἀντιθεσιαῖς ἔφερεν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦτο τὸ δῶλος Σχατανικὸν Σύστημα, δημοιον κατὰ πάντα καὶ ἀπεράλλακτον ὡς ἐκείνο τῆς Ἐπτανήσου, διὰ τὴν ἀθρόνην ἀνατροπὴν τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας καὶ διὰ τὸ γενικὸν ναυάγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Αὐτὴ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχει συστηματικῶς πολλὰ ὑποκεκρυμμένα δργανα τὰ δόποια περιστοιχοῖσι τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ὑποκρινόμενα τὸν φίλον αὐτοῦ, τὸν πατριωτισμὸν, τὴν φιλογένειαν, τὸν ἀντίπαλον τάχα καὶ τὸν ἔχθρὸν τῆς Ἀγγλίας, καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ καὶ φέρει εἰς ἔργον τὰ ἴδια αὐτῆς σχέδια καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄλλους φέρει εἰς αὐτὸν τὸ σύστημα στρηγμὸν, ὑπεράσπισιν περισσοτέραν πρόσδοτον καὶ ἀνάπτυξιν, καὶ συγχρόνως εὐρίσκει τὴν ἀφορμὴν καὶ ἐρεθίζει τοῦτον τὸν ἀπειρόκακον λαὸν εἰς νέαν ἀποστασίαν, δπως δι' αὐτῆς φέρῃ εἰς ἔκβασιν τοιούτους τρομεροὺς καὶ ἀπαισίους αὐτῆς σκοπούς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔχει προπαρασκευασμένας καὶ δλας τὰς ἄλλας Αὔλας διὰ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ῥαδιουργίας καὶ δινήγειρε καὶ ἡρέθισε τὰ μέγιστα τὴν τούτων ἀντιτίτλαν κατὰ τῆς Ῥωσσίας ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς, καὶ πάλιν τὴν τῆς Ῥωσσίας καθ' ὅποιαςδήποτε ἄλλης δυνάμεως ἐκτὸς τῆς Βρετανικῆς. Ἐνεκα τούτου ὁσάκις δόποιαδήποτε δύναμις, κινηθῆ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐρεθίζει καὶ κινεῖ δλας τὰς ἄλλας κατὰ αὐτῆς, ἐπειδὴ ἐν ᾧ εἰς δλας ὑπενεργεῖ καὶ ἐτοιμάζει καταστροφὰς καὶ ναυάγια, πρὸς δλας ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον καὶ εἰς δλας γίνεται δδηγὸς καὶ διδάσκαλος. Δι' αὐτῆς τῆς ῥαδιουργίας μόνη ἡ τῆς Ἀγγλίας ἐπιρροὴ καὶ σχέσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν φέρει δλιγώτερον σκάνδαλον καὶ γίνεται πλέον ὑποφερτὴ εἰς δλας τὰς ἄλλας Αὔλας. Αὐτὴ ἡ ἐπιβούλη πρὸ 50 περίπου ἐτῶν ἐκίνησε καὶ ἔχει ἀπὸ τότε εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς ἀδιάλειπτον πρόσδοτον καὶ ἀνάπτυξιν τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος ἴδια αὐτῆς σχέδια, ὡςτε ἀπὸ τότε ἔλαβε, μέχρι τούτη τοσαύτην ἐπιρροὴν καὶ σχέσιν εἰς δλα τὰ πράγματα θρησκευτά τε καὶ Κοσμικά καὶ πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν δλης ἐν γένει τῆς νεολαίας, δόποια εἰς οὐδεμίαν ἄλλην αὐτῆς ἀποικίαν ἔλαβε καὶ συγχρόνως ἐπενόησε ῥαδιουργίας καὶ τρόπους διὰ τῶν δποίων, οὐ μόνον κρατεῖ εἰς τὸν πρὸς ἄλλήλους ἐρεθίσμαν, εἰς ἀδράνειαν καὶ εἰς ὅπνον βαθὺν δλα τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ τὰς αὐλὰς, ἀλλὰ πρὸς τούτοις κινεῖ αὐτὰ καὶ ὑποσκάπτουσι προθύμως καὶ αὐθαιρέτως τὸν λάρκον τῆς ἴδιας αὐτῶν πτώσεως καὶ καταστροφῆς. Εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων δλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς ἐνεργεῖ ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας, τὴν ἔκτασιν τοῦ ἴδιου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, διὰ τῶν Σχολείων καὶ διὰ τῶν ἑταϊριῶν, διὰ πασῶν τῶν θέσεων Ἑκ-

κλησιαστικῶν, πολιτικῶν, διδασκαλικῶν καὶ μερικῶν καὶ δι' ἄλλων μυρίων ῥαδιουργίῶν, τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, τὰ ἐμφύλια σχίσματα, τὰς κλοπὰς, τὰς ιερολυσίας καὶ τὰς ληστείας, τὴν γενικὴν ἔνδειαν καὶ πτωγεῖαν, ἀνόγει κατὰ καιρούς, καὶ τόπους νέας Σκηνᾶς καὶ ἐμφύλιους πολέμους διὰ τὸν κατὰ μικρὸν ὅλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα δεῖξῃ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ῥωσίας ὅλως ἀνίκανον καὶ ἀνάξιον αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν ἀνάγκην ἔντης δυνάμεως εἰς αὐτὸν καὶ συγχρόνως εἰς ὅλα ταῦτα ἔχει προπαρασκευασμένα τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ προπαρασκευάζει τὴν γενικὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ πολλὰς ἄλλας ἀφορμὰς ἵνα προτιμηθῇ αὐτὴ κατ' ἔξαρτεσιν ὅλων τῶν ἄλλων Λύλῶν, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον εἶχε σκοπὸν ἵνα περιορίσῃ κατ' ἀρχὰς εἰς μόνην τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τινὰς Νήσους. Εἰς εὔστοχον ἐπιτυχίαν τοιούτου σπουδαίου καὶ μεγάλου σκοποῦ, οὐ μόνον ὡς εἴπα καὶ ἀνωτέρω, ἔχει ὡς συναγωνιστὰς εἰς τὴν κατὰ πασῶν τῶν Λύλῶν τε καὶ τῶν λαῶν τοῦ Ὁρθοδόξου, καθὼς καὶ τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἐπιβούλην, Ἐνδράίους, Ὁθωμανούς καὶ ὅλα τὰ Λουθηρο-Καλβινικά Κράτη, καὶ πάλιν ἐκτὸς τούτων καὶ ὅλους τοὺς λαούς τοῦ δυτικοῦ δόγματος εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν, ἄλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἰσχισμένα καὶ τίρεθισμένα εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα ἐπιβούλην ἐπὶ σκοπῷ ἵνα μὴ συνέλθωσι ποτὲ εἰς γενικὴν κατὰ τῶν Λουθηρο-Καλβινικῶν λαῶν συμμαχίαν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον διὰ περισσοτέρας μανίας καὶ τέχνης ἐνεργεῖ εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς Ὁρθοδόξους. Οἵδε πρὸς τοῖς ἄλλοις διὰ δι' αὐτῆς τῆς ῥαδιουργίας κινεῖ τοὺς ἐπιβούλευομένους λαοὺς ὅπως θέλει καὶ διὰ φέρει εὔστοχώτερον τὴν τούτων καταστροφήν. Εἴχομεν πολλὰ διδόμενα ἐξ ὧν εὐλόγως καὶ πολὺ πιθανῶς συμπεράνομεν, διὰ δι' οὐ ἀνεβίβασεν ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας τὸν Φίλιππον, καὶ ἔλαβε δι' αὐτοῦ τὸν ἐκεῖσε λαὸν πρόθυμον συναγωνιστὴν εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν, διει, δηλαδὴ, ἀπὸ τότε ἔχει αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης καὶ εὔστοχον καὶ δραστήριον συναγωνιστὴν διὰ τὴν καταστροφὴν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη τοῦ δυτικοῦ δόγματος καὶ ιδού πῶς καὶ ὑπὸ ποιον ἀπατηλὸν πρόσχημα. Ήγένετο, δηλαδὴ, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βρετανίας αὐτὴ ἡ μυστικὴ συμφωνία, ἵνα φέρωσιν ἐκ συμφώνου τὴν ἀντροπὴν τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας, τὴν καταστροφὴν τῆς Ῥωσικῆς Μοναρχίας, τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀουστρίας, καὶ τὸν ὅλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μὲν Γαλλία παρεχάζει τὴν Ἰσπανίαν τὴν Ἰταλίαν, τὴν Πορτογαλίαν καὶ ἄλλα τινὰ Κράτη τῆς Δύσεως, ἡ δὲ Ἀνατολὴ παραχωρεῖται εἰς τὴν Βρετανίαν,

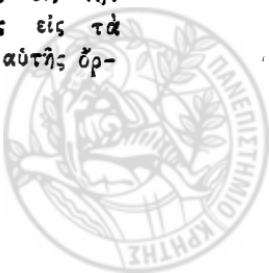
καὶ ιδοὺ ὁποίους σκοποὺς φέρει εὐστόχως εἰς ἔκβασιν δι' αὐτῆς τῆς ράδιουργίας.

Πρῶτον μὲν φέρει τὴν κατάργησιν καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλην τὴν Δύσιν, ἐπειδὴ, αἱ εἰς ὅλα τὰ Κράτη γενόμεναι ἀποστασίαι, ὅλαις ἐν γένει, κινούμεναι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας, ἀφ' ὅλων δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης φαίνεται ἀχώρεστον τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τῆς κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ κλήρου συνωμοσίας.

Δεύτερον δὲ φέρει τὴν φθορὰν καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς τῆς πλάνης ἐξ ἀνάγκης διαδίδεται τὸ πνεῦμα τῆς διαρθροῦ, τῆς ἴδιοτελείας, τῆς κοινῆς προδοσίας τὰ σχίσματα, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, ἡ ἀποστασία ἐξ ὧν ἀκολουθοῦσι πᾶν εἰδὸς κακίς καὶ γενικῆς συμφορᾶς.

Τρίτον δὲ ἡ ἐκ τῆς Μ. Βρετανίας ἐπιβούλη ἔχουσα τοιοῦτον συναγωνιστὴν τὴν Γαλλίαν, φέρει εἰς ἔργον εὐστόχως τὰ κατὰ τῶν ὄφθοδόξων καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνατολῆς αὐτῆς σχέδια καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀουστρίας τὴν πτῶσιν καὶ τὴν καταστροφήν.

'Εκ τῶν ὄσων ἄλλων πολλῶν, δολίων καὶ μεγάλων ράδιουργιῶν μετέρχεται ἡ περὶ τῆς ὁ λόγας ἐπιβούλη, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ῥωσίας, ὑπάρχει καὶ τὸ διαθρυλλούργενον Σύνταγμα, καὶ ἐπειτα ἡ Δημοκρατία. Εἰς αὐτὸν τὸ ὄφθοδόξον Κράτος κινεῖ αὐτὴ ἀμέσως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας καὶ δι' ἄλλων Λουθηρο-Καλβινικῶν λαῶν καὶ γίνεται ὁ μυστικὸς διοργανισμὸς τῶν ἑταίριῶν ὑπὸ τὸ διελεαστικὸν ὄνομα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτὰς διὰ πολλῆς καὶ ποικίλης ράδιουργίας τὸν πόθον καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς σύστασιν Συνταγματικῆς ἀρχῆς, καὶ συγχρόνως ἐνεργεῖ καὶ γίνονται πολλὰ παραδείγματα διὰ περισσότερον σκάνδαλον, καὶ κινεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὰς ἐφημερίδας καὶ τόσους συστηματικοὺς σπερμολόγους, καὶ ὑπερεπαινοῦσι καὶ ἔχειαζούσι μεγάλως τὸ πρᾶγμα. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Συντάγματος ἀνεβίβασεν ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας τὸν Φίλιππον, καὶ ἐκίνησε τὴν ἀποστασίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ εἰς τόσα ἄλλα Κράτη τῆς Δύσεως. Δι' αὐτὸν καὶ δι' ἄλλους καὶ ὀλεθρίους σκοποὺς ἐκίνησε καὶ τὸ κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος λεγόμενον Σύνταγμα, διὰ τοῦ ὅποιου ἔφερε καὶ φέρει πολλὰ καὶ ἀπαίσια δεινά, ἀλλὰ πολὺ ὀλιγώτερα καὶ μετριώτερα ἐκ τῶν ὄσων ἥλπιζε. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸς τοὺς ἄλλους, μετὰ τὸν ἀποσκορακισμὸν ἐκ τῆς ιδίας θέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Γκιζώτου, ἐκίνησε ἥδη προσφάτως τὴν λεγομένην Δημοκρατίαν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ τόσας ἄλλας φρικτὰς καὶ ἀπαίσιους Σκηνὰς εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, καὶ ἀμέσως ἐκίνησε καὶ κινεῖ τὰ ίδια αὐτῆς ὅρ-

γανχ ἐφημεριδογράφους καὶ σπερμολόγους ἔκθειάζοντας καὶ ὑπερεπταῖς.
νοῦντας τὸ πρᾶγμα εἰς ἐρεθισμὸν μιμήσεως καὶ διὰ σκάνδαλον νέας
ἀποστασίας. Βίς τοῦτο τὸ νέον δρᾶμα ἐλπίζει ἵνα φέρῃ νέαν ἀπο-
στασίαν τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν Λευκίαν, καὶ τὰς δύσας ἔκεινον μεγά-
λας καὶ φρικτὰς συνεπείσες φαντάζεται, νέαν ἀποστασίαν εἰς τὸ
Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφ' οὐ δι' αὐτῆς φέρῃ νέαν ὅλεθρον καὶ
σφργὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων καὶ διὰ τῶν
Ὀθωμανῶν, ἔκτεινη τὰς ιδιοκτησίας αὐτῆς ἐκ τῆς Ἐπτανήσου εἰς
τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τινὰς Νήσους, τὸ δὲ κατὰ τὴν στερεάν
Ἐλλάδα μέρος παραχωρήσῃ πάλιν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἔξουσίαν,
ἔως οὐ παρασκευάσῃ νέας ἀφορμὰς διὰ τὴν περαιτέρω αὐτῆς ἔκτασιν.

Πρὸ πολλοῦ ἀγωνίζεται ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον τεούτους σκοποὺς,
διὰ τοῦτο καὶ πρὸ πολλοῦ ἐρίθεται μυριοτρόπως τὸν μεταξὺ τῶν
λεγομένων ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων, καὶ Ὀθωμανῶν πόλεμον δι' αὐτὸ^ν
τὸ τέλος, τῶν ὅποιων ἡ ἐκβασίς ἐβράδυνε μέχρι τοῦδε, διὰ τὸ ἀπε-
ρίσκεπτον καὶ διὰ τὴν δειλίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, ἀλλ' ἐλ-
πίζει τὸ ἔργον αὐτὸν μετ' ὀλίγον. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐλαβε δ Κάν-
νιγκ νέας καὶ μυστικὰς δόηγίας; ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργείου καὶ ἀπε-
στάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μυρίας δι' ἀλλας δολίας καὶ ὑποκε-
κρυμμένας ῥαδιουργίας μετέρχεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τὴν
πτῶσιν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Ῥωσσίας, τὴν δποίαν, πρὸς τοῖς
ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ μέχρι τοῦδε ὡς μέγα πρόσκομμα, ὡς πρὸς τὴν
ἐκβασίν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν λαμπρῶν καὶ μεγάλων αὐτῆς σχε-
δίων. Ἐκτὸς τῶν ἀλλων, δλους δὲ τοὺς λαοὺς ἐν οἷς διέδωκε καὶ
ἐμπνέει ἀδιαλείπτως ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας τὸ πνεῦμα
τῆς ἀποστασίας, κατέστησε τόσα θηρία αιμοθόρα αὖσώπητα κατὰ
τῆς Ῥωσσικῆς Μονκρήτας, ἐπειδὴ ψιθυρίζει καὶ περιθυρλλεῖ ἀπ' ἀρ-
χῆς εἰς αὐτοὺς διακεῖ δ Ῥωσσικὸς θρόνος διατηρεῖ καὶ ὑπερα-
σπίζει τὰς ἐπὶ τῶν λαῶν τυραννίας, καθ' ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, καὶ
ἐν δεσμῷ αὐτὸς σώζεται, ἡ τῶν λαῶν ἐλευθερία ἀποβαίνει δλως ἀδύ-
νατος, καὶ ἀκατόρθωτος. ὡσαύτως ἡ τούτου καταστροφὴ καὶ ἡ πτώ-
σις, ὡς αὐτὴ λέγει ὑπόσχεται γενικὴν καὶ αἰσιωτέραν μεταβολὴν καὶ
ἄλλοισισιν καθ' ὅλα τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς.

Ἐπειδὴ δὲ δλη ἡ δύναμις καὶ ἡ πανοπλία τῆς περὶ ἦ; δ λόγος
ἐπιβούλης ὑφίσταται εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὴν
ῥαδιουργίαν, δι' ὃν οὐ μόνον κλέπτει τὸν νοῦν τῶν ἐπιβούλευομέ-
νων καὶ οἰκονομεῖ αὐτοὺς τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ὑπὸν ὡς πρὸς τὸν
ἐπικείμενον αὐτοὺς κίνδυνον, ἀλλὰ πρὸς τούτοις κινεῖ αὐτοὺς καὶ
σκάπτουσιν αὐθόρυμπτοι καὶ προθύμως τῆς ἴδιας αὐτῶν πτώσεως καὶ
κατατροφῆς τὸν λάκκον, διὰ τοῦτο κρίνω ἀναγκαῖον ἵνα ἔκθεσω

συνοπτικῶς καὶ ἐν μέρει, πρὸς μικρὰν γάζιν εἰς ἀνακάλυψιν μυρίων ἄλλων ήδη σιωπομένων τὰ ἔφεζῆς.

Α'. Όλγας τινάς ἐκ τῶν δσων μυρίων σκευωριῶν μετέρχεται συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ δρθόδοξα.

Β'. Διετὸν προοδεύει καὶ εὔστοχει εἰς αὐτά.

Γ'. Ποῖα κυρίως τὰ αἴτια τοῦ γοῦ εἰς τοὺς ὄρθοδόξους ἐπικρατοῦντος καὶ προοδεύοντος φρικτοῦ καὶ τρομεροῦ πειρασμοῦ.

Δ'. Όποιαι iαματικὴ καὶ διορθωτικὴ πράξεις γίνονται ἀναγκαῖαι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας, προόδου καὶ εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Ε'. Όποιον ἐλπίζεται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Ἐργάζομεθα δὲ εὐθὺς εἰς ἔκθεσιν τοῦ πρώτου ἀντικειμένου, δοῦιχ, δηλαδὴ εἰσὶν οἱ δόλοι τρόποι τοὺς ὃποιους μετέρχεται. Τὸν τοιούτων ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων ὑπάρχουσι καὶ οἱ ἔφεζῆς.

Α'. ὑπόκρισις καὶ μυστηκότης.

Η περὶ ἦς δὲ λόγος ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὄρθοδόξων ἐπιβουλὴ μετέρχεται τοιοῦτο βάθος ὑποκρίσεως, δόλου καὶ μυστικότητος ὥστε, ὡς εἶπα πάλιν, φέρει μεγίστην ἀμφιχαλαν καὶ φόβον εἰς δοπιονδήποτε συνετὸν ἀνδρα τύχη καὶ γνωρίσῃ αὐτὰ ἐκ πειρας. Ή μυστικότης δὲ ὑπάρχει τοιαύτη, ὥστε, ἐνίστε καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπισήμων Ἀγγλῶν ἀγνοοῦσι τὸν σκοπὸν τῶν δσων αὐτοὶ πολυτρόπως καὶ μανικῶς ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς μυστικὰς ἐντολάς. Φαινεται δτι ἡθέλησεν οὐ μόνον ἵνα μεμνηῇ, ἀλλ' ἵνα καὶ ὑπερέθη τὴν ὡμοτητα καὶ τὴν μυστικότητα τῆς πολιτικῆς τῆς παλαιᾶς Σπάρτης. Εκτὸς τούτου, ὑπάρχει κατὰ πάντα ἀναγκαία ἡ μυστικότης εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Μεγ. Βρετανίας, ἐπειδὴ καὶ δλοι οἱ σκοποὶ καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς τείνουσιν εἰς ἔργα ὅλως κάκιστα, ὀλεθριώτατα καὶ Σατανικά. Λύτη ἡ ὑπόκρισις, φχίνεται συστηματικῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ εἰς δλα τὰ δργανα καὶ εἰς τὸν προστηλυτισμὸν αὐτῆς, ἔξαιρουμένου δλίγου μέρους, τοῦ δποίου ἡ πλάνη μένει ἐπίτηδες ἀνακεκαλυμμένη, διὰ σκάνδαλον, πρὸς ἀπόπειραν τοῦ λαοῦ καὶ δι' ἄλλους δολίους σκοπούς. Εἰς δλον αὐτὸν τὸν προστηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, καθὼς δστις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους εὔστοχει κατὰ τὴν ὑπόκρισιν νομίζεται παρ' αὐτοῖς ὡς δὲ ἀξιώτερος καὶ ἐπαινετώτερος, ωσαύτως τὸ ἐπιβλαβέστερον παρ' αὐτοῖς σφάλμα θεωρεῖται ἡ κατὰ τοῦτο ἀνικανότης καὶ ἀστοχία. Ή ἐπιβουλὴ ἐπειδὴ οἰδεν ἐκ τῆς ίστορίας πρὸς τοῖς ἄλλοις, δτι δλοι οἱ ἀνακεκαλυμμένοι καὶ φανεροὶ διωγμοὶ τῆς πίστεως, οὐ μόνον ἐματαιώθησαν, ἀλλ' ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς πλέον ἐπισημὸν θρίαμβον τῆς ἀληθείας ἐπενόσης

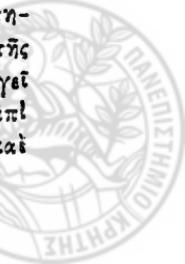
διὰ τοῦτο τοὺς βραχυτέρους καὶ τεχνικωτέρους τρόπους. ἐπὶ σκοπῷ καὶ ἀλπίδι, ἵνα φέρῃ δι' αὐτῶν ἀνεπαισθήτως τὴν γενικὴν καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς δρθοδοξίας. Βίς τὸ θρησκευτικὸν σύστημα τῆς Αγγλίας ἡ ὑπόκρισις εὐ μόνον νομίζεται θεμετὴ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔργον ἀπαραίτητον πρωτίστης καὶ μεγάλης ἀνάγκης, λαβοῦσα καὶ κατὰ τοῦτο τὸν τύπον καὶ τὸ παράδειγμα τῶν πρώτων αὐτῆς Λούθηρο-Καλβινικῶν φευδοδιδασκάλων, οἵτινες ἐπὶ Αρρέγου Ή. διὰ τὸν ἄξιον φόβον, ὑπεκρίνοντο ἐν ἔργῳ καὶ συστηματικῶς ὅλα τὰ δόγματα καὶ τὰς τελετὰς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἔν τὸν ἐλάχιστον μέρος ἐκ τοῦ ἔχοντος προσηλυτισμοῦ ἡ ἐπιθουλὴ, κινεῖ καὶ γίνεται φανερὸν, ἐπειτα ἐν ἄλλῳ μέρος ἐκ τῶν ὑποκριτῶν κινεῖ καὶ ἀντιφέρεται πλαστῶς καὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύει κατ' ἀρχὰς ὅλα τὰ δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς πίστεως ζήλου, δι' ἔργου, διὰ λόγου καὶ διὰ γραφῆς. Τούτους ὑποκρίνεται ἡ ἀρχὴ ὅτι ἀποστρέφεται καὶ καταδιώκει, ὥστε ἐνίστε αποστέλλει τινὰ; ἐξ αὐτῶν εἰς πλαστὰς ἔξορίας, καθὼς τοὺς πρώτους τοὺς φανερούς προσηλύτους αὐτῆς καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνακεκλυμένην καὶ φανερὰν τὴν διαφθορὰν βραβεύει καὶ προβιβάζει συστηματικῶς εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς θέσεις διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον εἰς μίμησιν τῆς τούτων πλάνης καὶ τῆς διαφθορᾶς. Δι' αὐτῆς τῆς Σκηνῆς πρώτον μὲν διασκεδάζει τὸν λαὸν, τόσον, ἐπειδὴ πιστεύει ἐκ τούτου ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς τῆς πλάνης περιορίζεται εἰς αὐτοὺς τοὺς δλίγους, ὅσον καὶ διότι νομίζει ὅτι ἔχει κηδεμόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς δρθοδόξου πίστεως δι' εἰλικρινοῦς ζήλου. Δεύτερον δὲ, κατασκευάζει δι' αὐτῶν τῶν ὑποκριτῶν, κατασκόπους, ώτακουστὰς καὶ δημιγωγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ τρίτον οἰκονομεῖ πολλὰ σκάνδαλα γινόμενα ἀφορμὴ πτώσεως εἰς πολλούς, τόσον ἐκ τῶν βλασφημιῶν τῶν φανερῶν προσηλύτων τῆς πλάνης, ὅσον καὶ διότι αὐτοὶ οἱ ὑποκριταὶ ἀναιροῦσι καὶ ἀνατρέπουσιν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ δσας ἐσύστησαν κατ' ἀρχὰς ὡς θεῖκ καὶ ἀληθῆ. Ἰνα ἐκθέσῃ τις, φέρων παραδείγματα πραγματικὰ ἐκ τῶν δσων τοιούτων ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐπιθουλὴ εἰς τὸ Κράτος τῆς Ἐπτανήσου, τῶν ὅποιων τ' ἀπαράλλακτα ἀντίτυπα βλέπομεν ιδίοις δρθαλμοῖς εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, μέρος δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἀκούομεν ἐνεργούμενα καὶ εἰς ὅλα τὰ δλλα ἐπιθουλευόμενα Κράτη, ἡ ὅλη ἀποβαίνει τοσούτον ἐκτεταμένη, ὥστε δὲν ἔξαρκει βιβλίον ὀλόκληρον εἰς τὴν ἐκθέσιν ταύτης. Μία ἐκ τῶν δσων ἄλλων σκηνῶν παριστάνει τὸ δράμα αὐτοῦ τοῦ εἰδούς τῆς ῥαδιουργίας, θεωρεῖται καὶ ἡ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ πρὸ πολλοῦ γενομένη πλαστὴ ἀνάκρισις καὶ ἔξορία τοῦ δυσωργύμονος καὶ ἐπαράτου Καΐρη δρμοῖα κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος εἰς πολλὰς ἄλλας τῆς

Ἐπτανῆσου. Περὶ τούτου τοῦ εἴδους τῆς ῥάδιουργίας λέγουμεν ἐπειτα
εἰς ἄλλον παράγραφον, διλύγα τινά.

Β'. Ή δημιουργία τῆς κοινῆς φήμης καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἐπειδὴ οὖδεν ἡ ἐπιβούλη καλῶς διὰ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ
τῆς κοινῆς φήμης καὶ γνώμης διηγοῦνται εἰς τὰ ἴδια πρακτικὰ, διὰ
τοῦτο ἐπενόησε τρόπους καὶ γίνεται αὐτὴ ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ ποι-
ητὴ τούτων ἐξ ὧν οἱ σημαντικώτεροι, ως ἔγώ νομίζω, ὑπάρχουσιν
οὗτοι οἱ τρεῖς. Πρῶτον μὲν, ἡ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς κατινοτομίας,
τῆς πλάνης, τῆς στρεβλώσεως καὶ τῆς ἀνωμαλίας νόθευσις τοῦ φιλο-
σοφικοῦ καὶ φιλολογικοῦ συστήματος, περὶ οὗ γράφω τινα κατωτέρω
δεύτερον δὲ οἱ ἐργατειδογράφοι· καὶ τοίτον πολλοὶ μισθωτοὶ σπερ-
μολόγοι ἐκ τοῦ κεκρυμμένου προστηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβούλης. Ἐκ τού-
των ἄλλοις ἀποστέλλονται καὶ παρευρίσκονται πάντοτε συστηματικῶς
εἰς ὅλας τὰς γενικὰς καὶ μερικὰς ὁμηρύγεις, τῶν ἐπιβούλευσομένων
λαῶν, ἄλλοις δὲ περιστοιχοῦσι· πρὸ πάντων, ὅλας τὰς ἀνωτέρας τάξ-
εις τοῦ ἐπιβούλευσομένου λαοῦ κληρικῶν τε κοσμικῶν τε καὶ πολε-
τικῶν, ἐξ ὧν τινὲς δὲ αὐτὴν τὴν αἰτίαν καὶ δι' ἄλλους τοιούτους
δολίους ακοποῖς λαμβάνουσι θέσεις καὶ ἐπαγγεῖλματα δι' ἐνεργείας
τῆς ἐπιβούλης. Ἐκ τούτων οἱ τῶν ἄλλων τεχνικώτεροι καὶ δολιώ-
τεροι περιστοιχοῦσι τοὺς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς,
ἐκ τῶν ὁποίων κατατίθενται τινὲς καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυ-
πουργοῦ. Ἐργον πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοῖς, τῶν τοιούτων ἐστὶν ἵνα
διεγείρωσι τὴν ἀροσίασιν καὶ τὸν πόθον τῶν ἐπιβούλευσομένων, εἰς
τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς διαρθρῶσης, εἰς ὅλα
τὰ ὀλέθρια καὶ τὰ καταστρεπτικὰ ἔργα, εἰς τὸ μίσος καὶ εἰς τὴν
περιφρόνησιν, ὅλων τῶν ἐν ἀληθείᾳ σοφῶν καὶ φρεθοφρονούντων, καὶ
ὅλων ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι γνήσια αἰσθήματα Πατριωτισμοῦ καὶ
φιλογενείας, καὶ ἐξ ἐναντίας δι' αὐτῆς τῆς κοινῆς φήμης συνιστᾶ
εἰς τὸ κοινὸν, ως ἀνδρας σοφὸς, καὶ ἀγωνιστὰς τοῦ κοινοῦ συμ-
φέροντος, ὅλα τὰ βελύγματα τῆς πλάνης καὶ ὅλα τὰ ἐπάρατα καὶ
ἀπαίσια δργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Δι' αὐτῆς συνιστᾶ ἡ ἐπιβούλη
εἰς τὰ Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς δρθιδόξους, ὅλα ἐκείνα τῶν
ὁποίων αἱ συνέπειαι ὑποκρύπτουσι τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, τὴν
καταστροφὴν, τὰς συμφορὰς καὶ τὰ γενικὰ ναυάγια, καὶ ἀπόσκο-
ρακίζει ὅλα δισκούνται τὰ ἐκ διαιρέτου τούτων ἀντικείμενα
ἄγαθα, τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, εὐδαιμονίαν καὶ σωτηρίαν, τὸν στη-
ριγμὸν τῆς πίστεως καὶ πᾶν ἄλλο γενικὸν ἀγαθόν. Δι' αὐτῆς τῆς
ῥάδιουργίας, τὰ δισκούνται δόλια, μεγάλα καὶ γενικὰ δεινὰ ἐνεργεῖ
εἰς ὅλα τὰ Κράτη, προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλα δργανα καὶ ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον εἰς τὸν κλῆρον, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ

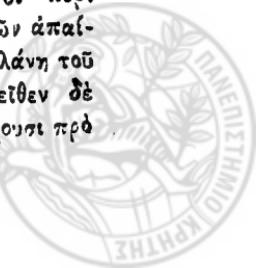

πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ ἐρεθίζει εἰς τὰ σχίσματα καὶ εἰς τὴν ἀποστασίαν. Δι' αὐτῆς ἔφερε καὶ φέρει ἀδιαλείπτως εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους πολλὰ καὶ ὀλέθρια σκάνδαλα, καὶ κινεῖ αὐτοὺς καὶ πίπτουσιν αὐθόρμητοι εἰς τὰ δίκτυα τῆς πλάνης, τῆς ἀπωλείας, τοῦ θανάτου καὶ τῆς καταστροφῆς. Αὐτὴν ἡ ἐπιβουλὴ ἔκινησε καὶ ἀνεφάνησαν δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τόσοις ἐφημεριδογράφοις εἰς δλην τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ἔχει πρὸς τούτοις καὶ πολλὰ ἄλλα δργανα κεκρυμμένα παρευρισκόμενα εἰς αὐτοὺς οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἔχοντα εἰμὴ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐφημερίδων, διὰ τούτο καὶ ἐπὶ Συντάγματος ἐνομοθέτησε τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ τῶν σπερμολόγων διήγειρε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ γενικὸν κατὰ τοῦ Κυβερνήτου μῆσος ἥως οὗ ἔφερε τὴν τούτου δολοφονίαν. Παρατηρεῖται δὲ τὸ ἐπιβουλὴ ἀναβιβάζει τὰ ἔδια αὐτῆς δργανα συστηματικῶς εἰς δλας τὰς θέσεις, ἄλλα πρὸ πάντων εἰς τὰς διδασκαλικὰς, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐφημεριδογραφίας. Ολον τὸ ἔργον πολλῶν ἐφημεριδογράφων συστηματικῶς τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ἐκτὸς τῶν ὅσων ἔξεθεσα ἀνωτέρω, εἰς τὰ κατὰ τῆς πίστεως σκάνδαλα, εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῶν ἴδιων αὐτῆς δργάνων, εἰς τὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν ὄρθοδόξων ἔχθρικα σχίσματα, εἰς τὸ κατὰ τοῦ Βασιλέως μῆσος, προσάπτοντες εἰς αὐτὸν τὰ δσα τὸ ἐπιβουλὴ ἐνεργεῖ, εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας καὶ εἰς τὰ παραπλήσια. Τὸ βάθος, ἡ τέχνη καὶ ἡ ποικιλία τῆς ὑποκρίσεως καὶ τῆς ῥαδιουργίας τὰ δόποια ὑπάρχουσι συστηματικῶς εἰς δλα τὰ δργανα καὶ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, αὐτὰ θεωροῦνται καὶ εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους. Εὐνότε διαθρυλλοῦσι κατ' ἀρχὰς μίαν ἀλλίθειαν ἵνα φανῶσι ζηλωταί, καὶ φιλογενεῖς τάχα, καὶ ἐπειτα μετὰ καιρὸν ἀναιροῦσιν αὐτὸν διὰ τῶν δσων περιθυριλλοῦσι καὶ συνιστῶσι τὰ δσα τὸ ἐπιβουλὴ ἐμμέσως δι' ἄλλων ὑποκριτῶν ὑπαγγορεύει αὐτοῖς. Άλλοτε ὑποκρίνονται τὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως ζηλωτὴν καὶ ὑπὸ τὸ πρόσγημα τούτου δικηρούτουσι πολλὰς καὶ μεγάλας βλασφημίας τῶν ἄλλων, διὰ σκάνδαλον εἰς πτῶσιν τῶν ἀστηρίκτων. Εὐνότε δὲ στηλιτέουσι μικρά τινα ἔργα καὶ ἀσήμαντα τῆς ἐπιβουλῆς ἐπὶ σκοπῷ ἵνα συσκιάζωσι καὶ ἀποκρύπτωσι τὰ μεγάλα. Διὰ τούτου τοῦ εἶδούς τῆς ῥαδιουργίας συνεσκοτάσθη καὶ ἐνοθεύθη τοσοῦτον ἡδη τὸ κοινὴ φήμη, ὥστε πᾶς ἀνθρωπος φρόνιμος καὶ συνετὸς ἵνα μὴ πέσῃ καὶ πειτειλειχθῇ εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἐπιβουλῆς, ἀνάγκη τὴν σήμερον, ἵνα κρίνῃ ἀντιθέτως καὶ ἔκ τοῦ ἐναντίου τὰ πράγματα καὶ μάλιστα τὰ γενικὰ καὶ σπουδαῖα, παρ' ὅσου ἡ κοινὴ φήμη μαρτυρεῖ καὶ διαθρυλλεῖ αὐτὰ, ἡτοις παραστάνει τὸ φῆμος ως σκότος, καὶ τὸ σκότος ὡς φῆμος κτλ. Δι' αὐτῆς τῆς κοινῆς φήμης πρὸς

τοῖς ἀλλοῖς πολλοῖς, ὅσον περιθρυλλεῖται καὶ εὐφημίζεται, ή μετὰ τὴν Λουθηρο-Καλβενικὴν αἵρεσιν πρὸ 300 περίπου ἑτῶν ἐποχὴν, ως ἐποχὴ φωτισμοῦ τάχα, ἀναπτύξεως ἔξευγενισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἐπαγγελλομένη γενικάς καὶ μεγάλας μεταρρύθμισεις εἰς ὅλα τὰ Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς, τόσον χλευάζεται, ἐμπαίζεται καὶ κατηγορεῖται, ὅλη ἡ προλαβοῦσα ἐποχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς λεγομένη Μεσαιών, ως ἐποχὴ δῆθεν βαρβαρισμοῦ, σκοτασμοῦ, προλήψεων, δεισιδαιμονίας καὶ τιρχνηλίας. Οἱ σκοπὸς δὲ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ κατὰ τούτο τείνει ἵνα εἰσαγῇ εἰς τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, τὸ πνεῦμα τῆς καινοτομίας, τῆς πλάνης, τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀποστασίας καὶ τὰ ἐκ τούτων ναυάγια. Τὰ δοσα δεινὰ διφέρει καὶ φέρει διὰ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ῥαδιουργίας ὑπάρχουσι πάμπολλα καὶ σχεδὸν ἀπερίγραπτα, ἀν καὶ ἀγνούμενα περὰ πᾶσι.

Γ'. Η νόθευσις κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ στρέβλωσις τῆς νέας φιλολογίας τε καὶ φιλοσοφίας.

Οἱ σκοπὸς τῆς ἐπιβουλῆς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ἔτεινε πρὸς τοῖς ἀλλοῖς πολλοῖς καὶ τείνει ἵνα στρεβλώσῃ τὸν νοῦν καὶ φθείρῃ τὰ θήτη τῶν ἐπιβουλευομένων, διότι οὐδὲν, διτὶ ἐκ τούτου εὑρίσκει περισσοτέραν χώραν ἡ ὑπὸ αὐτῆς διδούμενη πλάνη, δι' ἣς ἀκολουθεῖ ἡ τούτων καταστροφὴ καὶ ἡ πτῶσις. Εἰς τοῦτο ἐπενόησεν ἵνα νοθεύσῃ τὴν ὅλην τῆς διδασκαλίας καὶ στρεβλώσῃ τὴν μέθοδον καὶ ὑποκρύψῃ ἐν αὐτοῖς ὅλα τὰ σκάνδαλα τῆς πλάνης, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Καθὼς καὶ εἰς δλας τὰς ἀλλας ῥαδιουργίας, ὡσαύτως καὶ κατὰ τούτο, ἐνεργεῖ διὰ τρόπου δλως δολίου καὶ ὑποκεχυμένου, καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ καλοῦ κατ' ἀρχὰς καὶ φέρει τὸ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς κατάλληλον σήστημα, καὶ ἔπειτα προοδεύει ἀνεπαισθίτως. Φ. ὁ Βάκχων, ἔπειτα δὲ Ι. ὁ Νεύθων, ὁ Οὔμες Λύκιος καὶ ἄλλοι Ἀγγλοις ἥνοικεν ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ νέον στάδιον καὶ νέαν μέθοδον τοῦ φιλοσοφεῖν, καθὼς μετὰ ταῦτα ὁ Βλαίρ τῆς φιλολογίας, δοτὶς παραλληλίζει τοὺς προφήτας τοὺς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς πρὸς τοὺς ἔθνικοὺς ποιητὰς συστήματα δι' ὃν πρὸς τοῖς ἀλλοῖς περιορίζονται ὅλαις αἱ γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς αἰσθήσεις καὶ καταργεῖται ὡς ἀπάτη καὶ πρόσληψις πᾶσα ὑψηλὴ, μεταφυσικὴ καὶ πνευματικὴ ιδέα. Ἐκ τούτων καὶ δι' ἐμμέσου ὑπαγορεύσεως τῆς Ἀγγλικῆς ῥαδιουργίας ἐλαθον τὴν νύξιν καὶ τὴν ἀφορμὴν ὁ Καρτέσιος, ὁ Ἐλέστιος, ὁ Βολταίρ, ὁ Κολδυλιάκ, δλοις οἱ περὶ αὐτοὺς Γάλλοι καὶ πρὸ πάντων ὁ 'Ρουσσὼς εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ἀπαίσια καὶ ἀντιγριστικνικὰ Συγγράμματα, δι' ὃν διεδόθη ἡ πλάνη τοῦ θείου καὶ ἡ αἴτια πάσης ἀποστασίας εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκείθεν δὲ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Δύσεως. Πόσον δὲ ὑπάρχουσι πρὸ

πολλοῦ νενοθευμένα καὶ ἐστρέβλωμένα, ὅλα τὰ εἶδη τῆς φιλολογίκης τέχνης, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν καθ' ὅλα τὰ Κράτη τοῦ Δυτικοῦ δόγματος διὰ τῆς ἐκ τῆς ἐπιθουλῆς ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐνεργουμένης φιλοσοφίας, ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὑγειόφροσι; καὶ τοῖς συνετοῖς; γνωστὸν, καὶ φαίνονται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν ἕκει μαθητευσάντων καὶ μαθητευομένων νέων.

Αὐτὴν ἡ ρήδησις ἐνεργεῖται συστηματικώτερον εἰς ὅλα τὰ ὄρθοδόξα Κράτη, διὰ τοῦτο περιθυρίλλονται καὶ ὑπερεπαινεοῦνται διὰ τῆς κοινῆς φήμης ἐνεργεία τῆς ἐπιθουλῆς, ὅλοι οἱ εἰρημένοι φευδοφιλόσοφοι καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα βδελύγματα τῆς πλάνης, δσα αὐτὴ ἡ ἐπιθουλὴ, ἐνθευσεῖ καὶ ἐστρέβλωσεν, ὡς ἀνδρες τάχα μεγάλοις καὶ ὡς σωτήριοι μεταφρύμισται, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου διαβάλλονται καὶ βλασφημοῦνται, ὅλοι οἱ ἐν ἀληθείᾳ σοφοί καὶ ὄρθοδόξοι, ὡς προληπτικοί, ὡς δεισιδικίμονες καὶ ὡς ἀμάθεις. Τοῦτο ἔγνωρίσθη ἐναργέστερον εἰς τὸν ὄρθοδόξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπειδὴ παρείησεν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας διὰ οἱ φιλόθεοι καὶ φιλογενεῖς διδάσκαλος Βένγκετ, ὁ Ν. Θεοτόκης καὶ ἄλλοι ὅμοφροντες τούτων, διὰ συνεργείας τῶν ἀσιδίμων Ζωσιμάδων, διέδωκαν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἀφορμὴν εἰς ἀνχεγένησιν καὶ εἰς χρῆσιν τῆς Παλαιὰς Ἑλληνικῆς γλώσσης, πολλὰ συγγράμματα εἰς στηριγμὸν τῆς ὄρθοδόξου πίστεως, καὶ πολλὰ σκέρματα ἀληθινοῦ φωτισμοῦ, τείνοντα ὅλα εἰς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς ἀποκατάστασιν καὶ εἰς πρόσδον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐπενόησε διὰ τοῦτο εὐθὺς τρόπους, ὅπως δι' αὐτῶν οὐ μόνον ἀποματαιώσῃ τοιούτους θεοφιλεῖς καὶ σωτηρίους σκοπούς, ἀλλ' ἵνα φέρῃ πρὸς τούτους τοὺς ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένους καρπούς. Δι' αὐτὸς τέλος προπαρασκεύασε κατάλληλα δργανα καὶ στρατιώτας, ὅποιος πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ Κοραῆς, ὁ Κούμας, ὁ Ν. Δούκας, ὁ Α. Γαζῆς, ὁ Βάμβας, καὶ ὅλοι οἱ περὶ αὐτούς. Βίς δὲν τὴν ἐκ τούτων ἀναφανεῖσαν νέαν φιλολογίαν ὡς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Γραμματικὰς θεωρεῖται τοιαύτη νενοθευμένη ἀνωμαλία, διὰ τὴν συστηματικὴν στρέβλωσιν καὶ φθορὰν τοῦ πνεύματος τῆς νεολαίας ὥστε φέρει φρίκην καὶ ἔκπληξιν εἰς ὅποιονδήποτε νουνεχῆ καὶ ὄρθοδόξον. Εκτὸς τούτου εἰς δλην ἀντὴν δὲν φαίνεται ἄλλο τι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰμὴ τὰ κατὰ τῆς ὄρθοδόξου πίστεως σκάνδαλα ἢ ἐκ πλαγίου σύστασις τῆς πλάνης τοῦ Δουθηρο-Καλβινικοῦ καὶ τοῦ θεῖσμοῦ, ἢ σύγχυσις καὶ ἢ νόθευσις τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, καὶ δὲρεθισμὸς εἰς τῆς καινοτομίας τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ τοῦ Κοραῆ ἔργα, ὥστε καὶ διὰ τοῦτο ἐκθειάζονται καὶ ὑπερεπαινεοῦνται μέχρι τῆς σύμερον διὰ τῆς κοινῆς φήμης ἐνεργείας τῆς ἐπιθουλῆς. Δι' αὐτῶν ἔσυρε πρὸ πολλοῦ ἡ συνωμοσία εἰς τὸ νκυάγιον τῆς πλά-

νης καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς ὄρθοδοξίας ἐπιβουλὴν, δὲν σχεδὸν τὴν τάξιν τῶν νομιζομένων καὶ λεγομένων ἐλλογίμων καὶ διδασκάλων δῆλης τῆς Ἀνατολῆς. Διὰ τούτων ἐνήργησεν η ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ καὶ ἀπεσκορακίσθησκεν πρὸ πολλοῦ ἐκ πάντων τῶν Σχολείων τῆς Ἀνατολῆς ὅλα τὰ βιβλία τὰ συντεταγμένα ὑπὸ ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ συνετῶν καὶ ἐπαγγελμάτων εἰς τε πολλὴν εἰς τε ὅλην ὡφέλειαν εἰς τὴν νεολαίαν, ἡ συγγεγραμμένα ὑπὸ διοικήσποτε εἴτε παλαιοῦ, εἴτε νέου ὄρθοδόξου διδασκάλου, καὶ ἀντεισήχθησαν ἄλλα ἄλλως κεκολοθεμένα, ἀνώμαλα καὶ ἐστρεβλωμένα, ἡ γεγραμμένα ὑπὸ Λουθηρο-Καλβίνων καὶ μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ. Ἄλλα δὲ πάλιν συνεργασθήσαν ἐκ τῶν πάλαι Ἑλληνικῶν Συγγραφέων καὶ συνετάχθησαν δι᾽ αὐτὴν τὴν αἰτίαν, τούτεστι διὰ τὴν στρέβλωσιν καὶ σύγχυσιν τοῦ πνεύματος τῆς νεολαίας, καὶ διὰ τὰ κατὰ τῆς ὄρθοδοξίου πίστεως σκάνδαλα, ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ λεγομένη Ἕγκυκλοπαιδεία τοῦ Φαρμακίδου, συντεταγμένη ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ὑπὸ τίνος Γερμανοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. Άλις κατὰ τῆς ὄρθοδοξίου πίστεως φρικταὶ καὶ ἄλλοκοτοι βλασφημίαις κατὰ τὴν δόξαν τῶν Λουθηρο-Καλβίνων εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ Κορεῆ ἐκδοθέντα βιβλία κατ᾽ εἰσῆγησιν καὶ ὑπαγόρευσιν τῆς ἐπιβουλῆς, τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Δούκα βλασφήμιας συντεταγμένον βιβλίον κατὰ τῶν ἔργων τοῦ ἀγιασμοῦ, τούτεστι κατὰ τῆς νηστείας καὶ παρθενείας, τὰ δσα δὲ πάλιν Α. ὁ Γαζῆς βλασφημεῖ κατὰ τοῦ μοναδικοῦ βίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην, ταῦτα λέγω καὶ ἄλλα πολλὰ παροχπλήσια τούτοις ὑπάρχουσι γνωστά καὶ δῆλοι σχεδὸν τοῖς πᾶσι. Δι᾽ αὐτὸν τὸν σκοπὸν μεταφράσθη ὑπὸ τοῦ Κούμα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἡ δωδεκάτομος Γενικὴ Ἰστορία συντεταγμένη ὑπὸ Λουθηροβαλβίνου, καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Λεξικὰ τόσον τούτου, δσον καὶ τὸ τοῦ Γαζῆ ἐκ τῶν δοπίων, εἰς τὰν πρώτην ἔκδοσιν ἐξηλείφθη ὄποιεδήποτε λέξις Θεολογική καὶ Ἐκκλησιαστική. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφράσθη ὑπὸ τοῦ Κορεῆ καὶ ἡ λεγομένη Κατήχησις τοῦ Πλάτωνος, ἥτις καὶ πάλιν ἐκεδόθη ἐν Κερκύρᾳ ὑπὸ ἄλλων δργάνων τῆς ἐπιβουλῆς. Εἰς τὰ ἐν αὐτῇ προστεθέντα σχόλια ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ, πάντοτε εἰς δλα τὰ ἐκεῖ μνημονευόμενα ῥητὰ τῆς Π. Διεκθήκης, ἐπιφέρει διόρθωσιν κατὰ τὸ λεγόμενον ἐδραϊκὸν κείμενον, ἐπὶ σκοπῷ σκανδάλου εἰς τοὺς ὄρθοδόξους, ἵνα νομίσωσι, δηλαδὴ, ὅτι η τῶν ἐδόμενοντα μετάφραστις ἦν η καθ' ἡμᾶς. Ἐκκλησία ἔχει καὶ κρατεῖ ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῆς ὥρας, ἐστὶν ἐσφαλμένη τάχα καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἀνάγκη ἵνα παραδεχθῶμεν τὴν ἐκ τοῦ ἐδραϊκοῦ, τὴν δοπίαν ἐπειτα προσέρρεον εἰς ἡμᾶς δ.α. τόσου θορύβου καὶ τέχνης, οἱ ἐκ τῆς Ἀγγλίας φεύδαπόστολοι: .Δε-

αύτῆς τῆς τοῦ Πλάτωνος Κατηχήσεως, εὑρίσκουσιν ἀφαρμήν αἱ φευδοδιδάσκαλος τῆς νῦν ἐποχῆς, κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ διεγέρουσιν εἰς τὴν ἀστήρικτον νεολαίαν πολλὰ κατὰ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως σκάνδαλα, καὶ πολλὰς συστάσεις, εἰς πολλὰ βλάσφημα καὶ ἀντιχριστιανικὰ δόγματα τῆς Λουθηρ-Καλβινικῆς πλάνης. Σιωπῶ πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα. Ή ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ράδιουργίᾳ τῆς ἐπιβουλῆς, ὡς πρὸς τὴν νόθευσιν ὅλων ἐν γένει τῶν βιβλίων τῶν ὁρθοδόξων, ἔχωρησεν, ἐπὶ τοσούτον, ὥστε εἰσῆλθε καὶ εἰς αὐτὸν τὸ θυσιαστήριον, ἵνα νοθεύσῃ, δηλαδὴ καὶ αὐτὰ τὰ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν Ἱερὰ βιβλία ἀναγινωσκόμενα ἐν ταῖς Ἑκκλησίαις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διορθώσεως. Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει ἡ ἐπιχείρουσις τοῦ φευδοδιδάσκαλου καὶ ὑποκριτοῦ Β. Κουτλουμουσιάνου εἰς διόρθωσιν δῆθεν τοῦ Νρωλογίου τῶν Μηναίων καὶ ἄλλων δροίων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. Ή τυπογραφία ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δὲ ἀπάτης, καὶ μάλιστα οἱ ἑρμηνεῖδογράφοι διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιβουλῆς ἀγωνίζονται, καὶ συγχρόνως δὲ ἄλλης ράδιουργίας καὶ τέχνης κινεῖ τὸν ἀποίμαντον, τὸν ἀπροστάτευτον, τὸν ἀπλοῦν καὶ ἐπιβουλευόμενον λαὸν, καὶ ἀναγινώσκει ἀδιαλείπτως μετὰ πολλοῦ καὶ θερμοῦ. Ζῆλου αὐτάς, ἐν ᾧ ἐφάνετο ἀναγκαῖα, τοιαύτη ἀπαγόρευσις εἰς αὐτὰ; Φύοις φάνεται ἀναγκαῖα εἰς τοὺς γονεῖς, ἵνα πράττεται εἰς τὰ ἴδια τέκνα εἰς ἀπαγόρευσιν ὅλων τῶν ὀλεθρίων καὶ θανατηφόρων βρωμάτων καὶ φαγιτῶν τὰ δποῖα προσφέρει αὐτοῖς ἀδιάλλακτος καὶ ὑποκεκρυμμένος ἔχθρὸς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας. Σιωπῶ πάμπολλα ἄλλα βλάσφημα καὶ Σατανικὰ βιβλία, ἔχοντα ἀποκεκαλυμμένας τὰς κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίας, τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς, τοῦ σκοτισμοῦ, τῆς κακίας καὶ τὸν ἐρθισμὸν τῆς ἀποστασίας. Άλλα καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου διόγος ἀποβαίνει πολὺ διεξοδικὸς καὶ δέν ἔκτεινομαι ὡς πρὸς αὐτὸν περαιτέρω ἄλλα μεταβαίνω εἰς ἄλλο.

Δ'. Ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἔξευγενισμοῦ διάδοσις τῆς πιλυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς καὶ ἡ ἐκ ταύτης κοινὴ ἐνδεια καὶ πτωχεία.

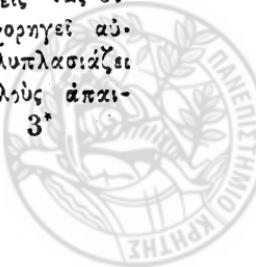
Συγχρόνως εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης ἐνεργεῖ καὶ ἔκείνην τῆς διαφθορᾶς ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο αὐτὰ βογθοῦνται ἀμοιβαίως, τόσον ἡ πλάνη, ὅπλαδὴ φέρει πρόοδον καὶ πλεονασμὸν εἰς τὴν διαφθορὰν, δύσον καὶ ἡ διαφθορὰ φέρει τὰ αὐτὰ εἰς τὴν πλάνην. Ή πολυτέλεια καὶ ἡ διαφθορὰ, πρὸς ταῖς ἄλλοις παύει τὸ αἰσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ζῆλον, καὶ φέρει ἀναποφεύκτως τοὺς πεπτωκότας εἰς τὴν ἴδιοτέλειαν καὶ ἐπιρρέπεται

εις τὰς κοινὰς πραδοσίας κατ' διποικιδήποτε καὶ μικράν πρασσούλην πειρασμοῦ ὑπὸ ξένης ἐπιβουλῆς. Τοῦτο πολλῷ μᾶλλον ἀκολουθεῖ εἰς δύοιον λαὸν λάθη χώραν πρῶτον ἡ τρυφὴ καὶ ἡ πολυτέλεια, ἐπειτα δὲ ἡ κοινὴ ἔνδεια καὶ πτωχεία, γινόμενα τότε ὅλως ἀνυπόφορα καὶ δεινὰ εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ μᾶλιστα δύοντας ἐπισκιάσῃ ἡ πλάνη τοῦ θεῖσμοῦ καὶ ἔχωσι μίαν ὅλως ἐστρεβλωμένην καὶ ἐλεινὴν μόρφωσιν, τὰ δύοια ὅλα συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβουλὴ εἰς ὅλα τὰ δρθόδοξα Κράτη, πρὸ πάντων δὲ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκτὸς τούτου οἶδε καλῶς δὲτι ἡ γυνικὴ διαρθροφὰ ἐξ ἀνάγκης φέρει τὴν ἀνωμαλίαν, ὅλα τὰ εἰδη τῆς κακίας, τὴν κοινὴν ἔνδειαν τὴν καταστροφὴν καὶ τὰ ναιύγια εἰς τὰ θεῖην καὶ εἰς ὅλα τὰ Κράτη. Καθὼς τὴν πλάνην, ὡσαύτως καὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν διαφθορὰν ἐνεργεῖ καὶ διαδίδεται πάντοτε συστηματικῶς κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους, εἰς τὰς Πρωτευούσις τῶν πόλεων, ἐπειτα δὲ εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς θέσεις, εἰς ὅλην τὴν ἀνωτέραν τοῦ λαοῦ τάξιν καὶ εἰς τὴν νεολαίχιν, ἐπειδὴ οἶδεν δὲτι ἐκεῖθεν εὐγάρχως καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐκτείνεται τὸ κακὸν εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ἐργον αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς, θεωρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοὺς καὶ ἡ κατὰ τὸν ιἱόν αἰδῶν ἐπιπολάσσον διαρθρὸν εἰς τὸν βασιλικὸν οἴκον τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ ἐκεῖθεν διάδοσις εἰς τὸν λαὸν, καὶ διὰ ἄλλα τοιαῦτα ἀλλόκοτα καὶ ἀπίστια σκάνδαλα ἀλολουθούσια καὶ γίνονται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἐπιβουλευόμενα Κράτη μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκ τῶν δισταύλων ἀλλων ῥάβδων εὐπρόσωποι καὶ ὡραῖοι εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν θεωροῦνται καὶ αἱ ἐφεζῆς.

1. Ἀποστέλλει αὐτῷ πάρους ἐκ τοῦ ἀρρένος; καὶ τοῦ θῆλεος φύλου τεχνίτας; καὶ ἐρεθίστας τῆς διαρθροῦς; εἰς τοὺς ἐπιβουλευούμενούς. Εἴνοτε δὲ ἀποστέλλονται Λόρδοι εὐπρόσωποι καὶ ὡραῖοι εἰς τοὺς βασιλικοὺς οἴκους δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν.

2. Κινεῖ αὐτοὺς δι' ἄλλων κεχρυμμένων αὐτῆς δργάνων καὶ συγκροτούσι πολλάκις καὶ συστηματικῶς συμπόσια ἐπίσημα, πολυτελῆ καὶ δλῶς σκανδαλοποιὰ ως πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς διαρθροῦς, χοροὺς, θέατρα, συγκρότησιν γενικῶν δημηγύρεων χωρὶς εὐλόγου καὶ μεγάλης αἰτίας; διὰ μεγαλοπρεπῶν ἐπιδείξεων κ. τ. λ.

3. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον συστεματικώτερον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον προθιάζει εἰς δλῶς τὰς θέσεις. Βακλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς διδασκαλικὰς ὅλην τὴν πλάνην καὶ τὴν διαρθρὸν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς κατὰ πρῶτον ἀδρούς, καὶ μεγάλους μισθούς καὶ πολυπλασιάζει τὰς θέσεις. Ἐκ τούτου πρὸς τοῖς ἄλλους, δίκονοφει πολλοὺς ἀπαι-

σίους σκοπούς· πρώτον μὲν ἐνεργεῖ δι' αὐτῶν τὴν ἀφορμὴν καὶ τὰ σκάνδαλα εἰς διάδοσιν γενικὴν τῆς πολυτελείας· καὶ τῆς διαφθορᾶς, δεύτερον δὲ φέρει τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ κοινοῦ ταμίου, δι' ἄλλους ὀλεθρίους σκοπούς· καὶ τρίτον μισθοδοτεῖ ἀδρῶς κατὰ πρώτον τὰ δργανα τῆς κοινῆς προδοσίας γενόμενα ἐκ τούτου προθυμήτερα καὶ πλέον ἀφροσιωμένα εἰς τὰς μυστικὰς αὐτῆς εἰσηγήσεις. Εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη τῆς Ἐπτανήσου ἐν μέρει δὲ καλεῖς τὸ Βασίλ. τῆς Ἑλλάδος, ὅλον τὸ ταμεῖον σχεδὸν ἔξοδευεται εἰς τὰ δργανα τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργοῦντα ἀδιαλείπτως εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοΐᾳ, τὸ γενικὸν ναυάγιον. Μισθοδοτεῖ φερ' εἰπεῖν ψευδοδιδασκάλους τῶν ὁποίων ὅλον τὸ ἔργον καὶ οἱ ἀγῶνες ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν δλως ἑστρεβλωμένην καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης μόρφωσιν τῆς νεολαίας καὶ οἵς μόνον τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς, ἀνθρώποις τῶν ὁποίων οὐ μόνον η διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ η ἀπλῆ συναναστροφή γίνεται φθορὰ καὶ μολυσμὸς τῆς κοινωνίας, ἔχει καὶ μισθοδοτεῖ δασονόμους καὶ δασοφύλακας εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνεργοῦσι κατὰ κακούς καὶ τόπους, ἐὰν ὥσιν, ἀλλόφυλοι κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς μυστικὰς ἐντολὰς, δολίως πως καὶ ἐμμέσως δι' ἄλλων τὴν πυρκαϊάν καὶ τὴν φθορὰν εἰς τὰ δάση. Σιωπῶ ἡμερία ἀλλα σπουδαιότερα καὶ φρικωδέστερα τούτων, διότις αὐτὰ ἀρκοῦσιν εἰς μικρὰν νύξιν πρὸς ἔρευναν καὶ γνῶσιν τῶν ἄλλων. Τοιαύτας καὶ ἄλλας πολλὰς φαδιουργίας μετέρχεται συστηματικῶς· ή ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς, ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς τρυφῆς, τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Συγχρόνως δὲ εἰς ταῦτα ὑπενεργεῖ διὰ νόμου καὶ φέρει τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τῶν ὁποίων παρασκευάζει καὶ φέρει τὴν γενικὴν ἔνδειαν καὶ πτωχείαν. Τὴν κοινὴν ἔνδειαν δικαίως πάντοτε ἐνεργεῖ, ἀφ' οὗ πρότερον ἐνεργήσῃ καὶ φέρῃ τὴν τρυφὴν καὶ τὴν πολυτελείαν γενόμενα ἔξεις ἐπειδὴ τότε η πτωχεία ἔστιν ὅλως ἀνυπόφορος καὶ δεινή, καὶ οἱ πάσχοντες γίνονται πλέον εὐόλισθοι εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, εἰς ὅποιανδήποτε καν μικρὰν προσβολὴν πειρασμοῦ ἐπ' ἐλπίδι καν μικροῦ κέρδους. Ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τούτου ἀρκοῦσι ταῦτα, καὶ ἔρχομαι εἰς ἔκθεσιν ἄλλου εἶδους ρχδιουργίας.

Ε. Η διάδοσις τοῦ πνεύματος τῆς Γαλλίας.

Σύστημα ἀμετάτρεπτον τῆς ἐπιβουλῆς ἐστίν, ἵνα προτοιμάζῃ μίσθιον ζύμην τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας καὶ ἔπειτα δι' αὐτῆς ἐνεργεῖ καὶ γίνεται γενική, εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους λαοὺς καὶ φέρει τὰ γενικὰ ναυάγια. Ἀφ' οὗ κατὰ τὸν ιθ. εἰών

ζνδθευσσ τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσίας τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀναρχίας, καὶ δι' αὐτῶν ἤνοιξεν εἰς αὐτὸν τὸ Κράτος ἐκείνην τὴν τρομερὰν τραγῳδίαν, ἀπὸ τότε συστηματικῶς ἐπένόησε πολλοὺς τρόπους δολούς καὶ ραδιουργίας, δι' ὃν ἐνεργεῖ καὶ διαδίδεται εἰς ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα ἔθνη, ὁ πόθος καὶ ἡ μίμησις ἐκείνου τοῦ πνεύματος, διο πέρη εὔστόχως δι' αὐτοῦ τὴν καταστροφὴν εἰς αὐτά. Δι' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἐκίνησε τὸν διοργανισμὸν τῆς Φιλικῆς ἑταίριας, εἰς τὸν πρώην ἄγνὸν, ὁρθόδοξον καὶ ἄγιον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου βλέπομεν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τότε τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν, ἐπαπειλοῦσαν τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὁρθόδοξίας καὶ τὸν ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς κατὰ μεκρὸν δλεθρὸν καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀνειροπολεῖ ἵνα οἰκοδομήσῃ τὰ πλέον λαμπρὰ καὶ ὑψηλὰ ὑπὲρ ἔχυτῆς σχέδια. Αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἐμπνέει ἀπὸ τότε καὶ ὑπενεργεῖ τὴν τούτου διάδοσιν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπιβουλευόμενους λαοὺς διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων ραδιουργιῶν, ἐξ ὃν πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ αἱ ἐφεξῆς.

1. Ἡ εἰς αὐτοὺς διάδοσις καὶ γενικὴ χρῆσις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.
2. Τὰ σχόλεῖα περὶ τῶν ὁποίων ἐπειτα γράφομεν δλίγα τινὰ συνοπτικῶς.

3. Ἡ διαφθορὰ, τῆς ὁποίας τὴν διάδοσιν ὡς εἴπομεν ἀνωτέρῳ συστηματικῶς ἐνεργεῖ εἰς αὐτούς.

4. Ἡ κοινὴ φήμη δι' ἣς εἰς τὰ κοῦφα καὶ ἀδύνατα πνεύματα ἐπαινεῖται ἐκείνη ἡ ἐποχὴ, ὡς ἐποχὴ τάχα φωτισμοῦ ἐλευθερίας κ.τ.λ.

5. Ἡ διάδοσις τῶν δσων βλασφήμων καὶ διεφθαρμένων βιβλίων ἔξεδόθησαν τότε εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ψευδοφιλοσόφων διὰ μυστικῆς ἐνεργείας καὶ συνδρομῆς τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας, τὰ ὁποῖα καὶ πάλιν μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ναπολέοντος ἔξεδωκε διὰ τοῦ τύπου, ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ καὶ διέσπειρε πολλὰς χιλιάδας καὶ μυριάδας εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ μάλιστα τῶν τοῦ Ρουσσώ. μετέφρασε διὰ τοῦ Κοραῆ καὶ ἄλλων αὐτῆς δργάνων καὶ εἰς τὸ Γραικικόν. Δι' αὐτὴν τὴν αἵτίαν, δι' ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς, κατήντησεν εἰς τὸ ὁρθόδοξον Κράτος τῆς Ρωσσίας, γενικὴ ἡ χρῆσις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, καθὼς καὶ εἰς τὸν ὁρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς ἐνεργεῖ τὰ αὐτὰ πρὸ πολλοῦ, καὶ ἔκτις τούτου προπαρασκευάζει πολλὰ ἔργα εἰσκοτισμένα, ὡς μιμητὰς τάχα τῶν τότε ψευδοφιλοσόφων τῆς Γαλλίας ὁποῖοι ἔκτις πολλῶν ἄλλων οἱ τὸν Κατριδές, Σοριανόπουλος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα

βδελύματα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, τὰ ὅποια ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐνεργεῖ καὶ ἐπιχιοῦνται ως ἄνδρες σοφοί καὶ ἐπίσημοι τάχα.

6. Οἱ καταλληλότεροι τρόποις καὶ ὁ δελεαστικώτερος, διὰ τοῦ δοποίου ἡ ἐπιβούλησία γίνεται εἰς τοὺς ἐπιβούλευομένους λαοὺς αὐτὸς τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλίας, ἐστὶν ὁ διοργανισμὸς τῆς ἀποκρύφου καὶ μυστικῆς ἑταῖρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, περὶ τῆς δοπίας ἥδη γράφω διλύγα καὶ ἐν συνδψει.

ΣΤ'. Οἱ διοργανισμοὶ τῶν ἑταῖριῶν.

Μία ἔκ τῶν σπουδαιωτέρων καὶ διεθνεῖτερων τῆς ἐπιβούλης, δί' ἦ; πρὸ πολλοῦ ἐτοιμάζει ἵνα φέρῃ τὰ γενικὰ ναυάγια εἰς τοὺς ἐπιβούλευομένους λαοὺς καὶ τὰ Κράτη, ἐστὶν ὁ μυστικὸς διοργανισμὸς τῶν ἑταῖριῶν. Δι' αὐτῶν κινεῖ καὶ γίνεται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας ἡ κατὰ τῆς πίστεως, ἡ κατὰ τοῦ κλήρου, ἡ κατὰ τῶν θρόνων, καὶ ἡ κατὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσίας. Δι' αὐτῆς τῆς ῥαδιουργίας ἐνεργεῖ εὔστόχως καὶ ἀνυπόπτως τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης τῆς διαφθορᾶς, τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ πάσης ἀλλης κακίας, τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναργίας, τὸν διλεθρὸν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τέλους καταστροφὴν καὶ πτῶσιν εἰς τὰ ἐπιβούλευόμενα ἔθνη. Αὕτη διὰ τῶν προειρημένων ῥαδιουργῶν νοθεύει καὶ παρασκευάζει διλύγα ἀτομα, δί' ἀποκρύφου διλῶς καὶ μυστικοῦ τρόπου καὶ ἐπειτα αὐτὰ κινεῖ καὶ γίνονται οἱ πρόδολοι καὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν περὶ ὃν ὁ λόγος ἑταῖριῶν. Ταύτας ἐνεργεῖ καὶ κατασκευάζονται εἰς διαφόρους βαθμοὺς, ἀγνοοῦντες διλῶς οἱ κατώτεροι, τὸν κύριον σκοπὸν καὶ τὰ μυστικὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, καὶ πολλῷ μᾶλλον τὸν πρῶτον δημιουργὸν καὶ διοικητὴν αὐτῶν.

Δύο εἶδη ἑταῖρίας κινεῖ καὶ διοργανίζονται, τὸ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τοῦ θεσμοῦ καὶ τῆς ἀθείας, τὸ δὲ κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν θρησκείαν τῶν διακαρπτυσουμένων. Τὸ μὲν πρῶτον ὡς πλέον κατάλληλον εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὸν διλεθρὸν τοῦ λαοῦ ὡς πλέον εὔπτοχον εἰς τὴν διάδοσιν, ἐπειδὴ κινεῖται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὡς προπαρασκευαστικὸν εἰς ἀποδοχὴν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἵρεσεως, οὗσα μικρὰ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ κατὰ πάντα ὅμοιωσις ὡς πρὸς τὸ πρακτικὸν μέρος. Καὶ εἰς τὰ δύο εἶδη διμῶς ὡς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδηγοῦ γινομένα καὶ διδηγούμενα φάίνονται κατὰ πάντα διμοια τὰ πρακτικὰ καὶ οἱ λόγοι ἡ ὑπόκρισις, ὁ δόλος, ἡ διαφθορά, ἡ περιθρύλλησις τοῦ παρ αὐτοῖς λεγομένου φωτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, ἡ χλεύη καὶ ὁ ἐμπαιγμὸς τοῦ κατ' αὐτοὺς λεγομένου

Μεσσιώνος, ὁ ἔπαινος τῆς νῦν ἐποχῆς, ὡς ἐπαγγελλομένως μεγάλης δῆθεν μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, η πρὸς δόλους τοὺς προβεβηκότας κατὰ τὴν ἀλιείαν δρθοδόξους περιφρόνησις, ἐμπαιγμοὶ καὶ ἐλεσινολογία ὡς δεισιδαιμενας καὶ προληπτικούς, η συνεχῆς στηλίτευσις τῶν δεισιδαιμονιῶν, τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν τυραννιῶν τῶν Πάπων τῆς Π. Ῥώμης, ἔπειτα δὲ ἀνυπόπτως καὶ τεχνικῶς καὶ ή κατὰ τῆς τοῦ δρθοδόξου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου συκοφαντία καθ' ὅλα ταῦτα, η κλίσις καὶ η ἀφοσίωσις εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς καινοτομίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μεταρρύθμισεως τῶν πραγμάτων, η ταλεία καὶ αδιάλλακτος ἀποστροφὴ καὶ τὸ μῆσος κατὰ τῆς δρθοδόξου Ῥωσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐναρτίου ὁ πόθος καὶ ὡς ἀφοσίωσις πρὸς αὐτὸν τὸν Σατανᾶν τὴν Ἀγγλίαν. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ φαίνονται τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ γνωρίσματα καὶ εἰς τὰ δύο εἴδη αὐτῶν τῶν ἑταῖριῶν.

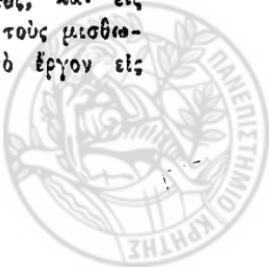
Συγχρόνως δὲ εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῶν τῶν ἑταῖριῶν, ἐπινοεῖ τρόπους δι' ὃν ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον εἰς τοὺς θρόνους, ἐκ τοῦ ὅποιον εὑρίσκει τὴν εὐκολίαν εἰς πολλὰ ἄλλα ἔργα ἀναγκαῖα εἰς ἔκβασιν τοῦ ἴδεου σκοποῦ καὶ φέρει εἰς ἔργον, ἐξ ὃν καὶ τὰ ἐφεξῆς.

1. Ἐνεργεῖ εἶτε αὐτὴ ἀμέσως, ἐμμέσως δι' ἀλλων ὑποκεκρυμμένων αὐτῆς ὄργανων καὶ προβεβαζέται εἰς θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰς ἐκ τῶν ἀξιωτέρων διὰ τὴν ἕκτασιν τῆς πλάνης καὶ τῆς κατὰ τῆς ἀρχῆς συνωμοσίας καὶ ἐκ τῶν πλέον πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων εἰς τὰ σχέδια καὶ εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῆς ἐπιβουλῆς.

2. Διὰ τοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐνεργεῖ καὶ προβεβαζέται εἰς τὰς πλέον σημαντικὰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, καὶ ἐξαιρέτως τὰ διδασκαλικὰ ὅλη η κεκρυμμένη ζύμη τῆς συνωμοσίας, καὶ ἔπειτα διὰ αὐτῶν ἐνεργεῖ εὐστοχώτερον τὴν ἕκτασιν τῆς πλάνης καὶ τῆς συνωμοσίας, ἐπιφέρει νόμους διεθεωτάτους διὰ τὸ γενικὸν ναυάγιον καὶ διὰ αὐτῶν κινεῖ κατὰ πάντα καὶ διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπασιόνις αὐτῆς σκοπούς τὸ ἐπιβουλευόμενον Κράτος.

3. Διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κινεῖ καὶ γίνεται η λεγομένη μυστικὴ Ἀστυνομία, οὐχ διὰ τὴν διφύλακτον τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἵνα προλαμβάνῃ ἵνα μὴ φθάσωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀρχῆς διὰ ἐκεῖνα τὰ σημεῖα καὶ τὰ διεδόμενα, διὰ ὃν ἐνδέχεται ἵνα ἀνακαλυφθῇ η κεκρυμμένη συνωμοσία.

4. Ἐνίστε κινεῖ καὶ γίνεται ἀποστασία εἰς ἐν Κράτος, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν κινεῖ τὸς ἐφημεριδοβράφους καὶ τοὺς μισθιστούς σπερμολόγους καὶ ἐκθειάζουσι καὶ ὑπερεπαγγεῖσι τὸ ἔργον εἰς

ἄλλο ἐπιθυμεύμενον, διὰ σκάνδαλον, καὶ συγχρόνης κίνει διὰ τῶν πρωθυπουργῶν τοὺς θρόνους καὶ ἐπιθαρύνουσι τὸν ζυγὸν τοῦ ὑπτικού πρὸς ἔρεθισμὸν αὐτοῦ εἰς ἀποστασίαν.

5. Εἰς δὲ τὰ ἐπιθυμεύμενα Κράτη, ἔχει κεκρυμμένα δργανα καὶ προπαρασκευασμένα ἵνα ἀναβαίνωσιν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνεργοῦντας ἀδιαλείπτως τοὺς Σατανικοὺς καὶ ὀλεθρίους σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας, τὰ δοποῖς ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ πρὸς τοὺς ἄλλοις κινεῖ τοὺς ἐφημεριδογράφους καὶ σπερμολόγους καὶ ὑπερεπαινοῦσι καὶ περιθυριλοῦσιν αὐτὰ, ὡς ἀνδρας τάχα σοφὸς, μεγάλους, ἥθικους καὶ ὡς ἔχοντας δῆθεν δῆλην τὴν φιλογένειαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν. Εἴνιοτε δὲ, τυχόνσης ἀνάγκης, κινεῖ αὐτὰ καὶ ὑποχρίνονται τὸν κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἀντίπαλον δὶς ἄλλους δολίους καὶ πονηροὺς σκοπούς.

6. Οταν ἡ εἰρημένη τῆς συνωμοσίας ἔταιρία λάβῃ ἴκανὴν ἔκτασιν καὶ ἐγγίζει ἡ ἔκρηξις τῆς ἀποστασίας, τότε πρώτη αὐτὴ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθυμὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς θρόνους καὶ προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. Ἐκ τούτου δὲ λαμβάνει τὴν ἀφορμὴν καὶ ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον τόσον εἰς τὴν ἀρχὴν, ὃσον καὶ εἰς τὴν ἔταιρίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὴν ἀρχὴν ὀδηγεῖ εἰς ὅλεθρον τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀποστασίαν ἐρεθίζει συγχρόνως, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου. Περὶ τούτων ἀπάντων καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ἔχομεν ἀποδείξεις πολλάς, ἀλλὰ καὶ διστις θέλει πείσεται εἰς αὐτὰ, ἐὰν κατὰ βάθος ἐξετάσῃ καὶ φέρῃ κατὰ νοῦν τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας, τόσον εἰς τὴν ἀποστασίαν τῆς Γαλλίας, καὶ εἰς ὅσας ἄλλα; μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν εἰς τὴν Δύσιν, ὃσον καὶ εἰς ὅσας ἄλλας Σκηνὰς ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἥως τῆς ὥρας ταύτης.

Αὐτὰς τὰς ἔταιρίας κινοῦσι καὶ διοργανίζονται συστηματικῶς εἰς τὸν Ἐπτάνησον οἱ κατὰ καιροὺς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Λονδίνου ἀποστελλόμενοι: Ἀρμοσταὶ, γινόμενοι ἀρχάτως μυστικοὶ ὀδηγοὶ καὶ διευθυνταὶ αὐτῶν, διὰ τὴν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ κλήρου συνωμοσίαν, διὰ τὴν διεφθορὰν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπὶ σκοπῷ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἵνα κατασκευάζωσι κατασκόπους, ὀτακουστάς καὶ δημαρχούς τοῦ λαοῦ καὶ εὔστοχα δργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Όλοι οἱ τοιοῦτοι ἔχουσιν εἰς τὴν ιδίαν διαγωγὴν καὶ ἐπὶ στόματος δῆλα τὰ προειρημένα γνωρίσματα, ἵσσα ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν. ὑπερεπαινοῦσι πρὸς τοὺς ἄλλοις δῆλα τὰ ἀντιχριστιανικὰ συγγράμματα τῶν ἀσεβῶν Γάλλων καὶ πρὸ πάντων τὰ τοῦ Βολταΐρου καὶ τοῦ ‘Ρουσσῷ καὶ συνιστῶσιν αὐτὰ εἰς πάντας, ἔχουσιν ἐπὶ οἰκίας ἀγάλματα καὶ βεβήλους εἰκόνας τοῦ Να-

πολέοντος καὶ ἄλλων ἀσεβῶν τὸ δόπιον ἐστίν ἐν τῷν ἀλλῶν πολλῶν γνω-
ρισμάτων καὶ χαρακτηριστικῶν τῆς περὶ ἡς δὲ λόγος συνωμοσίας. Τούτους
οἱ ἑκεῖ Ἀρμοσταὶ Ἅγγλοι βραβεύουσι συστηματικῶς καὶ εἰς τούτους ἀπο-
κλειστικῶς ἀπονέμουσιν ὅλας τὰς θέσεις, οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ἔχοντας πραγ-
ματικῶς, εἰμὴ τὸ σύνομα, τοὺς μισθούς, τὴν διάδοσιν τῆς πλάντης καὶ τὸ ἔρ-
γον τοῦ κατασκόπου καὶ τοῦ ὠτακουστοῦ, καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐμπαί-
ζονται, περιφρονοῦνται καὶ καταδιώκονται ποικιλοτρόπως, ὅσοι δεικνύουσιν
εἰλικρινῶς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
ἢ ἔχουσιν εἰλικρινῆ αἰσθήματα φιλογενείας καὶ πατριωτισμοῦ.

Ἐρωτῶ δὲ τίνες καὶ εἰς ποιὸν λαὸν κινοῦσι τὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα
τῆς ἐλευθερίας μυστικὸν διογανισμὸν αὐτῶν τῶν ἑταίριῶν; . . . Ἐκεῖνοι
οἱ Ἀρμοσταὶ οἵτινες ἀκολουθοῦσιν ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς τοιαύτην
ἐπέμβασιν, αὐθαιρεσίαν, διωγμὸν καὶ ἐπιθυμήν εἰς ὅλα τὰ θεῖα καὶ
ἱερὰ τῆς θρησκείας τοῦ προστατευομένου λαοῦ, ὅποια οὐδεὶς ἀπ' αἰώ-
νος διώκτης καὶ τύραννος ἐπενόησεν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον. Ἐκεῖνοι οἱ
Ἀρμοσταὶ οἵτινες ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐνώπιον παντὸς ἄλλου Ἅγγλου,
Μητροπολίται, Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς, Νομοθέται, Βουλευταὶ καὶ χωροφύ-
λακες φαίνονται μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ ὡς ἄχυρα καταπατού-
μενα. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταὶ, οἵτινες πολλάκις δι' ἀπλήν ὑποψίαν,
ἐθανάτωσαν Ιερεῖς ἐλεεινὸν καὶ τραγικὸν θάνατον, ἄλλους δὲ ἐξύρ-
σαν καὶ ἐδειράν ἐπισήμως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρμοσταὶ εἰς
τῶν ὁποίων τὸ αὐθαίρετον κρέμαται ἡ ἰδιοκτησία, ἡ ἐλευθερία τοῦ
πράττειν, ἡ λέγειν τι καὶ ἡ ζωὴ, οἵτινες πολλάκις δι' ἀπλήν ὑπο-
ψίαν, οὐδὲν δι' ἀπλῶν λόγον κατ' ἴδιαν ψιθυρισθέντα, συλλαμβάνου-
σιν ἐν καιρῷ νυκτὸς, φυλακίζουσι καὶ ἐξορίζουσι ἀφ' ὅποιαςδήποτε
τάξεως ἀνθρωπον. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνέπνευσαν διὰ τῆς τυραννίας
καὶ διὰ τῶν πανταχοῦ διεπαρμένων ὠτακουστῶν τοιοῦτον φό-
βον εἰς τὸν λαὸν, ὃστε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναγκάζονται ἵνα ἐπαι-
νῶσι δημοσίως, τὰ δσα ἐσωτερικῶς ἀποστρέφονται καὶ ἐλεεινολογοῦσι.
Ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπαγορεύουσι μέχρι κεραίας ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστι-
κὴν καὶ πολιτικὴν νομοθεσίαν καὶ ἐπειτα ἐφαρμόζουσιν αὐτὴν δικού
θέλωσι καὶ ἐρμηνεύουσιν αὐτὴν δπως θέλωσι. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐσφετε-
ρίσθησαν ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ποιοῦντες εἰς αὐτὰ ὁποῖαν
χρῆσιν θέλουσι, καὶ παραχωροῦντες αὐτὰ εἰς δούς θέλωσι πολλὰ τῶν
ὁποίων εἰς τινὰς Νήσους ἐδόθησαν καὶ ἐγένοντο ἰδιοκτησίαι Βρετα-
νικαὶ, συγκατοικοῦντες αὖν γυναικὶ καὶ τέκνοις εἰς τοὺς ιεροὺς τόπους
τῶν Μοναστηρίων ἀλλόφυλοι Ἅγγλοι, καὶ ἔχοντες ὡς σταύλους καὶ
ἴποστάσια τοὺς ἐν αὐτοῖς Ναούς. Ἐκεῖνοι λέγω οἱ Ἀρμοσταὶ οἵτινες
ἐπέβαλον τοιαύτας φρικτὰς καὶ ἀνηκούστους βίες εἰς τὴν ἀγγαρίαν τῆς
δδοποίας, πρὸ διλγών ἐτῶν, ὃστε πολλοὶ ἐκ τῶν πασχόντων ἦγ-
-

νοντο θυσίαι τῆς τυραννίας, τινὲς δὲ σώζονται εἰσέτι ὡς μικρὰ δείγματα ἐκείνης τῆς τρομερᾶς τυραννίας, ἐστρεβλωμένοι· καὶ κεκολοθωμένοι· εἰς πολλὰ μέλη τοῦ σώματος, δῆλοι δὲ ἐνθυμούμενοι· τὸ πρᾶγμα καὶ φέρει μέχρι τῆς ὥρας αὐτοῖς φόβον· καὶ τρόμον· καὶ πικρὰ δάκρυα.
Ἐκεῖνοι οἱ Ἀρροσταὶ τέλος πάντων οὔτινες, καθὼς καὶ δῆλοι· οἱ ὑπάλληλοι· καὶ διογενεῖς αὐτῶν φέρουσι τοιαύτην περιφρόνησιν, ἀποσροφὴν καὶ μῆσος εἰς τὸν προστατευόμενον λαὸν, διοῖα οὐδέποτε βάρθεν· καὶ ἀντίπαλος φέρει πρὸς τὸν ἐπιβλαβέστερον καὶ πλέον ἀδιάλλακτον κατ' αὐτοῦ ἔχθρον. Καὶ εἰς ποίον λαόν; Εἰς λαὸν εὐπειθῆ καὶ ὑπήκοον ὡς οὐδένα ἄλλον, καὶ εἰς λαὸν τοῦ δούλου ἐνεπιστεύθη τὴν ἀπλῆν προστασίαν ὑπὸ τῶν ἄλλων δυνάμεων, κατὰ τὴν ἐν Παρίσιοις γενομένην συνθήκην μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος.

Ἄλλα τὴν περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ἔκθεσιν, ἡτις ὅσον ἀποθαίνει τὰ μέγιστα εὐρύχωρος καὶ ἐκτεταμένην, τόσον καὶ ἀναγκαιότατην, ἐπειδὴ εἰς τὸ σύστημα τῆς Ἐπτανήσου, δοτις ἐξετάσῃ αὐτὸν, οὐχὶ ἐπιπολατῶς ἄλλὰ κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῶς, βλέπει πραγματικῶς τὰ δειγματα καὶ τὰς ραδιούργιας, δι’ ὃν ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη, ὑπενεγγένη καὶ ἐτοιμάζει τὰ γενικὰ ναυάγια τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ περὶ πάντων ὅλων ἐν γένει τῶν ὄρθοδόξων, τὴν περὶ τούτου λέγω ἔκθεσιν παραλείπω εἰς ἄλλους, καὶ ἐπανέρχομαι εἰς τὸν περὶ τῶν ἐταιριῶν λόγον.

Τούτων ἡ κατασκευὴ, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω γίνεται εἰς διαφόρους βαθμοὺς ἔγοντας διάφορα ἔργα καὶ ἀντικείμενα εἰς τοὺς ιδίους ἀγῶνας δῆλα καταστρεπτικά. διλέθρια καὶ δῆλως Σατανικά. Ἐκ τούτων καὶ ἡ ιδιαιτέρα κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία, ἡτις ὡς ὑπό τινων διεφρυμέσθη συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἀναβάντων εἰς τὸν εἰκοστὸν πέμπτον βαθμούν. Ἐκ τῶν τοιούτων τινὲς, κατὰ μυστικὴν εἰσήγησιν τῆς ἐπιβούλης διατηροῦσι τὰ γένεια κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον, τινὲς δὲ ἀκούρευτον καὶ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς διὰ σκάνδαλον καὶ εἰς περιφρόνησιν τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου. Δι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸν δι’ ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης εἰσίχθη αὐτὴ ἡ νέα ἐθνικοτάξιξ τῶν ἀκούρευτων καὶ ἀξυρίστων κατὰ πρῶτον εἰς τὸν λαὸν τῇ; Γαλλίας, εἰδούσα δὲ ἐκεῖνην διαδίδεται εὐστοχώτερον καὶ εἰς τοὺς ὄρθοδόξους λαούς. Πολλοὶ δὲ ἀκολουθοῦσι τὴν μίμησιν ταύτης ἐν ἀγνοίᾳ. Πολλὰς δὲ καὶ ποικίλας ραδιούργιας ἐπενόσσεν ἀπ’ ἀρχῆς ἡ ἐπιβούλη διὰ τὴν γενικὴν ἐκτασιν αὐτῶν τῶν ἐταιριῶν καθ’ δῆλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, ἐξ ὧν πρὸς ταῖς ἄλλαις πολλαῖς καὶ αἱ ἐφεξῆς.

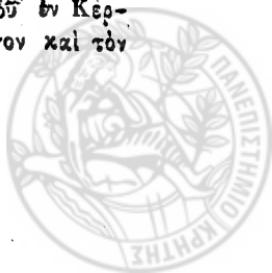
1. Τὰ Σχολεῖα, περὶ ὧν, κατωτέρω ἐκθέτομεν δῆλης τινά.

2. Η ἄλλωπάλληλος καὶ ἀμοιβαία βοήθεια εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ

έταιριστοι, δλα τὰ ταμεῖα καθ' δλα τὰ ἐπιθεούμενα Κράτη εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν ἔχοδεύονται.

3. Προβιβασμοὶ συστηματικοὶ κατὰ πρῶτον, εἰς δλας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς, διδασκαλικὰς, πελιτικὰς καὶ ἄλλας μερικὰς θέσεις. Ἐκ τούτου καὶ τὸν ἐπιθεούμενον λαὸν δελεᾶζει καὶ συσσωματοῦται εἰς τὴν συνωμοσίαν αὐτῶν τῶν ἑταῖριῶν, καὶ συγχρόνως δι' αὐτῶν διευθύνει κατὰ τοὺς σατανικοὺς αὐτῆς σκοποὺς τὸ ἐπιθεούμενον Κράτος.

4. Προβιβασμοὶ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῶν ἑταῖριῶν καὶ βραβεῖαν ἀναλόγως εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς πλάνης καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσηλυτισμοῦ τὰ ὅποια ἔκριστος τῶν ἑταῖριστῶν κατορθώσῃ. Φαίνονται πάμπολλα καὶ ἀνεκδιήγητα τὰ δσα ἄλλα εἰδη φαδιουργίας μετέρχεται συστηματικῶς ἡ ἐπιθεούλη, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν αὐτῶν τῶν ἑταῖριῶν. Όσον καὶ ὡς πρὸς τὸ βάθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῇ; Ὁπερίσεως τὰ ὅποια φέρει ἐν αὐτῷ δλος οὗτος τῆς διαβολικῆς πλάνης ὁ προσηλυτισμός, δι' εἰσηγήσεως καὶ ὀδηγίας αὐτῆς. Εἰς δλους τοὺς νεωστὶ εἰσαχθέντας, εἰς αὐτὰς τὰς ἑταῖριας, ἀδιαλείπτως καὶ μεγάλως περιθυρλοῦσιν οἱ ἄλλοι ἵνα διατηρῶσι πρὸ πάντων τῶν ἀλλων τὴν πατερφάν θρησκείαν, καὶ τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχίαν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ἐπειτα δὲ τεχνικῶς καὶ κατὰ μικρὸν φέρουσι αὐτοὺς εἰς τὴν κατὰ τούτων συνωμοσίαν. Άλλοτε δὲ κινεῖ ἡ ἐπιθεούλη καὶ γίνεται ὁ διοργανισμὸς τῆς ἑταῖριας εἰς ὑπεράσπισιν τάχα τῆς θρησκείας, δθεν εἰς τὰ πρῶτα ἔγγραφα συστατικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ τούτων φέρουσι τινὰ ἥπτα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Γραφῆς τὰ δοκία ἐπειτα εἰς τὸν προβιβασμὸν τοῦ βαθμοῦ παρεγγούντες οἱ ἄλλοι οἱ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ὅντες συνεφέλκουσιν αὐτοὺς πλέον εὔστοχως εἰς τὴν κατ' αὐτῆς συνωμοσίαν. Μία ἐκ τῶν δον ἀλλων φρικτῶν βλασφημιῶν ἡ ἐπιθεούλη ἐψιθύρισε καὶ ψιθυρίζει εἰς δσα κοῦρα καὶ ἐλεεινὰ πνεύματα εἰσάγει ἐμμέσως δι' ἄλλων εἰς αὐτὰς τὰς ἑταῖριας ἐστίν, δτι τοιαύτη τάχα ἑταῖρια ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐκτὸς τούτων ἡ ἐπιθεούλη ἐπενόησε πολλοὺς τρόπους ἵνα διατελῶσι διὰ βίου ἀμετάβλητοι καὶ ἀναπόσπαστοι δσοι ἀπαξ συσσωματωθῶσιν εἰς τὰς τοιαύτας ἑταῖριας. Εἰς ἑκ τῶν ἀλλων πολλῶν ἐστίν ἵνα φονέύωσιν οἱ ἄλλοι διαβολικοὶ ἀδελφοὶ τὸν τοιούτον ἀδελφὸν, ὡς ἡκολούθησε πολλάκις καὶ ἀκολούθει, διὰ τὸν διεθρὸν τοῦ λαοῦ. Τοιαύτη ἐστίν ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Σατανᾶ. Τίς ἀρχιδιδάσκαλος τοῦ ἐν Ιθάκῃ τῆς Ἐπτανήσου Γυμνασίου Σάλιρ καλούμενος περὶ τὸ 1837 ἑτος κατὰ μυστικὴν ἐντολὴν τοὺς τον Κερκύρα Αρμοστοῦ Ἅγγλου, ἐσφαῖε μίαν νύκτα τὴν δρμδυγὸν καὶ τὸν

υιὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔλαβεν ὑποψίαν ὅτι ἀνεκάλυψαν εἰς τὸν ἐκεῖσε
όρθροδοξὸν λαὸν τινὰ πρακτικὰ ἐξ ὧν ἀνεκαλύφθη ἡ ἑταιρία αὐτῆ
καὶ οἱ σκοποὶ αὐτῆς ὡς τὸ πρᾶγμα ωπάρχει γενικῶς καὶ ἐπισήμως
γνωστὸν ἂν καὶ ἀπό τότε τοῦτο διαθρύβλοῦσι τὰ ἄλλα ὅργανα τῆς πλάνης
ὅτι ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν. Εἶναι οἱ χριστιανοὶ εἰσήρχοντο
ἐκεῖ, ἐσφαζον αὐτὸν τὸν ἐνοχὸν τῆς πλάνης, οὐχὶ δὲ αὐτοὺς τοὺς
ἀθώους. Παρατρέχω πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα διδόμενα.

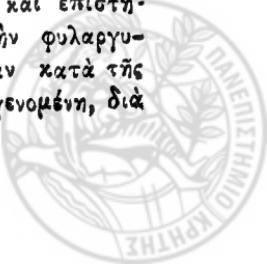
Αὐτὰς τὰς ἑταιρίας ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπισουλὴ κινεῖ πρὸ πολ-
λοῦ καὶ διοργανίζονται διὰ τρόπου δλῶς δολίου καὶ κεκρυμμένου,
εἰς δλὰ τὰ ἐπισουλευόμενα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὄρθρο-
δοξα, ἐξ αὐτῶν προδιβάζονται εἰς δλὰς τὰς θέσεις, ἑτοιμάζοντες
καὶ ὑπενεργοῦντες τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως, τὴν πτώσιν
καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς τοὺς θρόνους, καὶ τὸν διὰ τῆς ἀποστασίας
καὶ ἀναχίας δλεθρὸν τῶν λαῶν. Αὐτὰς πρὸ πάντων κινεῖ καὶ
διοργανίζονται εἰς τὴν Ἐπτάνησον, εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
καὶ εἰς δλῆν τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν καὶ συγχρόνως εἰς μὲν τοὺς Ἑλ-
ληνας ἐνεργεῖ τὴν δικθορὸν καὶ τὰ σχίσματα, τοὺς δὲ Ὀθωμανι-
κοῦ στρατοῦ ὑπενεργεῖ τὴν γύμνασιν καὶ τὴν εὐταξίαν, δπως δι'
αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων φίρη τὸ δλεθρὸν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ γένους.

Εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς βαδιουργίας τῆς διὰ τῶν ἑταιριῶν, καθὼς
καὶ εἰς ἄλλα πολλά, φάνεται ὅτι ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις ἔδωκε
τὴν πρώτην ἀφορμήν. Καθὼς τὰ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς Δυτικῆς Ἐκ-
κλησίας σκάνδαλα ἔδωκαν τὴν αἵτιαν καὶ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς τῆς
αἵρεσεως, ὡσαύτως καὶ ἡ αἵρεσις αὐτῇ ἐφερε τὴν πλάνην τοῦ θεῖσμοῦ
καὶ τῆς ἀθετίας καὶ ἔδωκε τὴν ἀφορμήν εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῶν
τῶν ἑταιριῶν καὶ εἰς τὴν περὶ ἣς δὲ λόγος ἐπισουλὴν. Ἡ Λουθηρο-
Καλβινικὴ αἵρεσις ἔδωκε πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν αἵτιαν καὶ νῦν·
εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ἀγγλίας, τὴν δποῖαν περὶ τὰ μέσα τοῦ ι.·
αἰῶνος ἡνοιξεν ἐκεῖ ὁ Προσδυτεριανὸς Κρόμβελλ ὡς καὶ πρότερον,
ἔμνημόνευσα περὶ τούτου. Ἐξ αὐτῆς ἔδιδάχθη ἡ διπλωματία τῆς
Μεγ. Βρετανίας τὸ δλεθριώτατον τοῦτο μάθημα, δι' οὗ ἐπενόσεν
Ινχ φέρη εὐστόχως, ἀκινδύνως καὶ ἀνυπόπτεως τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν
τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν πτώσιν καὶ τὴν
καταστροφὴν εἰς δλὰ τὰ ἐπισουλευόμενα Κράτη. Ἄλλα περὶ τούτου
δὲ λόγος ὑπάρχει τὰ μέγιστα ἐκτεταμένος καὶ διεξοδικὸς, καὶ δὲν
ἐκτείνομαι περαιτέρω, ἀλλὰ μεταβαίνω εἰς συνοπτικὴν ἔκθεσιν ἄλλου
εἰδοῦς βαδιουργίας. τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ δλε-
θριώτατον ὁποῖον ἐστίν.

Σ'. Η ἑστρεβλωμένη καὶ ἡ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς
καὶ τῆς πλάνης μόρφωσις τῆς νεολαίας.

Τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῆς ἐπιβούλης, δι' ὧν ἔφερε καὶ φέρει
ἀδιαλείπτως γενικωτέρους καὶ ὀλεθριώτερους καρποὺς καὶ κατασροφὰς
θεωροῦνται ταῦτα τὰ δύο. 1. Άι ἑταῖρίαι, καὶ 2. τὰ Σχολεῖα,
διὸ τόσον εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτῶν τῶν Σχολείων, οὓσον καὶ εἰς τὰ
μέλη τῶν ἑταῖριῶν φαίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τούτεστιν, ἡ
κατὰ τῆς πίσεως, ἡ κατὰ τοῦ κλήρου, ἡ κατὰ πάσης Ἐκκλησιαστι-
κῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς συνωμοσίᾳ, δὲ δόλος, ἡ υπόκρισις, ἡ δια-
φθορᾶ, καὶ δλα τὰ ἄλλα χαρακτηριστικὰ καὶ γνωρίσματα, μέρος
ὅλιγον ἐκ τῶν ὅποιων ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω εἰς τὸν περὶ ἑτα-
ίριας λόγον. Ταῦτα τὰ δύο βοηθοῦνται ἀμοιβαίως ἐπειδὴ ἐκ τῶν
ἑταῖριῶν συστηματικῶς χειροτονοῦνται Καθηγηταὶ τῶν Σχολείων, καὶ
πάλιν τὰ Σχολεῖα ἐτοιμάζουσι καὶ καταρτίζουσι νέα μέλη εἰς περισ-
σοτέραν ἕκτασιν τῶν ἑταῖριῶν καὶ εἰς πρόδον τῆς πλάνης καὶ τῆς
συνωμοσίας. Ἔνεκα τούτου εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ
βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς δλην ἐν γένει τὴν
ἄλλην Ἀνατολὴν ἀπαγορεύεται διὰ νόμου τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου
εἰς δλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα, καὶ ἐπιτρέπεται εἰς δσους ἐγκρίνῃ ἡ
ἀρχῇ ἐκτὸς τούτου ἐνομοθετήθη καὶ ἀπαγορεύονται δλα τὰ ὑπὸ ὁρ-
θοδόξων συντεταγμένα βιβλία, καὶ ἐπιτρέπονται τινὰ ἐκ τῶν νεω-
τέρων ἑστρεβλωμένα, ἀνώμαλα καὶ νενοθευμένα, ἔχοντα ἀφορμὰς καὶ
σκάνδαλα τῆς πλάνης καὶ τῆς διαφθορᾶς. Ότι τὸ ἔργον τοῦ διδα-
σκάλου ἀπαγορεύεται εἰς δλους τοὺς ὁρθοδόξους καὶ ὁρθόφρονας, καὶ
ἐπιτρέπεται συστηματικῶς εἰς δλα τὰ πνεύματα τῆς πλάνης καὶ εἰς
δλα τὰ εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ δργανα τῆς ἐπιβούλης, τὸ
πρᾶγμα ἐγνωρίσθη ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἀποτελεσμάτων, καὶ ὑπάρχει
γνωστὸν πρὸ πολλοῦ καὶ διαφημίζεται γενικῶς παρὰ πᾶσι τοῖς ὁρ-
θοδόξοις. Τοῦτο τὸ διὰ νόμου σύστημα ὡς πρὸς τὴν μαθήτευσιν καὶ
ἀνατροφὴν τῆς ὁρθοδόξου νεολαίας, οὐδεὶς ἄλλος ἀπ' αἰῶνος τύραννος
καὶ διώκτης ἐτόλμησεν οὐα φέρη εἰς ἔργον, εἰμὴ μόνη ἡ ἐκ τῆς
Ἀγγλίας ἐπιβούλη, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων τοιούτων. Πρῶτον μὲν
ἐπενόησε καὶ προτοίμασεν εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρὸ πεντήκοντα
περίου ἐτῶν, δλα τὰ Σχολεῖα τῆς Δύσεως, διὰ τὴν νόθευσιν δλης τῆς
ἐκεῖσες ἀπερχομένης ὁρθοδόξου νεολαίας, διὸ καὶ παρατηρεῖται δτι δση ἐκεῖ
ἀπὸ τότε ἐμφράσθη, οτι οὐδεμίαν βάσιμον, ταχτικὴν καὶ ἐπιστη-
μονικὴν γνῶσιν ἔλαβεν, ἄλλα μόνη τὴν ιδιοτέλειαν, τὴν φυλαργυ-
ρίαν, τὸν θεῖσμὸν, τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὴν συνωμοσίαν κατὰ τῆς
ὁρθοδόξου θρησκείας, Ή ἐξαίρεσις φαίνεται σπάνιωτάτη, γενομένη, διὰ

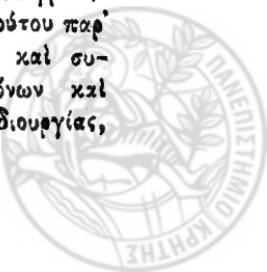

πολὺ ἔκτάκτους αἰτίας. Τοιούτους πρὸς πάντων κατεσκεύας τοὺς δοσους! ἔμελλον γενέσθαι Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὰ ἀλλὰ ὁρθόδοξα Κράτη, καὶ ἔκεινους διὰ τῶν ὅποιων ἐνθέουσε καὶ ἐστρέβλωσε τὴν νέαν φιλολογίαν. ἔχομεν εἰς τοῦτο μέγα πλῆθος πραγματικῶν ἀποδείξεων, τόσον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ὃσον καὶ ὅλην τὴν ἀλλὴν Ἀνατολὴν. Τοιούτοις πρὸς τοῖς ἀλλοῖς θεωροῦνται, δὲ Κοραῆς, δὲ Κούμας, δὲ Ν. Ασύκας, δὲ Γαζῆς, δὲ Βάρμας, δὲ Καιρῆς καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς, ὡστε πρὸς πολλοὺς ἐναντίγονεν. ὅλη ἀυτὴ ἡ τάξις τῶν ἑλλογίμων καὶ διδασκάλων ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, διατελοῦντες μέχρι τῆς ὥρας εὗστοχα καὶ πρόθυμα ὄργανα τῆς ἐπιβούλης καὶ τῆς κοινῆς προθοσίας, ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης. Τὸ πρᾶγμα ἔχώρησεν ἐπὶ τοσούτον, ὡστε μόλις ειρίσκονται τὴν σήμερον πέντε ή ἔξι ὁρθόδοξος διδάσκαλος εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν, ἐκ τῶν γερόντων καὶ ἵπερευθύτερων, καὶ αὐτοὶ ἀμελημένοι, περιφρονούμενοι καὶ δολίως πᾶς καταδικάζονται. Όταν ἐκένησε τὴν κατὰ τὴν ὁρθόδοξιας συνώμοσίαν καὶ προπαρασκεύασεν ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ τὰ Σχολεῖα τῆς Δύσεως, τότε διὰ τῆς κοινῆς φύμης διεθρύπλικεν εἰς τὰ ὁρθόδοξα Κράτη καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὸ φυεδώνυμον φωτισμὸν τῆς Δυσεως, διέδωκε τὸν ἐρεθίσμὸν εἰς τὴν νευλαίαν καὶ τὸν πόθον ἵνα συντρέχῃ ἀδιαλείπτως ἐκεῖ εἰς ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ νομιζομένου φωτισμοῦ, καὶ εἰς μαθήτευσιν πάνωθεν γλωσσῶν πρὸ τῶν ἀλλων, Γαλλικῆς τε καὶ Γερμανικῆς. Καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἑταῖρίας δύο εἰδη τῆς πλάνης συστηματικῶν παραδίδονται, τὸ τῆς ὑλοφροσύνης, καὶ τὸ τῆς αἰρέσεως τῶν διαμαρτυρουμένων. Τοῦτο δῆμος ἀκολουθεῖ εἰς τὰ ὁρθόδοξα Κράτη, εἰς δὲ τοὺς λαοὺς τῆς Δυτικῆς Ἑκκλησίας, εἰς μόνας τὰς ἑταῖρίας ἐνεργοῦνται καὶ τὰ δύο εἰδη τῆς πλάνης, εἰς δὲ τὰ Σχολεῖα ἡ πλάνη τοῦ θείσμοῦ, διὰ τῆς δύοις προπαρασκευάζειν ὡς ἐπλίζει τὰ πνεύματα εἰς ἀποδοχὴν μετὰ ταῦτα τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Κράτη συστέλλεται μήποτε ἀνακαλυψθώσιν οἱ σκοποὶ καὶ αἱ ράδιουργίαι τῆς ἐπιβούλης καὶ ματαιωθῶσι.

Τοιούτου πνεύματος ἦσαν καὶ ὅλα τὰ πρὸ δίλγων ἐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σχολεῖα δύνις σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἔχοντα τὸ πνεῦμα τῆς φιλικῆς ἑταῖρίας ὡς πρὸς τὴν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τὴν κατὰ τοῦ κλήρου συνώμοσίαν. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς αὐτῆς τῆς φιλικῆς ἑταῖρίας διέδωκεν ἐμμέσως δι' ἀλλων ἐκείνην τὴν δλῶς ἀντίθεον καὶ πεπλανημένην ιδέαν, διὰ τάχα τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑποπεσὸν πρὸ χριστοῦ εἰς τὸν ζυγὸν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ἐνεκα τοῦ χριστικισμοῦ δὲν ἥλθεν εἰς ἀποκατάστασιν καὶ ἐλευθε-

ρίαν, καὶ δτι ἔπειτα πάλιν ἐνεκά τῶν θρησκευτικῶν προλήψιμων καὶ δεισιδαιμονιῶν κατεστράφη καὶ ὑπέπεσεν ὁ λαὸς αὐτῆς ὑπὸ τὴν Θύθωμανικὴν Τυραννίαν καὶ δτι ἀποβαῖνει δλεις ἄδβνατος καὶ ἀκατόρθωτος ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἐν δοψι δὲν ἀπαλλαχθῇ ἐξ αὐτῶν. Αὐτὴ ἡ πεπλευτμένη καὶ ἀσύστατης γνώμη ἔπειδὴ διεδόθη εἰς ἀνθρώπους σαρκικοὺς, καὶ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς, ἀρρίζωθη βαθέως εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ ἐναμίσθι ὡς ἀλλος χρησμὸς περὶ αὐτοῖς, ὥστε δλοι οἱ κεκρύμμενοι σκοποὶ τῶν Σχολείων καὶ τῆς ἑταῖρίας ἐξ ἦς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγίνοντο οἱ Καθηγηταί, δὲν ἡσαν κυρίως ἄλλοι, δι' ἐνεργείας καὶ εἰσηγήσεως ἀοράτου τῆς ἐπιβουλῆς, εἰμὴ ἡ κατάργησις τοῦ κλήρου καὶ τῆς ὁρθοδοξίας, ἔπειδὴ ἐκ τούτου, ἥλπιζετο, ὡς ἐνδύμιζον, καὶ ἡ γενικὴ τοῦ γένους ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐλευθερία. Άπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ λοιπόν, δλα τὰ Σχολεῖα τῆς Ανατολῆς καὶ τῆς Δύσεως μέχρι τῆς ὥρας, αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὑποχρύπτουσι. Τὸ πρᾶγμα δμως τότε ἐγίνετο διὰ τρόπου ὑποκεκρυμμένου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐλάμβανον ταῦλάχιστον τινὰ φιλολογικὴν γνῶσιν, ἄλλ' ἡδη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐπτάνησον, εἰς δὲ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ Αντιβαλείας, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ εἰς δλην τὴν ἄλλην Ανατολὴν ἐνεργεῖται πλέον ἀνακεκαλυμμένως, διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, τόσον ἡ πλάνη δσον καὶ ἡ στρέβλωσις.

Ἐν τοσύτῳ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ἐν καιρῷ δτε διὰ τῶν ἑταῖριῶν καὶ Σχολείων ἐλάμβανεν ἀδιελείπτως, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐπιβουλευομένων, ἕκτασιν δ προστηλυτισμὸς αὐτῆς, ἔχοντεν ἀναγκαῖον ἵνα μορφώσῃ καὶ μίαν ἄλλην συστηματικωτέραν ζύμην ἐν γνώσει ἐκ τῆς νεολαίας τῆς Ἐπτανήσου, δπως δι' αὐτῆς φέρῃ εἰς ἀνάκτυξιν καὶ καταρτισμὸν τὴν ἔως τότε διὰ τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ προπαρασκευθεῖσαν εἰς τὴν Ανατολήν. Εἶχε συγχρόνως σύνεργοντας εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἵρεσεως, δι' ἐκδοσεως νέων, δι' αὐτὸ τὸ τέλος βιβλίων, τὸν Κοραῆ καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν ἐξ ἀνημόνευσα ἀνεκτέρω. Διὰ τοιοῦτον σκοπὸν ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ἄλλους τὸν διαβόντον Δρὸ Γκιλφρόδ δετις ὑπὸ τὸ πρόσχυμα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ παρέλαβε καὶ ἐμδρφωσε δι' ὧδιων ἐξδῶν τινὰς ἐκ τῆς ὁρθοδοξοῦ καὶ Ἑλληνικῆς νεολαίας. Τοιοῦτοι ὑπάρχουσι τόσοι Φαρμακίδαι, Τρικούπαι, Τυπάλδοι, Πηλαρίνοι, Άσωποι, Φιλιταί, Μανιάκαι καὶ ἄλλοι. Τούτων τὰ φρονήματα, κατήντησαν τοὺς πᾶσι γνωστά, ὥστε καὶ ἡ περὶ τούτου παρέμοδος μαρτυρία ἀποβαῖνει περιττή, ἐν καὶ ὑπερασπέόμενοι καὶ συνιστώμενοι ἀμοιβαίως ὑπὸ πλείστων ἄλλων αὐτοῖς ὅμορφόνων καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ραδιουργίας,

συσκιάζεται ὁ χαρακτήρ, καὶ τὰ φρονέματα αὐτῶν εἰς τὸν εὐαπάτητον καὶ ἀπλοῦγ λαόν.

Μετὰ τὴν ἑτοιμασίαν τούτου τοῦ ιδιαιτέρου καὶ συστηματικωτέρου προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβούλης, ὁ εἰρημένος Γκιλφόρδ καθιδρύει ἐν Κερκύρᾳ τῇς Ἐπτανήσου τὸ δικτύοντος Σεμινάριον, ἐπὶ λόγῳ δὲ μέλλει ἵνα μορφώσῃ πεφωτισμένον καὶ ἀξιόν κληρον τῆς Ἐπτανήσου. Εἰς τὴν καθιδρυσιν τούτου οἱ ἔκει Ἀρμοσταὶ Ἄγγλοι, ἵνα μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν ὑποψίας εἰς τὸν ἔκει ὄρθροδοξὸν λαόν, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον προσποιοῦνται δὲ ἀποστρέφονται τάχα διὰ φθόνον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ τοῦ Σχολείου, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι φέρουσιν δλον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον καὶ τὴν προστασίαν: Συγχρόνως δὲ δικτοπείρους πολλοὺς σπιρρυμολόγους ὑπερεπανιοῦνται αὐτὸν καὶ ἐπαγγελλομένους μεγάλας καὶ γενικὰς ἐξ αὐτοῦ ὠφελεῖσας. ἐκ τούτου ἀκολουθεῖ ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνθρωπισμὸς καὶ συντρέχει εὐθὺς ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς τῶν νέων εἰς μαθήτευσιν ἐκ τῆς Ἐπτανήσου καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. Ἔφορος τοῦ Σεμιναρίου διετέλεσε διὰ βίου αὐτὸς ὁ Μιλόρδος Γκιλφόρδ τοῦ ἑποίου ψηφίζει Καθηγητὰς ἐκ τῶν δυον αὐτὸς ἐμόρφωσε Κ. Τυπάλδον καὶ Θ. Φαρμακίδην ἔχοντες καὶ οἱ δύο δυομάκ καὶ σχῆμα ἱερέως καὶ κληροκοῦ. Μετὰ ταῦτα τὸν μὲν δεύτερον ἀποστέλλει ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα δστις πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀγεφάνη καὶ ὁ πρῶτος ἐφημεριδογράφος, καὶ ἀναπληροῖ τὸν τάκεν αὐτοῦ ὁ Ν. Πάμβας. Μετὰ δὲ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου ἀποστέλλεται καὶ οὗτος εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς Καθηγητὴς καὶ ὡς φανερὸς συναγωνιστὴς τῶν λεγομένων Ἀμερικανῶν καὶ ἐμβαίνει εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ Κουτλουμουσιάνος, δστις μετὰ ταῦτα ἀποστέλλεται καὶ αὐτὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ γίνεται Καθηγητὴς τοῦ ἐν Χάλκῃ Σχολείου, διὰ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, διὰ τοὺς δποίους ἀπεστάλησαν οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ Κ. Τυπάλδος διετέλεσεν εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Σεμινάριον ὡς διδάσκαλος ἀμετάθετος περὶ τὰ 20 ἔτη. Πολλὰ φαινόμενα ἀπαίσια, φρικτὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος ἀνήκουστα ἥκουσεν, ἵδε καὶ βλέπει μεχρι τῆς ὥρας δλος ὁ ὄρθροδοξὸς λαός τῆς Ἐπτανήσου, εἰς δλους ἐν γένει τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ τοῦ Σατανικοῦ καὶ διεθριωτάτου Σχολείου, διὰ τοῦ δποίου ἐμόλυνε καὶ ἐνόθευσε κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, μέγα καὶ πολὺ μέρος τῆς Ἀνατολικῆς Εκκλησίας ἢ ἐκ τῆς Ἄγγλιας ἐπιβούλης. Ὁλοι οἱ μαθηταὶ καθυποθάλλονται εἰς δρκομοσίας ἵνα φυλάξωσι διὰ βίου πίστιν καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν Κυβερνησιν καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Οὗτος ὑπάρχει δ πρῶτος δρκος γιωστός εἰς δλους τὸν δποῖον οἱ μαθηταὶ δίδουσε κατ' ἐντολὴν τῶν Καθηγητῶν εἰς τὴν εἰσοδον τῶν Σχολείων.

Ἐπειτα βαθμούδον κατὰ τὴν πρόσθιον τῆς πλάνης καθυποβάλλονται καὶ εἰς ἄλλους ὄρκους πλέον μυστικοὺς καὶ βλασφήμους. Ἐθλεπέ τις ἀπ' ἀρχῆς νέους τὰ μέγιστα θύμικοὺς ἀφοσιωμένους εἰς τὴν ὄρθοδοξίαν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ζηλωτὰς, καὶ ἅμα εἰσήρχοντο εἰς αὐτὸν τὸ Σεμινάριον ὡς μαθηταῖς, μετὰ μίαν ή δύο ἔθδομάδας ἐφαντεῖτο εἰς αὐτοὺς μία φρικτὴ καὶ προμερὰ ἄλλοιωσις, εἰς τὸν δόλον, εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς ὅλην τὴν ὄθρον σῆψιν τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης καὶ πάσης ἄλλης κακίας· χριασθέντες νέοι ἀπ' ἀρχῆς μέγιρι τοῦδε ἐμβαθύτευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν ἐφάνη οὔτε εἰς ἕνα καὶ μόνον ή ἐξαιρεσίας, ἵνα μὴ ναυαγήσῃ, δηλαδὴ, εἰς ὅλην αὐτὰ τὰ εἰδούτα τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας. Διαθρυλλεῖται εἰς δόλον τὸν ἔτι ὄρθοδοξὸν λαὸν τῆς Ἐπτανήσου γενικὴ φήμη, διτεῦροι αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ μετὰ τὸν ἐν αὐτοῖς καταρτισμὸν τῆς πλάνης καὶ τῆς κατὰ τῆς ὄρθοδοξίας συνωμοσίας, σφραγίζονται μίαν μυστικὴν σφραγίδα εἰς ἓν μέρος τοῦ σώματος τὴν δοπίαν τινὲς ἐνεβαίωσαν μετ' ὄρκου διτεῦρον εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν δοπίαν πολλάκις δὲ λαὸς στηλιτεύει αὐτοῖς κατὰ πρόσωπον. Διαθρυλλεῖται λόγος κοινὸς διτεῦροι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τοῦ σχολείου συγκροτεῖται δὲ 25 βαθμὸς τῆς μυστικῆς ἑταίρας, ἐξ οὐ ἀπαρτίζεται η κατὰ τοῦ μοναδικοῦ βίου καὶ η κεφαλὴ δόλου τοῦ ὄρθοδοξοῦ κλήρου συνωμοσία. Εἰς τινὰς ἐκ τῶν τῆς ἑταίρας ἐπεισόδους, διτεῦροι ὁ εἰρημένος Καθηγητὴς τοῦ Σεμιναρίου Κ. Τ. προειδεῖσθαι εἰς ὑπεροχὴν 4 βαθμῶν ἀνώτερος τοῦ Ἀγγλοῦ Ἀρμοστοῦ Δούγλα, ὡς πρὸς τοὺς βαθμοὺς αὐτῆς τῆς μυστικῆς ἑταίριας. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ διαφημίζονται εἰς τὴν Ἐπτάνησον περὶ αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου, ὥστε καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Σεμιναριστοῦ εἰς ὅλον τὸν ἐκεῖ ὄρθοδοξὸν λαὸν φέρει πλέον ἀπαίσιον καὶ ἀποτρόπαιον ἰδέαν, παρὰ τὸ ὄνομα τῶν σταυρωτῶν τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ προδότου Ιούδα. Κατ' ἀρχὰς δῆλα αὐτὰ καὶ τὰ παραπλήσια ἦσαν δῆλως κεκρυμμένα καὶ ἀδηλα τοῖς πάσι, μετὰ καιρὸν δὲ ἀνεκαλύφθησαν ὀλίγα τινὰ καὶ εἰς ὀλίγους, ἀλλὰ πρὸ 20 ἑτῶν ανεκαλύφθησαν γενικῶς γενόμενα φανερὰ καὶ γνωστὰ εἰς δόλους. Τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου διώριζεν ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς η ἐπιθουλὴ εἰς τρία ἴδιατερα ἔργα δοπία τὰ ἐφεξῆς.

Ἄ. Ἔν μέρος ἐξ αὐτῶν κατ' ἀπόλυτον καὶ δεσποτικὴν ἐντολὴν τῶν ἐκεῖ Ἀρμοστῶν Ἄγγλων ἔχειροτονοῦντο ἱερεῖς καὶ οὗτοι ἐδιδάσκοντο συστηματικώτερον τὴν ὑπόκρισιν. Ἐκ τούτων πάλιν ἄλλοι ἐψηφίζοντο ὑπὲρ τῶν Ἀρμοστῶν ὡς Γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν ἐκεῖ ἐπὶ φιλῷ ὄνοματι Ἐπισκόπων, ἔχοντες μυστικὰς ὁδηγίας ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐφερμογὴν τῶν θεοτικευτῶν, ἄλλοι δὲ ὡς

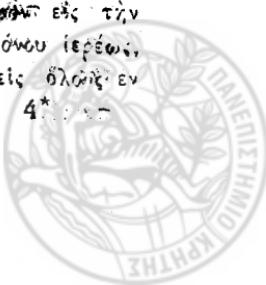

έπημέριοι ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν, ἄλλοι δὲ ὡς Διδάσκαλοι τῶν Κορυτίων, καὶ ἄλλοι ὡς ἥγούμενοι τῶν κατ' ἀρχὰς διατηρουμένων Νοναστηρίων, διὰ τῶν ὅποιων ἔφερεν ἐντέχνως καὶ εὐλογοφανῶς καὶ πάντα τούτων διάλυσιν. Ἐργον πρὸς τοὺς ἄλλοις τούτων τῶν ὑποκριτῶν ἦν ὁ ὑποσκελισμὸς εἰς σύντο τὸ ναούγιον τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας καὶ πολλῶν ἄλλων ὄρθοδόξων κληρικῶν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχοντες σχῆμα καὶ δονομα κληρικοῦ, ἐφύλαττον αὐτὰ μέχρι τινὸς καιροῦ, ἐπειτα ἐγένοντο φανεροὶ ἀποστάται τοῦ συγκριτοῦ καὶ ἀνελέχιζον τὸ τοῦ λαϊκοῦ κηρύττοντες ἀναφανὴν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν πλάνην, καὶ τοῦτο διὰ περισσότερον σκάνδαλον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Β'. Ἐν ἄλλῳ μέρος ἐξ αὐτῶν τῶν μαθητῶν ἀπέστελλεν ἀπ' ἄρχῆς ἡ ἐπιβούλη εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς λαμβάνοντες διαφόρους θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, καὶ πρὸ πάντων τὰ τοῦ διδασκάλου καὶ τὰ τοῦ ἑρμηριδογράφου. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀπέστελλοντο καὶ εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, Βουλγαρίαν καὶ ἄλλαχού καὶ εἰς ὅλα τὰ Κράτη τῆς Δύσεως ὅπου ὑπάρχουσι ἔνοικοι καὶ παρεπιδημοῦντες ὄρθοδόξοι Ἕλληνες, γενόμενοι ἀμέσως δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης διδασκαλοὶ τῆς δύο γενοῦς νεολαίας, τινὲς δὲ καὶ ἑρμηρίοις τῶν ἔκεισσε Ἐκκλησιῶν, ὡς εἰς τὴν Βενετίαν, εἰς τὸ Τριέστη, εἰς τὴν Λιβύριον, εἰς τὴν Βιέννην τῆς Αυστρίας, καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα μέρη. Άσκοπος τῆς ἐπιβούλης τενεὶ ἵνα μὴ ἀφίσῃ ωτε καν μηχανὸν μέρος ἐξ τῆς ἀπανταχοῦ ὄρθοδόξου καὶ Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἀνόθευτον, ἀλλ' ἵνα εὑρεθῇ μίαν τιμέραν ὅλην ἡ ἑσσομένη γενεὰ ἀθέσως καὶ ἀνεπαισθήτως εἰς αὐτὸν τὸν ἱάκκον τῆς πλάνης καὶ τὸν προσγλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας.

Γ'. Ἐν ἄλλῳ μέρος τέλος πάντων ἐκ τούτων τῶν μαθητῶν τοῦ Σεμιναρίου ἐψήφιζοντο ἀρκεσταῖς ὡς διδασκάλους εἰς τὰ τῆς Ἐπτανήσου Γυμνάσια, διὰ τῶν ἕποιων ἀνόθευτες καὶ νοθεύει, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης καὶ τοῦ ἑδίου προσπλυτισμοῦ τὸν ἔκει νεολαίαν. Εἰς ταῦτα πρὸς τοὺς ἄλλοις ἔγουσι συστηματικῶς τὴν λεγομένην Ἕγκυκλοπαιδίαν τοῦ Φαρμακίδου, ἢτις ὡς εἶπα καὶ ἀνιωτέρω συνεργασίθη ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ὑπό τινος Λουθήρο-Καλβίνου Γερμανοῦ κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβούλης, διὰ τὰ κατὰ τῆς ὄρθοδοξίας σκάνδαλας εἰς τὴν δοθενὴ καὶ ἀστέρικτον νεολαίαν. Εἰς αὐτὴν φύλνεται μία τις ἀνώμαλος καὶ ἀτακτος συλλογὴ τινῶν περικοπῶν ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν συγγραφέων· Πεζογράφων καὶ Ποιητῶν ὃσαι φίνονται προσφυεῖς καὶ κατάλληλοι ἵνα παρχλληλίζωσι εἰς Καθηγηταὶ ἐντέχησιν; πως καὶ ἀνυπότετος ὅλα τὰ δόγματα, μυστήρια, ἔθιμα καὶ τελετὲς τῆς ὄρθοδοξοῦ καὶ ἀιατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς

μιθολογίας τῆς παλαιᾶς Βιδωλολατρείας. Παραλλήλιοισιν δὲ ἐπέδειτοι καὶ τοῦ αἰώνιου ἀναθέματος ἀξιοῖς πρὸς τοὺς ἄλλους τὴν ὑπέρχελάνθηι δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ Ἀρτεμίς τὰς ψευδοθεᾶς τῶν ἔθνικῶν τὰς ὁποῖας εἰς Ποστεῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγκαμιάζουσιν ὅ; πάρθενους. Τοὺς διαφόρους φευδωνύμους θεοὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ἐπιστήμους ἀνδρας Ἑλληνας καὶ Ρωμαίους καὶ τὰς τούτων βιογραφίας τοῦ Πλουτάρχου, πρὸς τοὺς ἄγιους τῆς καθῆ ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὰς τούτων Εκκλησιαστικὰς βιογραφίες. Τὰ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ἡ παρὰ ἄλλων Ἑλλήνων μηνημονεύμενα ἔργα, ὡς ὑπερψυχὴ καὶ τεράστια δὲ ἐνεργεῖας τῶν φευδωνύμων θεῶν, πρὸς τὰ ἀπαίδειας καὶ μεχρι τῆς σύμερον τελούμενα καὶ μάρτυροι τούτων ὀρθοδόξοις θαύματα εἰς τὴν καθῆ ἵρας Ἐκκλησίαν. Τοὺς ὑπὸ τοῦ Οὐρῆρου ὅμινους τῶν φευδωνύμων θεῶν πρὸς τὰ ἀσματά καὶ ψαλμωδίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κ. τ. λ. Ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων περικοπῶν φάνεται συνηρανισμένη ἡ περὶ ἣδη ὁ λόγος Ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ Φορμάκιδου, καὶ διὸ αὐτοῦ τοῦ παραλληλισμοῦ ρίπτουσιν αὐτὸν σε φευδαδιδάσκαλος εἰς τὴν πτώσην τῆς πλάνης τὴν δρθόδοξον γεολαίαν καὶ ἐκεῖτον φροντίζαντες τούτην πεπτωκότας τοὺς διαφόρους βαθμούς τῶν ἑταίρων. Αὕτα τὰ λεγόμενα· Δύκειας Ἐπιβρύγυσια προετοιμάζουσι κατ' αὐτὸν τὸ πνεῦμα· τῆς πλάνης καὶ Κεκρυγτὰς τῶν ἀλληλοδιδακτικῶν, ἐν οἷς, καθὼς καὶ ἀφ' ὄλων τῶν ἀλλων σχολείων ἀπαγορεύεται καὶ ἀποσκοπίζεται πᾶν ὅποιονδήποτε βιβλίον Ἐκκλησιαστικόν, ἡ ὑπωσθήποτε ἄλλως συντεταγμένον ὑπὸ θρησκόδοξου συγγραφέως, καὶ ἀντὶ αὐτῶν ἔχουσι βιβλιαρδία συντεταγμένων ὑπὸ Αὐτούθηρο-Καλβίνων καὶ μεταρριθμέντα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ. καὶ Φερμανικοῦ, ἡ ὑπὸ τοῦ Κοραῆ καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν νῦν θεαδῶν καὶ δρόφρονών αὐτοῦ, κατὰ τοὺς σατανικούς σκοπούς τῆς διάβολοῦτες. Οταν δὲ αὗτὴ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ἔχειρε κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπιχιθύτως εἰς τὴν Ἐπτάνησον αὐτὸν τὸ σύντηρε τότε ἔλεσε γόνοις διδασκούντοντο· ἡνὶς τὸν περὶ χειροτονίας τῶν εἰληφεστῶν ἀπὸ διακόνου μεχρι τεπτόκοπων καὶ Μητροπολιτῶν γένονται βέβαιοι, καὶ τὰ ἐπεγγέλματα, καὶ πάντα ἔργα μέχρι ταύτων τοῦ Φαρραγκοπώλου, ἀπαιροφεύονται· διὰ τούτους καὶ επιτρέπονται εἰς οὓς τούτης ἐγκρίνει ἡ ἀρχικῆσι δῆλα αὐτὰ ἀπονέμονται συστηματικῶς εἰς μόνον τὸν προσωπικοτεσσάρον τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅπους ἐξ αὐτῶν ὑπάρχειεν ταξιδεύει τοιαύτης τὰς πρὸς τὰς τοιαύτης τὰς δύναμις προσποιεῖται εἰς τὴν φέροντας ἐπιλογὴν τοῦ γειροτενήθησαντον εἰς βαθὺν, μετακόνιου ιερέων, Ἐπιτεισθεῖσιν καὶ διλαντεῖσιν· ἐν γένει τῶν κληρικῶν καὶ δράστερον εἰς δῆλον· εν

γένει τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς Καθηγητὰς τοὺς ὡρισμένους⁹ εἰς μόρφωσιν καὶ διδασκαλίαν τῆς ὄρθοδόξου νεολαίας.

Ἐκ τῶν δυσων ἄλλων πολλῶν καὶ ποικίλων τρόπων μετέρχονται οἱ ψευδοδιδάσκαλοι τῆς νῦν ἀπαίσιου καὶ φρικτῆς ἐποχῆς κατὰ μυστικὴν καὶ ἔμμεσον εἰσήγησιν τῆς ἐπιβουλῆς, διὰ τὴν πτῶσιν ὅλης τῆς ὄρθοδόξου νεολαίας θεωροῦνται καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

Α. Συγχρόνως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς πλάνης μετέρχονται πολλοὺς ἄλλους δολίους τρόπους, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐξεγενεισμοῦ, καὶ τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς.

Β'. Ἐνίστε δὲ εἰς ἐκ τῶν ψευδοδιδασκάλων βλασφημεῖ ἀναφανδὸν καὶ ἀνυποστόλως κατὰ τῆς ὄρθοδόξου πίστεως, ἄλλος δὲ τις ἐξ αὐτῶν ἀναδέχεται ἐν ὑποκρίσει τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀπολογίαν, ἐπὶ σκοπῷ, ἵνα σίδηροφρομὴν πειρισσοτέρας βλασφημίας εἰς τὸν πρῶτον καὶ διὰ σκάνδαλον τῶν ἀκροατῶν. Τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἰς τινὰς ἐκ τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ὅργανα τῆς ἐπιβουλῆς.

Γ'. Μετέρχονται⁹ συστηματικῶς ἐντέχνως πως καὶ δολίως, ὡς εἴπα καὶ ἀνωτέρω, τὸν παραλληλισμὸν εἰς δλα τὰ θεῖα καὶ ίερά, ὡς πρὸς τὰς μυθολογίας τῶν ἴθυκῶν, καὶ τοῦτο γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον εἰς τὰ Γυμνάσια, τὰ ἄλλως λεγόμενα δευτερέουντα Σχολεῖα.

Δ'. Ο πάντων τῶν ἄλλων ὀλεθριώτερος καὶ ὁ δολιώτερος τρόπος δι¹⁰ οὐ φέρουσιν εὐστόχως καὶ ἀνυπόπτως τὴν πτῶσιν τῶν μαθητῶν καθ' δλα τὰ λεγόμενα Σεμινάρια¹¹ Πανεπιστύμια ἐστὶν ὁ ἀκόλουθος. Δλος, δηλαδὴ, ὁ ἀγών καὶ τὸ ἔργον τῶν ψευδοδιδασκάλων ἐστὶν, ἵνα λέγωσιν, ἐπανειλημμένως, συστηματικῶς καὶ διδακτικῶς τὰς δυσα. φρικτὰς βλασφημίας φέρουσι καὶ λέγουσιν οἱ Θεῖσται, οἱ ἄθεοι καὶ οἱ Λουθηρο-Καλβίνοι κατὰ τῆς ὄρθοδόξου πίστεως, ὑπὸ τὸ πρόσχυμα δτι μελλουσιν ἵνα φέρωσιν ἐπειτα τὴν τούτων ἀναίρεσιν. Ή ἀπολογία ὅμως ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰς ἀναίρεσιν τῶν δυσων μεγάλων καὶ πολλῶν βλασφημῶν ἦκουσαν οἱ μαθηταί, οὐδέποτε γίνεται σχεδὸν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, καὶ ἐὰν ἐνίστε εἴπη τις δλγον τὸ περὶ τούτου ἡ ἀπολογία γίνεται δλως σύντομος, ἀσύστατος, ἐμπαικτικῶς, οὐχὶ πρὸς οἰκοδομὴν ἄλλα διὰ πειρισσοτέρον σκάνδαλον. Τούτους καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους μετέρχονται οἱ Καθηγηταὶ τῆς νῦν ἐποχῆς, τῆς ὄρθοδόξου νεολαίας.

Τοῦτο τὸ δλως ἀντίθεον καὶ ἀπαισιώτατον σύστημα, τὸ δποίον ἡ ἐπιβουλὴ ἔφερε πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐπτάνησον διὰ νόμου, τὸ αὐτὸ κατὰ πάντα δμοιον καὶ ἀπαράλλακτον ἔφερε διὰ νόμου καὶ εἰς τὸ βεσίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀντιβασιλείας καὶ διατηρεῖται μέχρι τῆς σήμερον, καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα ἔφερε κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπικαθίτως καὶ εἰς δλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν καθ' δλον τὸ Ὀθω-

μανικὸν Κράτος, ἀλλὰ διὰ βαθυτέρας δπωσοῦν ῥαδιούργιας καὶ τέχνης.

Πρῶτον μὲν ἡ ἐπιβούλὴ παρεσκεύασσεν μίαν ίκανὴν ζύμην τοῦ ἐν γνώσει καὶ συστηματικωτέρου προσηλυτισμοῦ αὐτῆς, διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, ἐκ τοῦ ὅποιου ἀπέστελλεν δργανα ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς ἄλλους ὁρθοδόξους λαοὺς προπαρασκευάζοντας καὶ ἐκεῖ τὴν εἰσόδον τοῦ Ἐπτανησίου συστήματος καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ώς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀνατολῆς ὅπου πρὸ πολλοῦ τοιοῦτοι μαθηταὶ ἔλαχον ἐκεῖ δλας σχεδὸν τὰς ἐπισήμους διδασκαλικὰς θέσεις. Πρὸ δέκα περίπου ἑτῶν ἀποστέλλει ἡ ἐπιβούλὴ τὸν Κ. Β. Κουτλουμουσιάνον, τὸν ἔχοντα ἕως τότε θέσιν Καθηγητοῦ εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Σεμινάριον, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀναδεικνύει Καθηγητὴν εἰς ἐπίσημον Σχολείον τῆς Χάλκης. Δι' αὐτοῦ ὅστις ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους εὔστοχεῖ εἰς τὴν ὑπόκρισιν, καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ ἀπεσταλμένων ὁργάνων, ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐνεργεῖ τὴν ἐκείθιν φυγὴν καὶ ἀναχώρησιν τινῶν σοφῶν διητῶν ἐν γνώσει τῆς ἐπιβούλης καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως ζηλιατῶν, καὶ προπαρασκευάζει τρόπους. Ινα καθιδρύσῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐπιβούλὴ Σεμινάριον τοῦ αὐτοῦ σκοπὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος δοπείου θεωρεῖται καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐν Κερκύρᾳ Επτανήσου καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμια. Τοῦτο ἐνομίσθη ώς τὸ ὑψηλότερον καὶ λαμπρότερον ἔργον εἰς τὴν ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλην, ἐπειδὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου ἐπαπειλοῦνται αἱ γενικώτεραι συνέπειαι καὶ τὰ ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα διὰ τὴν αἰθρόν ἀνατροπὴν τῆς ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διὸ καὶ προώρισεν ἀπ' ἀρχῆς ώς Καθηγὴν αὐτοῦ, τὸν Κωνσταντίνον Τυπάλδον ἔχοντα ὄνομα καὶ σχῆμα ιερέως, δοτικός ἐμορφώθη ὑπὸ Αδρόδου Γκιλφόρδου καὶ ἐχρημάτισε περὶ τὰ 20 ἔτη ψευδοδιδάσκαλος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, ώς εἶπα καὶ ἀνωτέρω. Εἰς κατόρθωσιν τούτου τοῦ ἔργου μετεχειρίσθη ἡ ἐπιβούλη μυρίας προπαρασκευαστικὰς ἀφορμὰς καὶ τὴν πλέον ποικίλην καὶ τεχνικωτέραν ῥαδιούργιαν, περὶ τῶν δποίων δ λόγος τῆς Ἰστορίας, καταντᾶ περίεργος μὲν ἀλλὰ πολὺ ἐκτεταμένος καὶ διεξοδικός, καθὼς καὶ ἔφερεν εἰς ἔργον τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ 1844 ἔτος.

Τούτου τοῦ νεωστὶ δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης καθιδρύθεντος Σεμιναρίου εἰς τὴν Χάλκην τῆς Κωνσταντινούπολεως, σκοπὸς πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοὺς ὑπέροχες ἵνα νοθεύσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διερθρᾶς καὶ τῆς πλάνης καὶ κατὰ τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας δλους τοὺς ἐσομένους Πατριάρχας καὶ δλην ἐν γένει τὴν Ἰσραργύριαν τῆς Ἀνατολῆς, δπως μίαν ἡμέραν νομοθετήθη ἐπὶ Οικουμενικῆς Συνόδου ἡ κατάργησις τῆς ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ἀντισαγωγὴ τῆς Λουθηρο-Καλβινι-

κῆ; αἰρέσεως, ἐνῷ συγχρόιω; δλα τὰ ἄλλα Σχολεῖα προπαρασκευάζουσιν ἐκ τῆς ὄρθοδόξου νεολαίας, τόστις χλιάδας καὶ μηριάδας ὁμόφρονας καὶ συναγωνιστάς, χληρικούς, διδασκάλους τε καὶ λαϊκούς.

Δι' αὐτοῦ τοῦ ψευδοδιδασκάλου τοῦ κατὰ τὴν Χάλκην Σεμιναρίου δοστις ὑπὲρ πολλοὺς ἄλλους φαίνεται μεμυημένος τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, πλέον πιστὸς καὶ δλος ἀροτσιώμενος εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐμπειρότερος καὶ τεχνικώτερος εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης, τοῦ ὅποιου τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν ἐμβλύνε πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὸν τὸν ἀέρα τῆς τῶν ὄρθοδόξων γῆς, δι' αὐτοῦ, λέγω, διευθύνει πλέον εὐστόχως καὶ αὐτὴν τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν κατὰ τὰ ἀπαίσια αὐτῆς σχέδια ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη. Διὰ τοῦτο, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἔξεδόθη διαταγὴ ἐκ τῆς Μεγάλης Εκκλησίας, δι' ἣς ἀπαγορεύεται τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καθ' δλην τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ἐπιτρέπεται εἰς σοους αὐτὴν ἐγκρίνη. Καὶ τοῦτο μὲν οὐχὶ διὰ τὸν στηριγμὸν καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον ἔξεδόθη ὁ αὐτὸς νόμος πρώτον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, διότι καὶ ἡ ἐκεῖσες ἀπαγόρευσις ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι γίνεται εἰς μόνους τοὺς ὄρθιδόξους Καθηγητὰς, ἔξαιρουμένων δλγων, ἐπειδὴ ὅποιου φρονήματος καὶ χαρακτῆρος ὑπάρχουσιν οἱ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον καὶ οἱ κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ψευδοδιδάσκαλοι, καὶ δποια βιβλία καὶ μέθοδον μετέχουνται, τὰ αὐτὰ ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλειστὸν φαίνονται καὶ εἰς δλα τὰ Σχολεῖα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Η διαφορὰ μόνον ὑπάρχει ὅτι ἐκεὶ ἡ διάδοσις τῆς πλανῆς καὶ τῆς διαφθορᾶς ἐνεργεῖται διὰ τεχνικωτέρας ραδιουργίας καὶ ὑποκρίσεως.

Καθὼς εἰς πάμπολλα ἄλλα, ὥσαύτως καὶ εἰς τοῦτο, φαίνεται ἔργον μεγίστης ἀπορίας καὶ φρίκης ἄξιον, ἡ αὐθάδεια, ἡ καταδυναστεία, ὁ δόλος καὶ ἡ πρόσδος τῆς κατὰ τῶν ὄρθοδόξων ἐπιβούλης, ἥτις πρὸς τοὺς ἄλλους ἔθεσε νόμον, διὰ τοῦ ὅποιου ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὄρθοδόξων, ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν τῶν ἰδίων τέκνων, καὶ ἀρπάζει αὐτὰ ἐκ τῶν ἀγκαλῶν αὐτῶν καὶ ρίπτει εἰς τὸ βάραθρον τῆς προσκαίρου καὶ τῆς αἰωνίου ἀπωλείας καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μισθοδοτεῖ ἀδρῶς ἐκ τῶν ἰδίων ἰδρώτων τῶν ἐπιβούλευμένων τοὺς φθορεῖς καὶ φονεῖς τῶν ἰδίων τέκνων καὶ τὰ δργανα τῆς κοινῆς προδοσίας!! Οσάκις δμως τεθῆ τοιούτου ὀλεθρίου καὶ ὑποκεκρυμμένου σκοποῦ νόμος, διασκεδάζουσι τοῦτον τὸν δλως ἀπειρόκακον καὶ ἀπλοῦν λαὸν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τοιούτο τάχα ὑπάρχει τὸ σύστημα δλων τῶν κατ' αὐτοὺς πεφωτισμένων καὶ ἐξεγνισμένων λαῶν. Όποιον παχυλάτατον ψευδος! Τοῦτο τὸ ἀπορό-

παίκιον ἔργον τῆς παιδικῆς ἀνατροφῆς κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης οὐδεὶς ἄλλος τύραννος η̄ διώκτης ἐπενόησεν οὕτε ἐτόλμησεν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, εἰμὴ μόνη η̄ ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὄρθοδόξων ἐπιβούλη. Ιουλιανὸς ὁ παραβάτης ἀπηγόρευσε μόνον τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν χριστιανικὴν νεολαίαν, ἔργον τὸ ὅποιον παραβαλλόμενον ὡς πρὸς τοῦτον τὸν νόμον δῑ οὐ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως; τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὄρθοδόξους καὶ ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνα τὰ δργανα τῆς πλάνης, ἐν οἷς πρὸς τοὺς ἄλλους νομοθετεῖται καὶ περιορίζεται καὶ αὐτὴ η̄ ὥλη καὶ η̄ μέθοδος τοῦ διδάσκειν, δῑ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ὡς πρὸς τοιοῦτον, λέγω νόμον, παραβαλλόμενον τὸ ἔργον Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου φάίνεται τοῦτο πολὺ μετριώτερον καὶ φιλανθρωπότερον.

Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ὅμως η̄ ἐκ τῆς Βρετανίας ἐπιβούλη ὑπῆρχεν ἀπ' ἄρχης πλέον τεχνικὴ καὶ δραστήριος, ὃσον ἐφάνη εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ οἶδεν ὅτι δῑ αὐτοῦ καὶ μόνου φέρει, οὐ μόνον τὴν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰ γενικὰ ναιάγια εἰς ὅλα τὰ ἐπιβούλευδρομενα Κράτη διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ οἶδεν ὅτι η̄ νεολαία ἀποβαίνει πλέον εὐόλεσθας, τόσον εἰς τὴν πλάνην ὃσον καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν, τὰ διόπικα συστηματικῶς μὲν, ἀλλὰ δολίως καὶ τεχνικῶς εἰς αὐτὴν ἐνεργοῦνται κατ' εἰσήγησιν τῆς ἐπιβούλης ὡς ἔχομεν περὶ τούτου πλείστα ὄμολογούμενα καὶ πραγματικὰ διδόμενα. Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ οὐ μόνον η̄ διαφθορὰ καὶ η̄ πλάνη ἀνατρέπει εἰς ἀνάγκης ὅποιανδήποτε βάσιμον καὶ ὑγιῆ παιδείαν καὶ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ η̄ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασθεῖσα ὥλη καὶ η̄ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τείνει συστηματικῶς ἵνα στρεβλώσῃ τὸν νοῦν τῶν μαθητευομένων ὡς περὶ τούτου λαμβάνει πληροφορίαν ὅστις κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῶς ἔξετάσῃ αὐτά. Τρίτον δὲ, ἐπειδὴ οὐ μόνον διὰ τῆς τοιαύτης μορφώσεως σκοτίζεται, νοθεύεται καὶ στρεβλοῦται ὁ νοῦς, καὶ φθείρονται τὰ ήθη, ἀλλὰ πρὸς τούτους ἐμπνέεται συστηματικῶς εἰς τὴν νεολαίαν ὑπὸ τὸ πρόσχυμα τῆς εοφίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ πνεῦμα τῆς ἀνυποταξίας, τῆς ἀναρχίας, τῆς ιδιοτελείας, η̄ ἀποστροφὴ πρὸς ὅλα τὰ ὄντας ἀγαθὰ καὶ ὄφελιμα, η̄ προσκόλλησις καὶ η̄ ἀφοσίωσις πρὸς ὅλα τὰ κακά καὶ ὄλεθρα. Παρατυρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοὺς εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτῶν τῶν Σχολείων μία ἀδιάλλοκτος κατὰ τοῦ κλήρου καὶ κατὰ πάσσος Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ πάντων τῶν ὄρθοδόξων ἀποστροφὴ, μία ἐσχάτη περιφρόνησις πρὸς τοὺς ιδίους αὐτῶν γονεῖς, ἐάν ὥστιν ὄρθοδόξοι, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς πριβεβηκότας κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ ζητῶ τὰς ὑπὲρ τῆς πίστεως, κατὰ

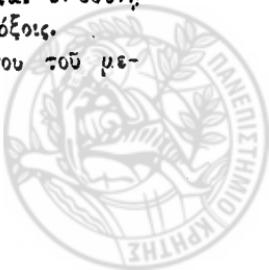

τῶν ὄποιων ἐπινοοῦσι, δι' ὁδηγίας τῶν Καθηγητῶν, μυρίους ἐμπαι-
κτικοὺς λόγους καὶ συκοφαντίας. Εἰς δὲ οὓς αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς
παρετερεῖται μία ιδιαιτέρα προσκόλλησις, ἀφοσίωσις καὶ πόθος πρὸς
μόνην τὴν Ἀγγλίαν κατ' ἔξαρτους ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Οσάκις
πέσῃ καὶ μικρά τις κατηγορία κατὰ τῆς Ἀγγλίας εὐθὺς ἀναφαί-
νονται θερμοί ἀπολογηταὶ καὶ ὑψηλοὶ πανηγυρισταὶ αὐτῆς. Τέταρτον
δὲ τέλος πάντων, ἐπειδὴ δὲλον αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς οὕτω μεμορ-
φωμένης νεολαίας, ἐξ ἀνάγκης μίαν ἡμέραν γίνεται γενεκόν. Διὰ
ταῦτα τὰ αἴτια λοιπὸν ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλὴ ἔλαβε πρὸ τόσου
καιροῦ καὶ ἐνεργεῖ τόσα τεχνικά, ποικίλα καὶ ἐνεργητικά μέτρα,
ἴνα φέρῃ τοιαύτην μόρφωσιν εἰς δόλην τὴν ὄρθοδοξαν νεολαίαν.

Εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν Σχολείων, εἰς αὐτὸν
μόνον τὸν σκοπὸν τείνει καὶ ἡ στρατιωτικὴ νεοσυλλεξία, διὰ τοῦτο
καὶ ἐνεργεῖται διὰ τοσαύτης δραστηριότητος. Δι' αὐτὸ τὸ τέλος
ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὴν πυκνοί καὶ ἀλλεπάλληλοι ὄρκοι εἰς εὐπείθειαν
τάχα καὶ ὑπακοὴν πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἀρχῆς, καὶ ἡ διὰ βίας
ἀθέτησις τῆς νηστείας. Εἰς αὐτὴν ἔχουσιν ως ἐπὶ τὸ πλείστον τιὰς
ψευδούερεις καὶ ἀλλα ὅργανα ἐνεργοῦντα διὰ λόγου καὶ ἔργου τὰ
σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Άλλ' εἰς τὸ στρατιωτικὸν,
σπανίας καὶ εἰς ὅλην της εὑρίσκει χάριν. ἡ πλάνη. Καὶ ταῦτα μὲν
περὶ τούτου, ως ἐν παρέργῳ. Ή δὲ τῶν Σχολείων ὅμως ἐπιβουλὴ
ἐνεργεῖται πρὸ ἐνδε περίπου αἰώνος, δολίως καὶ συστηματικῶς εἰς
ὅλη τὰ Κράτη τοῦ δυτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθοδοξοῦ δόγματος. Εἰς ἐκεῖνα
τῆς δύσεως διὰ τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ ως πλέον εὔστοχος διὰ
τὴν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ως προπαρα-
σκευαστικὴ εἰς ἀποδοχὴν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης. Εἰς δὲ
τὰ ὄρθοδοξα διαδίδονται συγχρόνως καὶ τὰ δύο εἰδὸν αὐτῆς τῆς
Σατανικῆς ἀπάτης. Όταν δὲ νέος δὲν δέγεται τὴν πλάνην τοῦ θε-
ῖσμοῦ καὶ τῆς αθεϊκῆς, τότε ἐπινοοῦσιν ἄλλους δολίους καὶ τεχνικοὺς
τρόπους καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἀνεπιστήτως εἰς τὸν Λουθηρο-Καλβινισμόν.
Πολλὰ ἐνεργὴ διδόμενα ἔχομεν καὶ μαρτυρίας ἐπισήμων καὶ ἀξιοπίσων
ἀνδρῶν διτι αὐτὴ ἡ ἐπιβουλὴ ἐνεργεῖται καὶ εἰς τὸ ὄρθοδοξὸν Ρωσ-
σικὸν Κράτος δι' ἐνεργείας τῆς Βρετανικῆς διπλωματίας, διὰ τρό-
πων ὅλως δολίων καὶ ὑποκεκυμένων, τόσον διὰ τῶν Σχολείων,
ὅσον καὶ δι' δλων τῶν ἄλλων ῥχδιουργιῶν. Τὰ αὐτὰ διδόμενα
ἐνεργέστερον ἔχομεν καὶ ως πρὸς τὰ ἄλλα ὄρθοδοξα Κράτη, Βουλ-
γαρίας, Μολδοβλαχίας, Σερβίας καὶ ἄλλων. Εἰς δόλην ὅμως τὴν Ἀνα-
τολὴν καὶ εἰς δλους τοὺς ὄρθοδόξους τοὺς καθ' δόλην τὴν Θωμανικὴν
ἔξουσίαν, ἐνεργεῖται διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, δομοίως σχεδὸν
καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μόνον ὄρθόδοξον μέρος τὸ ὅποιον διετέλεσεν ἀνόθευτον καὶ ἀμί-
αντον ἐκ τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιβούλης μέχρι τίνος ἐφάνη· τὸ
ἀγιώνυμον δρος τοῦ Ἀθωνος, ὡς ὀλιγώτερον καὶ ὅλως σχεδὸν ἀνε-
πιδεκτὸν τῆς πλάνης. Ἡ ἐπιβούλης ὅμως ἐπενόησε δόλια καὶ βαθέα
μέτρα ἵνα νοθεύῃ καὶ τὴν ἐκεῖ νεολαίαν ὅπως ἔπειτα δι' αὐτῆς φέρῃ
εὔστροχως καὶ ἀνυπόπτως τὴν κατάργησιν ὅλου τοῦ ἐκεῖσε μοναδικοῦ
τάγματος. Ἀπέστειλε πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ὑποκεκρυμ-
μένα καὶ κατάλληλα ὅργανα ἔχοντα δυνομα καὶ σχῆμα χλωρικοῦ
καὶ ἐνεργοῦντα τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Τὸ δὲ
τῶν ἄλλων ὀλεθριώτερον ἐστίν, διτε ἐκίνησε τὴν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Μεγ. Ἐκκλησίαν καὶ ἡνάγκασε τὰς ἐκεῖσε μονὰς δι' ἐπαγει-
λημένων καὶ αὐστηρῶν διαταγῶν εἰς καθίδρυσιν γενικοῦ Σχολείου,
συνεισφέρουσα τεάστη τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν ἐκ τῶν
ἰδίων ὑποτακτικῶν καὶ τὴν μισθοδοσίαν εἰς τοὺς Καθηγητάς. Τὸ
πρᾶγμα ὡς κινηθὲν ἐμμέσως δι' ἄλλων, ὑπὸ τῆς ἐπιβούλης, ὅσον
οἱ σκοποὶ αὐτοῦ φαίνονται ὅλως ἀντιχριστικοὶ καὶ ὀλεθριώτατοι,
τόσον καὶ ἔκτος τούτου, ἀπλῶς θεωρούμενον ὑπάρχει μεγάλης λύπης
καὶ φρίκης ἀξιον, ἵνα ἀναγκάζωνται, δηλαδή οἱ μοναχοί, οἱ κατ-
εύχην ἀπαρνητάμενοι τὸν Κόσμον, εἰς μαθήτευσιν τῆς τοῦ Κόσμου
παιδείας, καὶ πολλῷ μᾶλλον ὑπὸ τοιούτους Καθηγητάς διοίσους κατέ-
στησε ὁ κοινὸς καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ὀλεθριώτατος τῆς
Ἐκκλησίας ἔχθρος. Γάρ τοι γνωστὸν καὶ ὁμολογούμενον παρὰ πᾶσι
τοῖς συνετοῖς καὶ διδύμοφοσιν ὅτι καθὼς τὰ Σχολεῖα ὅταν ὑπάρχωσι
χριστιανικὰ καὶ ὄρθόδοξα καὶ ἐπαγγέλλονται καὶ φέρωσι πραγματι-
κῶς βάσιμον, ὄρθην καὶ ἀληθινὴν παιδείαν καὶ γνῶσιν τεχνῶν,
φιλολογίας καὶ ἐπιστημῶν φέρουσι γενικάς, λαμπράς καὶ μεγάλας
ώφελείας, εὐδαιμονίαν καὶ πρόδοδον, εἰς δὲν τὸ Κράτος, ὥστε τοῖς
τοῦ ἐναντίου, σέρουσιν ἀναποφεύκτως τέλειον ἀφανισμὸν καὶ κατα-
στροφὴν, τὸν πρόσκαιρον καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον, εἰς διοικούμενοτε
ἔθνος, ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν σχολείων, κινεῖται ἡ ἀσθενής καὶ ἀστήρικτος
νεολαία εἰς τὴν ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασίαν, ἐξ οὗ ἐξ ἀνάγκη πηγά-
ζουσιν δλα τὰ ἀπαισιώτατα εἰδη πάσης διαφθορᾶς καὶ κακίας καὶ
ἡ στρέβλωσις καὶ ἡ σύγχυσις εἰς τὸ ἕδυνατον αὐτῆς πνεῦμα, ὡς
ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη εἰς
ὅλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη, μάλιστα δὲ εἰς τὰ ὄρθόδοξα καὶ
πρὸ πάντων εἰς δὲν ἐν γένει τὸν ὄρθόδοξον τῆς Ἀνατολῆς λαόν.
Τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος τῶν νῦν Σχολείων ἀνεκαλύφθη πρὸ
πολλοῦ καὶ ἐγνωρίσθη πραγματικῶς, διὸ καὶ περιθυλλεῖται ἐν ὅδύνῃ
πολλῇ καὶ λύπῃ παρὰ πᾶσι τοῖς δύογενέσι καὶ ὄρθοδοξοῖς.

Αλλὰ τὶ πρῶτον καὶ τί ὑστάτον εἴπῃ τις περὶ τούτου τοῦ με-

γίστου καὶ σπουδαιοτάτου ἀντικειμένου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πλήρη ἔκθεσιν δὲν ἔξαρχονσι βιβλία πολλὰ καὶ μεγάλα; Τοῦτο μόνον λέγω, πρώτον μὲν διὰ καὶ ἐὰν εἰδίδετο κατὰ θείαν εὐδοκίαν ἥδη μία πρόθεψις καὶ κυδεμονία φρόνιμος καὶ Πατρικὴ εἰς διόρθωσιν τοῦ πράγματος εἰς ὅλα τὰ ἐπιθεουμένα Κράτη καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὰ ὄρθοδοξα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς, ἡ διόρθωσις ἀποθαίνει πολὺ δύσκολος, τόσον διὰ τὴν βρυθυτάτην ὑπόκρισιν ἣτις ἐπικρατεῖ συστηματικῶς εἰς ὅλον τὸν προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιθεουλῆς, δσον καὶ διότι ἡ νόθευσις εἰς τοὺς νομιζομένους ἐλλογίμους καὶ πεπαιδευμένους, κατήντησε τόσον γενικὴ, ὥστε σπανιώτατοι τὴν σήμερον σώζονται ὑγειόφρονες ὄρθοδοξοι καὶ εἰλικρινεῖς Καθηγυνται καὶ διάσκαλοι δεύτερον δὲ, διότι ἐὰν διαρκέσῃ ἔτι ὄλιγον τοῦτο τὸ ἀπαισιώτατον καὶ Σατανικὸν σύστημα τῶν Σχολείων, αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ ἵνα φέρῃ τὸ γενικὸν τῆς Ἐκκλησίας ναυάγιον, καὶ τὴν τελείαν πτώσιν καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς τὰ ὄρθοδοξα Κράτη. Μεταβαίνω δὲ ἥδη εἰς ἄλλο εἶδος ῥεδίουργίας τῆς ἐπιθεουλῆς ὅποιον ἐστίν.

Ἡ πολιτικὴ νομοθεσία.

Ἥ. Εν ἐκ τῶν ὄλεθριωτάτων ἔργων τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθεουλῆς ἐστὶν διὰ ἐνεργεῖ καὶ γίνονται νόμος τὰ Σατανικὰ αὐτῆς σχέδια τόσον διὰ τὴν ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὄρθοδοξίας, δσον καὶ διὰ τὰς μεγάλας συμφορὰς καὶ διὰ τὰ ναυάγια τῶν ἐπιθεουμένων ἔθνων. Καθὼς ὅλη ἡ εὐδαιμονία, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόσδος ὁποιουδήποτε Κράτους ἔξαρταται ἐκ τῆς ὄρθοδοξου, σοφῆς καὶ σωτηρίου Νομοθεσίας, καὶ εἰς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας μεγίστη νῆψις καὶ προσοχὴ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν νομοθετῶν εἰς ἀνθρώπους οὐ μόνον πολὺ ἀξίους, καὶ σοφοὺς, ἀλλ' ἔχοντας ἥπρὸ πάντων εἰλικρινῶς καὶ ἐσωτερικῶς τὸ πνεῦμα τῆς ὄρθοδοξου πίστεως, πατρικὴν δὲ ἀγάπην καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς τὸν νομοθετούμενον λαὸν, ὡσάντως ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲν ἄλλο ἔργον φαίνεται πλέον κατάλληλον ἵνα φέρῃ τὴν ἀθρόαν καταστροφὴν καὶ τὸ γενικὸν ναυάγιον ὁποιουδήποτε ἔθνους, δσον ἡ ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ γινομένη νομοθεσία, καὶ τοιαύτη ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιθεουλῆς τεθέσια, ἐνεργουμένη καὶ προοδεύουσα. Συγχρόνως δὲ ἐνεργεῖ εἰς τοὺς ὄρθοδοξους καὶ ἀναγκάζει ἡ ἀρχὴ τὸ ὑπήκοον ἵνα δώσῃ ἡδὶ ὄρκουν ὑπόσχεσιν ἵνα διατηρήσῃ διὰ βίου αὐτὸ τὸ σύστημα καὶ τοὺς νόμους. Φέρει μερίστην φρίκην καὶ λύπην εἰς δποίονδήποτε συνετὸν ἄνδρα ἔξετάσῃ καὶ πχρατηρήσῃ αὐτὰ κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ Βασιλειό τῆς Ἑλλάδος, δμοια κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτα καὶ ἐνεργούμενα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, εἰς

ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀλλὰ ὄρθοδοξα Κράτη. Διὸν
λέγω τὰ ἀπ' εὐθείας Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ εἰς ἀνατροφὴν καὶ εἰς
μόρφωσιν τῆς νεολαίας τὰ πάντων τῶν ἄλλων φρικωδέστατα, ἀλλ'
αὐτὴν ἀπλῶς τὴν πολιτικὴν νομοθεσίαν, τῆς ὁποίας ὅλον τὸ πνεῦμα
καὶ ὁ σκοπὸς τείνει δολίως καὶ πολυτρόπως ἵνα σέεσῃ τὸ πνεῦμα
τῆς θρησκείας, εἰς τὰ σκάνδαλα, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πλάνης καὶ
τῆς διαφθορᾶς, εἰς τὰ ἐμφύλια σχίσματα, εἰς τὴν κατὰ μικρὸν καὶ
ἀνεπαισθήτως ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιο-
μηχανίας, τῆς ναυτιλλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν γενικὴν ἔνδειαν
καὶ πτωχείαν καὶ εἰς τὰ παραπλήσια τούτοις. Περὶ τούτου τοῦ ἀν-
τικειμένου δὲ λόγος ἀποβαίνει σφόδρα ἐκτεταμένος καὶ παραλείπω τὸ
ἔργον εἰς ἄλλους, ἐκτὸς ὅλιγων τινῶν πρὸς μικρὰν νῦν, ὅποια τὰ
ἐφεζῆς.

Ἄ. Οσάκις συμπέσῃ συζήτησις περὶ διαζυγίου τοῦ γάμου δοτις
ἴστιν ἐν ἑκ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως τό-
σον ἡ ἀδεια τῆς τελετῆς, ὅσον καὶ τὸ διαζύγιον τούτου, ἀνήκει
ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκόπου τῆς ἐπαρχίας, εἰς μὲν
τὴν Ἐπτάνησον ἡ συζήτησις γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καὶ
ἄλλων κληρικῶν, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις, κατὰ τὴν ἔκθεσιν καὶ κατὰ τὴν
γνωμοδότησιν τοῦ γενικοῦ Εἰσαγγελέως, κατὰ τὸν τύπον δεις φυ-
λάττεται καὶ εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ ἀργεῖα· εἰς δὲ τὸ βασίλειον τῆς
Ἐλλάδος, τόσον ἡ συζήτησις καὶ ἡ διαδικασία, ὅσον ἡ ἀπόφασις
περὶ τοῦ διαζυγίου τοῦ γάμου γίνεται ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς
εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ὡς οἱ Λουθιρο-Καλβίνοι τῆς Ἀγγλίας.
Ο σκοπὸς τῆς ἐπιθυμίης ἀποβλέπει ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν τὴν κα-
τάργησιν ὅλων τῶν μυστηρίων καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων τὸ τοῦ
γάμου, διότι οὐδὲν διτὶ ἡ κατάργησις τούτου φέρει πολλὰς ὀλεθρίους
συνεπείας καὶ ἔπειτα ἔρχεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον
πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοὺς ἀπαγορεύεται διὰ νόμου, πρὸ δύοις και-
ροῦ τεθέντο; καὶ αὐτὸς τὸ βάπτισμα εἰς τὰ βρέφη τῶν ὄρθοδοξῶν
καὶ ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν κατερὸν τὸν ὅποιον
ἐνομοθέτησεν ἡ πολιτικὴ ἀρχή κ. τ. λ.

Β'. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἐλλάδος ἐνο-
μοθέτησεν ἡ ἐπιθυμή τόσους φρικτούς, πυκνούς καὶ ἀλλεπαλλήλους
ὅρκους, ὅσοι οὐδέποτε ἔνεφάνησαν εἰς ἄλλο χριστιανικὸν Κράτος· Πρῶ-
τον μὲν ἀπαγορεύει διὰ νόμου διοικητήποτε θέσιν, ἐπάγγελμα καὶ
ἔργον, Ἐκκλησιαστικὸν, πολιτικὸν, διδασκαλικὸν, καὶ ὅποιονδήποτε ἀλ-
λο μερικὸν ὡς καὶ τὸ τοῦ Φερμακοπώλου καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ
εἰς ὅλα αὐτὰ ἀπαιτοῦνται προλαβάντως ἀντίθεοι δρκοι εἰς εὐπειθεῖαν
καὶ ὑπακοήν. τοῦ πνεύματος καὶ τῶν σκοπῶν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιθυ-

λῆς τεθέντων νόμων. Δεύτερον δὲ εἰς δλας τὰς ἀφορμὰς διποιασδήποτε διαδικασίας ἀπαιτοῦνται διὰ νόμου πολλοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι δρκοὶ τόσον εἰς τοὺς ἐνάγοντας καὶ ἐναγομένους, δσον καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας. Ἐκτὸς τούτου, οὐδεμία ποτὲ ἀρχὴ ἐνομοθέτησεν ποινὴν εἰς τὸν μὴ θέλοντα δμόσαι περὶ οἰασδήποτε αἰτίας, εἰμὴ μόνον ἡ ἐπιβουλὴ εἰς τοὺς ὄρθοδδοους. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον δὲ μὴ θέλων δοῦναι τὸν δρκον. εἰς ὑποικινδήποτε καὶ μικρὰν ἀφορμὴν, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὴν διὰ βίου φυλάκισιν, εἰς δὲ τὸ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐπιβέλλονται ἀλλεπαλλήλως βαρύτερα πρόστιμα, ἔως οὐ δοθῇ δὲ ἀπαιτούμενος δρκος. Εἰς τὸ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰ; διποιασδήποτε νέαν Σκηνὴν ἀναδείξῃ, ἐπινοεῖ ἀλλοτε ἐκτάκτους, τρόπους, δι’ ὧν ἀπαιτοῦνται δρκοὶ γενικοὶ παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὡς εἰς τὸ λεγόμενον Σύνταγμα καὶ εἰς ἄλλα, συγγράνως δὲ ἀπειλαὶ καὶ φίβητρα, εἰς διποιον δείξῃ σημείον παρακοῆς εἰς τοῦτο. Οἶδε καλῶς ἡ ἐπιβουλὴ δτι οἱ πολλοὶ δρκοὶ ἔξ ἀνάγκης φέρουσι καὶ τὰς ἐπιστρικίας, δι’ ὧν ἀκολουθεῖ ἡ τῆς πίστεως ἀρνησις, καὶ δτι οὐδὲν ἄλλο φαίνεται πλέον εὔτοχον καὶ κατέλληλον εἰς ἀναίρεσιν τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας, τῆς ἀμοιβαίας πίστεως εἰς τὴν τοῦ λαοῦ κοινωνίαν καὶ πάσης ἀρετῆς, καὶ εἰς διάδοσιν πάσος κακίας, ὡς οἱ πολλοὶ δρκοὶ. Τούτου ἔνεκα δλοι οἱ σοφοὶ νομοθέται δσων οἱ σκοποὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ εὐδαιμονίαν σπανιώτατα καὶ εἰς πολὺ σπουδαίας καὶ μεγάλας περιστάσεις ἀπαιτοῦσι διὰ νόμου τοὺς δρκους. Τὸ Εὐαγγέλιον δμως ἀπαγγορεύει ἀπολύτως, διποιανδήποτε δρκον, καὶ διὰ τοῦτο δσάκις γίνεται δρκος γίνεται συγγράνως ἡ ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποστασία. Ἔνεκα τούτου καθ δλην τὴν σειρὰν τῶν αἰώνων εἰς δλον τὸν ὄρθοδδοον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς σπανιώτατα ἐγίνετο παρ’ αὐτοῖς δρκος, καὶ δσάκις ἐδίδετο ὑπὸ τινος ἔφερε γενικὴν φρίκην καὶ λύπην εἰς τὸν λαὸν, θεωρούμενον τὸ ἔργον ὡς ἄλλη ἀρνησις τῆς πίστεως.

Γ’. Εἰς διποιανδήποτε Κοσμικὴν ὥποθεσιν, οὐδεμία διαφορὰ εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος πρὸ πολλοῦ δὲ καὶ εἰς δλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν γίνεται μεταξὺ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν. Πολλάκις διὰ μίαν ἀπλὴν μαρτυρίαν καλοῦνται γέροντες Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς καὶ καθυποβάλλονται εἰς δρκους ὡς οἱ λαϊκοὶ, χρητοῦνται διὰ πολλὰς ἡμέρας ὑποπέπτουσιν εἰς κόπους βαρεῖς καὶ εἰς δαπάνας, ἐνίστε δὲ καταδικάζονται, εἴτε ἀδίκως ὡς ἀθῶοι, εἴτε διὰ μικρὰν ἀφορμὴν καὶ φυλακίζονται. Ἐκτὸς τούτου, συνέσφιγξ τὸν κλήρον εἰς τοιαύτην σχέσιν καὶ ἐξάρτησιν τῆς ἀρχῆς διποιαν ἔχει καὶ τὸ στρατιωτικὸν πρὸς τὸν ἴδιον στρατιάρχην. Ἀπαγορεύεται διὰ νόμου εἰς διποιανδήποτε κληρικὸν τῆς Ἑλλάδος ἵνα μεταβῇ καὶ πρὸς κακοὺς ὄχι-

γον εἶνα τοῦ Κράτους, μὲν τῆς ἀδείας τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησια-
στικῆς ἀρχῆς, καὶ αὐτὴ πάλιν οὐ μόνον κρέμαται ἐκ τῆς αὐθαι-
ρεσίας τῆς πολιτικῆς, ἀλλ ἀνάγκη πρὸς τούτοις, καὶ ἐὰν δοθῇ, ίνα
διατρέξῃ προλαβόντως, ἐν πολύμορφον καὶ πολυδάπανον στάδιον ἀγώ-
νων, ὁ βουλόμενος κληρικὸς μεταβῆναι δι' ὅποιανδήποτε αἰτίαν καὶ
ἐν τούτῃ ἡ ἀνάγκη, Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὰ δσα ἄλλα
μινιάτα ἡ ἐπιβούλη ἐνεργεῖ κατὰ τῆς θρησκείας ἐμμέσως πως καὶ πλα-
γίως διὰ τῆς πολιτικῆς νομοθεσίας, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ πολὺ^ν
ὑλεθριωτέρων τούτων τὰ ὅποια ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας καὶ συστηματι-
κῶς εἰς ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς θεῖα καὶ ιερὰ, ἐκ τῶν ὅποιών κατωτέ-
ρων εἰς ιδιαίτερον παράγραφον ἔκτιθεμι ὅλιγα τινά.

Ολα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε σιρημένα καὶ ἄλλα πάμπολλα τοιούτου
σκοποῦ ἔργα, ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἡ ἐπιβούλη, τόσον διὰ τὸ ναυά-
γιον τῶν ἐπιβούλευομένων ὡς πρὸς τὰ πρόσκαιρα καὶ τὰ πολιτικὰ,
ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς πίστεως εἰς ἀντεισαγωγὴν τῆς πλάνης
εἴτε τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τοῦ θεῖσμοῦ, εἴτε τῆς αἱρέσεως τοῦ Λου-
θηρο-Καλβινισμοῦ, ἀλλ ὡς πρὸς τὸν Λουθηρο-Καλβινισμὸν ἐνεργοῦνται
καὶ ἄλλα πολλὰ ιδιαίτερα ἔργα καὶ κανονομίαι, ἐξ ὧν καὶ αἱ
ἔρεζαι.

Ά. Ἡ ἐκ τῶν Πατριάρχῶν καὶ ἡ ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας
ἀποστασία καὶ τὸ σχίσμα.

Οι ψευδοδιδάσκαλοι τοῦ κατὰ τὴν Ἀγγλίαν Λουθηρο-Καμβινισμοῦ,
τὰ δσκαὶ εἴτα δικαίας, εἴτε ἀδίκους κατηγορίας λέγουσι κατὰ τῆς
Δυτικῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὐτὰς προσάπτουσι καὶ εἰς τὴν ὄρθοδόξον
καὶ Ἀνατολικήν. Οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ιδίας αὐτῶν αἱρέ-
σεως συκοφαντοῦσι τὸν Πάπαν τῆς Ἰάμψης ὡς Ἀντίχριστον, ἔπειτα
δὲ τὴν αὐτὴν βλασφημίαν προσάπτουσι καὶ εἰς τοὺς Πατριάρχας τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Διαθρυλλεῖται δὲ παρ' αὐτοῖς λόγος νομίζο-
μενος ὡς ἄλλος γρηστὸς, δτι, δηλαδὴ, ἐν δσῳ ὁ χριστιανιτμὸς ὑπάρ-
χει ὑποκείμενος ὑπὸ τούτους τοὺς λεγομένους παρ' αὐτοῖς ἀντιχρί-
στους, οὐδόλως εὑρίσκει χώραν ἡ κατ' αὐτοὺς ἀλήθεια, τούτεστιν ἡ
Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις. Ἐκτὸς τούτου τόσον οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἀγ-
γλίας, ὅσον καὶ οἱ ἐν αὐτοὶ ψευδοδιδάσκαλοι, διὰ τῆς ἀνχρήσιας
ελπίζουσιν ἵνα φέρωσιν εἰς τὰ ἐπιβούλευομένα Κράτη, οἱ μὲν πρῶτοι
τὴν πρόσκαιρον καταστροφὴν καὶ τὰ γενικὰ ναυάγια, οἱ δὲ δεύτεροι
τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης, καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰδότες ἐκ τῆς Ιστο-
ρίας πόσα δεινὰ ἔφερεν εἰς ἔλα τὰ ἔθνη τῆς Δύσεως καὶ πόσους
μεγάλους φόνους εἰς ὅλους τοὺς Λουθηρο-Καλβινικοὺς λαοὺς, ἡ ἄλλητε
ἔσουσία τῶν Πάπων τῆς Ἰάμψης. Τούτου καὶ ἄλλων πολλῶν αἰτιῶν

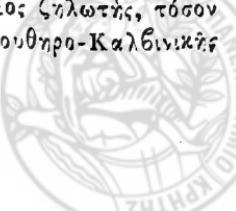
Ενελα, ἐν ἑκατὸν μεγάλων καὶ ἐπισήμων ἔργων τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιβουλῆς ή, ἀπ' ἀρχῆς τόσον ἡ ἐκ τοῦ Πάπα ἀποστολία τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, δυναὶ καὶ ἡ ἐκ τῶν τεσσάρων Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Συγχρόνως δὲ τούτου ἐνεργεῖ τὴν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν καὶ διλού τοῦ λοιποῦ κλήρου, καὶ πρὸ πάντων τῆς ιεραρχίας ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ καὶ τὴν τούτου ἀνεπαισθίτως κατάργησιν, περιηρίζουσα, ὡς ἂς ἐλπίζει μίαν ἡμέραν τὸ δύνομα καὶ τὸ σχῆμα τῶν Ἀρχιερέων καὶ ιερέων καὶ διλού τοῦ λοιποῦ κλήρου εἰς δόλιγχο κεκρυμμένα αὐτῆς ὅργανα ἐκ τοῦ ιδίου αὐτῆς προστηλυτισμοῦ, ὡς φάνεται τὸ πρᾶγμα πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενον καὶ προοδεύον εἰς δόλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Ξέχομεν πολλὰ διδόμενα καὶ σημεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἀκολουθεῖ μέγας φόβος καὶ ὑποψία, ἐὰν οὐδηὶ δι' ἐνεργείας τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίκης ἐπιβουλῆς, ὑπάρχῃ διθόδοξος ἐπισκοπος εἰς δῆλην ἐν γένει τὴν Ἀνατολήν. Οσους εἴτε αὐτῶν κινήσῃ ἐμμέσως δι' ἄλλων αὐτῆς ὁργάνων καὶ φέρει εἰς τὸν προστηλυτισμὸν αὐτῆς, κινεῖ ἔπειτα καὶ φέρουσι πολλὰς ἀγρίας καὶ τυραννικὰς καταχρήσεις καὶ σκάνδαλα, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα διεγείρῃ τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ γενειὸν καὶ αὐτῶν μίσος καὶ τὴν ἀποστολοφήν, καθὼς καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ραδιουργίας ἐλαύνει ἀπ' ἀρχῆς χώραν καὶ προοδεύει. Η ἐπιβουλὴ ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, ὁδηγεῖται συστηματικῶς ἵππο τῆς Ιστορίας. Βεπεδὴ οὖτε διὰ αἱ πάλαι τυραννικαὶ καταχρήσεις καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν Πάπων καὶ τοῦ ἐκεὶ κλήρου, ἔδωκαν ἀφοροῦν εἰς τὸν ἐκεὶ λαὸν καὶ ἀπεστάτησαν ἐξ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐδέχθη τὸν Δουθερο-Καλβίνισμὸν, διετὸυτο κινεῖ καὶ γίνονται, δοσον τὸ δυνατὸν, τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν κλῆρον τῆς Ἀνατολῆς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν... Γιπάρχει πρὸς τοὺς ἄλλοις πολλοῖς γνωστὸν, διὰ καὶ διὸ νῦν Πάπας τῆς Π. Ρώμης, ἐκ τῶν τοιούτων ἐστιν, ὡς μέλος τῆς μαστικῆς ἑταίρειας τῆς λεγούμενης Φρυγκσονίας, καὶ προσθιασθεὶς ἐπὶ θρόνου δι' ἐνεργείας ὑποκερυψυμένης τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ὑπ' αὐτῆς ὁδηγούμενος κατὰ πάντα. Ἐκ τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπὸ αὐτῆς ἐνεργουμένων ράδιουργῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν διδομένων, γίνεται πολὺ πιθανὸν καὶ συεδὸν δύολογούμενον καὶ ἀναντίρρητον διὰ ἡ κατάργησις τοῦ κατὰ τὸ διθόδοξον Κράτος τῆς Ρώσσιας, γενομένου ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ἐκ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν Οἰκουμενικῆς Συ.δόου, νέου ἐκεῖ Πατριαρχοῦ, ἡ γενομένη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ι. αἰῶνος ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσες Αὐτοκράτορος Πέτρου τοῦ Α. καὶ ἄλλα πολλὰ ἀπὸ τότε ἐκεὶ ἐνεργούμενα, διοια κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ὡς τὰ τῆς Ἐπτανήσου καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος, γίνεται, λέγω πάλιν πιθανὸν, μήπως διὰ καὶ δόλα ταῦτα, ἐγένεντο ἀπὸ τῆς δι' ἐμμέσου καὶ ὑποκερυψυμένης ράδιουργίας τῆς

Αγγλίας. Πρώτον μὲν ἔφερεν ἀνεπικισθήτως διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς εἰς τὴν Ἑπτάνησον τὸ ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας σχίσμα, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποστασίαν, καὶ συγχρόνως ἐπενόπτες πολλὰς ἄλλας ριχδιουργίας, ἵνα φέρῃ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ἐξέδωκε πρὸς τοὺς ἄλλους; βιβλιοχρίδια τυπωμένα ἐν Μελιτῇ, διὰ τῶν ὅποιων ἐλεγεν εἰς τοὺς Ἑλληνας πολλὰς φρικτὰς θλασφημίας κατὰ τῆς ὄρθοδοξού πίστεως, καὶ εἰς σύστασιν τῆς Δουλοφορ-Καλβινικῆς; πλένης, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι ἐὰν διατελέσωσι τούχα ὑπὸ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὑποκειμένος ὃν αὐτὸς ὑπὸ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν φέρει πάλιν τοὺς Ἑλληνας ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῆς. Ἐπειτα ἐπὶ Κυβερνήτου ἐκίνησε τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν καὶ ἔβιβε τὸν Πατριάρχην καὶ ἕστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαταργὴν τῆς πειθαρχίας πρὸς τὴν Ὁθωμανικὴν ἔξουσίαν. ἐπὶ σκοπῷ ἵνα βεβιχιώσῃ τὰ δσα εἰπε διὰ τῶν βιβλιαριδίων, καὶ ἵνα ἐօσθίσῃ ἐτί μᾶλλον τοὺς Ἑλληνας εἰς τοῦτο τὸ Ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, ὡς ἔφερεν αὐτὸν ἐν ἔργῳ ἐπὶ Ἀντιθετικαῖς, διὰ τῆς αὐθαιρεσίας τοῦ Ἀμανοπέργου. Πόσον δὲ ὀλεθριωτάτη καὶ ἀντιχριστιανικὴ ὑπάρχει, αὐτὴ ἡ καινοτομία τοῦ σχίσματος, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὑπὸ τοὺς Πατριάρχας Ἐκκλησιαστικὴ Διοικησία ἐνομοθετήθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ διετηρήθη καθ' ἔλους τοὺς αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ, δὲ περὶ τούτου λόγος ὑπάρχει πολὺς καὶ παραλείπω αὐτὸν εἰς ἄλλους. Ὅπου σχίσμα, ἔκει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀναρχία καὶ πᾶσα ἀνωμαλία, διὰ τῶν ὅποιων λαρυγάνει χώραν πᾶσα καινοτομία καὶ πλάνη καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Καθὼς δοποιονδήποτε μέλος τοῦ ἀνθρώπου δταν κοπῆ ἐκ τῆς ὀλοκληρίας τοῦ σώματος, ἐξ ἀνάγκης ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ζωὴ, ὥσταύτως κατὰ πάντα ἀκολουθεῖ καὶ εἰς δοποιονδήποτε λαὸν σχισθῆ ἐν ἔργῳ καὶ πολύγματι ἐκ τῆς μιᾶς, ἀγίας, Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐστὶ σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ γενόμενον δμως σχίσμα εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ εἰς τὸ Βασιλειον τῆς Ἑλλάδος ἔφερε συγχρόνως ἡ ἐπιθυμούλη τοιοῦτον ἀπαισιώτατον καὶ ἀντιχριστιανικώτατον φαινόμενον τὸ ὄποιον οὐ μόνον, οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐφάνη εἰς τὴν ὄρθοδοξίαν, ἀλλ' ὑπάρχει πρὸς τούτοις κατὰ τὰς θείας Γραφὰς τὸ ὑπέρ πάντα τὰ ἄλλα ἐναργὲς καὶ ἀναντίρρητον γνώμων κατασημεῖον τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου, δοποιὸν ἐστίν.

B'. Ἡ συγχώνευσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Κοσμικὴν ἔξουσίαν, διὶ ἥ; ἡ Ἐκκλησία καταντᾶ ὡς ὑπάλληλος τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς.

Διὶ αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ συστήματος, ἐγένετο ἥ ἐκ Θεοῦ ἀποστολία καὶ ἡ πρὸς τὸν Σατανᾶν πειθαρχία καὶ ὑπκονή, ἔγκυον ἐκάτερος

τοὺς ιδίους ἀντιπροσώπους, ὁ μὲν Θεὸς τοὺς ποιμένας τῆς Ἑκκλησίας, ὡς νεκροὶ εἰς τὰ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καὶ δλοὶ πνευματικοὶ καὶ οὐράνιοι, ἐπειδὴ διεῖπεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους τὸ
• ὃ ἀκούων ὑμῶν. ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὃ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ ἢ τὸ
αὐτὸ ἔννοεῖται καὶ εἰς ὅλους τοὺς γνησίους αὐτῶν διαδόχους, ὃποῖοι
δλοὶ οἱ ἀπανταχοῦ ὄρθοδοξοὶ ἐπίσκοποι καὶ Ἅρχιερεῖς. Ἐν τούτοις
ἔρχεται ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας, ἡ δὲ
• δόκιμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει
αὐτὸ. (Ιωάν. 1δ'). Ὁ δὲ Ἅρχων τοῦ Κόσμου τούτου, ἔχει ὡς ἐπὶ¹
τὸ πλεῖστον ιδίους ἀντιπροσώπους τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, δι' ὧν ἀπ'
αἰώνος καὶ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων ἐπιβούλευται καὶ κα-
ταδιώκει τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίαν. Οἱ Πᾶσα ἔδυσίσ, κατὰ τὸν
• Απόστολον ἐκ Θεοῦ, εἴτε κατ' εὐδοκίαν, εἴτε ἐν ὀργῇ, εἴτε δι' ἄλλους
• οἰκονομικοὺς λόγους, διὸ καὶ ὃ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ τῇ τοῦ
• Θεοῦ διαταχῇ ἀνθέστηκε, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἐκυτοὶς κρίματιν λήψον-
• ται ἀλλ' εἰς ποικίλα τὰ κοσμικὰ καὶ πρόσκαιρα, καὶ εἰς
δοῦ δὲν ἀντιφέρονται εἰς τὸν θεῖον νόμον ἀλλ' οὐδέποτε δταν γί-
νενται νομοθέται καὶ Κριταὶ εἰς τὰ θεῖα, καὶ ιερά, ἐπειδὴ ἡ τοι-
αύτη ὑπακοὴ ἀναφέρεται ὅλῃ εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ τοῦτο οὔτε οἱ
Απόστολοι, ἔφερον πενθαρχίαν εἰς τὴν Ἕβραϊκὴν καὶ εἰς τὰς Ἀλλας
ἀρχὰς τῶν ἔθνων δταν ἐπρόκειτο λόγος περὶ τούτου, ειπόντες αὐτοῖς
τὸ, «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις» (Πράξ. ἑ. 30) οὔτε
δλος δι χριστιανισμὸς καθ' δλους τοὺς αἰώνας ἀπὸ Νέρωνος καὶ τῶν
μετ' αὐτὸν εἰς τοικύτην περίστασιν. Τοῦτο τὸ σύστημα, οὐα διοι-
κήται, δηλαδὴ καὶ νομοθετήται ἡ Ἑκκλησία ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς
ὑπάρχει τοσοῦτον φρικτὸν καὶ ἀπαισιώτατον, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω ὅστε
οὐδέποτε ἀπ' αἰώνος ἐφάνη εἰς ἄλλο ἔθνος, ἡ εἰς ἄλλην θρησκείαν εἴτε
ὄρθοδοξον εἴτε αἱρετικήν. Τοῦτο κατ' ἔκαίρεσιν δλων τῶν ἀλλων ἀπ' αἰώνος
ἐθνῶν, ἐφάνη εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ Ἀρρύγου Η. τοῦ τότε ἐκεί βασιλέως
ὡς εἰπει πολλάκις καὶ ἀλλοτε, δστις ἐπειδὴ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Πάπα τὴν
συγκατάβασιν εἰς ἓνα παράνομον γάμον, καὶ δὲν ἐδόθη, ἐρεθίσθεις
ἀπεσπάσθη καὶ ἐσχλεθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνομοθέτησε αὐτὸ τὸ τρομε-
ρὸν σύστημα, τὸ δόσιον ἔφερε τότε μεγίστην φρίκην εἰς δλα τὰ
Κράτη τῆς Δύσεως Παπικά τα καὶ Λουθηρο-Καλβινικά, καὶ ἐστηλιτεύθη
ἐπισήμως καὶ γενικῶς, ὡς ὅμολογούμενον σύστημα τοῦ Ἀντιχριστοῦ,
ὡς μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Ἑκκλησια-
στικὴν ἱστορίαν τοῦ τότε αἰώνος. Οὔτος δ τότε Βασιλεὺς τῆς Ἀγ-
γλίας Ἀρρύγος δ Η. ἦτο δμως δλως ὀφοσιωμένος εἰς τὰ δργματα
τῆς Δυτερῆς Ἑκκλησίας, καὶ δσον ὑπὲρ αὐτῆς θερμὸς ζηλωτής, τόσον
ἐγθρὸς καὶ ἀντιπαλλος ἀδιάλλεκτος κατὰ τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς

πλάνης, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην καινοτομίαν ἔφερεν, εἰμὴ ταῦτας τὰς δύο, πρῶτον τὸ ἐκ τεῦ Πάπα σχίσμα, καὶ δεύτερον τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν. Λότα τὰ δύο δικιανές ἐδωκαν χώραν εἰς αὐτὴν τὴν αἱρεσιν, διότι ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δύνες πολλοὶ ὑποκεκρυμμένοι Λουθηρο-Καλβίνοι διὰ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον καὶ ἐνεργοῦντες δολίως εἰς τὴν νεολαίαν τὴν διάδοσιν αὐτῆς τῆς πλάνης, καὶ μὴ δύνες ποιμένες καὶ ἔφοροι εἰς ἀνακάλυψιν, εἰς στηλίτευσιν καὶ εἰς ἀναχαίτησιν ταῦτας, καὶ εἰς στηριγμὸν καὶ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ, διεδόθη τοσοῦτον, καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὸν διάδοχον τούτου καὶ εἰς δῆλην σχεδόν τὴν λοιπὴν νεολαίαν, ὅστε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ ἀνεφάνη ἡ αἱρεσίς γενικὴ καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις καὶ εἰς τὸν κλῆρον καὶ ἐγένετο συστηματικὴ διαρκοῦσα μέχρι τῆς σήμερον. Άποδ τότε δὲ καὶ ἔως τοῦ νῦν σώζεται καὶ αὐτὸς τὸ ἀντιχειστιανικὸν σύστημα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς πρὸς τὴν θρησκευτικὴν διοίκησιν καὶ χρῖσιν. Όστις τύχη ἐπὶ τοῦ θρόνου εἴτε βασιλεὺς, εἴτε βασιλικὸς θεωρεῖται ὡς ἡ αἰσθητὴ κεφαλὴ τῆς κατ' αὐτοὺς Ἐκκλησίας καὶ ἐκτελεῖ δῆλα τὰ ἔργα καὶ τὰ καθίκοντα δποῖα ἐκτελεῖ καὶ δ Πάπας τῆς Π. Ρώμης. Τὸ παρ' αὐτοῖς ὑπουργεῖον μετὰ τοῦ θρόνου, ἐκτελοῦσι τὰ δια τὴς ἐκκλησιαστικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἔργα καὶ καθίκοντα ἐκτελοῦσιν εἰς δῆλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ Κρατικά! Οἰκουμενικαὶ δύνοδοι: οἱ κατὰ τόπους Διοικηταὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου ἐκπληροῦσι τὰ δια καθίκοντα καὶ χρέα ἐκπληροῦσιν εἰς δῆλους τοὺς χριστιανοὺς λαοὺς οἱ κατὰ τόπους Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιερεῖς. Όλος δὲ παρ' αὐτοῖς ψευδῶνυμος κλῆρος, θεωρεῖται ὡς ὑπάλληλος τῆς ἀρχῆς; ἐπειδὴ αὐτὴ ἀπολύτως ἐκλέγει φημίσει, μισθωδοτεῖ καὶ νομοθετεῖ αὐτὸν, καθὼς καὶ δῆλους τοὺς ὑπάλληλους πολιτικούς καὶ αὐτὴ ἐντέλλεται, εἴτε διὰ νόμου γραπτοῦ, εἴτε διὰ ζώσης φωνῆς τὰ καθίκοντα εἰς ἔκαστον κληροικὸν, δόποιον βαθμοῦ καὶ ἀν. ἢ, καὶ αὐτὴ πάλιν εἴτε ἐγκρίνει καὶ ἀποδέγεται, εἴτε ἀποβάλλει καὶ ἀποδοκιμάζει ἐνδεκάστου ἐκ τοῦ κλήσου τὰ πρακτικὰ καὶ τοὺς λόγους.

'Ἐπειδὴ δὲ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, καθὼς εἰς πολλὰ ἄλλα, καὶ πολλῷ μᾶλλον, εἰς τὴν κατὰ τῆς ὁρθοδοξίας ἐπιβευλὴν, ὅδηγεται ὑπὸ τῆς ιστορίας, διὰ τοῦτο ἐπενόησε μυρίας ραδιοւργίας, δι' ὧν ἔφερε πρὸ πάντων τῶν ἄλλων, πρῶτον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, ἐπειτα δὲ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ελλάδος, ταῦτα τὰ δύο, τούτεστι τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα, καὶ τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἐν φ συγγράφων ἐνεργεῖ εἰς δῆλην τὴν Ἀνατολὴν γενικῶς τε καὶ συστηματικῶς, ἀλλ᾽

νπούλως καὶ ὑποκεκρυμμένως τὴν ἔκτασιν τῆς πλάνης, διὰ τῶν Σχολείων, διὰ τῶν ἑταιρῶν, διὰ τῶν θέσεων καὶ δι᾽ ἄλλων μηρίων σκευωριῶν, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ὅσα λείψαντα μείνωσιν ἐκ τοῦ δρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τῶν ὅτων ἄλλων Σεκηνῶν ὑπενεργεῖ ἵνα ἀνοίξῃ, εὑρεθῶσιν ὅλα αὐθώρας καὶ ἀνεπαισθήτως σύμμορφα κατὰ πάντα εἰς τὴν Δουθηρο-Καλβινικὴν πλάνην καὶ αἰώνια ἀνδράποδα τῆς ἐπιβολῆς. Ἡ κατὰ τὸ βχοτείον τῆς Ελλάδος Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις, φάίνεται ὅμοια κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος ὡς ἔκεινη τῆς Επτανήσου, τὴν ὥποιαν ἐνορθούμενην οἱ ἔκει Αρμοσταὶ καὶ πάλιν αὔται αἱ δύο ὑπάρχουσιν ὅμοιαι κατὰ πάντα, ὡς ἡ Δουθηρο-Καλβινικὴ τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς μὲν τὴν Επτάνησον ἀφ᾽ οὗ ἀπαῖς ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ εἰσῆλθε διὰ νόμου εἰς τὰ θεῖα καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ὡς αὐθαίρετος κατ᾽ ἀρχὰς συνεργός ὡς συμπαραστάτης καὶ ὡς ἐπικριτής, εύθυνς ἀνεδείχθη ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι, ὡς Νομοδότης ὡς Διοικητής καὶ ὡς ἀπαίσιος τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ καὶ ἐσρετερίσθη ὅλα τὰ Ἱερὰ τοῦ θυσιαστηρίου καθήκοντα, οἱ δὲ ποιμένες κατάντησαν ὡς ὑπάλληλος ὅλων τῶν πολιτικῶν βχθμῶν καὶ ἐπομένως ὡς ἀνδράποδα καὶ ὡς ὅργανα τυφλὰ τῶν ἔχθρῶν καὶ ἐπιβολῶν τῆς πότερας. Οἱ ἔκει ἀρμοσταὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας ἔξεδωκαν αὐθαιρέτω; τοιαῦτα Νομοσχέδια Ἐκκλησιαστικὰ διὰ τῶν ὥποιων ἔφερον ἀνεπαισθήτως τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα καὶ ἀνέλαβον ἐν ἔκτοις τοικῦτα καθήκοντα θρησκευτικὰ ὥποια ἀνήκουσιν εἰς Ἐπισκόπους, εἰς Μητροπολίτας, εἰς Πατριάρχας καὶ εἰς ὅλας τὰς Τοπικάς τε καὶ Οἰκουμενικάς τε Συνόδους. Αὐτοὶ ἐκλέγουσι, ψηφίζουσι, μισθοδοτοῦσι καὶ νομοθετοῦσι δλους τοὺς ἔκει Ἐπισκόπους, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ἔχουσιν εἰ μὴ τὸν ἀπλοῦν τύπον, τὸ ὄνομα καὶ τὸν χρηματικοῦς μισθοῦς. Αὐτοὶ ἐγκρίνουσιν, ἢ ἀποδοκιμάζουσιν τὰν χειροτονίαν καὶ τὴν ιεροπραξίαν ὥποιουδήποτε κληρικοῦ, καὶ προβεβάζουσιν ἢ καταβεβάζουσιν δπως θεῶσιν, ὅταν θέλωσι καὶ εἰς δόποιος καὶ εἰς ὅσους θέλωσιν δλους τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς, ὥποιοι οἱ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅλων τῶν ιερέων, οἱ τοῦ Ιεροκήρυκος, Πρωτοσυγκέλλου, Αρχιμανδρίτου, Ηγουμένου, Γραμματέων καὶ ἔπογραμματέων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ δλει αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ ἀπὸ διακόνου ἕως Ἐπισκόπου καὶ Μητροπολίτου ἀπονέμονται καὶ ἐπιτρέπονται ἀποκλειστικῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς μόνην τὴν ὑποκεκρυμμένην ζύμην τοῦ ἴδιου προσηλυτισμοῦ καὶ εἰς τὰ ὅργανα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, τὰ ὥποια προλαβόντως παρασκευάζουσι διὰ τῶν Σχολείων, διὰ τῶν ἑταιριῶν καὶ δι᾽ ἄλλων ἀνχριθμήτων σκευωριῶν. Πράκειται λόγος, περὶ χειροτονίας ὑποψηφίου. ὁ ὄθοδός οὐ, ἐναρέτου, πεπαίδευψένου, ἀγίου, ἔχοντος

τὴν μάρτυρίαν τοῦ ιδίου Πνευματικοῦ Πατρός, τὴν γενικὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ζητεῖται κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμοῦ τεθέντας νόμους, δι' ἀναφορῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς ἡ ἀδεια τῆς χειροτονίας; ... Τὸ πρᾶγμα ἀποδαίνει ὅλως ἀδύνατον, διότι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλίας. Ἐρχεται ἐξ ἐναντίας ἀνωτέρα διαταγὴ τῆς ἀρχῆς ἐκ Κερκύρας περὶ χειροτονίας ὑποψήφιου ἐγνωσμένου γενικῶς ὡς ἀσε-
βοῦς, ὡς αἱρετικοῦ, ὡς διερθαρμένου, ὡς ώτακουστοῦ καὶ προδότου; — Οὐαὶ εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἐὰν βραδύνῃ τὴν χειροτονίαν, οὐδὲ ἐὰν προφέρῃ κανὸν μικρὸν λόγον μέμψεως καὶ δυσαρεσκείας. Καὶ διατί; Διότι εἰς τοῦτο τείνουσι τὰ μυστικὰ σχέδια τῆς ἐπιθυμοῦ, ἵνα νοθεύσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης ἐν ἄγνοίᾳ τοῦ λαοῦ καὶ ἀνεκπαισθήτως δόλον τὸν ἀνατολικὸν κλῆρον.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἐπτάνην ἔως οὗ ἐτοιμάσῃ ζύμην τῆς προ-
δοσίας καὶ τῆς πλάνης, οἱ Ἀρμοσταὶ ἀπηγόρευσαν ἀπολύτως τὴν χει-
ροτονίαν εἰς διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἔμελλον ἵνα μορ-
φώσωσι ἀξιον ἀληφρὸν διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου, ώστε πολλαὶ
Ἐκκλησίαι ἔμενον χηρεύουσατ, πάμπολλα βρέφη ἀπέθανον ἀβάπτιστα
δι' Ἑλλειψίν· ἱερέων, καὶ πάμπολλοι χριστιανοὶ ἀπεβίωσαν ἀνεξουσ-
λόγητοι καὶ ἀκοινωνητοι τῶν μυστηρίων δι' αὐτήν τὴν αἵτιαν. Μετά
παρέλευσιν δὲ ὅλιγων ἐτῶν ἀφ' οὗ παρεσκευάσεν ικανοὺς προσηλύ-
τους, ἐπιτρέπει τὴν ἀδειαν τῆς χειροτονίας, ἀλλ' ἀνάγκη τόσον
δ ὑποψήφιος, δοσον καὶ δ Ἐπίσκοπος ἵνα φυλάξωσι τὸν τύπον τοῦ
νόμου, τὸν διόποιον περὶ τούτου ἐνομοθέτησαν οἱ Ἀρμοσταί. Ἐκ τῶν
δοσῶν ἀλλων πολλῶν ἀπαιτοῦνται παρὰ τοῦ ὑποψήφιου, ζητεῖται
πρὸς τούτοις ἵνα ἔχῃ ἀποδεικτικὸν ὅτι ἔμαθήτευσεν εἴτε πολὺ εἴτε
ὅλιγον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμοῦ συστημένα καὶ γενοθευμένα Σχολεῖα.
Ἐὰν τοῦτο μόνον τὸ μαρτυρικὸν λείψῃ δλα τὰ ἀλλα ἀποβίνουσι
φροῦδα καὶ μάταια καὶ οὐδέποτε ἐρχεται ἡ ἐκ τῆς Κερκύρας ἀδεια
τῆς χειροτονίας ὅποιονδιπότε κληρικοῦ. Μᾶλιστε δὲ δ ὑποψήφιος δὲν ἔμα-
θήτευσεν συστηματικῶς εἰς αὐτά τὰ Σχολεῖα καὶ ὑπάρχη προθεσμικῶς
εἰς τὴν ἡλικίαν, ἀνάγκη καὶ τότε ἵνα ἐλθῃ εἰς κατ' ιδίαν δμιλίαν
μετὰ τοῦ ψευδοδιδασκάλου, τούλαχιστον μίαν, ἡ δύο ἑδομάδας. Εἰς
αὐτὸ τὸ διάστημα καταχεῖ αὐτὸν τὴν πλάνην γενικῶς καὶ συνε-
πιγμένως, δελεάζει αὐτὸν διὰ πολλῶν καὶ λαμπρῶν ὑποσχέσεων,
καθυποβάλλει αὐτὸν εἰς μυστικοὺς ὥρους ἵνα διατελέσῃ πιστός εἰς
τὴν ἀρχὴν διὰ βίου, δίδει αὐτῷ ὄδηγίας ὡς πρόστιχος ἔργα τοῦ
ώτακουστοῦ, καὶ μεθ' δλα ταῦτα καὶ ἀλλα ὄδηγος αὐτὸν ἀμέσως
εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Οὕτος δὲ πάλιν ἐνδεδυμένος τὰ ἀρχιερατικὰ
ἄμφια ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑποψήφιον ἀφορισμὸν ἐὰν τολμήῃ ποτὲ καὶ

εἰπή εἰς ἄλλον τινὰ τὰ δσα ἥπουσε παρὰ τοῦ φευδοδιδασκάλου, καὶ τότε ἀπαφίεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ περὶ οὗ δὲ λόγος; ἀποδεικτικὸν τὸ ὄποιον συνάπτει σύν τοις ἄλλοις ἀποδεικτικοῖς καὶ καθυποβάλλει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον διὰ ἀναρροφῆς. Οὐ δέ Ἐπίσκοπος καθυποβάλλει εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπαρχὸν, θίθησεν Ἐπτανήσιον, δοτὶς φέρει ὄπωσοῦν τὸν τύπον τοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα Δημάρχου. Οὐ δέ Ἐπαρχος καθυποβάλλει ὅλα ταῦτα εἰς τὸν κατὰ τόπον Διοικητὴν Ἀγγλον, δοτὶς φέρει τὸν τύπον, ἀλλὰ διὰ πληρεστέρχες ἔξουσίας, τοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα Διοικητοῦ ή Νομάρχου, οὗτος δὲ πάλιν ή ἐγκρίνει αὐτὰ καὶ διευθύνει πρὸς τὴν ἐν Κερκύρᾳ γενικὴν ἀρχὴν, η ἀποβάλλει καὶ ἀποδοκιμάζει καὶ δὲν χωρεῖ περαιτέρω τὸ πρᾶγμα. Ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς πάλιν ἔρχεται διὰ τῆς αὐτῆς σειρᾶς, εἴτε ή ἐγκρίσις, εἴτε η ἀποδοκιμασία τόσον τοῦ περὶ χειροτονίας, ὃσον καὶ περὶ οἰουδήποτε ἄλλου Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ζητήματος. Εκείθεν δὲ ὠσαύτως ἔρχεται καὶ πᾶσα ἄλλη ποινὴ εἰς τοὺς κληρικούς δι᾽ ὄποιονδήποτε νομιζομένην παραβασίν η αὐθαιρέτως χωρὶς τινὸς λόγου. Οἱ τῆς Ἐπτανήσου Ἀρροσταὶ καὶ Ἀπόστολοι τῆς Ἀγγλίας ἀνέλαβον ἡν ἔκυτοις τοιαῦτα θρησκευτικὰ καθήκοντα εἰς τὴν ἐκεῖ Ὁράδοξον Ἐκκλησίαν, δοπιὰ οὐδέποτε Πατριάρχης, Μητροπολίτης η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀνέλαβον, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἀπ' ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ κατὰ τὰ θύμα, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν παράδοσιν καὶ κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε Μητροπολίτης, οὔτε Πατριάρχης, οὔτε Σύνοδος ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὰ ιδιαιτερὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπίσκοπου οὔτε ὡς πρὸς τὴν χειροτονίαν, η ὡς πρὸς τοὺς προσβιβασμούς καὶ καταβιβασμούς ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν, οὔτε ὡς πρὸς τὴν ποινὴν καὶ κοίτιν τῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν, ἀλλ' εἰς ὅλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις ἔχει ἀπόλυτον καὶ ἀνεξάρτητον τὴν ἔξουσίαν ἡ κατὰ τόπον Ἐπίσκοπος. Βάν ταναφανῇ ποτὲ ἔνοχος τινὸς παραβάσεως η καταγρήσεως ἐπιτρέπεται η ἀδεια εἰς ὄποιονδήποτε εἴτε κληρικὸν εἴτε λαϊκὸν καὶ καταμηνύει αὐτὸν εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικὴν ἔξουσίαν καὶ γενομένης Συνόδου κρίνεται καὶ τότε η ἀποβάλλεται εἰς αὐτὸν η ἀνίκουσα ποινὴ πρὸς διόρθωσιν, η καθαιρεῖται καὶ χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος. Εν δοσῷ δημιατελεῖ Ἐπίσκοπος ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὴν ίδιαν αὐτοῦ Ἐπαρχίαν.

Οἱ Ἀρροσταὶ δῆμως τῆς Ἀγγλίας οὐ μόνον αὐτὰ πράττουσιν διὰ νόμου τεθέντος ὑπ' αὐτῶν καὶ ὅλα πλειστα αὐθαιρέτως καὶ τυραννικῶς εἰς τὴν Ἐπτανήσον, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ὄρθοδοξίας καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐσφετερίσθησαν δλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τῶν Πατέρων, δσα ἐσώζοντο εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἐπίσκοπῆς καὶ εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ ἐστείλαν ὅλα

εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οὐ μόνον διέλυσαν τὰ Μοναστήρια, διατηρούμενα ἔτι διάγρα ως κτήματα τῆς ἀρχῆς, οὐ μόνον ἐσφετερίσθησαν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, πολλὰ τῶν οποίων ἐγένοντο φανερώς ἰδιοκτητοῖς τῶν Ἀγγλῶν, πανοικὶ ἔκει κατοικούντων ἀλλὰ καὶ ἐπέβαλον ἀποτίμησιν καὶ δασμοὺς εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ ἐγγραφὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἀποταμιεύονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὸν τύπον τὸν διοικούντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινωνίας προδοσίας. Σωπῶ δὲ πάραπλλα ἀλλὰ τοιαῦτα ἀπαίσια φρεκτὰ καὶ ἀπ' αἰῶνος ἀνήκουστα λεράσυλα ἔργα τῶν Ἀρμοστῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῖς Ἀγγλῶν. Ἐνίστε ἡνάγκασαν καὶ ἀναγκάζουσιν Ἀρχιερεῖς ἐπὶ δικαστηρίου ἵνα μαρτυρήσωσι τὴν ἐξομολόγησιν τινῶν διαδικαζόμενων χριστιανῶν διὰ σκάνδαλον, ἀφορῶν τὴν κατάργησιν τούτου τοῦ μυστηρίου τῆς μετεκονίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἄλλοτε πάλιν ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβούλη καὶ γίνονται πνευματικοὶ ἐκ τῶν ιδίων αὐτῆς προσηλύτων τῶν ὑποκεκρυμμένων ἐν ὑποκρίσει, καὶ ἐπειτα κινεῖ αὐτοὺς καὶ οὐ μόνον ἀνακαλύπτουσι τὴν γενομένην ἐξομολόγησιν ἀλλὰ προσθέτουσι διὰ συκοφαντίας καὶ ἀλλαγῆς φρεκτὰ ἔγκληματα, καὶ τοῦτο διὰ σκάνδαλον τῆς γενικῆς διαφθορᾶς καὶ εἰς κατάργησιν τῆς ἐξομολογήσεως.

Οἱ ἀφορισμοὶ θεωροῦνται ως τὰ μόνα πνευματικὰ δῆλα κατὰ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας γινόμενοι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Οστις ἀνήκει εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ποιμένων, καθὼς εἰς αὐτοὺς ἀνήκει καὶ ἡ διάκρισις τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς πλάνης. Αὐτοὶ δύκας οὐδόλως ἐπιτρέπονται εἰμὴ διὰ προλαβούστης καὶ αὐθαίρετου διαταγῆς τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν. Ἄλλα καὶ τοῦτο ἡκολούθησε μέχρι τινός, διότι μετὰ ταῦτα διὰ ἄλλου νόμου ὑπαγορευέντος ὑπὸ τῶν Ἀρμοστῶν ἀπαγορεύονται δῆλως οἱ ἀφορισμοί, εἰμὴ εἰς ἔκτακτον ἀνάγκην αὐτῶν, διὰ ἀνακάλυψιν τινός εἰς τὸν λαὸν μυστικοῦ, οἵτινες πρὸς τοὺς ἄλλους θέτουσι νόμους, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ θέλωσιν φαίνονται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐρμηνεύονται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς· ὅταν δὲν θέλωσι μένουσιν ἐν ἀργίᾳ, ἡ ἐρμηνεύονται ἀλλως πεις.

Τοῦτο τὸ πάντων τῶν ἀλλων δλεθριώτατον καὶ ἀπαισιώτατον σύστημα τῆς Επτανήσου ως πρὸς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, ἐνομοθέτησεν ἡ ἐπιβούλη ἐπὶ ἀντιδιαστηλίας διὰ τοῦ Ἀμανσπέργου καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Βλλαδός, μετὰ τὸ ἐκ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας σχίσμα, καὶ φαίνεται κατὰ πάντα δροίον καὶ ἀπαράλλακτον εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν σχοπόν, ὡς αὐτὰ τὰ

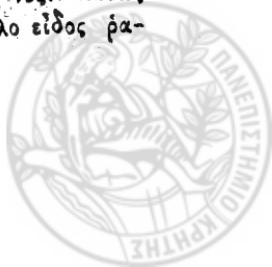
πράγματα μαρτυρούσαι. Εἰς τινὰ μὲν μικρὰ καὶ ὄλγα φαίνεται μετριώτερον, εἰς ἄλλα δὲ πολλὰ ὀλεθριώτερον καὶ ἐκείνου. Μήτι τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος περιώρισε δῆλα τὰ ἵερά καὶ θρησκευτικὰ καθήκοντα τῶν Ἐπισκόπων εἰς μόνην τὴν ἐν Ἀθήναις λεγομένην Σύνοδον, δῆλοι δὲ οἱ ἔκτος αὐτῆς, ἔτι ὄλγοι λαγόμενοι Ἐπίσκοποι, ἔχουσι τοιαύτην σχέσιν καὶ ὑπαλληλίαν ως πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Σύνοδον, ὅποιαν εἴχον ἄλλοτε οἰκεροδιάκονοι πρὸς τοὺς ἴδιους Ἐπισκόπους καὶ Ἀρχιερεῖς. Οἵποιαν δὲ πάλιν σχέσιν καὶ ὑπαλληλίαν ἔχουσιν οἱ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον λεγόμενοι Ἐπίσκοποι καὶ Ἀρχιερεῖς πρὸς τὴν ἐκεῖσε πολιτικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπιβουλὴν, τοιαῦτη θεωρεῖται καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Σύνοδον, ως πρὸς τὴν ἐκεῖσε πολιτικὴν ἀρχὴν, καὶ ως πρὸς τοὺς ἐκεῖσε εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγγλίας. Τοῦτο μόνον τὸ σύστημα, καὶ ἐὰν ἔλειπε καθ' ὑπόθεσιν, πᾶσα ἄλλη κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς καινοτομία καὶ φαδιούργια, φαίνεται· Ικανὸν καὶ κατάλληλον διὰ τὴν ἐντὸς ὄλγου ἀνεπιλεῖθητον καὶ ἀθρόαν ἀνατροπὴν τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ διὰ τὴν γενικὴν ἐκτασιν καὶ εἰσαγωγὴν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης. Ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ νοθεύει κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, τὴν ιεραρχίαν καὶ ὅλον τὸν κλῆρον εὐστόχως, ἀνυπόπτως καὶ συστηματικῶς, καταργεῖ τὸ μοναδικὸν τάγμα, κατὰ καιροὺς δὲ καὶ κατὰ μικρὸν καὶ δῆλα τὰ δόγματα, μυστήρια, τελετὰς καὶ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀντεισάγει δῆλας τὰς καινοτομίας τῆς πλάνης, ως περὶ τούτων ἀπάντων ἔχορκεν πολλὰ πράγματα καὶ δρμολογούμενα δείγματα καὶ ως ἔκαστος ὑγειόφρων καὶ λογικὸς συμπεραίνει. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἐν ἑκάστῃ τῶν Νήσων ἔχει Ἐπίσκοπον νομοθετημένον ὑπὸ μισθὸν καὶ ὑπάλληλον τοῦ κατὰ τόπον Ἐπάρχου, οὗτος δὲ πάλιν ὑπαλληλος τοῦ κατὰ τόπον Διοικητοῦ Ἀγγλου αὐτὸς δὲ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γενικοῦ Ἀρμοστοῦ ἐνεργοῦντος διὰ τῆς λεγομένης Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, δὲ δὲ Ἀρμοστῆς ὀδηγεῖται καθ' ὅλα κατὰ τὰς διδομένας αὐτῷ ἐντολὰς ὑπὸ τοῦ ἐν Λαοδίνῳ ὑπουργείου, ἐκ τοῦ δποίου ἐγένετο καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία. Τὴν αὐτὴν ἀπαράλλακτον ἐπιρροὴν καὶ σχέσιν αὐτὸ τὸ ὑπουργείον ἔχει καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ τὰ αὐτὰ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἀπὸ Ἀντιβασιλείας ἥως τῆς δρας ταύτης, δησπου φαίνεται ἐνεργούμενον τὸ αὐτὸ, δῆμοιον κατὰ πάντα καὶ ἀπαράλλακτον σύστημα. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐν μέρει φαίνεται πρὸ πολλού δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὁρθόδοξα Κράτη, καὶ τὸ αὐτὸ Σύστημα παρασκευάζει πρὸ πολλοῦ ἵνα φέρῃ διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς καὶ εἰς δῆλην τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν καθ' ὅλον τὸ ὄθωμανικὸν Κράτος εἰς τοὺς ὁρθο-

δέξους, δποι άναφαίνονται ἐν Κωνσταντινουπόλει κατά καιρούς τοιεῦτας ἀπασιώτατα φτινόμυσνα, ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας εἰς τὴν ἑκεῖ Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὰ ἔκτὸς τῆς Ἐπτανήσου ὄρθοδοξα Κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν Ἀσσύριαν, φαίνεται δτὶ ἡ ἐπιβούλη ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ τὴν ἐλάττωσιν τῆς Ἰεραρχίας ὃπου οὕτε τὸ δεκατημόριον τῶν Ἐπισκόπων δὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν δσων ἦσαν ἀναγκαῖοι, κατὰ τὸ σύστημα καὶ τὴν τάξιν δλων τῶν παρελθόντων αἰώνων. Τοῦτο δὲ ἐνεργεῖ ἵσως ἢ διότι ὑποτρέφει σκοπὸν ἵνα φέρῃ τὴν ἐξ ὀλοκλήρου κατάργησιν ταύτης, καὶ εἰσάγῃ ἐκ τούτου τὸ ἐκ τῆς Δουζαρο-Καλβινικῆς πλάνης σύστημα τῶν λεγομένων Πρεσβυτεριανῶν διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀναρχίαν, ἢ διὰ περισσατέρων εὐκολίαν τῆς διαφθορᾶς. ἐπειδὴ δσω δλιγάτεροι τὸν ἀριθμὸν οἱ Ἐπίσκοποι, τόσω μᾶλλον εὐκολύνεται ἵνα παρασύρῃ αὐτοὺς εἰς τὸν ἕδιον προσηλυτισμόν. Τὸ αὐτὸ συστηματικῶς πρὸ πολλοῦ ἐνεργεῖ ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ ως πρὸς τὴν ἐλάττωσιν καὶ δλου τοῦ ὑπαλλήλου κλήρου τῶν ιερέων, ἐπὶ σκοπῷ πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅπως δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβούλης νομοθετηθῇ μίαν ἡμέραν καὶ εἰς αὐτοὺς χρηματικὸς μισθὸς ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τούτου φέρῃ πολλὰ ἄλλα δεινὰ, καὶ ἔκτὸς τῶν ἄλλων φέρῃ καὶ αὐτοὺς εἰς ἀμεσον ὑπαλληλίαν τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, ως ἔφερε καὶ τοὺς Ἐπισκόπους.

Τοῦτο τὸ σύστημα ως πρὸς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτεικὴν ἀρχὴν, ὑπάρχει τοσοῦτον ως οὐδὲν ἄλλο ἀπασιώτατον καὶ φρικτὸν, ὥστε κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπαπειλεῖ ἐν ἐκ τῶν δύω, ἢ τὴν ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίαν τοῦ Ἀντιχρίστου, ἢ μηγίστην καὶ ἀνείκαστον ὄργην ἀπ' οὐρανοῦ εἰς δλον τὸν Κόσμον. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος σώζεται χάριν τοῦ Θυσιαστηρίου ἐν φῇ ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ἡ μετάδοσις τῆς χάριτος τούτου εἰς τοὺς πιστοὺς ὡσαύτως ἢ βεβήλωσις τούτου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐμφάνισις τοῦ βδελύματος τῆς ἐρημώσεως ὅποια ἢ νῦν, φέρει παγκόσμια καὶ μεγάλα δεινὰ καὶ ἐπιχειρεῖ τὸν συντέλειαν τῶν αἰώνων. Παραλείποντες τὰ γενικὰ καὶ παγκόσμια, τοῦτο μόνον τὸ σύστημα, ως εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἐὰν ως τάχιστα δὲν ληφθῶσι περὶ τοῦ πράγματος ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέτρα εἰς διόρθωσιν κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ ἵνα φέρῃ γενικὰ καὶ ἀνυπόστατα εἰς ἡμᾶς δεινά. Περὶ τούτου τοῦ ως οὐδὲν ἄλλου μεγίστου καὶ σκουδιοτάτου ἀντικειμένου, ἢ ὅλη ἀποβαίνει τὰ μέγιστα εὑρύχωρος καὶ ἐκτεταμένη καὶ δὲν ἔδωκα περὶ αὐτοῦ εἰμὴ μικράν τινα νῦξιν κεθώς καὶ περὶ δλων τῶν ἄλλων, διὸ καὶ μεταβαίνω εἰς ἄλλο εἰδὸς ρά-

διαυργίας ἐκ τῶν δσων ή ἐπιβουλῆς ἐνεργεῖ μερικώτερον εἰς τὰ ὄρθοδοξα Κράτη, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διάδοσιν τῆς Λουθηρο-Καλβίνικῆς πλάνης, τὸ δόποιον ἔστιν.

Γ'. Οἱ μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Λουθηρο-Καλβίνων
ἀμοιβαῖς γάμοι.

Οὗτοι γίνονται συστηματικῶς δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς εἰς τὴν Ἐπτάνησον, λαμβάνοντες Ἀγγλοις γυναῖκας ἐκ τῶν ἑκεὶ ὄρθοδοξῶν καὶ, πάλιν διδόντες εἰς ἄνδρας Ἐπτανησίους Ἀγγλιδας γυναῖκας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗτοι γίνονται διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς πλάνης παρατηρεῖται διὰ όσοι ἑκεὶ ὄρθοδοξοὶ συνήλθον εἰς τοιούτους γάμους διὰ οὐ μόνον ἔπεισον οἱ ὅμοζυγοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοὺς συγγενῶν. Ἀνθρώποι ἀστήρικτοι καὶ ἀδύνατοι, καὶ οὐδόλως φέροντες κατὰ νόον διὰ διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐγένετο, καὶ προσβαλλόμενοι ἀδιαλείπτως διὰ ποικίλης ῥᾳδιουργίας καὶ τέχνης φανεται πολὺ παράδοξον ἵνα ἀνθεῖσι μέχρι τέλους. Τινὲς Ἀγγλοι διδόντες τὰς ἐμπτέρας διὰ γάμου εἰς νέους Ἐπτανησίους χορηγοῦσιν αὐτοῖς εἰς προΐκα μέρος ἐκ τινῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτημάτων, τὰ δόποια ἐσφετερίσθησαν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, ἢ ἐπροκόδοτησαν οἱ Ἀρμοσταὶ εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπειτα ἐπινοοῦσιν ἄλλους τρόπους καὶ ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτά. Αὗτοι οἱ γάμοι γίνονται καθ' όσον τὸ δυνατὸν καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἀγγλιων ἢ Γερμανῶν. Ἐκτὸς τούτου όσοι φευδαπόστολοι ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἀμερικανῶν ἐπὶ Κυθερήτου καὶ ἐπὶ Ἀντιθεσιλείας, δλων ἢ λύσις τῆς Σκηνῆς ἐγένετο διὰ γάμου μετὰ γυναικῶν Ἑλληνίδων. Αὗτοι δικαὶοι ἐνεργοῦνται καὶ γίνονται δσον τὸ δυνατὸν, μετὰ τῶν μεγάλων καὶ ἐπισήμων εἰς τοῦ ἐπιβουλευομένου καὶ πρὸ πάντων μετὰ τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἀρκοῦσι ταῦτα.

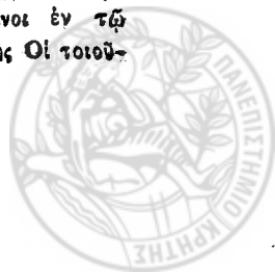
Δ'. Ἐκτὸς τῶν γάμων, ἐπενόσης καὶ ἐνεργεῖ ἀπὸ ἀρχῆς δολίως καὶ συστηματικῶς ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη πλειστας ἄλλας σχέσεις γνομένας ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ μετὰ τῶν ὄρθοδοξῶν καὶ μάλιστα μετὰ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τῶν δόποιων φέρει τὴν πτῶσιν εἰς πολλοὺς ἄλλους, καὶ ἐπειτα δι' αὐτὸν ἐνεργεῖ καὶ παρασκευάζει εὔστοχως τὰ γενικὰ ναυαγία. Παρατηρεῖται ποδές τοῖς ἄλλοις δι, δσοι ὄρθοδοξοῖς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐλαθον μετὰ τῶν Ἀγγλῶν τοιαύτας σχέσεις εἴτε πολιτικάς, ιετέ ἐμπορικάς, εἴτε ἐν ὑποκρίσει φιλικάς, ἢ όσοι νέοι ἔχρημαστησαν εἰς αὐτοὺς ὡς γραμματεῖς, ὡς ὑπογραμματεῖς, ὡς δοῦλοι, ὡς ὑπηρέται, ἢ ὕπωρες ἄλλως, δι τοιούτου σχεδόν ἐναυαγίας εἰς τὸν προσηλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας, γενόμενοι στρατιῶται

καὶ πρόθυμα αὐτῇς ὅργανα εἰς τὰς ὑπ' αυτῆς ἐνεργουμένας ῥᾳδιούργιας.

Αὐτᾶς καὶ ἄλλας μυρίας τοιεύτας σκευωρίας καὶ τέχνας μετέρχεται δολίως καὶ συστηματικῶς, λέγω τούτων, η ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῶν ὄρθοδόξων ἐπιβούλη, ιδιαιτέρως διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς πλάνης, δι' ἣς προπαρασκευάζεται καὶ καταρτίζεται τάλληλα καὶ πιστά εἰς αὐτὸν ὅργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Άπορεις ἵσως, ὡς φίλε πόθεν οὗτος ὁ βαθὺς ὕπνος εἰς τὰς ἐπιβούλευσιν καὶ Κράτη, καὶ διετί τόση ἔνστοχία καὶ πρόδοσις εἰς τὰ σχέδια τῆς τοιαύτης ἀπορίας. Άναγκη διὰ τοῦτο. Ήντα προσθέσιον ἄλλα ὄλγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένας ἔξι ὧν καὶ τὰ ἐφεζῆς.

Ἄ. Πρώτη μὲν αἵτια, διὰ τὴν ὅποιαν εὔστοχαι ἡ περὶ ἣς δὲ λόγος ἐπιβούλη, ἔστιν, ἐπειδὴ μετέρχεται, ὡς πίπα καὶ ἄλλοτε καὶ πάλιν λέγω, τοιοῦτο βάθος ὑποκρίτεως καὶ ῥᾳδιούργιας, τόσον αὐτή, δύσον καὶ ὁ προσηλυτισμὸς αὐτῆς ὅποια ὑδέποτε ἄλλοτε ἀπ' αἰδόνος ἐφάνησαν. Η ὑπόκρισις ὁ δόλος, η ῥᾳδιούργια, καὶ η συμμαχία τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς φαίνονται πάντοτε ἀναπόστατα γυνωρίσματα εἰς ὅλα τὰ εἰδὸν τῆς πλάνης καὶ τῶν αἱρέσεων, ἀλλ' εἰς τὴν περὶ ἣς δὲ λόγος ἐπιβούλην ἀπάρχουσιν εἰς τὰ μὴ περιττέρω. Θέρω περὶ τούτου μικρόν τι δεῖγμα ἐκ τῶν δισωτερῶν πολλῶν σκηνῶν ἐνεργεῖ διὰ τῆς ὑπόκρισεως εἰς τὴν Ἐπτάνησον, δρομίων κατὰ πάντα καὶ εἰς δύσας ἄλλας πολλὰς ἐνεργεῖ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπαναλαμβάνω καὶ λέγω πάλιν ὅτι δοιοι οἱ ἀγῶνες τῆς ἐπιβούλης τείνουσιν ἵνα φέρῃ τὰ γενικὰ, θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ ναυάγια εἰς τὰ ἐπιβούλευσιν καὶ Κράτη τῶν Ὀρθοδόξων, χωρὶς δρμῶς ἵνα λάβωσι προλαβόντως, εἰ δυνατόν, οὕτε καὶ τὴν μικρὰν ὑποψίαν, ἀλλ' ἐπ' ἐλπίδει τῆς λεγομένης ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπὶ τὰ κρείττον μεταβολῆς. Εάν δὲ ποτὲ ἀνακαλυφθῇ ἐν μέρει καὶ εἰς ὄλγους ὡς σκοπὸς τῆς ἐπιβούλης, καὶ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος, ἐπενόησε καὶ ἐνεργεῖ συγχρόνως ἄλλας σκηνὰς διὰ τῶν δρομίων διασκεδάζεται τὰ πρᾶγμα, τὰ δὲ σχέδια χωροῦσιν ἐπὶ τὰ πρόσω παραστάταν πρόδοσον καὶ ἀνάπτυξιν.

Εἰς τὴν Ἐπτάνησον διατρέψι συσηματικῶς τὸν ἕδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν, εἰς δύο τάξεις, ἔξι ὧν ἡ μὲν ἐστὶ φανερά ἀνακεκαλυμμένη, κατὰ τὴν πλάνην τοῦ θεϊσμοῦ η δὲ ἄλλη ἡ ὑποκεκρυμμένη καὶ ὑπουρθος ἔχουσα δόγματα εἰς ὅλα τὰ πράκτικα καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς τὴν ὑπόκρισιν. Η μὲν φανερὰ συγκροτεῖται ἔξι ὄλγων οἵτινες βλασφημοῦσιν ἀναφανδόν κατὰ τῆς πίστεως, ὡς ὁ Κατρῆς καὶ ὁ Σεφιανόπουλος εἰς τὸν Ἑλλάδα, ἐνεργοῦσι τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς προδοσίας, δυντες ἀροσμένους ἐν τῷ Φανερῷ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὑπεραπολογούμενος ἐπειδὴ τῆς Οι τοιοῦ-

τοι ἔχουσιν ἀνακεκολυμμένην τὴν πλάνην καὶ τὴν διαφθορὰν, ὡς τε ἀποβάνουσι μίσμα δλέθριον καὶ ἀποτρόπαιος δυστοδία εἰς δλον τὸν ὑγιῆ λαόν. Ἐκ τούτων οἱ Ἀρμοσταὶ προβιβάζουσιν εἰς τὰς ὑψηλότερας θέσεις διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον καὶ διὰ τὴν εὐστοχωτέραν τῆς αὐτῶν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, οὐδένα ἐπίσημον χαρακτῆρα ἢ πανδελαν ἔχοντες, ἀλλὰ θεωρούμενοι τόσα βθελύματα καὶ τόσα ἐρίφια τόσον ὡς πρὸς τὴν ἡθικὴν δύσην καὶ ὡς πρὸς τὴν γνῶσιν. Τινὲς ἔξι αὐτῶν διὰ μυστικῆς ὁδηγίας τῶν Ἀρμοστῶν κινοῦνται καὶ γίνονται Κομματάρχαι καὶ Ἀρχηγοὶ μιᾶς ἱδιαιτέρας φατρίας, διαφρημίζομένης ὡς φιλελευθέρας τάχα, καὶ συγχρόνως οἱ Ἀρμοσταὶ ὑπὸ τὸ δονομα τούτων ἐνεργοῦσιν δλα τὰ κατὰ τῆς πίστεως καὶ πατρίδος δεινὰ, καὶ προβιβάζουσιν εἰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα τοὺς δύσους γίνονται σύμμορφοι καὶ δυοῖς τούτοις. Όλοι ἐν γένει οἱ εἰς τὰς θέσεις τῆς Ἐπτανήσου, οἱ δύντες ὑπὸ μισθὸν, Ἐκκλησιαστικοὶ Πολιτικοὶ, Διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ, ἀπὸ Μητροπολίτου ἕως ὑποδιακόνου καὶ Ἀναγνώστου, ἀπὸ Βουλευτοῦ καὶ Νομοθέτου ἕως χωροφύλακος μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσιαν καὶ δύναμαν ἔχουσιν ἐνώπιον τῶν ἔκει Ἀγγλῶν ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου εἰπα. Όμως καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος οἱ Ἀρμοσταὶ ἔχουσι πολλοὺς μισθωτούς σπερμολόγους διαθρυλλοῦντας εἰς τὸν λαὸν, δι τοι αὐτοὶ οἱ Κομματάρχαι ἔχουσι τάχα ὅλην τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ὥφελῆσαι καὶ τοῦ κακοποιῆσαι δποιον θέλκωσι. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ δύο διαλίους καὶ πονηροὺς σκοπούς, πρῶτον μὲν ἵνα γίνωνται πολλοὶ δπαδοὶ πειθαρχικοὶ κατὰ τὴν πλάκην, καὶ μιμηταὶ αὐτῶν, καὶ δεύτερον δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα προσάπτη δ λαὸς τὰς αιτίας τοῦ διωγμοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινῆς δυστυχίας, οὐχὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' εἰς τούτους τοὺς νομιζομένους ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ τοὺς ιθαγενεῖς καὶ συμπατριώτας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου τοῦ φανεροῦ προσηλυτισμοῦ τῆς ἐπιβουλῆς, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ πολὺ καὶ τὸ γενικὸν μέρος τούτου, ὑπάρχει, ὡς εἰπα συστηματικῶς δλον ὑπουλον καὶ κεκρυμμένον, συμμορφούμενον ὡς ἐδιδάχθη καθ' ὅλους τοὺς ἔξωτεροὺς τύπους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑποκρινόμενον συμπάθειαν καὶ λύπην διὰ τὸν διωγμὸν τῆς πίστεως καὶ τὰ δεινὰ τῆς Πχτερίδος.

Τούτους οἱ Ἀρμοσταὶ ἔχουσι πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὡς κατακόπους καὶ ὡτακουστὰς, ὡς σπερμολόγους, καὶ ὡς δημαγωγοὺς τοῦ λαοῦ, δθεν κινοῦσι καὶ ἐκ τούτων τινὰ; καὶ γίνονται Κομματάρχαι μιᾶς ἀντιθέτου καὶ ἐναντίας κατὰ τὸ φαινόμενον φατρίας τῶν ἄλλων, καὶ διερημίζονται τάχα ὡς κέρματα Ριωσιάν. Οἱ τοιοῦτοι ἀντιφέρονται ἐν ὑποκριτεις καὶ πλαστῶ; πρὸς τὴν ἄλλην φατρίαν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, ἐλεσινολογοῦντες δῆθεν τὴν κατάστασιν τῆς

θρησκείας και τῆς πατρίδος. Ή δὲ ἀρχὴ οὐα ρεῖαιώη ἔτι μᾶλλον εἰς τὸν λαὸν αὐτὴν τὴν ἀπάτην ὑποκρίνεται ὅτι ἔχει αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ιδίαν ὄργὴν, ὡστε ἐνίστε οἱ Ἀρμοσταὶ φυλακίζουσι τινὰς ἐξ αὐτῶν πρὸς ὄλγον, ή στέλλουσιν εἰς πλαστὰς ἔξορίας, ἀλλ’ εἰς αὐτὰς στέλλουσι συγχρόνως και φυλακίζουσι καὶ ἄλλους ὄφθόφρονας καὶ ἐν ἀλληλείᾳ ζηλωτὰς πάσχοντας πολλὰ δεινά καὶ κανδύνους, ἐν φοί πλαστοὶ εὐρίσκουσιν τὴν περιποίησιν και ὅλην τὴν ἀνεσιν, διὸ ἐμμέσους ἐπιστασίας και συνδρομῆς τῆς ἀρχῆς. Διὰ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ἀπάτης, πρῶτον μὲν ἡ ἐπιβούλη συνιστᾶ πολλῷ μᾶλλον τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν τῶν ὑποκριτῶν, ἐπειδὴ ὁ κοινὸς λαὸς δι’ ἀπάτης νομίζει ὅτι πάσχουσιν ὑπὲρ τῆς θρησκείας και τῆς Πατρίδος και ἐπ τούτου γίνονται εὐστοχώτεροι δημιχγωγοὶ τοῦ λαοῦ, δεύτερον δὲ μανθάνουσι δι’ αὐτῶν ὅλα τὰ φρονήματα και τὰ μυστικὰ τοῦ λαοῦ και τρίτον ἐπινοοῦσι τρόπους και διεγέρουσι σκάνδαλα κατὰ τῶν ὄφθοφρονούντων και ζηλωτῶν ἵνα μὴ εὐρίσκη τούτων ὁ λόγος εἰς τὸ ἔξης πίστιν και τόπον εἰς τὸν λαόν. Αὕτη δὲ ή Σκηνὴ παίζεται δταν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ἐπιβούλη μέλλει ἵνα φέρῃ διὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ νέας καινοτομίας εἰς τὰ τῆς πίστεως και νέα εἰς τὸν λαὸν δεινὰ, ὅπως η Σκηνὴ αὔτη φέρῃ φόβον και φρίκην εἰς τὸ κοινὸν και ἔπειτα κινοῦσιν αὐτοὺς τοὺς ὑποκριτὰς και γενόμενος δημιχγωγοὶ τοῦ λαοῦ οἰκονομοῦσι τὴν κοινὴν σιωπὴν και ἀδράνειαν. Γίνεται πρὸς τούτοις αὐτὴ η Σκηνὴ δταν ἡ ἐπιβούλη μέλλει ἵνα στελλῃ ἐκ τῶν κεκρυμμένων αὐτῆς ὄργάνων εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν και ἀλλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἵνα λάβωσι εἴτε πολιτικὰς, εἴτε διδασκαλικὰς θέσεις, ή δι’ ἄλλο τειοῦτον ἔργον ἐκ τῶν δσων ἀφορῶσι τὰ μυστικὰ τῆς Ἀγγλίας σχέδια. Συγχρόνως δὲ διὰ τῶν ἄλλων αὐτῆς κεκαλυμμένων ὄργάνων καὶ τῶν ἐφημερίδων ἐνίστε τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττει και διεφημίζει αὐτοὺς, ώς ζηλωτὰς τάχα, ώς ἀγωνιστὰς και ώς πάσχοντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος και Πίστεως, και ώς ἀντιφερομένους δῆθεν εἰς τὰ σχέδια και εἰς τοὺς σκοπούς τῆς Ἀγγλίας. Αὕτη η Σκηνὴ ἀνεφάνη και ἀναφίνεται πολλάκις εἰς τὴν Ἐπτάνησον, και δταν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμελλε ἵνα ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν Κ. Τ. ως Καθηγητὴν τοῦ ἐν Χάλκῃ Σεμιναρίου. Τῶν τοιούτων ἴδιον ἔστι πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς ἵνα ἐκθειάζωσι και ἐπαινῶσι τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπτανήσου, ἐλεεινολογοῦντες συγχρόνως τὴν τῆς Ἑλλάδος. Ενίστε δὲ ἵνα μὴ γίνονται ὑποκτοὶ ἐκτραγωδοῦσι μικρὰ τινὰ και ἀσήμαντα κακὰ τῆς Ἐπτανήσου, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα συσκιάζωσι και σκεπάζωσι τὰ μεγάλα.

Πάντοτε δέ οι Ἀρμοσταὶ ευτηματικῶς προβιβλίουσιν εἰς διαφό-

ρους θέσεις καὶ εἰς ἐκείνας τοῦ Νομοθέτου καὶ βουλευτοῦ, καὶ ὅταν τούτου τοῦ κεκρυμμένου αὐτῶν προσηλυτισμοῦ, τοὺς ὁποίους κινοῦσι καὶ ἔρχονται εἰς πλαστὰς διεργίλοκεικήπεις καὶ συζητήσεις ὑπὲρ τῆς πίστεως τάχα καὶ τῆς πατρίδος μετὰ τῶν ἐκ τῆς ἄλλης φατρίας, κατὰ τὰς μυστικὰς καὶ εἰς τὰς δύο ὑπαγορεύσεις αὐτῶν, οἱ δὲ Ἀρμόσται οἱ κατασκευάζοντες αὐτὴν τὴν Κωμικὴν Σχημὴν, δι' ἡς διασκεδάζουσι τὸν λαὸν, καὶ προετοιμάζουσι τὰς μεγάλας καὶ φρικτὰς αὐτοῦ συμφορὰς, τὸν ἔξανδρα ποδισμὸν καὶ τὴν τούτου γενικὴν ἀπόλειαν, γελῶσι μεγάλως. Αὐτὴ ἡ Σκηνὴ τῆς πλαστῆς συζητήσεως γίνεται ἢ διταν προλαβόντως ἀκολούθηση γενικὸς γογγυσμὸς τοῦ λαοῦ διὰ τὰ ἐπικείμενα δεινὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας, καὶ τότε οἱ Ἀγγλοὶ ἀποστέλλουσι συγχρόνως παλλοὺς σπερμολόγους, ὑπερεπιανοῦντας αὐτούς τούς πλαστούς Πατριώτες καὶ ζηλωτὰς, καὶ διδόντας μεγάλας ἐλπίδας τῆς ἐπὶ τῷ κρείττον μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ἢ διταν μέλλῃ ἵνα τεθῇ τις ὀλέθριος θρησκευτικὸς καὶ πολιτικὸς νόμος χωρὶς τῆς ἐκ τοῦ λαοῦ περὶ αὐτοῦ ἕποψίας. Βέτειδὴ τότε τὰ φανερὰ καὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ἀργάντα τῆς Ἀγγλίας προτείνουσιν αὐτὸν τὸν νόμον εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς λεγομένης Γερουσίας γυμνὸν παντὸς προσχήματος, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ κεκρυμμένοι καὶ οἱ ἐν ὑποκρίσει ζηλωταί, ἀντιπροτείνουσιν ἄλλον τοῦ αὐτοῦ πνεύματος καὶ τῆς αὐτῆς φύτεως, ἄλλα κεκαλυμμένον καὶ κεχρωματισμένον δι' ἄλλης φάσεως καὶ νομιζόμενον ἀντικείμενον καὶ ἀναιρετικὸν τοῦ πρώτου, ἦδ καὶ μετὰ πολλὰς πλαστὰς συζητήσεις κατὰ μυστικὴν ἐντολὴν τῶν Ἀρμόστων ὑπερισχύει καὶ κυροῦται ὁ δεύτερος. Οἱ λαὸς δὲ μὴ ὡς ἴκανὸς ἵνα ἔννοισῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν φύσιν τοῦ νόμου τούτου, καὶ συμπεράξιν ὅτι δοσαὶ οἱ νομιζόμενοι ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος ἀγώνισται προτείνουσιν, ὑπάρχουσιν διλαχινωφελῆ καὶ σωτήρια, οὐ μόνον δὲν ὑποπτεύει, ἄλλα καὶ χαίρει μεγάλως ὅτι ὑπερίσχυτεν, ὡς νομίζει, ὁ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντας νόμος, καὶ οὕτω πως διαπαιδαγωγούμενος δι' ἐλπίδων βελτιώσεως καὶ μεταβολῆς χαίρει καὶ ἡσυχάζει, καὶ ἐν τερούτῳ ἡ ἐπιθυμούλη ἡμέρᾳ τῆς ἡμέρᾳ κατασκευάζει ἔτι βαρύτερον τὸν ζυγὸν, πολυπλεκτάζει τὰς ἀφορμὰς τῆς κοινῆς δυστυχίας καὶ φέρει μυριοτρόπως τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν σέρεσιν τοῦ πνεύματος τῆς θρησκείας, τὰ δοιαὶ μετὰ παρέλευσιν ἴκανον καιροῦ αἰσθάνεται ὁ λαός, διταν καταντήσασι πλέον γενικὰ καὶ ἐπομένως δυσθεράπευτα καὶ δυσίστατα.

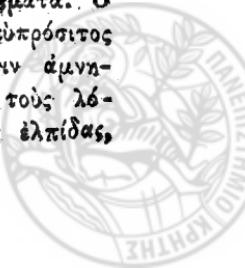
Ἐκτὸς τούτου, διοιοὶ δι' ὀρθόφρονες ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους καταδιώκμενοι δολίως, ἀδιαλείπτως καὶ πολυτρόπως ὑπὸ τῆς ἐπιθυμούλης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου ἀκαντάντες τόσας προδοσίας καὶ τόσην ὑπό-

χριστιν ἔκ τῶν κεκρυμμένων δργάνων αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ, ἔρχονται εἰς ἀμηχανίαν εἰς ἀδράνειαν καὶ ἀπελπισίαν.

Αὐτὴν τὴν πλαστὴν διαφιλονείκησιν ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ παιζεται διεξ πολλοὺς δολίους σκοπούς εἰς ὅλας τὰς θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, ὡς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς σπερμολόγους καὶ ἐφημεριδογράφους καὶ πολλῶν μᾶλλον εἰς τοὺς φυευδοθιδασκάλους.

Ἐκτὸς τούτου τοῦ εἶδους τῆς ῥαδιουργίας καὶ ἄλλων πολλῶν, ἡ ἐπιβουλὴ πρὸς τούτοις διεδώκεται φήμην διὰ τῶν ιδίων αὐτῆς σπερμολόγων εἰς τὴν Ἐπτάνησον, διὰ δολούς οἵ ἐν τοῖς πράγμασι ἐπίσημοι ἀνδρες τῆς Ἀγγλίας θεωροῦνται τάχα εἰς δύο φατρίας, ἡ τάξις ἡ οὖτα μία ὡς λέγουσιν ἐστὶν διλεγαρχικὴ καὶ Ἀριστοκρατικὴ, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ἐστὶ φιλόβρωτος δῆθεν· ἡ δὲ ἄλλη ἡ ἐκτεταμένη καὶ ἡ γενικὴ διὰ τάχα Φιλελεύθερος καὶ συνταγματικὴ. Ὡταν οὖν δὲ ἐκεῖσες λαὸς τῆς Ἐπτανήσου στενάζῃ βρεύεις καὶ ἀκολουθήσῃ γενικὴ μέμψις καὶ ταραχὴ ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ Ἅδαμ καὶ ἄλλων, διὰ τὸν διωγμὸν τῆς πιστεως καὶ διὰ τὸ βάρος, πῶν διενῶν καὶ τῆς τυραννίας, τότε διὰ μυστικῆς εἰσηγήσεως τῆς ἐν Δονδίνῳ ἀρχῆς, κινεῖ δὲ Ἀρμοστῆς τενάς ἐκ τῶν δημαργῶν καὶ ὑπόκριτῶν καὶ περιθρυλλοῦσιν εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὰ δσα δεινὰ γίνονται εἰς τὴν Ἐπτάνησον δὲν γνωρίζει τάχα αὐτὴ ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς Ἀγγλίας, διὸν γράφουσι καταμυνήσεις κατὰ τοῦ τότε Ἀρμοστοῦ πρὸς τὴν ἐν Δονδίνῳ ἔξουσίαν, ἐν αἷς ὑπογράψει ὁ λαὸς καὶ παιδαργούμενος ἀπατᾶται. Διασκεδάζει πάντα φόβον καὶ ὑποψίαν καὶ ὑποτρέφει νέας ἐλπίδας τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολῆς. Τὰς τοιαύτας καταμηνύσεις δημοσίες δέστις ἐξετάσῃ προσεκτικῶς, δὲν εὑρίσκει ἄλλο ἐν αὐταῖς εἰκῇ ἐγκώμια τοῦ συστήματος τῆς Ἐπτανήσου, τῶν Ἀρμοστῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐπειδὴ τὰ σχέδια αὐτῶν τῶν καταμηνύσεων, αὐτοὶ οἱ Ἀρμοσταὶ ἐγχειρίζουσι μυστικῶς εἰς τοὺς δημαργούς καὶ ὑπόκριτάς, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπέρχονται οὗτοι εἰς Δονδίνον.

Η Ἀγγλία δὲ ἵνα βεβαιώσῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἐπτανήσου διὰ τὰ παρὰ τῶν Ἀρμοστῶν γίνοντας ἐν ἀγνοΐᾳ τάχα καὶ παρὰ γνώμην αὐτῆς προσκαλεῖ τὸν κατεχούμεντα Ἀρμοστὴν καὶ ἀποστέλλει ἄλλον. Πρὶν δὲ ἔλθῃ δὲ δάδοχος τοῦ κατεχούμενος οἱ σπερμολόγοι διαδίδουσι φήμην εἰς τὸ κοινὸν διὰ διῆν ἐρχόμενος Ἀρμοστῆς ἐστι φιλελεύθερος δῆθεν καὶ ξυνταγματικὸς καὶ διὰ τούτους ἡ πολλὴν ἐξ αὐτοῦ ἐλευθερία δὲν φέρῃ εἰς τὸν ἑκεὶ λαὸν καλέ ἀποτελέσματα. Ο τοιοῦτος ἀμφὶ ἔλθῃ φαίνεται ἐν ὑποκρίσει δημοτικῷ καὶ εὐκρούτος εἰς ὅλας ἀπλῶς τοῦ λαοῦ τὰς τάξεις. Ἀπολύτες καὶ διδώσων ἀμνηστείαν εἰς ὅλην φυλακισμένους καὶ κατεδίσους, καὶ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ δίδει τὰς ἐκ δισμέτρου ἀντικεμένας λαμπρὰς ἐλπίδας,

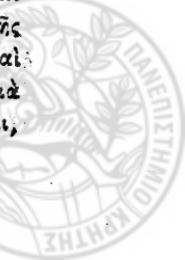
ἐκ τῶν ὅσων ἔχει σκοπὸν ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον, ἐπειδὴ τὰ ὅσα κατηγορεῖ διὰ λόγου, ἀναδεικνύει ἐν ἔργῳ πολὺ δεινότερα ὑπὸ τὸ σὸνους τῆς ἐλευθερίας, φέρει μεγάλα καὶ γεννάδεινά, κατασκευάζει βαρύτερον τὸν Συρὸν· τῆς δούλειας καὶ τυραννίας, διαδίδει τὴν ἀσέβειαν, τὰ παραδείγματα καὶ τὰ σκάνδαλα τῆς δικιφθορᾶς, ἐμβαίνει τὴν ἡμέραν ἀναφενδὸν εἰς τὰ πορνοστάσια, ἐπιθουλεύεται ἀσυστόλωις καὶ φνεορῶς τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν τὴν τιμὴν, διὰ σκάνδαλον εἰς γενικὴν διάδοσιν τῆς τοιαύτης δικιφθορᾶς, συγκροτεῖ συμπόσια κοινά ἐν καιρῷ τεσσαρακοστῆς, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς νησείας καὶ συγκαλεῖ εἰς αὐτὰ γενικῶν τὸν λαὸν, συγκροτεῖ χοροὺς καὶ θέατρα ἀπαίσια καὶ σκανδαλοποιά, θέτει τοὺς πλέον ἀντιχριστιανικοὺς καὶ τυραννικοὺς νόμους, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα κινεῖ τινὰς ἐκ τῶν δημιγωγῶν καὶ διεγέρουσε μίκην στρατιώδη ταραχὴν εἰς εἶδος ἀποσασίας, καὶ συγχρόνως διαδίδει λόγους καὶ φύμαν διὰ τῶν ιδίων σπερμολόγων, ὅτι δὲ λαὸς τῆς Ἐπτανήσου δὲν φύνεται ἔτι ἄξιος καὶ ἐπιδεκτικὸς πολλῆς ἐλευθερίας, τότε δὲ καὶ οἱ πρῶτοι σπερμολόγοι ἐπαναλαμβάνουσι τὰ ὅσα εἶπον ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι δηλαδὴ, ἡ πολλὴ ἐλευθερία τούτου τοῦ Ἀρμοστοῦ, μέλλει γενέσθαι ἀφορμὴ ταραχῆς εἰς τὸν λαὸν, αὐτὸς δὲ ἵνα ἡρὴ δώσῃ ἀφορμὴν ὑποψίας ὅτι ἔκινθην ὑπὸ αὐτοῦ συλλαμβάνει καὶ φυλακίζει δύο ἢ τρεῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ, λαοῦ, περὶ δὲ τῶν δημιγωγῶν καὶ ἀρχηγῶν οἵτινες ἔκινησαν τὸ πρᾶγμα οὕτε κανὸν μικρὸς λόγος δὲν γίνεται, ἀλλοτε δὲ πτραχωροῦσιν αὐτοῖς οἱ Ἀρμοσταὶ τόπον καὶ ἀναχωροῦσιν ἐκ τῆς Ἐπτανήσου εἰς εἶδος φυγῆς, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ ἄλλους γένικωτέρους σκοπούς τῆς ἐπιβούλης, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα δὲ περὶ οὐδὲ λόγος καὶ δὲ νομιζόμενος Ἀρμοστῆς ὡς φιλελεύθερος, ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ἐπτανήσου καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς περόβισμένος τάχα διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ πολλὴν ἐλευθερίαν. Τοιοῦτος περὸς τοις ἀλλοις ἐδείχθη ὁ διαδόχος τῆς Ἐπτανήσου Ἀρμοστῆς Νούγγεντ.

Πρὸς ἔλθῃ δὲ διάδοχος τούτου, οἱ τῆς ἐπιθουλῆς σπερμολόγοι καὶ ὥτακουσται διαφημίζουσιν εἰς τὸν λαὸν, ὅτι δὲ μέλλων ἔρχεσθαι Ἀρμοστῆς ἐστὶν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Ἀγγλίαν ὀλιγαρχικῆς καὶ Ἀριστοκρατικῆς φαρρέας, ὅτι ἐστὶ τάχα πνεύματος καὶ κόμματος Ρωσικοῦ, ὅστις ἔρχεται ἵνα σωφρονίσῃ καὶ μετριάσῃ τὰς ἐκ τῆς πολλῆς ἐλευθερίας δῆθεν τοὺς ιδίους προκατόχους γενομένας ταραχῆς καὶ ἀνωμαλίας εἰς τὸν λαόν. Προβαίνει διὰ ἐναντίου δλῶς καὶ ἀντιθέτου προσωπείου, τὸ δποτὸν δὲ προκάτοχος αὐτοῦ ἐδείξεν προλαβόντως βάλλει εἰς ἐνέργειαν τοὺς ὑπὸ τούτου τεθέντας νόμους, καὶ φάνεται δλῶς, σοθιρός, ὡμός, βρύν; καὶ φυλάργυρος καὶ ἔρχεται σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις δι' ἄλλον σκοπόν. Φέρει, δηλαδὴ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ

Ταυτέου καὶ τὴν γενικὴν πτωχείαν κατὰ τὰς δοθείσας αὐτῷ μυστικάς ἐντολάς ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ὑπουργείου, καὶ ἐν τοσούτῳ συσκιάζονται οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἀναγκάζεται εἰς αὕτη τὰ ἔργα, ὑπὸ τῶν ἴδιων αὐτοῦ περιστάσεων. Ἐνεργεῖ τὴν κατὰ τὴς πίστεως ἐπιβούλην, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀκολουθεῖ καὶ φέρει εἰς ἀνάπτυξιν τὸ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ νομοθετήθεν· καὶ ἐνεργούμενον σύντημα ἀφορῶν εἰς τὴν ἀναπτροπὴν τῆς πίστεως, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς καὶ εἰς τὸ ναυάριον τοῦ τρομεροῦ ἑξανδραποδιτροῦ, τῆς κοινῆς διστυχίας καὶ τῆς προσκαίρου καὶ αἰώνιου ἀπωλείας ἐκείνου τοῦ ἐλεινοῦ λαοῦ. Ὁταν δὲ ἐκ νέου κορυφωθῇ τὸ κακόν ὑπὸ τοῦ Αρμοστοῦ τούτου καὶ ἀκολουθήσῃ πᾶσιν ὁ γογγυσμὸς τοῦ λαοῦ γενικὸς ἔρχεται καὶ τὸτε ἐκ Λονδίνου μυστικὴ ἐντολὴ καὶ ἐνεργεῖ καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν σκηνήν. Κινεῖ, δηλαδὴ, τοὺς ἐπὶ τούτῳ προτομασμένους δημαγωγοὺς καὶ γράφουσι κατ' αὐτοῦ πλαστὴν καταμήνυσιν, ὡς ἡ φύμη διαθρυπλεῖ, καὶ αἱμέσως προσκλείται εἰς τὸ Λονδίνον καὶ βραβεύεται, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Επτανήσουν ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος βατεῖς ἀκολουθεῖ μέχρι κεραίας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπὸ πάντων τῶν προκατόχων αὐτοῦ συνυφασμένης σειρᾶς· τῶν πραγμάτων κατὰ τὰ γενικὰ σχέδια τοῦ ἐν Λονδίνῳ μυστικούμβουλίου.

Ἄφ' οὗ δὲ μετῆλθε πολλάκις τοῦτο τὸ εἶδος τῆς φραδιουργίας ἡ ἐπιβούλη ὡς πρὸς τοὺς Αρμοστάς καὶ ἀνεκαλύφθη καὶ δὲν γίνεται εἰς τὸ ἑξῆς πιστευτὸν ἐξίνγεσσν ἦδη τιὰς ἐκ τῶν τοιούτων ὑποκριτῶν καὶ ἐπαράτων ὄργανων αὐτῆς καὶ ἡγόρασεν τυπογραφίας δι' ἑξάδων τῆς ἐπιβούλης γενόμενοι ἐφημεριδογράφοι ἐπὶ λόγῳ ἐλευθεροτοπίας. Δι' αὐτοῦ τοῦ ἔργου στηλιτεύουσι τάχα τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ ζητοῦσιν, ὡς ἄλλον σκοπὸν τὴν ἔνωσιν τῆς Επτανήσου μετὰ τῆς λεγομένης ελευθέρας Ελλάδος, καὶ δι' αὐτοῦ δελεάζουσι καὶ διασκεδάζουσι διὰ νέων ἐπίδων τὸν ἔκεισος πάσχοντα καὶ ἐπιβούλευόμενον λαόν.

Οἵ τοι αὗτα ὑπάρχουσι ὅλα πλαστά, ἔχομεν περὶ τούτου ἄλλας δημολογουμένας καὶ πραγματικὰς ἀποδείξεις, πληροφορεῖται δῆμος ἐκαστος περὶ τούτου, ἐκ πολλῶν ἄλλων τῶν τῆς Επτανήσου, ἐξ ὧν ἀρχοῦσι καὶ μόνα τὰ ἐφεξῆς. — Πρῶτον δὲ διὰ τὴν αἰθαρεσίχη καὶ διὰ τὴν τυραννίνην τῶν ἔκει Αρμοστῶν, καὶ διὰ τὰ πλῆθος τῶν ἀπανταχοῦ διεπαρμένων ώτακουστῶν, ἐπικρατεῖ ἐφεξηγενικὴ ὑποψία καὶ φόβος μέγας εἰς τὸν λαόν, ὃστε καὶ ἐκναπλόσῃς καὶ μικρὸς λόγος φύμιριθῇ ποὺ κατ' ᾔδην καὶ μυστικῶς κατὰ τῆς ἀρχῆς φέρει φρίσην καὶ φόβον, δὲ δὲ φύμιρίσας αἱμέσως αὐλλαμβάνεται καὶ φυλακίσεται καὶ τυμωρεῖται. Βεπιδή ἐτέθη περὶ πολλοῦ νόσου, διὰ τοῦ ὄποιου δ' ἀστυνόμος, συλλαμβάνεις αὐθικρέτως καὶ φυλακίζει,

δοσος θέλει, δοκοίς θέλει, δταν θέλη, και δι' δοσον θέλη, μηδεμιᾶς ἀνακρίσεως, η κρίσεως γενορένης. Επειτα ἐστι ποτὲ πιθανὸν, ίνα γίνωνται γενικαὶ δυιλίαι, σκέψεις καὶ καταμηνύσεις κατ' αὐτῶν τῶν Αρμοστῶν, καὶ η ἀρχὴ ίνα σιωπῇ καὶ ἀδιαφορῇ;

Δεύτερον δὲ, δλοις οἱ δημαρχαγοὶ οἱ γράφοντες τὰς τοιαύτας καταμηνύσεις ὑπάρχουσιν ἀνθρωποι τοιοῦτοι, οἵτινες οὔτε θρησκεῖαν, οὔτε πατριωτισμὸν ἔχουσιν, οὔτε ποτὲ ἔδειξαν γενναῖα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, ἀλλ' ἀνθρωπάρια: δλως διεφθαρμένα, ἀχαρακτήριστα καὶ ἀνδράποδα τῆς ἐπιβουλῆς, τὰ δποιὰ διψώσιν ίνα εὔρωσιν ἀφορμὴν δπως γένωνται εὑχρεστοι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀρχὴν, ἐπ' ἐπίδι: ὄλικοθ κέρδους, οὔτε γγώσιν οὔτε ήθικὴν ἔχοντα. τινὲς δὲ ἐκ τούτων ὅντες ἀγαμοι, ἀπερχόμενοι εἰς Λονδίνον, συμβ. βάζουσιν ἐκεὶ γάμον καὶ ἐπιστρέφουσι μετὰ συζύγου Ἀγγλίδος.

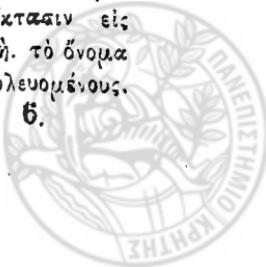
Τρίτον εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀπεγορεύεται διὰ νόμου, δποιαδήποτε, καὶ διὰ όποιανδήποτε ὑπόθεσιν ἀναφορά, ἔχουσα πολλὰς ὑπογραφάς, περισσοτέρας, ως νομίζω τῶν πέντε ή ᾧ. Επειτα ἐστι ποτὲ πιθανὸν ίνα ἐπιτραπῇ καταμήνυσις κατὰ τοῦ Αρμοστοῦ, ἔχουσα τόσον πλῆθος ὑπογραφῶν; Εκτὸς τούτου, γενομένης ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐν Κερκύρᾳ γενικὴν ἀρχὴν, καθυποβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τόπον διοικητὴν Ἀγγλον, καὶ εὰν ἐγκρίνῃ αὐτὴν ἀξίαν ἀποδοχῆς διευθύνει εἰς Κέρκυραν, εἰ δὲ μη ἀπέβαλλει καὶ σχίζει αὐτὴν, ἀλλοτε δὲ ἐντέλλεται καὶ 禋αγορεύει τὴν ἔκθεσιν ταύτης, ως αὐτὸς θελήσῃ καὶ κρίνῃ εὐλογον Τοιαύτη αὐθαιρεσία καὶ τυραννία ἐπικρατεῖ.

Τέταρτον. Εἰς οὐδένα ποτὲ Αρμοστὴν ἐφάνη ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι η ἐπὶ τὸ χρεῖττον ἀλλοίωσις τῶν πραγμάτων τῆς Επτανήσου, ἀλλ' δλοι, ο εἰς μετὰ τὸν ἀλλον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀκολουθοῦσι, ἐν η φαίνεται η ἐπὶ τὸ χειρὸν πρόδοσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἀπὸ πρώτου Αρμοστοῦ γενομένου συστήματος διὰ τὸ ναυάγιον ἐκείνου τοῦ ἀθλίου λαοῦ.

Ἵδον ἐν ἐλάχιστον καὶ ἐπιπόλαιον ἐν μέρει δείγμα τῆς διὰ τῆς ὑποκρίσεως εἰς τὴν Ἐπτανήσον πρὸ πολλοῦ ἐνεργουμένης Σκηνῆς ὑπὸ τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς, τὴν δποίαν ἀπὸ Αντιβασιλείχ παριστάνει ἀπαράλλακτον καὶ τὸ βασιλείον τῆς Ἑλλάδος. Ο Ἀμανσπέργος τοῦ δποίας τὰ Νομοσχέδια διατελοῦσιν ἀδιαλείπτως ἐν ἐνεργείᾳ καὶ προοδεύουσι, προρωντα εἰς τὴν ἀθρόσαν τῆς δρθοδόξου πίστεως ἀνατοπήν, εἰς τὸν πρσηλυτισμὸν τῆς ἐπιβουλῆς καὶ εἰς τὸ γενικὸν δλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἔλαβε τὰς αὐτὰς δδηγίας δποίας ἔλαβε καὶ πρόδοτας τῆς Ἐπτανήσου Λόρμοστης. Οδοι δὲ οι μετ' αὐτὸν ἐν τοῖς γενικοῖς πράγμασιν, εἴτε ἐν γγώσι, δὲ δὲ ἐν ἀγνοίᾳ φέρουσι πρόσωπα καὶ τύπους τῶν μετ' αὐτὸν

Αρμοστῶν. Ή ένταῦθα λεγομένη Σύνοδος εἰς ὅλα τὰ οὐσιώδη καὶ ἴ-
ερά καθίκοντα τῆς θρησκείας, φέρει ἀπαισιώτερον τύπον τῶν Ἐπισ-
κόπων τῆς Ἑπτανήσου. Εἰς τοὺς φέροντας ἔκει ὄνομα καὶ τύπον Ἀρ-
χιερέων κατατάττουσιν αἱ Ἀρμοσταὶ ὡς Γραμματεῖς καὶ Ἱπογραμματεῖς
ἐκ τῶν Σατανικῶν μαθητῶν τοῦ κατὰ Κέρκυραν Σεμιναρίου, εἰς δὲ τὴν
λεγομένην Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, Γραμματέας καὶ διευθυντὴν κατέτα-
ξεν ἡ ἐπιβούλη τὸν Φερώνιον Φαρμακίδην ὡς ἀμεσον μόρφωμα τοῦ
Λόρδου Γκιλφόρδ. Αἱ κατὰ τὴν Βουλὴν συζητήσεις θρησκευτικαὶ καὶ
πολιτικαὶ καὶ ἡ λεγομένη Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ φέρουσιν ἀπαράλ-
λακτα πρόσωπα καὶ τύπους; τῆς ἐν τῇ Επτανήσῳ λεγομένης Βουλῆς
καὶ Γερουσίας αἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ἔχουσιν εἰς τὰ διαθρυλλού-
μενα αὐτῶν πρακτικά, εἰ μὴ τὸ ψιλὸν ὄνομα καὶ τὰς φωνὰς τοῦ
ψιττακοῦ. ἔξαιρεται μόνον διτι ἐνταῦθα οἱ πλείστοι τῶν Βουλευτῶν
κινοῦνται ἐν ἀγνοίᾳ. Οἱ Πρώην προθυπουργὸς Κωλέττης καὶ ὅλοι οἱ
συναδελφοὶ αὐτοῦ φέρουσιν ἐν ἔχυτοῖς διπλὰ πρόσωπα, τῶν τε τῆς
Επτανήσου κατὰ καιροὺς Ἀρμοστῶν καὶ τῶν ἔκει δι' ὀδηγίας τῆς
ἐπιβούλης ἐνεργούντων τὰ σχίσματα Φατιριαρχῶν καὶ Κομματάρχων.
Όλοι δὲ τῆς Ἑλλάδος συεδόν καὶ τῆς ἄλλης Ἀνατολῆς ἐφημεριδογράφοι,
ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἀπαράλλακτον ἔργον καὶ ἔτι περισσότερον, διοποίουν
ἴ-
γουσι καὶ οἱ τῆς Επτανήσου μισθωτοὶ επερμολόγοι καὶ ώτακουσταί. Διὰ
τοῦτο καὶ τὸ πολυθρύλλητον Σύνταγμα, τὸν διὰ τοῦ Ἀρμανσπέργου
κατασκευασθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιβούλης ζυγὸν πρὸς ὅλα τὰ καθ' ἥμᾶς
θεῖα καὶ ἀνθρώπινα πράγματα, οὐ μόνον ἀφῆκεν ἀνέκαφον ἄλλα καὶ
βιρύτερον ἔτι κατασκευάζει φέρον εἰς πρόσδον καὶ ἀνάπτυξιν τὸ σύ-
στημα τῆς ἐπιβούλης, εἰς δὲ τὸν τύπον τῶν ἐφημεριδογράφων ἔχαρισε
τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀνεύθυνον. Άλλ' ἵνα ἐπαρθυμήσῃ τις τὰ δισε
μυρία ἄλλα τοιούτου σκοποῦ ἔργα ἐνεργεῖ διὰ τῆς ὑποκρίσεως ἡ ἐπι-
βούλη, τόσον εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βαστέλειον τῆς Ἑλλάδος
διοι ἔχει τὴν αὐτὴν σχέσιν καὶ ἐπιόρθων εἰς τὰ πράγματα, διον
καὶ δλα τὰ ἄλλα ὁρθόδοξα Κράτη διὰ βαθυτέρας ἔτι φεδιουργίας
καὶ τέχνης, ἡ ὑλη ἀποδαίνει πολλὴ καὶ ἐκτεταμένη ἀνήκουσα εἰς
βιβλία πολλὰ καὶ μεγάλα ὅθεν ἔργομαι εἰς ἄλλο εἶδος φεδιουργίας
διὰ τοῦ ὅποιού εύστοχει εἰς τὰ ἴδια σχέδια διοίον ἐστίν.

B'. Η φευδώνυμος ἐλευθερία, δι' ἣς δελεᾶζει τοὺς ἐπιβούλευμένους.
Μπαΐδη δὲ αἱ τυραννίαι, αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν
Πάπων τῆς Π. Ρώμης ἐγένησαν τὴν Δουληρο-Καλβινικὴν αἰρε-
σιν, ἡτις ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, ἐλαχεῖ τόσην ἐκτασιν εἰς
δλα σχεδὸν τὰ Κράτη της Δύσεως, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιβούλη τὸ ὄνομα
τῆς ἐλευθερίας ἐπενόησε καὶ διαθρυλλεῖ εἰς τοὺς ἐπιβούλευμένους.

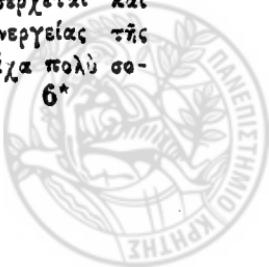

Τρία τινὰ ὄνδρατα περιθύουλλοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ὅλην τὴν σῆψιν τοῦ ιδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ· 1. τὸ τοῦ φωτισμοῦ· 2. τὸ τοῦ ἔξευγενισμοῦ καὶ 3. τὸ τῆς ἐλευθερίας. Διὰ τοῦ πρώτου συσκιάζονται καὶ χαρακτηρίζονται ὅλα ἑκεῖνα τὰ μέσα καὶ ἕργα ὅσα ἐπενόησεν εἰς διάδοσιν τῆς πλάνης. Διὰ τοῦ δευτέρου τὰ ἥπαισια ἕργα τῆς πολυτελείας καὶ ὅλαις αἱ ἀφόρμαι καὶ τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς· καὶ διὰ τοῦ ὄνδρατος τῆς ἐλευθερίας, ἡ πλάνη, ἡ κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀρχῶν συνωμοσία, ἡ διαφθορᾶ, τὸ πνεῦμα τῆς ἀνωμαλίας, τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀναρρίας καὶ τῶν ὅσων μεγάλων καὶ γενικῶν δεινῶν ἐκ τούτων προέρχονται. Ήντα ἀναλύσῃ τις αὐτὰ καὶ φέρῃ μάρτυρας οὐχὶ λόγους, ἀλλ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἐκ τούτων ἀναφενῆ τοῖς πᾶσι δῆλον καὶ φανερόν, οὐ μόνον ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ὄνδρασιν ὑποκρύπτονται, ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ ἀντίθετα τούτοις δεινὸν, δποῖα ὁ σκοτασμὸς τῆς πλάνης, ὁ μολυσμὸς τῆς διαφθορᾶς, καὶ ἡ ἀπαραδειγμάτιστος τυραννία καὶ ὁ ἔχανδραποδισμὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ πρόσκατος καὶ ὁ αἰώνιος ἀφανισμὸς καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἐπιβουλευομένων καὶ τῶν ὅσων ὑπ' αὐτὰ τὰ ἀπατηλὰ καὶ δελεαστικὰ ὄντατα ἐνεργοῦσι τὰ σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς, ὁ λόγος καταντῷ εἰς πολλὴν καὶ ἀδιέξοδον ἔκτασιν, διὸ καὶ λέγω μόνον ὅληγα τινὰ πέδες μικρὰν νῦξιν, ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐλευθερίας ὄνομα.

Πᾶς ἀνθρώπος ὡς ἐλεύθερος καὶ αὐτεξόσιος φαίνεται ἐπιδεκτικὸς καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας. Τὴν μὲν ἀρετὴν ὡς ἐκ Θεοῦ πηγάζουσαν πᾶς ἀνθρώπος, σέβεται ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ ἐκών καὶ ἄκων ἐσωτερικῶς, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς ἡ ἀληθινὴ εὐδαίμονία καὶ πᾶν ἀγαθὸν, τὴν δὲ κακίαν, ἡ δὲ πρώτος ἀρχηγός τε καὶ ποιητὴς ἐστὶν ὁ νοητὸς Σατανᾶς, ἐξ ἐναντίας μισεῖ, καὶ περιφρονεῖ ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσιν ὁ θάνατος, ἡ συμφορᾶ, ἡ καταιγύνη καὶ ὅλα τὰ δεινά. Έκ τούτου δὲ μὲν Θεὸς ἀποτρέπει τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς κακίας διὰ τοῦ φυσικοῦ καὶ γραπτοῦ νόμου, διὰ τῆς προσκαίρου ποιητῆς τὴν ὅποιαν πολλάκις ἐπιτέρει εἰς αὐτὸν καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ καὶ διὰ τῶν ἀπειλῶν τῆς αἰώνιου κολάσσεως· Προτρέπει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τῶν ἐπιχοριγουμένων αὐτῇ βραχείων ἐνίστε καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ καὶ διὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς αἰώνιου ζωῆς καὶ μακαριότητος. Οἱ δὲ νοητὸς Σατανᾶς ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἴτε βιαίως εἴτε διὰ τῆς ἀπάτης ἀποτρέπει τὸν ἀνθρώπον ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ προτρέπει αὐτὸν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ κακίαν. Μέστε δύο εἶδη ἐλευθερίας θεωροῦνται εἰς τὸν ἀνθρώπον, καθ' ὅλον τὸ στάδιον τοῦ παρόντος βίου, ἡ μὲν θεία, δι' ἣν ἔαν θέλῃ ἀκολουθεῖ τὸ φῶς τῆς αἰληθείας καὶ δι' αὐτοῦ ὀδηγεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, τῆς μακά-

κεριότητος καὶ τῆς δόξης, τὰ δποίζ προσκτάνται διὰ τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς, ή δὲ ἄλλη Σατανική, δι' ἣς ώθούμενος εἰς τὸ σκότος τῆς πλάνης, πιπτεῖ εἰς τὸν λάκκον τῆς ἀπωλείας, τῆς ὁδύνης, τῆς ὑπὸ τὸν Σατανᾶν. δουλείας καὶ τοῦ θανάτου, διὰ τῶν ἔργων τῆς διαφθορᾶς καὶ κακίας.

Νῦν δὲ ἐάν εἰστάσωμεν τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἐνεργούμενον σύστημα ὑπὸ τὸ δόνουκ τῆς ἐλευθερίας βλέπομεν ἐναργῶς καὶ πραγματικῶς διειπάρχει δὴ Σατανική, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πρόσκαιρον καὶ τὴν αἰώνιον ἀπώλειαν τῶν ἐπιβουλευούμενών, τὸν ἐξανδραποδίσμὸν, τὴν φθοράν, τὸν ὅλεθρον καὶ τὸν θάνατον. Σύστημα διὰ τοῦ δποίου οὐ μόνον ἐπιτρέπεται ἀκωλύτως, ή ὁδὸς τῆς πλάνης, τῆς διαφθορᾶς, τῆς κοινῆς προδοσίας καὶ πάσης κακίας, ἀλλὰ καὶ βραχεύεται συστηματικῶς εἰς τοὺς ἐπιβουλευούμενους λαούς. Δποὺ η πλάνη τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τοῦ Λουθῆρο Καλβίνισμοῦ, δποὺ η διαφθορὰ καὶ η κοινὴ προδοσία, ἐκεῖ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς βραχεῖα καὶ ὅλαις αἰσπίσημοι θέσεις ἐξαιρουμένων πωλῶν ἐνεργούντων ἐν ἀγνοίᾳ καὶ τοῦτο ἵνα συσκιάζηται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ σύστημα. Ολη η ἐξουδίνωσις, η ἐπιβουλὴ, ο δόλιος καὶ ο φανερὸς διωγμὸς καὶ ο βρυτάτος πάντων τῶν ἀλλων ζυγδεῖ, εἰς τὰ θεῖα, εἰς τὰ Ιερά, εἰς τὴν κατὰ Θεὸν καὶ εἰλικρινῆ ἀρετὴν, εἰς τὸν ἀληθινὸν πατριωτισμὸν, εἰς τὴν φιλογένειαν, καὶ εἰς δσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ὑποστήριξιν, τὴν δμόνοιαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν οἰκοδομὴν ὑποιουδήποτε καλοῦ. Φρίκται καὶ ἀνήκουσταις βλασφημίαις κατὰ τῆς πίστεως, Ιεροσολίαι, κλοπὴ, ληστεῖαι μιαιφονίαι, σχίσματα, ἐρεθίσμοι εἰς ἀποστασίαν, καὶ ἄλλα πλείστα τοιαῦτα δεινὰ, τὰ δποίη δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος η ἐπιβουλὴ μυριοτρόπως καὶ ἀδειαλείπτως ἐρεθίζει καὶ ὑπενεργεῖ, η βραχεύονται καὶ ἐπαινοῦνται. Η μένουσιν δλως ἀτιμώρητα δρόπο τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον καὶ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς αὐτὰ, η ἐνίστε ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὰ ἐλχθροὶ καὶ μικροὶ ποιναὶ πρὸς ὡραῖς, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ φωραθῇ καὶ ἀναφρανῇ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ σύστημα. Εργεται δμως εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλειὸν τῆς Ἐλλάδος Ἀρχιερεύς. Ιεροὺς η ἄλλος τις κληρικὸς δρθόδοξος, εὐθὺς η ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέτασις καὶ ἐπαγγρύπνησις μήπως ἐπιχειρήσῃ ιεροπραξίαν τινά, μήπως εἴπῃ κανονικὸν λόγον εἰς οἰκοδομὴν τῆς πίστεως καὶ ἀν ἐπιχειρήσῃ τι κοινωφελές καὶ σωτήριον, δι' ἔργου η λόγου, εὐθὺς γίνεται εἰς αὐτὸν ἐκορίζει διὰ τῆς Συνόδου, η διὰ τοῦ Ἐπισκόπου. Ερχεται δέ ἐναντίας ἐπίσημος καὶ διεβόητος ἀσεβής, Λουθῆρο-Καλβίνος ἀποστάτης, η ἄλλος τις δοληγὸς τῆς κακίας καὶ τῆς διαφθορᾶς, οὐ μόνον εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως, ἀλλ' ἀμέσως δι' ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς η κανὴ φήμη διαθητοῦται αὐτὴν, ὡς ἀνδρὸς τάχα πολὺ σε-

φόν, φιλελεύθερον, φιλογενῆ καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, καὶ ἔπειτα ἡ προβίβεζεται εἰς θέσεις. Η γίνεται πολλὴ καὶ ἀδιάλειπτος συνδρομὴ εἰς ἀκρόσειν τῶν δὲ αὐτοῦ θανατηφόρων λόγων. Πρόκειται λόγος περὶ ιερέως τινὸς, ἡ περὶ διδασκάλου εἰς μόρφωσιν τῆς νεολαίας, τὰ πάντων τῶν ἄλλων ιερώτατα, καὶ τὰ δοπεῖς οὐδεμία ποτὲ ἀπ' αἰῶνος Κοσμικὴ ἀρχὴ ἐτόλμησεν ἵνα ἀπαγορεύσῃ διὰ νόμου ἐπιτρέπουσα ταῦτα εἰς δοσοὺς αὐτὴν ἐγχρίνῃ; Καὶ τὰ δύο ἀπαγορεύονται αὐτεπιρότατα, ἵνα ἐπιτραπῶσι διὰ τρόπου δλῶς; ἀπεκρύφου καὶ μυστικοῦ εἰς μόνην τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν καὶ εἰς τὸν ὑποκεκρυμμένον προσηλυτισμὸν τῆς ἐπιθουλῆς. Πολλῷ μᾶλλον τοῦτο ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν ψῆφον καὶ χειροτονίαν τῆς Ιεραρχίας ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν τὴν τελείαν κατάργησιν ταῦτης. Εἴκινυσα μὲν καὶ ἐνομοθετήθη ἐπὶ Συντάγματος ἡ ἐλευθεροτυπία, διὰ τῆς δοποῖς ἐνεργοῦνται τόσαι φρικταὶ κατὰ τῆς πίστεως βλασφημίας καὶ σκάνδαλα, τόσαι προσβολαὶ κατὰ τοῦ κλήρου, κατὰ τοῦ βασιλέως, κατὰ τῆς ἀρχῆς, κατὰ πασῶν τῶν ἄλλων αὐλῶν τόσοι ἐρεθίσμοι εἰς τὰ σχίσματα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, καὶ αὐτὰ ἐνεργούμενα συστηματικῶς, οὐ μόνον διατελούσιν ἀνέθυνα, ἀλλὰ καὶ βραβεύονται καὶ ἐπαινοῦνται διὰ τῆς φήμης, ἐπειδὴ τοιαύτη ἔστι τὸ Σκατανικὴ ἐλευθερία. Μάν δικαὶος τολμήσῃ τις καὶ κηρύξῃ λόγον εἰς οἰκοδομὴν τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινῆς καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης, κιράντης καὶ δύμονίας εὐθὺς ταράττεται καὶ κλονεῖται τὸ πάν, καὶ καθυποβάλλεται εἰς ποινὴν καὶ πρόστιμον δὲ ἐπιχειρήσας τοῦτο, ὡς ἀναδείξαμενος τὸ ἔργον τοῦ Ιεροκήρυκος μὴ ἐκλεχθεῖς καὶ νομοθετηθεῖς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ἐμμέσως διὰ τῆς ὑπαλλήλου Συνόδου. Τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ, καὶ ἐάν εἰπῃ τις τι, ἡ γράψῃ εἰλικρινῶς περὶ τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθουλῆς. Ή οἰκοδομὴ τοῦ Ναοῦ ὁποιαςδήποτε αἱρέσεως καὶ πλάνης ἀμέσως ἐπιτρέπεται καὶ ἔρχεται εὐθὺς εἰς καταρτισμόν. Πρόκειται λόγος καὶ ἀνάγκη δικαίου εἰς οἰκοδομὴν δρθιδόξου Ναοῦ; ἡ κατόρθωσις ἀποδεῖνει σχεδὸν ἀδύνατος ἡ ἐνίστη μετὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων. Τοῦτο δὲ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν Ναῶν ἀκολουθεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ καιρούς καὶ τόπους εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος σπανίως δὲ εἰς τὴν Ἐπιτάνησον, ἀν καὶ δὲ νόμος ὑπάρχει δὲ αὐτὸς ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, καθὼς καὶ ἦς πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα. Τοιαύτη ἔστιν ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιθουλῆς διὰ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπινοηθέντος συστήματος διαθρυύλουμένη ἐλευθερία ὑπὸ τὸ δικαίομα τῆς δοπεῖς ἐνεργεῖται τοιοῦτος βαρύτατος ζυγὸς τυραννίας, δικοῖον οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ ἀπ' αἰῶνος διώκτης ἢ τύραννος ἐπενόσης.

Φρικτὴ καὶ τρομερὴ ἡ ἵππη τῶν Θύματαν τυραννίας, ἡ ἐκ τῆς,

Θείας δρυγῆς ἐπελθοῦσα δι' ἄλλας πολλὰς ἀμαρτίας τοῦ τότε Χριστιανικοῦ λαοῦ, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐκ πλαγίου ἐπέμβασιν ἔνιστε τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου εἰς τὰ θεῖα καὶ Εκκλησιαστικὰ· Φρικτὴ, λέγω πάλιν καὶ τρομερά, ἀλλ' ὅστις συνετός, ὁρθόφρων καὶ φρόνιμος συγκρίνῃ καὶ παραβάλῃ αὐτὴν, πρὸς ἐκείνην ἥτις ἐνεργεῖται εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ Αντιβασιλείας μέχρι τῆς ὥρας ταύτης, ἐκείνην φανεται ἄλλος χρυσοῦς αἰών, ὡς ὅλοι οἱ ὁρθόφρονες στενάζοντες ὁμολογοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀληθείαν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι. Τύραννοι, ναὶ καὶ διώκται, ἀλλ' οὐδέποτε ἐτόλμυπαν ἵνα ἐπέμβωσιν ὡς κεφαλή, ὡς ἔξουσία, ὡς Νομοθέται καὶ ὡς Κριταὶ εἰς τὰ Ἱερά, οὕτε εἰς τὰ περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῆς ὁρθοδόξου νεολαίας, οὕτε ποτὲ ἐτόλμησαν ἵνα διαλύσωσι Μοναστήρια καὶ εφετερισθῶσι τὰ Εκκλησιαστικὰ κτήματα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὑπερασπίζοντο ταῦτα, εἰς δὲ τοὺς ποιμένας τῆς Εκκλησίας ἢτο ἡ ἀπόλυτος καὶ ἀνεξάρτητος ἐλευθερία εἰς ὅλα τὰ Εκκλησιαστικὰ καθήκοντα. Οὐ μόνον διετηρεῖτο ἡ ἐλευθερία εἰς τοὺς χριστιανούς ἵνα δίδωσιν ὅποιαν χριστιανικὴν καὶ ὁρθοδόξην ἀνατροφὴν. Ήθελον εἰς τὰ ἰδια τέκνα, ἀλλ' ἀπεκορυφάζετο πᾶσα πλάνη καὶ ἐπιθουλὴ κατὰ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. Οὐ μόνον δὲν ἐτίμα καὶ δὲν ἐβράβευε τὴν ἐκ τοῦ ὑπηκόου περιφρόνησιν καὶ ἀποστασίαν τῆς πίστεως, τὴν διαφθοράν, τὴν κακίαν καὶ τὴν κοινὴν προδοσίαν, ὡς ἐνεργεῖ ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιθουλὴ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπεστρέφετο καὶ κατεδίωκεν ὅλα ταῦτα, καὶ ἐτίμα καὶ ἐβράβευεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὴν ἀληθινὴν ἀρετὴν. Οὐ μόνον δὲν ἐπενδύσεις τρόπους καὶ ράδιουργίας διὰ τὸν ἑρεθισμὸν εἰς τὰ σχίσματα καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν τοῦ χριστιανικοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας διὰ τῆς ἀνυκκαλυμμένης ἀγριότητος, συνέσφιγγεν αὐτὸς οἰκονομικῶς εἰς τὴν κοινὴν καὶ ἀμοιβαίαν ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην καὶ εἰς τὸν καθαρὸν θίον. Οὕτε ποτὲ κατ' οὐδένα τρόπον ἔβιαζε τοὺς χριστιανούς εἰς ὄρκους, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ προλαβοῦσσαι ἀργαῖ, καὶ εἰς ὄρκους τόσον δολίους, ἀντιθέους, πυκνεύς καὶ ἀντιχριστιανικούς, εἰς ὅποιους ἥδη βιαζεῖ τὸ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐπιθουλῆς τεθὲν σύντημα εἰς τὰ ὁρθόδοξα Κράτη. Τύραννοι, ναὶ διώκται καὶ βάρβαροι οἱ Θθωμανοί, καὶ πολλάκις ἐπεθουλεύοντο αὐθικρέτως τὴν ἴδιοκτησίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ χριστιανικοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' οὐχὶ δολεῖς, ἀδιαλείπτως γενικῶς, διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς, οὕτε διὰ τοιαύτης ράδιουργίας καὶ τέχνης διὰ τῆς ὅποιας αὐτοὶ οἱ ἐπιθουλεύομενοι γίνονται αὐτόχθοις καὶ ὅργανα δῶλων αὐτῶν τῶν κακῶν, ὡς βλέπομεν τὸ πρᾶγμα γινόμενον εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καὶ

εἰς ὅλα τὰ δὲλλα ὁρθόδοξα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον. Ἐν ἐνι λόγῳ ἐπὶ Τουρκοχρυσείας ὁ ὁρθόδοξος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς ἔφαντο ως ἀνθρώπος νεκρός καὶ ἐρήμωμένος εἰς τὸν τάφον εἰς τὸν ὄποιον ἐπειδὴ ἐσώζετο καὶ διετηρεῖτο τὸ πνεῦμα τῆς ὁρθόδοξου πίστεως, ἥλπιζετο λαμπρὰ καὶ ἐνδόξος ἡ Ἀνάστασις, εἰς δὲ τοὺς ὄθωμανούς τοιαύτη πιῶσις, καταστροφὴ καὶ φόβος ὄποια ἐπέπεισον καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας τοὺς φυλάσσοντας τοῦ Κυρίου τὸν τάφον ἐν κκισῷ τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως. Εἰς λαὸν διως διτις διὰ τῆς ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασίας, διὰ τῆς Ἱεροτύλου ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θεῖα, διὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ εἰς τὰ σχίσματα, εἰς ἐμψυλίους πολέμους, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀνχρήσιας, ἐλπίζει ἐλευθερίαν δμοιάζει ἀνθρώπον ἐνεργούμενον καὶ πάσχοντα ὑπὸ Σατανικοῦ πνεύματος, τὸ δόπιον κινεῖ τὸν ἔξω ἀνθρώπον τοῦ ἐνεργούμενου, καὶ κατακείσι τὴν ιδίαν οἰκίαν, φονεύει τοὺς ιδίους γονεῖς, τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰ τέκνα, καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔρχεται καὶ ἐκεῖνος αὐτὸς εἰς αὐτοκτονίαν.

Όλοι οἱ σκοποὶ καὶ οἱ ἄγωνες ὅλων τῶν ἀπ' αἰῶνας ἐπισήμων νομοθετῶν, φιλοσόφων, ποιητῶν καὶ ὁρτόρων (ἔχιρουμένων τούτων τῶν ἐσχάτων αἰώνων τοὺς δόποιους ἐστρέβλωσε καὶ ἐμόλυνεν ἡ περὶ ἣς ὁ λόγος ἡ ἐπιβούλη) εἰς ἄλλο τέλος δὲν ἀπέβλεπον εἰμὴ εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς οἰκοδομὴν καὶ διάδοσιν, διότι ἀνευ ταύτης οὔτε ἐδόθη ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε δοθῆσται εἴτε γενικὴ, εἴτε μερικὴ εὐδαιμονία. Πρώτιστον καὶ κύριον ἔργον ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὅλων τῶν σοφῶν βασιλέων, Ἡγεμόνων καὶ Νομοθετῶν ἡ οἰκοδομὴ τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ οἵδασι καλῶς διτὶ ἐξ αὐτῆς μόνης προέρχεται πᾶσα ὑψηλὴ, μεγάλη καὶ δοπιειδήποτε ἄλλη ἀληθινὴ ἀρετὴ καὶ ἡ γενικὴ καὶ ἡ εἰλικρινὴ ἀρμονία καὶ δύμονοια δοπιοιουδήποτε ἔθνους, καὶ Κράτους. Καὶ πῶς ἡγωνίζοντο κατὰ τοῦτο; Οὐχὶ ὡς νομοθέται, ὡς Κριταὶ καὶ Διοικηταὶ τῆς θρησκείας, ἐπειδὴ τοῦτο, ὡς ὅλως ἀλλόκοτον, καὶ ἀντιχριστιανικώτατον σύστημα, γίνεται αἰτία διεθνιτάτου σκανδάλου, ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας καὶ καταστροφὴ τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἡγωνίζοντο κατὰ τοὺς δύο ἐρεῖς τρόπους. Πρῶτον μὲν φέρουσι τὸ σωτήριον παραδειγμα τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ὑπακοῆς, τόσον ὡς πρὸς τὴν θεωτίκην, δισον καὶ ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν αὐτῆς· δεύτερον δὲ τιμῶσι, βιοκείουσι καὶ προσβιβάζουσιν εἰς ὅλους τοὺς βιθυνούς τὰς θέσεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα συστηματικῶς τοὺς ἔχοντας ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ εἰλικρινῶς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, ἀποσκορπίζουσι δὲ στηλιτεύουσι καὶ τεμωροῦσι τὴν κακίαν, τὴν διαφθοράν καὶ ὄποιανδήποτε ἔτεροδοξούς πλάνην διταν γίνονται ἀφορμὴ σκανδάλου καὶ ταραχῆς εἰς τὸ Κράτος, πτώσεως δὲ καὶ ἀπωλείας εἰς τοὺς πιεζούς.

Εἰς αὐτὸν τὸ θεάρεστον, καὶ σοφὸν σύστημα, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖ
ἡ γενικὴ ἀσφάλεια, ἡ εὐδαιμονία, ἡ ἐπὶ τῷ χρείττον πρόσδοσς καὶ
προκοπὴ τοῦ Κράτους, ἐπειδὴ πρὸ τοῖς ἀλλοῖς τὸ παχάδειγμα
τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι μεταβολῆις εἰς ὅλον τὸν λαὸν
καὶ πολλῷ μᾶλλον δτεν βλέπῃ ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἀρετὴ βρα-
βεύεται καὶ τιμάται, ἡ δὲ πλάνη καὶ ἡ κακία ἔξουθενεῖται, ἀποσκο-
ρριζεται καὶ τιμωρεῖται. Αὕτην τὴν ἀλήθειαν γνωρίζει καὶ διο-
λογεῖ πᾶς ἀνθρώπος συνετὸς καὶ φρόνιμος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκ τῆς
Ἀγγλίας ἐπιβούλη, εἰς ὅλα τὰ ἐπιβούλευμά την Κράτην καὶ συστη-
ματικώτερον εἰς τὴν Ἐπτάνητον καὶ εἰς τὸ βρετανικὸν τῆς Ἑλλάδος
ἐνεργεῖ καὶ γίνεται τὸ ἐκ δικαιέτρου ἀντικείμενον καὶ ἀντίθετον
σύστημα, ἐκ τοῦ δποίου ἐξ δικράνης ἐπὶ δλίγον ἐπειπειλεῖται ἡ
ἀναπόρευτος καταστροφὴ καὶ τὸ ναυάριον τῶν ἐπιβούλευμά την.
Εύπορει διωριστεῖ, ἐπειδὴ ἐν ὁ δειλάζει εἰς τὴν πλάνην καὶ εἰς τὴν
προδοσίαν δι' ἀπειτηλῶν ὑποσχέσεων καὶ διὰ τοῦ προσβιβασμοῦ εἰς
τὰς θέσεις, συγχρόνως ἐφεργεῖ καὶ τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, ἐπει-
τακ συσκιάζει καὶ χρωματίζει δλα αἵτα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φυ-
δωνύμου ἐλευθερίας. Ποία δὲ ἐλευθερίας ὑποκρύπτεται ἐν ἔργῳ καὶ
πράγματι ὑπὸ αὐτὸν τὸ δνομικὸν τῆς ἐλευθερίας; . . . Ἡ ἐκ τοῦ Χριστοῦ
καὶ ἐλεφρῶν ζυγοῦ τῆς ὑπακοῆς πρὸς τὴν ζωὴν, πρὸς τὸ φῶς τῆς
ἀληθείας, τῆς ἀρετῆς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀληθεινῆς ἀρετῆς ἀποστα-
σία, καὶ δ ὅλισθος ὑπὸ τὸν πωνηρὸν καὶ βερύτατον ζυγὸν τοῦ
θανάτου, τοῦ σκότου, τῆς πλάνης, τῆς κακίας, τῆς διαφθορᾶς, τῆς
ταρχῆς; καὶ τοῦ προσακήρου καὶ αἰωνίου ἐξανδρεποδισμοῦ ὑπὸ τὸν
νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν Σκτανχν. Άλλα καὶ περὶ τούτου ὡς πρὸς
τὸν προκείμενον ἥμεν τοποῦν ἀρκοῦσι ταῦτα.

Γ'. Τρίτη αἰτία διὰ τὴν δποίαν εύπορει ἡ ἐπιβούλη ἐστὶν ἐπειδὴ
καὶ τὰ ἐπινοθέντα ὑπὸ αὐτῆς σχέδια διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς θρη-
σκείας καὶ διὰ τὸν κατὰ κράτος ἀρχνισμὸν τῶν, ἐπιβούλευμά την
ἔθνων, κινεῖ διὰ τῆς ρχδιοργίας; καὶ τῆς ἀπάτης καὶ γίνονται νό-
μοι; καὶ σύτημα, καὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἐπιβούλευμά την
προθύμως, φέροντες τὴν εἰκόνα τῆς αὐτοχειρίας. Τοῦτο τὸ εἶδος
τῆς ρχδιοργίας ἐστὶ τὸ πάντων τῶν ἀλλων ἀπεισιώτατον καὶ δλε-
θριώτερον. ἐπειδὴ δποικδήποτες ἐπιβούλη, πόλεμος ἡ διωγμὸς δντα
ἀνακτεκλυμένα καὶ φνερὰ ἔχοντες μεγίστην τὴν ἐπὶ τὸ χρείττον
διαφορὴν δὲ πολλοὺς καὶ μεγάλους λόγους, καὶ πρὸ τοῖς ἀλλοῖς
διὰ τοὺς ἐφεζῆς. Ηρύτον μὲν ἐπειδὴ δὲν ἐνεργοῦνται ἀδιαλείπτως
καὶ διὰ νόμου, ἄλλα κατὰ κακρούς καὶ τόπους καὶ δεύτερον ἐπειδὴ
ἡ ἐπιβούλη, δ πόλεμος καὶ δ διωγμὸς δντα φνερὰ καὶ γνωστά.
Ἐξ ἀνάγκης οἱ ἐπιβούλευμά την συνερχόμενοι εἰς δμόνοις, ἔρχονται

εις σκέψιν καὶ ἐπινοοῦσι πολλοὺς τρόπους περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Όταν δέ μως αὐτὰ γένωνται νόμος καὶ σύστημα καὶ ἐνεργοῦνται ὅπ' αὐτῶν τῶν ἐπιβουλευμένων, τότε τὸ κακὸν καταντά δλως ἀνίσταντον καὶ ἀδιόρθωτον, οὐ μόνον ἐπειδὴ διὰ τὸ ἀδιάλειπτον καὶ διὰ τὸ συστηματικὸν λαμβάνει εἰστοχὸν καὶ μεγίστην πρόσδοτον, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτοὶ οἱ ἐπιβουλευμένοι ἐνεργοῦσι καὶ ὑπερασπίζουσι τὰ τοιαῦτα. Καὶ εὖν ποτὲ τις ἐκ τῶν ἐπιβουλευμένων τολμήσῃ καὶ εἴπῃ τις περὶ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ὅλοι οἱ ἄλλοι οἱ συνεπιβουλευμένοι κινοῦνται μανικῶς κατ' αὐτοῦ. Οἱ τοιοῦτοι φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα ἐνὸς ἐνεργουμένου, εἰς τοῦ ὄποιου τὸν ἔξω ἄνθρωπον εἰσελθόν διὰ προλαβόύσας αὐτοῦ ἀνομίας, πονηρὸν καὶ ἀκαθάρτον πνεῦμα, κινεῖ τὸν ἐνεργούμενον καὶ κατακαίει τὴν ιδίαν αὐτοῦ εἰκίνην, φονεύει τοὺς ιδίους γονεῖς, τοὺς ἀδελφούς, τὰ τέκνα καὶ ὄποιονδήποτε λάθη μέτρον περὶ τῆς αὐτοῦ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ πονηροῦ πνεύματος, καὶ ουγγρόνως κινεῖ αὐτὸν καὶ δεικνύει σημεῖα πανηγυρικὰ καὶ χαροποιὲ, εἰς δλα τὰ τοιαῦτα παράνομα καὶ Σατανικὰ ἔργα, καὶ μεθ' δλα ταῦτα κινεῖ τὸν πάσχοντα καὶ συντρίβει τὸν ιδίαν αὐτοῦ κεφαλήν, καὶ πίπτει εἰς αὐτοκτονίαν, εἰς τὸν θάνατον καὶ ἀπώλειαν. Όλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις φαίνονται πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενα εἰς δλα τὰ ἐπιβουλευμένα Κράτη, καὶ συστηματικώτερον εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ὡς μαρτυροῦσι αὐτὴν τὴν ἀληθειαν, ἢ πυρπόληστες τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἢ δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου, τὸ λεγόμενον Σόνταγμα, τὸ ἐπὶ Ἀντιθασιλείας τεθὲν σύστημα, καὶ μυρία ἀλλα τοιαῦτα, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Φιλικῆς ἑταίριας, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς ὥρας ταύτης. Τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ριζίουργίας, ὡς εἴπα καὶ ἀνωτέρω, ἐστὶ τὸ πάντων τῶν ἄλλων τρομερὸν καὶ δλεθριώτατον, περὶ τοῦ ὄποιος ὁ λόγος ἀποβαίνει πολὺ ἐκτεταμένος, σπουδαιοῖς καὶ ἐμβριθῆσ; καὶ τοῦ ὄποιού τὸν καταρτισμὸν παραλείπω εἰς ἄλλους ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην ικανότητα καὶ ισχύν.

Δ'. Τετάρτη αἰτία διὰ τὴν ὄποιαν εἰστοχεῖ ἡ ἐπιβουλὴ ἐστὶ, τὸ ωτακουστίας διὰ τῆς ὄποιας μανθάνεις δλα τὰ μυστικὰ δλων τῶν ἐπιβουλευμένων αὐλῶν καὶ θηνῶν. Πρῶτον μὲν αὐτὴ ἐνεργοῦσα διὰ βαθυτάτης καὶ δολιωτάτης μυστικότητος, τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, μένουσι μυστήρια τῆς ἀνομίας κεκαλυμμένα καὶ ἀδηλα εἰς δλας τὰς ἄλλας αὐλὰς καὶ τὰ ἔθνη, δεύτερον δὲ πρῶτον καὶ κύριον ἔργον τὸ ὄποιον ἐπιβάλλει εἰς δλον τὸν κεκρυμμένον αὐτῆς προσηλυτισμὸν ἐστὶ τὸ τῆς ὑποκρίσεως, τὸ τοῦ κατασκόπου καὶ τὸ τοῦ ωτακουστοῦ, διὰ τῶν ὄποιων δλη ἀιγαγῆ, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ μυστικὰ

όλων τῶν ἄλλων ἔθνων γίνονται εἰς αὐτὴν γνωστά, φανερά καὶ γυμνά.

Ε'. Πέμπτη αἰτία διὰ τὴν δύοιαν εὔστοχεῖς ή ἐπιβουλὴς θοτὶ διότι πρόδλαμβάνει καὶ φθείρει τὸ πνεῦμα, τὸν βίσιν καὶ τὰ στοιχεῖα ἐφ ὃν οἰκοδομοῦνται καὶ διὰ τῶν δύοιων γίνεται ὁ καταρτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος δύοιουδήποτε καινοῦ λαοῦ. Τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶν τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας, η μόρφωσις τῆς νεολαίας, ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ζῆλος, η ἀγάπη, η τιμὴ καὶ τὰ βραβεῖα ἀποκλιστικῶς εἰς τὴν ἀλιθινὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀγωνιστὰς, καὶ ἐξ ἐνατίας η στηλίστευσις καὶ η τιμωρία τῆς πλάνης, τῆς κακίας καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων τῆς κοινῆς προδοσίας κ. τ. λ. Όλα ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, η ἐπιβουλὴ ἀνατρέπει καὶ φθείρει δολίως ἀντεισάγοντα τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον σύστημα ἐν ᾧ φείνεται ἀναργώς τὸ πνεῦμα τῆς; ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίας τοῦ Ἀντίχριστου.

ΣΤ'. Ἐκτη αἰτία διὰ τὴν δύοιαν εὔστοχεῖς τοτοῦτον η ἐπιβουλὴ θοτὶ, διότι οὐδέποτε ἔρχεται εἰς γενικὰς καὶ φανερὰς ἐπιχειρήσεις ἀλλ' ἐν ᾧ ἐνεργεῖται διὰ τοσαύτης ὑποκρίσεως καὶ διὰ τοσαύτης ποικίλιας ράσθιοργίας καὶ τέχνης, συγχρόνως προλαμβάνει καὶ φθείρει τὴν πλέον ἐπίσημαν τάξιν τοῦ λαοῦ, καὶ δλας τὰς κεντρικὰς θέσεις τοῦ τόπου, ἐπειδὴν οἶδεν ὅτι ἐκεῖνην ἔπειτα τὸ κακόν καθ' ἐκυρώσεις τοῦ τόπου, ἀπό τοῦ ὑψηλοῦ μέρους εἰς τὸ κάταντες ὁ χειμώναρχος τῶν ὑδάτων. Εἰς τὰ Κράτη τῆς Δύσεως δύου ἐνεργεῖται διὰ περισσοτέρας συστολῆς, τὰ πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς θεωροῦνται αἱ βασιλικαὶ οἰκογένειαι, οἱ Πρωθυπουργοί, οἱ Ἀρχιδιδάσκαλοι τῶν Πανεπιστημίων, πολλοὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι ὅλων αὐτῶν, αἱ πρωτεύουσαι πόλεις, καὶ ἐκεῖνην ἐνεργεῖται καὶ γίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον η ἀκτασία. Εἰς δὲ τὰ ὄρθιόδοξα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἐπτάνησον, εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἐλλάδος καὶ καθ' ὅλην ἀπλῶς τὴν Ἀνατολὴν, τὰ πρῶτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς, ἔκτος τῶν προειρημένων, θεωροῦνται τὰ ἐφεξῆς.

Δ. Η νεολαία.

Β'. Η ἀνωτέρα τοῦ λαοῦ τάξις τῶν ὀπωσοῦν ἐπισήμων καὶ εὔγενων.

Γ'. Όλη ἐν γένει η τάξις τῶν ἀλλογίμων καὶ διδασκάλων.

Δ'. Οὐλῆρος καὶ πρὸ πάντων η Ἱεραρχία καὶ η κατὰ μικρὸν ἐλάττωσις καὶ κατάργησις ταύτης.

Ε'. Αἱ πρωτεύουσαι πόλεις, συγχρόνως δὲ καὶ δλαις αἱ ἄλλαι πόλεις, αἱ κεντρικαὶ θέσεις, καὶ δλαις οἱ ἐπίσημοι τῶν κωμοπόλεων,

τῶν χωρίων καὶ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν. Σύστημα τῆς ἐπιβούλης
δοτὸν ἔνα προλαμβάνη καὶ φθείρῃ, ώς εἰπα καὶ ἀνωτέρω, τὴν βάσιν
καὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἐπιβουλευομένων ἔθνῶν. Ἐπιβουλεύεται ὅλον
τὸν δρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς τοῦ δοτού ή Ἐπιτάνης θεωρεῖ-
ται ὡς κεφαλὴ, ώς ἔγουσα τὸν πλέον πεπαιδευμένον, συνετὸν καὶ
γενναῖον λαὸν, διὰ τοῦτο ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Σεμιναρίου,
καὶ ἄλλων μυρίων ῥαδισυργιῶν περασκεύασε μίαν ικανὴν ζύμην τοῦ
ιδίου αὐτῆς προσγλυτισμοῦ, διὰ τῆς δοπίας πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνεργεῖ
τὴν ἔκτασιν τῆς πλανῆς καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Ἐπιβουλεύεται
τὸν κλῆρον καὶ τὴν θρησκείαν, προλαμβάνει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν
διοίκησιν, καὶ δι' αὐτῆς φθείρει καὶ φέρει εἰς τὸν δῆμοθον τῆς πλά-
νης, τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ εἰς τὴν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν καὶ
κατάργησιν τὴν ιεραρχίαν καὶ ὅλον τὸν κλῆρον. Ἐπιβουλεύεται τὴν
κατάργησιν τοῦ μοναδικοῦ τάγματος, προλαμβάνει κατὰ πρώτον τὰ
πλέον ἐπισημα Μοναστήρια τοῦ Κράτους, καὶ καθιδρύει ἐν αὐτοῖς
Σχολεῖα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, καὶ ἔπειτα τὸ παρα-
δειγμα τούτων λαμβάνει τὴν ἔκτασιν καὶ εἰς δλα τὰ ἄλλα.
Λαμβάνει σκοπὸν ἵνα φέρῃ τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν πλάνην εἰς μίαν
πόλιν. Ἐπιχειρεῖ κατὰ πρώτον τοὺς πλέον ἐπιστήμους καὶ εὐγενεῖς,
καὶ τὴν πρωτεύουσαν Ἐκκλησίαν τῆς πόλεως, ἐν ᾧ ἡ ἐνεργεῖ καὶ κα-
τατάτονται ὡς ἐφημέριοι καὶ ἐπίτροποι, ἄνθρωποι ἐκ τοῦ κεκρυ-
μένου προσγλυτισμοῦ αὐτῆς. Ἐπιχειρεῖ τὴν στρέβλωσιν τοῦ πνεύμα-
τος, τὴν διαφθορὰν τῶν γῆθων καὶ τὴν πεπλανημένην μόρφωσιν τῆς
νεολαίας, προλαμβάνει καὶ ἔτοιμάζει Καθηγητὰς τοιούτου σκοποῦ
καὶ νοθεύει κατ' αὐτὸ τὸ τέλος τὴν ὑλην, δλην τὴν μέθο-
δον τῆς διδασκαλίας, καὶ δλην τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν.
Όλα δὲ ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις χρωματίζει συγχρόνως
διὰ τῶν ὄνομάτων τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἔξευγενισμοῦ καὶ τῆς ἐλευ-
θερίας, ἀποκρύπτει καὶ συσκιάζει διὰ τῆς συστηματικῆς ὑποχρί-
σεως, ἔκθειάζει δὲ καὶ συνιστᾶ εἰς τὸ κοινὸν διὰ τῆς κοινῆς φύμης.
Ἐάν που ἀκουσθῇ καὶ ἀναφανῇ κάνισχνη καὶ μικρὰ τῆς ἀληθείας
φωνὴ, ἢ τὶ μικρὸν δείγμα τῆς ἀρετῆς, εὐθὺς ἐπιτορπίζει εἰς αὐτὰ,
διὰ τοῦ ὑποκερύμμενου αὐτῆς προσγλυτισμοῦ τοὺς ἐμπατιγμοὺς, τὰς
συκοφαντίας, τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸν δόλιον διωγμὸν, ἕως οὗ εἴτε διὰ
φόβον, εἴτε δι' ἀγνοιαν τῆς ἐπιβούλης καὶ τοῦ ἐπικειμένου κενδύ-
νου, παύει δλως δε' δλου πᾶς δρθὸς λόγος καὶ πᾶσα κατὰ τῆς
ἐπιβούλης ἀντενέργεια, καὶ ἐν τοσούτῳ τὰ σγέδια ταύτης λαμβά-
νουσιν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ περισσοτέραν βάσιν καὶ πρόδον ἐπαπειλούν-
τα μεγάλας καὶ φρικτὰς συμφοράς καὶ τὸ γενικὸν τῆς δρθοδοξίας
καὶ τῶν δρθοδόξων γαυγίον.

Ζ'. Εβδόμη αίτια διὰ τὴν ὄποιαν εύστοχει ἡ ἐπιβούλη ἔστιν ἐπει-
δὴ συστηματικῶς οὐδέποτε ἐνέργει κατὰ περῶν αὐτὴν ἀμέσως, ἀλλ᾽
ἴμμεσως δι᾽ αὐτῶν τῶν ἐπιβουλευομένων. Αὐτοὺς κινεῖ ὡς ὑπηρέτας καὶ
ὅργανος καὶ φέρουσιν εἰς καταρτισμὸν τὴν οἰκοδομὴν τῶν Ιδίων αὐ-
τῆς σχεδίων, καὶ ἔρχονται εἰς αὐτοχειράν καὶ παραχωροῦσιν εἰς
αὐτὴν δοσα θέλει. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἵ. αἰώνος διὰ πολλοὺς θρη-
σκευτικοὺς καὶ πολιτικοὺς σκοπούς, ἡ διπλωματία τῆς περὶ οὐκίς
λόγος; ἐκ τῆς Βρετανίας ἐπιβούλης, ἐπενόησε τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς
τρόπους ἵνα φέρῃ, εἰ δυνατὸν τὴν καταστροφὴν τῆς Γαλλίας. Αύ-
τοὺς τοὺς Γάλλους διὰ τῆς ἀπάτης ἐκίνησεν εἰς ἐκείνην τὴν τρομερὰν
καὶ φρικτὴν τραγῳδίαν. διὰ τῆς ὄποιας ἡσφαλίσθη εἰς τὰς Ἀνατολικὰς
ἱνδίας καὶ εἰς τὴν θαλασσοκρατείαν τῆς μεσογείου, ἔχουσα συνερ-
γούσας εἰς τοῦτο καὶ τὰς ἄλλας αὐλὰς, καὶ δι᾽ αὐτῆς τῆς Σκηνῆς
ἔφερε συγχρόνως τόσα μεγάλα σκάνδαλα καὶ ἀνωμαλίας καὶ εἰς ὅλα τὰ
ἄλλα ἐπιβουλευόμενα Κράτη. Δέν φαίνεται πρὸς τούτοις ἔξω τοῦ πι-
θανοῦ, μήπως διὰ νέες καὶ διπλήις τινὸς ὑποκεκρυμμένου αὐτῆς
ὅργανου, ἐκίνησε τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν κατὰ τῆς Ρωσίαν ἐκδρα-
τείαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ καὶ τὴν τούτου καταστροφὴν καὶ συγ-
χρόνως σκάνδαλα κλόνον καὶ ζημίαν εἰς τὴν Ρωσίαν. Μετὰ τὴν
Σκηνὴν τῆς Γαλλίας, κινεῖ διὰ τῶν Γάλλων τὸν διοργανισμὸν τῆς
φιλικῆς ἐταιρίας καὶ τὴν κατὰ τῆς πίστεως καὶ τὴν κατὰ τοῦ κλήρου
συνωμοσίαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα φέρῃ εἰς ἔκθεσιν τὰ περὶ τῆς Ἀνατο-
λῆς ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ αὐτῆς σχέδια, καὶ κινεῖ συγχρόνως τὴν εἰς
πασῶν τῶν αὐλῶν τῆς Δύσεως συνωμοσίαν, κατὰ πάντων τῶν ὄρθο-
δόξων, τῶν ὄποιων ὅλων ἐνέργει τὴν ἐπιβούλην, καὶ ὅλας συγχρό-
νως κινεῖ ὡς εὔστοχα καὶ πρόσθυμα ὅργανα. Εἰς ὅλην τὴν σειρὰν
τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως οἰκοδομεῖ τὴν ἀδράνειαν ὅλων τῶν
ἄλλων αὐλῶν, καὶ αὐτὴν ἐν τοσούτῃ διευθύνει καὶ διπλεῖ τὴν Θω-
μανικὴν Πόρταν διὰ τὸν ὅλεθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ συγ-
χρόνως ὑποκρίνεται καὶ εἰς τούτους τὸν σύμμαχον καὶ προπα-
ρασκευαζεῖς αὐτοὺς; Ἱναὶ ζητήσωσι τὴν ἀποκλειστικὴν αὐτῆς προστα-
σίαν, τὴν ὄποιαν καὶ ἔζητοσαν ἐπισήμως. Κινεῖ ἐπειτα τὰς αὐλὰς
καὶ ἀναγνωρίζουσι οὐχὶ τὴν δυτικὰς ἀληθινὴν καὶ ἐλευθέραν τῶν Ἑλ-
λήνων ἀνεξηρτησίχν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐπιτανήσου ὑπ-
αὐτῆς προστασίχν, ἥτις ἵνα διασκεδάσῃ τὴν κατὰ τοῦτο ἀνεζηλίαν
τῶν ἄλλων αὐλῶν, παραλαμβάνει ἐπὶ ψιλῷ ὄνόραχτῃ καὶ τείνειν τῆς
Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας, Κινεῖ μετὰ ταῦτα τοὺς Ἑλληνας εἰς τὴν
πυρπόλησιν τοῦ ίδιου σόλου, εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ ίδιου αὐτῶν
Πατρὸς Κυβερνήτου, εἰς τὸ λεγόμενον Σύνταγμα, καὶ εἰς τόσα ἄλλα
δλεθριώτατα καὶ ἀπαίσια ἔργα, ὅλα τείνοντα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ

εἰς τὸν κατὰ χρέος ἀφανισμὸν τοῦ Ἑλλήνικοῦ γένους, καὶ συγχρόνως κινεῖ αὐτοὺς διὰ τῆς ἀπάτης, καὶ σκιρτῶσι καὶ πανεγυρίζουσι εἰς ἔκστον τούτων οὐκ' ἐλπίδι τάχα αἰσθαντο μεταβολῆς τῶν πραγμάτων.

Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, ἀνοίγει τόσας Σκενᾶς καὶ ἀναλαρβάνει δόλην τὴν διεύθυνσιν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἀπὸ τότε ἥντος τοῦ νῦν φέρει τόσα ἄλλα δεινὰ φανερά τα καὶ ἀφανῆ, διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸν τοσούτῳ διὰ τῶν σπαραγμάτων καὶ τῶν ἐφημερίδων προσάπιουσι τὴν αἰτίαν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλοτε δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν Γερμανίαν, εἰς τὸν Πάπαν, εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πάσχοντας καὶ ἐπιβουλευομένους Ἑλληνας. Συγχρόνως δὲ εἰς δόλα ταῦτα προπαρασκευάζει πρὸ πολλοῦ ὅλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ δποίου ἑτοιμάζει ἀδικλείπτως τὸν ὅλεθρον καὶ ἀφανισμὸν, διποις εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν νέας μεταβολῆς καὶ ἀνωμαλίας, ζητήσῃ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας. Ήν ενὶ λόγῳ, δλων τῶν ἔθνων, ἐπιβουλεύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττεν τὴν πτῶσιν καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ εἰς δόλα ὑποκρίνεται τὸν φίλον καὶ σύμμαχον καὶ γίνεται αὐτοῖς δόλης καὶ διδάσκαλος καὶ κινεῖ αὐτὰ καὶ ἐνεργοῦσι τὰ δσα αὐτὴ θέλει.

Γίνεται πλέον ἐπαισθητὴ καὶ φανερὰ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια εἰς ὅποιον παρετέθησεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἔμαθεν ἀκριβῶς τὸ σύστημα τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τὴν Ἐπτάνησον καὶ κατὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτον ἔργον αὐτῆς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἵνα προταρχοτεκνάσῃ δργανα δόλα πρὸς αὐτὴν ἀφοσιωμένα, καὶ ἔπιεται δι' αὐτῶν ἀπὸ τότε φέρει εἰς ἔκτασιν τὸν ἴδιον αὐτῆς προταλυτισμὸν, ἐνεργεῖ τὴν ἀθροίζον τῆς πίστεως ἀνατροπὴν καὶ προετοιμάζει τὸ γενικὸν ναυάγιον. Αὐτὴ, πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοῖς, ἀκίνησεν ἕρμέσως διὰ τῆς Γαλλίας τὴν Ἑλληνικὴν ἀπανάστασιν, καὶ ἔχύθησεν τόσα αἴματα τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ἵνα προετοιμάσωσι δηλαδή, εἰσοδον καὶ ἀποικίαν τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς δόλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν ὡς ματαίως καὶ ἐν ἀπάτῃ ἐλπίζει.

Η. Οὐδόν εἰτια διὰ τὴν δποίαν εὔστοχει καὶ προοδεύει ἡ ἐπιβουλὴ ὑπάρχουσι τὰ σχίσματα τὰ δποῖα πάντοτε καὶ συστηματικῶς διὰ τῆς φραδιουργίας ἐνεργεῖ εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους. Η ἐπιβουλὴ ὡς εἰπα καὶ ἄλλοτε ἐνεργεῖται κατὰ πάντων τῶν ἔθνων, συστηματικῶτερον δὲ κατὰ τῶν λαῶν τῆς Δυτικῆς Ἕκκλησίας, μανικώτερον καὶ συστηματικῶτερον ἔτι κατὰ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων. Διὰ τοῦτο ἐρεθίζει διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων φραδιουργιῶν, τόσον τὰς αὐλὰς καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος κατὰ πάντων τῶν ὁ-

θοδόξων, ὅσον καὶ τούτους κατ' ἔκεινων. Εἶχε πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποψίαν μήπως ἀκολουθήσῃ ἡ τῆς Ἀνατολικῆς μετὰ τῆς Δυτικῆς; Ἐκκλησίας ἔνωσις καὶ ἐκ τούτου προέλθῃ ὁ κίνδυνος γενικότερος εἰς ὅλους τοὺς Λουθηρο-Καλβινικοὺς λαούς. Ἐνεκα τούτου ὑπὸ ἄλλους ἀπατηλοὺς λόγους παρέλαβε εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων συνωμοσίαν τὰς αὐλὰς τῆς Δύσεως καὶ ἐπειτα διὰ τῆς Γαλλίας ἐνέργησε τόσα δεινά εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀποστασίαν τῆς Ρωσίας εἰ, τὴν Αεγαίαν, καὶ τόσας ἄλλας Σκηνάς. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν διέγειρε διὰ τῆς ραδιουργίας γενικὸν καὶ παγκόσμιον μῆσος κατὰ τοῦ τάγματος τῶν Ἰνσουΐτῶν τῆς Δύσεως, εἰδούσα ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ικανότεροι ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἐκεῖ λαούς εἰς ἀνοκάλυψιν, εἰς στηλίτευσιν καὶ εἰς ἀντενέργειαν πρὸς τὰς ραδιουργίας τῆς Λουθηρο-Καλβινικῆς αἱρέσεως, Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τοῦ Παπικοῦ θρόνου ἀνθρώπων ἐκ τοῦ ᾖδου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, κατὰ τὴν πλάνην τοῦ θεϊσμοῦ, καὶ ἐπειτα ἐνεργεῖ πολλὰ σκάνδαλα τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς πλάνης κατὰ τῶν ὄρθοδόξων, καὶ δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε διὰ τῆς ἀπάτης τοὺς Βουαρούς καὶ ἐπεκύρωσαν δσας καινοτομίας καὶ δσας ἄλλα δεινά ἐπιθυμητά ἔφερε καὶ ἐνομοθέτησεν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ελλάδος, ίνα διεγείρῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ κατὰ τοῦ βασιλέως μῆσος καὶ τὴν ἀποστασίαν. Συστηματικότερον δὲ καὶ μανικώτερον ἐνεργεῖ καὶ ἐρεθίζει αὐτὰ τὰ σχίσματα μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων. Εἶχε πολλὰ δργανα καὶ σπερμολόγους εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους οικογενείας τῆς 'Ρωσίας, προσάπτοντας - ἀδιαλείπτως πολλάς φρικτάς καὶ μεγάλας διαβολές καὶ συκοφαντίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν γένος, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μεταξὺ Ἕλλήνων καὶ 'Ρώσων αἰώνιου σχίσματος καὶ ἀδιαλλάκκου ἔχθρας, ἐκτὸς μηρίων ἄλλων ραδιουργιῶν, ἀποβλέπει καὶ ἡ διάδοσις τῆς πλάνης, τὸ λεγόμενον Σύνταγμα; ἢ ἐνεργουμένη ραδιουργία εἰς σύστασιν δημοκρατίας, ὁ ἐρεθισμὸς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναρχίας, καὶ δσας ἄλλας Σκηνὰς ἐκίνησεν ἐπὶ Κυπρίνητον. Καὶ πάλιν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ελλάδος ἐπινοεῖ καὶ κατασκευάζει μηρίας ραδιουργίας ίνα ἐμπνεύμα αὐτοῖς τὴν κατὰ τῆς 'Ρωσίας ὑπαψίαν, φόβον, ἀπεστροφὴν καὶ τὸ ἀδιάλλακτον μῆσος τὰ ὄπαια οὐδεμίαν χώραν εὑρίσκουσιν εἰς δσους σώζεται ἔτι τὸ πνεῦμα τῆς ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ ὄρθη κρίσις καὶ σύνεσις. Τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν 'Ρώσων καὶ τῶν Ἕλλήνων ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῆσος ἐνεργεῖ συστηματικῶς, εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ὄρθοδοξα Κράτη, Σερβίας, Βουλγαρίας Μολδαβίας, Βλαχίας καὶ δλων τῶν ἄλλων ὄρθοδόξων. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ 'Οθωμανικὸν Κράτος καὶ τῶν κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ελλάδος, ὄρθοδόξων, διὰ

τούτο ἐπενήπει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἔκίνησε τὸν περὶ αἰγαῖοθόνων καὶ ἑτεροχθόνων νόμον ἐπὶ Συντάγματος, καὶ συγχρόνως ἔκίνησε τὸν Μαυροκορδάτον καὶ προσποιεῖτο δὲ τάχα ἀντιφέρεται κατ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἵνα διεῖη ἐκ τούτου δὲ δὲν ἐγένετο δι εἰσηγήσεως καὶ ἐνεργεῖς τῆς Ἀγγλίας. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ μεταξὺ Ἐπτανησίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, διὰ τοῦτο ὅσακις τις Ἐπτανησίος ἢ ἄλλος τις Ἑλλην ἐκ τῆς ἄλλης Ανατολῆς ὄρθροφων ἐπιχειρήσῃ ἔργον ἢ λόγον περὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀμέσως χλευάζεται καὶ κατηγορεῖται, οὐχὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ ὁμογενὴς, ἀλλ' ὡς ξένος, καὶ ὡς ἀνθρώποις ἔχοντες τάχα, ἄλλην γλώσσαν, ἄλλας πράξεις καὶ ἄλλα ἔθιμα ὅλως ἀσυμβίβαστα καὶ ἐπιζήμια εἰς τὸ βρασίλειον τῆς Ἐλλάδος. Τὰ δοτα σχίσματα πάλιν ἐνεργεῖ συστηματικῶς εἰς τὴν Ἐπτανησον καὶ εἰς τὸ βρασίλειον τῆς Ἐλλάδος μεταξὺ τοῦ ἔκεισε καὶ τοῦ ἐνταῦθα λαοῦ καὶ δοτα μεγάλη κακά ἐξ αὐτῶν ἔρεται καὶ δοτα δεινότατα καὶ ὀλεθριώτατα ἐπεπτελεῖ δι' αὐτῶν ἵνα φέρῃ τὸ πρᾶγμα ὑπάρχει τοῖς πᾶσι φυνερὸν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι. Φέρει ἵσως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιθουλὴν τὸ πρᾶγμα μεγίστην ἀπορίαν καὶ ἐπιληξίν, δι τα μετὰ τεσσάρους ἔρεθισμούς, δοους ἀπ' ἀρχῆς ἔκίνησε καὶ κινεῖ μέχρι τοῦτο εἰς τὰ σχίσματα, εἰς τοὺς ἐμφυλίους πολέμους εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστολίας καὶ ἀναρχίας, τοῦτον τὸν δοσον φιλήσυχον καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους πειθαρχικὸν λαδὺ τόσον ἀπειρόκαστον καὶ εὐαπάτητον δι τα μεθ' ὅλη ταῦτα, δηλαδὴ ἀντέχει καὶ διατηρεῖται εἰς αὐτὸν εἰσέτει ἢ διπωτοῦν εὐταξία καὶ πειθαρχία. Πρὸ τοῦ Συντάγματος εἶχε τὸν λαὸν ἐσχισμένον εἰς δύο γενικά κέμματα, εἰς Κυβερνητικὸν καὶ εἰς Συνταγματικὸν, μετὰ δὲ τὸ Σύνταγμα ἐσχισε καὶ σχίζει αὐτὸν εἰς πάμπολλα ἄλλα πλέον ἐρεθιστικά γενικά τε καὶ μερικά καὶ πρὸ πάντων εἰς Κυβερνητικοὺς καὶ εἰς ἀντιπολιτευομένους. Οταν ἐλέπῃ δι τὸ ἐν ἐκ τούτων τῶν δύο ὑπερισχύει καὶ ἐκτείνεται τὸ δὲ ἄλλο τὸ πλέον περιερισμένον, δι τα κινδυνεύει ἵνα συγχωνευθῇ εἰς πρῶτον, τότε ἐνεργεῖ καὶ ἐνισχύει τὸ δεύτερον, δπως γινόμενον ισοδύναμον καὶ ισόρροπον φέρῃ τὴν ἐκρηκτὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου Συγχρόνως δὲ κινεῖ καὶ ἀναρχίανται κλοπαὶ, λεροσυλίαι καὶ ληστεῖαι πρὸς περισσότερον ἔρεθισμὸν εἰς ἀποσασίαν καὶ εἰς πᾶσαν ἀνωμαλίαν καὶ κοινὴν συμφορὰν. Ἐν ἐνί λόγῳ, σύστημα ἀμετάθετον τῆς ἐπιθουλῆς ὑπάρχει, ἵνα σχίζῃ τοὺς ἐπιθουλευμένους εἰς ἀντιφερομένας φατρίας, καὶ συγχρόνως ὑποκρινομένη πρὸς ὅλους τὸν γέλον γίνεται εἰς ὅλους διδάσκαλος καὶ ὅδηγὸς καὶ κινεῖ αὐτὸν καὶ φέρουσι κατ' ἄλληλων τὰ δοτα φαίνονται σύμφωνα εἰς τὰ Σατανικά καὶ ὀλέθρια αὐτῆς Σχέδια, ὡς εἴπα περὶ τούτου καὶ ἄλλα ὀλίγα τινὰ εἰς τὸν περὶ ἐταιρίας πάραγγαρον.

Θ'. Εναδη αιτία διὰ τὴν δροίαν εὔστοχεῖ καὶ προοδεύει ἢ ἐπι-
ευκλή ὑπάρχουσι; τὰ σκάνδαλα τὰ δροῖα δολίως καὶ συστηματικῶς
ἐνεργεῖ διὰ τὴν πτωσιν καὶ ἀπώλειαν τῶν ἐπιβουλευομένων. Βίες
πλήρη δὲ καὶ ἔξεχριθωμένην ἔκθεσιν τούτου τοῦ εἰδούς τῆς ριζί-
ουργίας δὲν ἔχαρκοῦσι βιβλία πολλὰ καὶ ἐκτεταμένα ὅθεν γράφε
ὅλιγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένα ὡς μικρὰ δείγματα. Τὰ τοιαῦτα τεί-
νουσιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῆς πίσεως ἀποστασίαν, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς
πλάνης καὶ τοῦ ἴδιου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὃσον καὶ ὡς πρὸς τὴν
ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀποστασίαν, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, εἰς τὰ
σχίσματα, καὶ εἰς τὰ παραπλήσια τούτοις. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὰ
πρώτα ἀντικείμενα τῆς ἐπιβουλῆς, θεωροῦνται συστηματικῶς αἱ πο-
λιτικαὶ ἀρχαὶ, ἡ ἱεροχρήσια, ὁ κλῆρος, ἡ ἀνωτέρα τάξις τῶν εὐγε-
νῶν ὅλη ἡ τάξις τῶν διδασκάλων, αἱ πόλεις, καὶ πρὸς πάνταν ἡ
πρωτεύουσα τοῦ Κράτους κ. τ. λ. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, πρὸς τοὺς
ἄλλους πολλοὺς, ἐνεργεῖ δολίως εἰς τὰ ὄρθροδοξα Κράτη καὶ γίνον-
ται οἱ γάμοι τῶν βασιλέων μετὰ Λουθηρο-Καλβίνων συζύγων, τοι-
οῦτοι καὶ οἱ πρωθυπουργοί, καὶ ἐνεργεῖ καὶ γίνονται εἰς τοὺς βα-
σιλικοὺς οἶκους πολλὰ καὶ μεριγάλα σκάνδαλα τῆς πολυτελείας καὶ
τῆς διαφθορᾶς. Πότε μὲν ἀποστέλλει γυναικάς εἰς τοὺς βασιλικοὺς
οἶκους προπαρασκευασμένας δι' αὐτὸν τὸ τέλος, ἄλλοτε δὲ ἀνδρας
τοιούτου σκοποῦ καὶ τέχνης. Αὐτὰν ἐνεργεῖ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν
τῷ, ἐπιβουλευομένων λαὸν, τόσον καὶ διὰ τὴν γενικὴν διάδοσιν τῆς διαφθο-
ρᾶς καὶ διὰ τὴν πτωγείαν, ὃσον καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐμπνεύσῃ; τὸν κοινὸν
λαὸν τὸν κατ' αὐτῶν ἀποστροφὴν καὶ τὸ μήσος, τὴν περιφρόνησιν
καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας. Τὰ αὐτὰ σκάνδαλα τῆς διεκ-
φθορᾶς ἐνεργεῖ καὶ εἰς τὸν λαὸν, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τοὺς χορούς,
εἰς τὰς γενικὰς δημηγύρεις κ. τ. λ. Ἔνιοτε εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ
εἰς τὰς Αθήνας φέρει ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ ἐκ τῆς Δύσεως γύναις
καὶ νέους, ἐρεθίζοντα τὴν διεκφθορὰν εἰς τὴν ὄρθροδοξον νεολαίαν.

Εἰς τὰ Κράτη δους ἐνεργεῖ καὶ διοργανίζονται μυστικαὶ ἑταῖραι,
ὑπὸ τὸ δονομα τῆς ἐλευθερίας, συγγρόνως, εἴτε ἀμέτως, εἴτε ἐμμέ-
σως δι' ἄλλων κανεὶς τοὺς θεόντος καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπιβερύ-
νουσιν εἰς τὸ ὑπῆρχον τὸν Ζυγὸν, διὰ περισσότερον σκάνδαλον καὶ
ἐρεθισμὸν, βέρος δύως τὸ δροῖον γίνεται πρόσκομψα εἰς δλα τὰ
καλά, εἰς δὲ τὰ σκάνδαλα τῆς πλάνης τῆς διαφθορᾶς καὶ ἀπο-
στασίας μένει ἡ εἰσόδος ἐλευθέρων καὶ ἀνοικτή. Τοῦτο τὸ σύστημα
διστις νουνεχῆς καὶ συνεπὸς παραπορήσῃ καλῶς βλέπει δι' ἐνερ-
γείας τῆς ἐπιβουλῆς εἰς δλα τὰ ἐπιβουλευόμενα Κράτη.

Αὐτὰ τὰ σκάνδαλα ἐνεργεῖ συστηματικώτερον καὶ διὰ πλέον ποι-
κίλης ριζίουργίας καὶ τέχνης, διὰ τὴν ἐκ τῆς πίστεως ἀποστα-

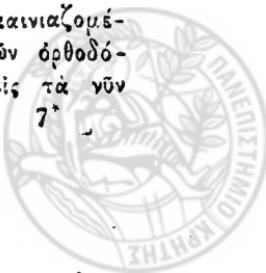
σίαν καὶ εἰς πτῶσιν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν πλάνην, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι
ὅταν παύῃ τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας ἔκει κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην
ἀκολουθεῖ ἡ κοινὴ καταστροφή καὶ τὸ γενεκόν ναυάγιον. Ἀπὸ πρώ-
της ἀρχῆς ὑπέτρεψε καὶ ὑποτρέψει σκοπὸν, ἵνα φέρῃ τεχνικῶς καὶ
ἀνεπαισθήτω; εἰς δὲ τὰ ἐπιβούλευμαν Κράτη τὸ ἐν αὐτῇ θρη-
σκευτικὸν σύστημα ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, τὴν
συγχώνευσιν, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν πολι-
τικὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ δὶ' αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐλπίζει ἵνα φέρῃ
εὐστόχω; τὸν ἀνατροπὴν τῆς θρησκείας καὶ τὴν ἀντεισαγωγὴν τῆς
πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τοῦ Λουθηρο-Καλβινισμοῦ. Διὰ τὴν κατόρ-
θωσιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ μυρίας ῥαδιουργίας καὶ
σκάνδαλος περὶ ὃν ὁ λόγος ἀποδίνει διεξοδικός. Πρῶτον μὲν δῆλος
ὅ πανταχοῦ διεσπαρμένος καὶ ὑποκεκρυμμένος αὐτῆς προσηλυτισμὸς
ἀδιατείπτως περιθυλλεῖ καὶ στηλιτεύει τὰς καταχρήσεις, τὰς κα-
ταδυναστεύσεις καὶ τὰς ἐπεμβάσεις εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τῶν
Πάπων τῆς Π. Φώμης, συγχρόνως δὲ προπαρασκευάζει ἡ ἐπιβούλη
πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα, ἐξ ὃν εὑρίσκει ἀφορμὴν καὶ προσάπτει ἀδί-
κως διὰ τοῦ αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, τὰς αὐτὰς κατηγορίας εἰς τοὺς
Πατειάρχας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν Ιεραρχίαν καὶ εἰς
ὅλον τὸν Ὁρθόδοξον κλῆρον. Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὰ ὄργανα τῆς
ἐπιβούλης εἰς τὰς κοινὰς ὄμηγύρεις, ἐνασχολοῦνται πρὸς τοὺς ἄλλους
ὡς εἰς σπουδαῖον ἀντικείμενον καὶ ἀναλύουσιν ἔκεινην τὴν παροιμίαν,
ἵτις δ' ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ διαθυλλεῖται πολλάκις
καὶ πολλαχοῦ, τὸ «Κράτος ἐν Κράτει» α δὲ δηλαδὴ ἀποδίνει δῆλως
ἄλλοκοτον καὶ ἀσύστατον ἵνα ὑπάρχωσι δύο ἀρχαὶ εἰς ἐν Κράτος.
Ἀλλ' αὐτὴ ἡ κατηγορία ἀνήκει εἰς τὰ Κράτη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας
τοῦ Πάπα, οὐχὶ δὲ εἰς τὰ ὄρθόδοξα καὶ Ἀνατολικὰ, τῶν ὅποιων οἱ
Ἐκκλησιαστικοὶ Ποιμένες, οὐ μόνον οὐδέποτε ἐπεμβήκαν εἰς τὰ καθή-
κοντα τῶν Κοσμικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' οἱ Ἀποστολικοὶ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Κα-
νόνες ἐπιφέρουσιν αὐτοῖς καθαίρεσιν, ἐὰν ἀναλάβωσιν ἐν ἔστοις
ἀπλῶς Κοσμικὰς φριντίδας, θεωρούμενοι ὡς νεκροὶ εἰς τὰ τῆς σαρ-
κὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καθ' ιερὸν καὶ ἀπαραίτητον χρέος. Καὶ ἐὰν
ποτὲ ἡκολούθησε τὶ τοιοῦτον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτοι, δὲν θεω-
ρεῖται ὡς νόμος, ἀλλὰ πάντοτε ὡς παράβασις καὶ κατάχρησις, εἰς
τὴν ὅποιαν πᾶσαν ἔννομον καὶ Κανονικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀρχὴ ἐπι-
βάλλει τὴν ἀνίκουσαν ποιὴν καὶ διόρθωσιν. Ἡ ἐπιβούλη δῆμος
ἐπενόντεις καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς μυρίας ῥαδιουργίας
καὶ σκάνδαλα ἐπὶ σκοπῷ ἵνα διαγείρῃ τὴν παγκόσμιον, εἰ δυνατὸν
περιφρόνησιν, μίσος, ἀποστροφὴν καὶ συνωμοσίαν κατὰ τοῦ κλήρου,
τόσον τὴν ἐκ τῶν ἀρχῶν, ὅσον καὶ τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ. Δι' αὐτὸν

τὸν σκοπὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐκίνησεν ἐμμέσως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς φιλικῆς ἐταιρίας, καὶ εἰσῆχθησαν ἐν αὐτῇ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, πολλοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ κληροῦ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐφάνησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν διπλοφοροῦντες εἰς τὸ στάδιον τοῦ κατὰ τὸν Ὀθωμανῶν πολέμου, φωινόμενον δεσμὸν ὅλως μοναδικὸν, ἀλλόχοτεν καὶ ἀποτρόπαιον εἰς τὴν ὥρθεδοξὸν Ἐκκλησίαν, τόσον ἀφοριὴ μεγίστης φρίκης καὶ κλαυθμοῦ καὶ τῶν νῦν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα δρθιοφρονούντων, καὶ πολλῶν δλεθρίων σκανδάλων. Δι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ σκανδάλου ἐκίνησε τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ ἔφερε τόσον ἀπαίσιον καὶ περιφρονητικὸν θάνατον εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τόσους ἄλλους ἐπισήμους Μητροπολίτας καὶ ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς. Δι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸν κινεῖ τοὺς σπερμολόγους καὶ ἐφημεριδογράφους καὶ διαθρυλλοῦσιν ἐπὶ λόγῳ τάχα ἐπαίνου καὶ ἔγκωμίου τὰς ἀπαίσιους ἀνδραγαθίας τινῶν κληρικῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ψευδωνύμου ἀνεξαρτηταῖς ἀγῶνας, ἵνα βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον τὰ ὅσα εἴτε αὐτὴ ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως δι’ ἄλλων ἐψιθύρισε καὶ ψιθυρίζει εἰς τοὺς θρόνους καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς, διτε, δηλ. ὁ κλῆρος, κινεῖ πάντοτε τὰς κατὰ τῶν ἀρχῶν συνωμοσίας, καὶ διτε ἔστιν ὅλως ἀδύνατος ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀσφάλεια εἰς τὰ Κράτη, ἐν ὃσῳ ὁ κλῆρος δικτελεῖ ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Δι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐκίνησε πολλάκις τὴν νομιζομένην Ἑλληνικὴν ἀρχὴν καὶ ἀπένειμε σταυροὺς καὶ παράσημα εἰς τινὰς κληρικοὺς, ὡς ἀγωνιστὰς εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἵνα βεβαιώσῃ ἔτι μᾶλλον αὐτὴν τὴν διαβολὴν, στινες ὡς εὐαπάτητοι καὶ ἀπλούστατοι ἀποδέχονται τὰ τοιαῦτα ἀνευ ἀντιλογίας. Πάμπολλα ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ συστηματικῶς διὰ τὴν ἐκ τῶν θρόνων καὶ τῶν ἀρχῶν κατὰ τοῦ κληροῦ συνωμοσίαν. Τὰ αὐτὰ δολίως καὶ συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα κινήσῃ καὶ τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ κατ’ αὐτοῦ γενικὸν μίσος καὶ τὴν συνωμοσίαν. Εἰς τὰς ἐταιρίας περιθυριλλεῖ, καὶ νομίζεται ἐν αὐταῖς ὡς ἀλλη ἀξιωματικὴ ἀλήθεια, ὅτι ἔστιν ὅλως ἀδύνατον ἵνα δοθῇ εἰς τὰ Κράτη ἀληθινὴ καὶ διαρκοῦσα ἐλεύθερία, ἐν ὃσῳ σώζεται καὶ ὑπάρχει ὁ κλῆρος, ἐπειδὴ ἐμμέσως διὰ τοῦ κληροῦ κρατοῦσιν, ὡς αὐτὴ λέγει, οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ τύραννοι ὑπὸ τὸν βρχὸν ζυγὸν τοὺς λαοὺς καὶ εἰς ἐμπέδωσιν αὐτῆς τῆς διαβολῆς ἐνεργεῖ διὰ τὸν Πρωθυπουργῶν καὶ γίνονται οἱ ἐκεῖ κληρικοὶ ὡτακουσταὶ καὶ κατάσκοποι τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τάχα τῶν θρόνων καὶ τῶν ἀρχῶν, ἀλλ’ ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐρεθίζῃ τὸν λαὸν εἰς τὴν κατ’ αὐτοῦ συνωμοσίαν. Ἐπὶ Κυθερώντοι, ὡς εἶπα καὶ εἰ; ἄλλον πχρά.

γραφον, ξεινησε τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν καὶ ἔβασε τὴν Μεγάλην Εκκλησίαν καὶ ἐπεμψεν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διαταγὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ὑπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς πειθαρχίαν. Τὰ αὐτὰ ἐκίνησε τότε καὶ ἐπρεξαν καὶ ἄλλοι τινὲς Ἐπίσκοποι διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Καὶ πάλιν αὐτὴ ἡ ἐπιθυουλὴ εἶτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως δι' ἄλλων καταρθεῖρει καὶ ὑποσκελίζει εἰς τὴν κατὰ τῆς πόλεως συνῳκίαν τινὰς κληρικοὺς καὶ ἐπειτα αὐτοὺς κινεῖ καὶ βλασφημοῦσιν ἀναρφανδὸν, καὶ δεικνύουσι τὰ ἔργα τῆς δικτυορᾶς καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας, καὶ ἀμέσως περιθυουλεῖ πανταχοῦ αὐτὰ διὰ τῶν σπερμολόγων καὶ τῶν ἐφημεριδογράφων, διὰ τὸ γενικὸν σκάνδαλον. Πάμπολλα τοιαῦτα παραποροῦνται εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλὰ παραπλήσια τούτοις εἰς τὴν ἄλλην Ἀνατολήν. Διὰ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἔκινησε καὶ ἐγένετο τοσοῦτον ἐπισήμως καὶ δημοσίως ἡ ἀνάκρισις τοῦ Καΐρου, ἔχοντος, ὅνομα καὶ σχῆμα Ἱερέως ἐνώπιον τῆς Συνόδου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ αἱ τούτου ἀνακεκλαλυμέναις καὶ φρικταὶ βλασφημεῖσθαι. Ἀλλοτε πάλιν γίνεται ἐπίσημος καταρήνυσις ἄλλου τοιούτου Ἐπίσκοπου, ἐν γνώσει καὶ κατὰ θέλησιν τοῦ καταμυνυμένου, καὶ ἐπειτα ἡ ἐν Ἀθήναις Σύνοδος, κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἀρχῆς ἐπιφέρει, εἰς αὐτὸν τὴν καθαρίσειν καὶ τὴν ἐξορίαν, εἰς τὴν Ἐπτάνησον. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὴν κατὰ μικρὸν καὶ ἀναπαίσθητον κατάργησιν τῆς Ἱεραρχίας, διὰ τὴν γενικὴν ἐκ τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τοῦ κλήρου περιφρόνησιν καὶ ἀποστροφὴν, καὶ διὰ τὰ σκάνδαλα καὶ τὸν ἐρεθισμὸν. Μηδία ἄλλα τοιαῦτα ἐνεργεῖ συστηματικῶς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τὸ γενικὸν κατὰ τοῦ κλήρου μῆσος καὶ τὴν τούτου κατάργησιν.

Τὰ αὐτὰ σκάνδαλα συστηματικῶς καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐνεργεῖ διὰ τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων, τελετῶν καὶ ἔθιμων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἔκτος τῶν ὅσων βλασφήμων β.βλιών κατ' αὐτῶν διέσπειρεν εἰς δλον τὸν λαὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἄλλης ὁρθοδοξίας. Πολλάκις δὲ ἐνεργεῖ καὶ χωμοδοποιοῦνται αὐτὰ εἰς τὰ θέατρα. Πολλὰ τοιαῦτα ἐνεργεῖ καὶ γίνονται διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας, διὰ τῶν ὅσων φειδοληρικῶν ἔσυρεν εἰς τὸν προσκλητισμὸν αὐτῆς τὰ διοῖα ὑπάρχουσι γνωστὰ εἰς πολλοὺς. Πολλὰ παράνομα συνοικέσια καὶ διαζύγια ἐνεργεῖ καὶ γίνονται εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς προσκλητισμὸν, διεξ σκάνδαλα εἰς κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Τὰ αὐτὰ ἐνεργεῖ καὶ διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἐνεργεῖ ἐνίστε καὶ γίνονται πνευματικοὶ ἐξομολογοῦντες ἐκ τοῦ ὑποκεκρυμμένου αὐτῆς προσκλητισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ μανθάνειν δλα τὰ μυστικὰ τοῦ λαοῦ, καὶ συγχρόνως κινεῖ αὐτοὺς, καὶ ἀνακαλύπτουσι ἐνίστε τὴν γενομένην ἐν αὐτοῖς ἐξομολόγησιν, διὰ σκάνδαλον εἰς κατάργησιν τῆς

έξομολογήσεως. Πολλά ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ καὶ γίνονται δεὰ τὴν κατάργησιν τῶν μυστηρίων τῆς χειροτονίας τῶν χληρικῶν, καὶ τοῦ βαπτίσματος, καὶ πολλά ἄλλα διὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ιεραρχίας καὶ τοῦ μοναδικοῦ τάγματος. Διὰ τὴν πρώτην αἰτίαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς κινοῦνται τινὲς Ιερεῖς καὶ ἔκτελοῦσι τινὰ ἔργα ἐκ τῶν δσῶν ἀνήκουσιν εἰς μόνους τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τινὲς ἀξιωματικοὶ Ἅγγειοι πάλιν εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἀπέστελλον τὰς ἴδιας αὐτῶν Παλλακίδας εἰς τὰ τότε ἔκει ἔτει διατηρούμενα Μοναστήρια, δι᾽ ἐπιταγῆς εἰς τὸν Ἡγούμενον ἵνα διαμένῃ ἔκει καὶ τρέφηται διὰ σκάνδαλον πτώσεως εἰς τοὺς Μοναχούς. Τὰ αὐτὰ ἐνήργουν καὶ εἰς Παρθενῶντας τῶν γυναικίων Μοναστηρίων ἀπέστελλοντες ἔκει ἄνδρας διερθαρμένους καὶ φευδοδιδασκάλους εἰς σύστασιν. Σχολείων Γενομένης δὲ τῆς πτώσεως ἀν, καὶ σπανίως, ἐν ἀμφοτέροις, ἀμέσως ἐστηλίτευον αὐτοὺς μεγαλοφρόνως καὶ δημοσίως καὶ ἀπέστελλον αὐτοὺς εἰς ἔξορίας διὰ περισσότερον σκάνδαλον ὡς οὐ ἔφερον αὐτῶν τῶν Μοναστηρίων τὴν διάλυσιν. Διὰ σκάνδαλον εἰς περιφρόνησιν καὶ εἰς κατάργησιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ἐπλημμύρησαν δι᾽ ἐνεργείας τῆς ἐπιβουλῆς δλαι σχεδὸν αἱ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον καὶ αἱ κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος οἰκίαι καὶ τὰ Καταστήματα ἐξ ἀγαλμάτων καὶ ἐκ βεβήλων εἰκόνων γυναικῶντες καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν. Τινὲς δὲ ἐκ τῶν κεκρυμμένων προσηλύτων τῆς ἐπιβουλῆς ἔχοντες δνομικαὶ σχῆμα κληρικοῦ ἔχουσιν ἐν ταῖς ἴδιαις οἰκίαις τοιαύταις βεβήλους εἰκόνας ἐκ παραλλήλου καὶ μεμιγμένας εἰς ἄλλας Ιεράς καὶ ἀγίας. Ερχονται πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Εὐρώπης διάφορα σκεύη ἀναγκαῖα εἰς οἰκισκὰς χρήσεις ἔχοντα ἐν αὐτοῖς διαφόρους εἰκόνας Ἐμκλησιαστικὰς καὶ βεβήλους. Κατασκευάζονται δοἱ καὶ δρόμοι λιθόστροτοι καὶ εἰς αὐτοὺς δι᾽ ἐνεργείας τῶν ὄργάνων τῆς ἐπιβουλῆς κατασκευάζονται τὸ σχῆμα τοῦ στραυροῦ ἵνα καταπατήται. Πρὸ 15 περίπου ἑτῶν ἐστάλησαν ἐκ τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐμπορικὰ Καταστήματα τῆς Ἐπτανήσου οὐροδοχεῖα (κατουροχάντα) ἔχοντα ἐσωθεν εἰς τὸν πυθμένα Εἴωχρατισμένα διὰ χαλκογραφίας τὴν ἀγίαν Τριάδα καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν τούτων ἐπιγραφὴν διὰ λατινικῶν γραμμάτων. Κατασκευάζονται ἀγάλματα τῶν κατὰ καιροὺς ἀρροστῶν καὶ ἐπειτα κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς συγκαλεῖται ὁ κατὰ τόπον Επίσκοπος οἱ Ιερεῖς καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ποιοῦντες ἔκει εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τούτων λιτανείαν, εἰς παραλληλισμὸν καὶ διὰ σκάνδαλον τῶν ἐγκανιαζομένων Ναῶν. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὰ παιδαγωγικὰ βιβλία τῶν ὄρθοδοξῶν ἦσαν εἰκόνες ιεραὶ διὰ χαλκογραφίας, ἡ ἐπιβουλὴ εἰς τὰ νῦν

ένεργει καὶ ζωγραφίζονται ἐν αὐτοῖς, θηρία, ζῶα, καὶ ἀνθρώποι ἀλλήφυλοι καὶ ἀσεβεῖς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ τύπωσις τῶν Ιερῶν δύον καὶ τῶν βεβήλων εἰκόνων, κατάντησε πρὸ πολλοῦ γενικὴ εἰς τινάκις, εἰς Κανάτια, εἰς μανδύλια, εἰς πολλὰ εἶδον ὑφαντικά, εἰς Ταμβακιέρας κ. τ. λ. διὰ αὐτὸν τὸ σκάνδαλον.

Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς υηστείας, τόσον εἰς τὴν Ἐπτάνησον, οἱ Ἀρμοσταὶ καὶ οἱ ταύτων διάλληλοι Ἀγγλοι, δύον καὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὰ δργανα τῆς ἐπιβούλης, συγκροτοῦσι συμπόσια ἐπίτημα εἰς τὰς μεγάλας νηστίμους ἡμέρας συγκαλοῦντες εἰς αὐτὰ πολλοὺς ὄρθοδοξούς κληρικούς τε καὶ λαϊκούς. Ἄλλοτε πάλιν τινὲς φευδοκληρικοὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ προσκυντισμοῦ ἀπέρχονται εἰς τὴν ἀγορὰν κατ' αὐτὰς τὰς υηστίμους ἡμέρας ἀγοράζοντες ἐνώπιον τοῦ λαοῦ κρέας καὶ ὀφάρια, ἀλλοι δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν ἀπέρχονται εἰς τὰ Καρρενεῖα κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐν ὕρᾳ συναθροίσεως πολλῶν ἀλλων καὶ πίνοντες γάλα λέγουσι, κατὰ τὰς δοθεῖσας αὐτοῖς εἰσηγήσεις πολλούς ἐμπαιγμούς κατὰ τῶν τεσσαρακοστῶν καὶ τῆς γηστείας.

Διὰ δὲ τὴν κατάργησιν πάλιν τῶν καθ' ἡμᾶς ἑορτασίμων καὶ πανηγυρικῶν ἡμερῶν, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, ἐπενόσησε καὶ ἐνεργεῖ πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα. Πρῶτον μὲν ἐνεργεῖ πολυτρόπως ἵνα εἰσάγῃ διὰ νόμου εἰς τὰ ὄρθοδοξα Κράτη, τὸ νέον λεγόμενον ἔτος τῆς Δύσεως, καθ' ὃ αὐτοὶ προτρέχουσι 12 ἡμέρας, ὥστε δταν ἡμεῖς ἔχωμεν πρώτην τοῦ μηνὸς, αὐτοὶ μετρῶσι 13. Δι' αὐτῆς τῆς καινοτομίας ἐλπίζει ἵνα συγχύτῃ καὶ ἀνατρέψῃ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ εἰσάγῃ καὶ ἄλλους νεωτερισμούς. Δεύτερον δὲ ἐνομοθέτησεν εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη πολλὰς βεβήλους καὶ πολιτικὰς ἑορτὰς εἰς μὲν τὴν Ἐπτάνησιν τὴν γέννησιν καὶ στέψιν τῶν βασιλέων τῆς Βρετανίας, τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκεῖ λεγομένου Συνταγματος καὶ ἄλλας. Εἰς δὲ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πολλὰς ἄλλας τοιχύτας, ἐν αἷς ὅλαις, τόσον ἐκεῖ, δύον καὶ ἐνταῦθ, συνέρχονται κατὰ νόμον οἱ Ἐπισκόποι, πολλοὶ ἄλλοι κληρικοί, ὅλοι οἱ ἔχοντες ἀξιώματα, βαθμούς καὶ θέσεις καὶ πολὺ μέρος ἐκ τοῦ λοιποῦ λαοῦ, διὰ πολλῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐπιδείξεως διὰ γενικῆς ἀργίας, ἐνίστε δὲ καὶ διὰ πολλῆς φωτογραφίας διὰ σκάνδαλον εἰς τὰ ἐπ' Ἐκκλησίας γινόμενα φῶτα κτλ.

Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα ἐπενόσησε καὶ ἐνεργεῖ ἡ ἐπιβούλη διὰ σκάνδαλον εἰς περιφρόνησιν καὶ κατάργησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν. Τρίτον δὲ ἐπενόσησε τρόπους διὰ τῶν ὁποίων ἀπασχολεῖ καὶ ἀποτρέπει τοὺς ὄρθοδοξούς ἐκ τῆς συνδρομῆς εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατ' αὐτὰς τὰς ρησκευτικὰς ἑορταὶς, Εἰς δόλους τοὺς ἔχοντας ὁποιανδήποτε θέσιν καὶ

ἐπάγγελμα καὶ εἰς δόλον τὸν κοινὸν λχὸν δταὶ ἀκολουθῇ ἀγγάρευσις
εἴτε εἰς ὁδοποιίαν εἴτε εἰς οποιονδήποτε ἄλλο κοινὸν ἔργον οὐ μόνον
οὐδεμία ἀργία ἐπιτρέπεται καθ' ὅλας τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἑορ-
τὰς ἐκτὸς μόνης τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ τότε διπλασιάζεται τὸ βάρος
τοῦ ἔργου. δπως δλως ἔξαλειφθῇ ἐκ τῆς μνήμης αὐτῶν καὶ τὸ συνο-
μα τῶν τοιούτων ἔορτῶν. Εἰς δλας πάλιν τὰς μεγάλας καὶ ἐπιστή-
μους Δεσποτικὰς ἑορτὰς τῶν Χριστοῦ γεννῶν, τῶν Θεοφανίων, τὴν
Μεγάλην ἑδβομάδα καὶ τὴν τῆς Διακανισίμου, ἔρχεται ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον ἐκ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς Ἐπτανήσου ἔκτακτος καὶ κατε-
πείγουσα διαταγὴ εἰς τοὺς ἔκει ἐπὶ ψιλῷ δνδματι Ἐπισκόπους καὶ
εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀναγκάζουσα αὐτοὺς εἰς νέα διεξοδικὰ καὶ ἀπα-
σχολητικὰ ἔργα πολλῶν ἡμερῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ ἵνα μὴ μένη
αὐτοῖς καιρὸς εἰς τὴν ἐπ' Ἐκκλησίας συνδρομὴν κατ' αὐτὰς τὰς
ἡμέρας καὶ διὰ σκένδαλον εἰς δόλον τὸν ἄλλον λαόν. Ἔχει, ὡς εἰπα-
καὶ ἄλλοτε, πολλοὺς καὶ ποικίλους τρόπους διὰ τῶν δοπιῶν ἐρθί-
ζει τὸ ἀδιάλλακτον μίσος τόσον δόλου τοῦ Δυτικοῦ λαοῦ κατὰ πάν-
των τῶν Ὀρθοδόξων, δσον καὶ τούτων κατ' ἔκεινων καὶ μάλιστα
κατὰ τῶν Πάπων καὶ κατὰ τοῦ ἔκει κλήρου, καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς
ἄλλους δολίους σκοπούς, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διὰ δύο τοὺς ἐφείπε.

Πρῶτον ἐκ τούτου ἐπίζει ἵνα φέρῃ πλέον εὔστοχως, τὴν
ἐκ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἀποστασίαν καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῆς Λου-
θηρο-Καλβινικῆς πλάνης, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὁρθοδόξος καὶ Ἄνατολικὴ
Ἐκκλησία φαίνεται σύμφωνος μετὰ τῆς Δυτικῆς εἰς δόλα σχεδὸν τὰ
δόγματα καὶ τὰς τελετὰς, ἐξαιρουμένων τεινῶν, τὰ δοπιαὶ Θλασφή-
μως καὶ παρχρόμως εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Δυτικὴν πρὸ δέκα περί-
που αἰώνων καὶ διὰ τὰ δοπικὰ ἐπειτα εὐλόγως τε καὶ δικαίως ἡ
ὁρθοδόξος καὶ ἡ Ἄνατολικὴ Ἐκκλησία ἐστηλίτευσεν τοὺς Πά-
πας, ὡς καινοτόμους καὶ αἱρετικούς. Νομίζει, ἡ ἐπίσημη, δτι
ὅταν φέρῃ εἰς τοὺς ὁρθοδόξους μέγα καὶ ἀδιάλλακτον μίσος κατὰ
τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, φέρῃ ἐπομένως αὐτοὺς εἰς τὸ αὐτὸ δίσος
καὶ τὴν ἀποστροφὴν καὶ κατὰ τῶν δσων αὐτὴν κρατεῖ γενικῶς καὶ
δοξάζει, εἴτε ὁρθὰ καὶ χριστιανικά, εἴτε νεώτερα καὶ αἱρετικά ἐπὶ
λόγῳ φευδεῖ δτι αὐτὰ ὑπάρχουσι τάχα καινοτομίαι δεισιδαιμονικαὶ
τῶν Πάπων τῆς Ῥώμης. Οἶδεν δτι διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ τὸ
γενικὸν δηλαδὴ κατὰ τῶν Πάπων μίσος ἐλαβε χώραν καὶ προ-
δούν εἰς τόσα Κράτη τῆς Δύσεως ἡ Λουθηρο-Καλβινικὴ αἱρεσίς ἥνως
οὐ ἔφθισε καὶ εἰς τὴν πλάνην τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τῆς ἀθετι-

Δεύτερον δὲ ἐνίστε κινεῖ διὰ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ διὰ ἄλλων ὑπο-
κεκρυμμένων αὐτῆς ὄργάνων τοὺς βασιλεῖς εἰς τὰ ὁρθοδόξα Κράτη καὶ
φεύγονται τάχα ἀφεσιωμένοι, φίλοι καὶ βοηθοὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκ-

χλησίαν καὶ εἰς τοὺς Πάπας, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἐρεθίζῃ τοὺς λαοὺς εἰς τὸ κατὰ τῶν ἀρχῶν μῆσος καὶ εἰς ἀποστασίαν. Αἱὰ σκάνδαλον κατὰ τῶν Ναῶν καὶ κατὰ τῶν ἀγίων, ἐνεργεῖ, διὰ τῶν ὑπόκεκρυμμένων αὐτῆς ὄργάνων, καὶ γίνονται κατὰ καιρούς καὶ τόπους τόσαι φρικταὶ λεπροσύλιαι. Οποῖα δὲ μυρία ἄλλα σκάνδαλα ἐνεργεῖ, τόσον κατὰ τῆς θρησκείας, δσον εἰς διάδοσιν τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἐρεθίσμδν τῆς ἀποστασίας, καὶ πρὸς δει τείνουσιν εἰς τὰ γενικὰ ναυάγια τῶν ἐπιβούλευομένων ἔθνων, ὁ λόγος, ὡς εἴπα καὶ ἐν ἀρχῇ καταντῷ τὰ μέγιστα διεξοδικός. Διὸ καὶ πάνω ὡς πρὸς τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ῥάδιουργίας καὶ μεταβαίνω εἰς ἄλλο.

Ι. Δεκάτη αἰτία διὰ τὴν δποίαν εὔστοχούσι καὶ προοδεύουσιν οἱ ἀπαίσιοι σκοποὶ τῆς ἐπιβούλης ἔστιν, οὐ μόνον ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐρχεται κατὰ πρώτον εἰς ἐπιχειρήσεις φανεράς τε καὶ γενικάς, ἀλλ ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη ἐπιχειρησίς γίνεται διώλας ἀδηλος καὶ κεκρυμμένη, ἐπειτα χωρὶς ἐπὶ τὰ πρόσω πατὰ μικρὸν, ἕως οὐ καὶ δταν καταντήσῃ γενικὴ καὶ φανερά, ὑπάρχει ἀγνωστος τοῖς πᾶσιν ὁ πρώτος αἰτίος καὶ ὁ δημιουργός, ἡ προσάπτεται εἰς τὰ δεύτερα αἰτία. Ἐνθένεται κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ τῆς διαφθορᾶς καὶ πάσιν ἀνωμαλίας δῆλα σχεδὸν τὰ Κράτη, τόσον τοῦ δυτικοῦ, δσον καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος, καὶ προσεγγίζει ἵνα φέρῃ γενικὰ καὶ φρικτὰ ναυάγια εἰς δῆλον τὸν Κόσμον καὶ μόλις ὀλίγοι τινὲς, ἀτελῶς καὶ ἐν μέρει ἐννοοῦσι τὸν πρώτον αἰτίον. Πολλοὶ δὲ προσάπτουσι τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἐπιβούλευομένην Γαλλίαν τὴν δποίαν μετέρχεται ὡς ὅργανον. Ὁλίγα ἀτομακά ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς διέφθειρε κατὰ πρώτον καὶ ἐκίνησεν εἰς τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν καὶ αὐτὰ ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας, μετὰ ταῦτα οἰκειοποιήθη αὐτὰ καὶ ἐκίνησεν ὡς πρόθυμα καὶ δραστήρια ὅργανα πρὸ 50 περίπου ἔτῶν, καὶ δι' αὐτῶν ὑποσκελεσθέντων ἔφερε καὶ φέρει τόσα δεινὰ γενικὰ, τόσον ὀλεθριώτατον καὶ Σατανικὸν σύστημα, καὶ τόσην ἔκτασιν τοῦ ίδιου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνιπατήσθητας, ἐξ ἣς ἐπαπειλοῦνται ἄλλα ὀλεθριώτερα κακὰ καὶ δεινά. Ἄλλα ὀλίγα ἐμόρφωσε συστηματικώτερον διὰ τοῦ Λόρδου Γκιλφρδ περὶ δῶν ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω εἰς τὸν περὶ τῶν Σχολίων παράγγραφον, καὶ δι' αὐτῶν ἔφερεν ἐπειτα εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ ίδιου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ τόσας χιλιάδας ἐκ τῆς ὁρθοδόξου νεολαίας διὰ τῶν δποίων προπαρασκευάζει ἀδιαλείπτως τόσα εὔστοχα καὶ δραστήρια ὅργανα τῆς κοινῆς προδοσίας καὶ ἐτοιμάζει τὴν εἰ δυνατὸν ἀθεόντων καὶ ἀνεπαίσθητον κατηργησιν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. Κατὰ πρώτον εἰς τὴν Ἐπτάνησον προητοίμασε μίαν μικρὰν ζύμην τοῦ ίδιου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὑπὸ τὸ δνομα τῶν δποίων ἔφερε τὸ

πάγτων τῶν ἄλλων ὀλεθριώτατον σύστημα, ἐξ οὗ ἐπακειλεῖται δὲ τέλειος ἀφανισμός καὶ οὐ αἰώνιος ἀπώλεια ἔκεινου τοῦ ἐλεκτινοῦ λαοῦ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Ἀντιθασιλείας φέρει τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὅποιου ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ βλέπομεν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον, συγχρόνως ἀπὸ τότε ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς ὅλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν. Τὰ αὐτὰ διὰ βαθυτέρας ἔτι ράδιουργίας ἐνεργεῖ καὶ εἰς δῆλα τὰ ἄλλα ἐπι-
βουλευόμενα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ὄρθοδοξα.

ΙΑ'. Ἐνδεκάτη αἵτίς διὰ τὴν ὅποιαν εὐστοχεῖ ἡ ἐπιθεούλῃ ἐστι, διότι ἐπενόησε τρόπους καὶ ράδιουργίας διὰ τῶν ὅποιων ἐμπνέει εἰς τοὺς ἐπιθεούλευομένους μέγαν πενικὸν φόδον ὅταν αὐτὴ κρίνῃ εὐλογον. Εἰς τοὺς ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς διοικουμένους λαοὺς φέρει κατὰ πρώτον διὰ τῆς αὐθαιρεσίας φρικτοὺς καὶ τραγικοὺς θανάτους ἐπὶ φιλῆ ὑποψίᾳ, φαβδισμοὺς ἐπισήμως καὶ δημοσίως, συλλήψεις σημαντικῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς, ὑπεροψίαν καὶ σοβαρότητα εἰς δῆλας ἀπλῶς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, ἀγγαρίας φρικτᾶς καὶ τυραννικᾶς καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων διασπείρει εἰς δῆλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους κεκρυμμένους ὡτακουστὰς διὰ τῶν ὅποιων μαθάνει δῆλα τοῦ λαοῦ τὰ μυστικὰ καὶ τοὺς λόγους. Δι' αὐτῶν τὸν σκοπὸν διδάσκει τόσον βάθος καὶ ποικιλίαν ὑποκρίσεως, τὸν ίδιον αὐτῆς προσηλυτισμὸν ἔπειτα κινεῖ καὶ ἀνακαλύπτονται τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ σκοπῷ, δηλαδὴ ίνα φέρη εἰς δῆλους τοὺς ζηλωτὰς καὶ ὄρθοφρονας, φόδον ἀμυχανίαν καὶ τελείαν ἀπελπισίαν. Συμβάλλει εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ φόδου καὶ τὸ σύστημα διὰ τοῦ ὅποιου πρώτου μὲν ἐνεργεῖ καὶ διαδίδεται ἡ τρυφὴ καὶ ἡ πολυτέλεια συστηματικῶς, καὶ ἀφ' οὗ γένωνται ἔξεις ἐρρέζωμέναι εἰς τὸν λαὸν, ἀμέσως φέρει καὶ τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ πτωχείαν, διότι τότε δὲ λαὸς καταντᾷ εἰς τὴν πλέον ἐλεεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν. Τότε γίνεται καὶ δόφδος ἀνείκαστος εἰς αὐτὸν, οὐ μόνον διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς ἄλλὰ καὶ διὰ τὸν κίνδυνον εἴτε μεγάλης εἴτε μικρᾶς ὄλικῆς ζημίας. Διὰ τοῦτο εἰς ποινὴν τῶν ἐγκλημάτων ἐνομοθέτησε πολλὰ πρόστιμα, τόσον εἰς τὴν Ἐπτάνησον δύον καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

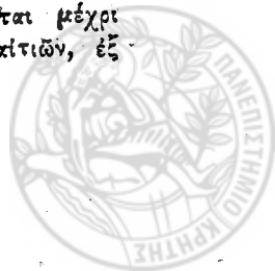
Εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη δύον ἀπὸ ἀρχῆς φαίνεται ὃν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ ἐκδίδονται συγχρόνως τὰ αὐτὰ νομοσχέδια καὶ οἱ αὐτοὶ νόμοι, παρατηρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους, διτι κατ' ἀρχὰς πολυπλασιάζονται αἱ θέσεις, χορηγοῦνται μεγάλοις μισθοῖ, αὐξάνει διπλασίαν την τιμὴν τῶν προϊόντων τοῦ Κράτους, δισαὶ ἐξοδεύονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ δὲ ἐξ αὐτῆς βιομηχανία διση ἐξοδεύεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν δίδεται εἰς μετρίαν τιμὴν καὶ ἐνεργεῖ πρὸ πάντων δῆλα τὰ σκάνδαλα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Μετὰ καιρὸν

δὲ ὅταν ἡ χρῆσις τούτων καταντήῃ ἀναγκαῖα καὶ γενικὴ, τότε ἐλαττοῦται ἡ τιμὴ τῶν προίστων τῆς Ἀνατολῆς, αὐξάνει δὲ ἑκένυη τῇ; ίδιας βιουμαχίας, περιορίζει δὲ εἰς ὄλιγον ἀριθμὸν τὰς θέσεις καὶ εἰς αὐτὰς νομοθετεῖ μέτριον καὶ ὄλιγον μισθὸν, συγχρόνως δὲ εἰς; ὅλα ταῦτα ἐπίνοει τρόπους καὶ φέρει κατὰ μικρὸν τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς γεωργίας, τῇ; κτηνοτροφίᾳ, τῆς βιομηχανίας, τῆς νυκτιλλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ὡστε ἡ πτωχεία ἀποβαίνει γενικὴ καὶ πολὺ βασανιστικὴ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔτηραινει ποικιλοτρόπιας δλους τοὺς πόρους τοῦ ζῆν, ὡστε οὐδεὶς ἀλλος μένει εἰς ὅλον τὸν λαὸν, εἰμὴ δὲ διὰ τῆς ἐκδουλεύσεως εἰς τὴν ἀρχὴν, εἴτε θρησκευτικῶς εἴτε διδασκαλικῶς, εἴτε ιεριτικῶς, εἴτε στρατιωτικῶς, εἴτε διὰ τρόπου μυστικοῦ τῆς κοινῆς προδοσίας. Εἰς τούτον τὸν σκοπὸν τῆς κοινῆς πτωχείας ἔχει κατ’ ἀρχὰς προβύμους συναγωνιστὰς δι’ ἀπάτης ὅλην τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ λαοῦ, ἐπὶ λόγῳ δὲ αὐτῆς πᾶσα ίνα περιθρισθῶσιν εἰς ὄλιγους τὰ πλούτην κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἀγγλίας, συνεργοῦντες εἰς αὐτὸν τὸν ἀπαίσιον σκεπόν τῆς ἐπουλῆς ἐπὶ ἐλπίδι ψευδεῖ δτι μελλουσι γενέσθαι τάχα ἄλλοι Μιλόρδοι, ἐνῷ συγχρόνως ἐπινοεῖ ἄλλους τρόπους διὰ τῶν ὁποίων διεγέρει τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν εὐγενῶν ἀδιάλλακτον μήσον. Ἐν τοσούτῳ τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦντος, δὲ κατὰ τῆς ὄρθοδοξίας καὶ τῶν ὄρθοδόξων δόλιος καὶ μανικὸς διωγμὸς ἀποβαίνει σύστηματικώτερος καὶ δριμύτερος, τὰ δὲ βραβεῖκα καὶ αἱ θέσεις ἀπονέμονται πρὸς καιρὸν ἔτι ίνας οὐδὲ οἰκονομήση τὸ γενικὸν ναυάγιον. Διὰ τοστα παρατηρεῖσαι δτι κατὰ ταύτην τὴν ἀπαίσιον ἐποχὴν, εἰς τὴν Ἐπτάνησον, δσοι λάθωσι θέσεις, ἔρχεται φρικτὴ καὶ μεγάλη εἰς αὐτοὺς ἡ ἀπ’ οὐρανοῦ ὄργη. ἔχομεν περὶ τούτου τοῦ εἶδους τῆς ραδιουργίας πάμπολλα πραγματικὰ δείγματα γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς συνετοὺς καὶ ὄρθροφροντας. Οὓς Σκηνὰς ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἐπτάνησον δὲ πρῶτος ἔκει Ἀρμοστὴς Μέτιλαντ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τούτου, διὰ στρατοδικείου, δι’ ἐπισήμου ραβδισμοῦ εἰς πολλοὺς, διὰ καταδίκης σκληρῶν καὶ ἀπαίσιων θανάτων εἰς κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, δι’ αἰφνιδίου συλλήψεως ἐν καιρῷ νυκτὸς πολλῶν ἔκει ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν ἀνδρῶν καὶ φυλακισμοῦ διὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ ἐπὶ [ψιλῇ] ὑποψίᾳ καὶ δι’ ἄλλων πολλῶν τοιούτων, τὰς αὐτὰς ἤνοιξε καὶ ὁ πρῶτος Ἀρμοστὴς τῆς Ἀγγλίας, Ἀμανσπέργος εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Τὰ δεσμανδάλα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς διαφθορᾶς κατεσκεύασεν ἔκεινος τῆς Ἐπτανήσου, διὰ συνεχῶν καὶ πολυτελῶν συμποσίων, διὰ χορῶν καὶ θεάτρων καὶ ἄλλων πολλῶν τοιούτων σκανδάλων τὰ ὅποια οὔτε συγχωροῦνται ίνα λέγωνται. Τὰ αὐτὰ κατεσκεύασε καὶ ὁ Ἀμανσπέργος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ήττον εἰς τὸ

βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' οὗ καὶ οἱ δύο ἔξεδωκαν ἐκεῖνα τὰ ὅλας ἀντιχριστιανικὰ καὶ ὄλεθριάττα Νομοσχέδια, διὰ τὸ ναυάγιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τότε μία καὶ ἡ αὐτὴ μορφὴ καὶ σειρὰ φαίνεται καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, εἰς τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν, εἰς τὴν διάλυσιν τῶν Μοναστηρίων εἰς τόσας θρησκευτικὰς καινοτομίας, εἰς τὴν ὅλης ἑστρεβλωμένην, διεφθαρμένην καὶ πεπλανημένην μόρφωσιν τῆς νεολαίας εἰς τὰ σχίσματα εἰς τὰ σκάνδαλα, εἰς τὴν ὑπόκρισιν τοῦ κεκρυμμένου αὐτῆς προστηλυτισμοῦ, εἰς ὅλους τοὺς νόμους καὶ εἰς δσα ἄλλα πάμπολλα ἐνεργεῖ δολῶς καὶ συστηματικῶς ἐπὶ σκοπῷ δπως τόσον ἡ Ἐπτάνησος, δσον καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀναφρανῶσι νέα Βρετανία, ὁ δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ ἐνταῦθα λαὸς ἀθλιεστατεῖ ἀνδράποδα τῆς ἐπιβουλῆς. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου Ἀρμοστοῦ ἐπεβλήθη εἰς ὅλον τὸν ἐκεῖσε λαὸν λαϊκούς τε καὶ κληρικούς, εὐγενεῖς τε καὶ χωρικούς ἀνδρας τε καὶ γυναικας πάσις τάξεως καὶ γλικίας, ἐκείνη ἡ ἀγγαρία τῆς ὅδοις τόσον ὡμὴ, φρικτὴ καὶ τυραννική, δποια οὐδέποτε ἀπ' αἰῶνος ἐχάρη τοιαύτη, οὔτε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους λαοὺς τῆς Λεβάντης καὶ Ἀφρικῆς, τῆς δποιας καὶ μόνη ἡ μνήμη φέρει μέχρι τῆς ὥρας φόβου καὶ φρίκην εἰς δλον τὸν ἐκεῖσε λαόν. Εἰς δὲ τὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ τὸ αὐτὸ σύστημα λαμβάνει ἀπὸ τότε πρόσδον καὶ ἀνάπτυξιν, συγγρόνως ὑποκινεῖ τὰς κατὰ καιρούς καὶ τόπους κλοπὰς καὶ ληστείας καὶ ἐρεθίζει μυριοτρόπως τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας, τῆς ἀναργυρίας καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων διὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ λαοῦ. Εἰς τοῦτο μόνον καὶ ως πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς δποιας μετέρχεται διὰ τὴν ἐκκένωσιν καὶ χρεωκοπίαν τοῦ Ἐλληνικοῦ Ταμείου, φαίνεται ἡ διαφορά. Αὐτὸν τὸν ἐρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας καὶ ἀναργυρίας παρεξηγοῦντες τινὲς, νομίζουσιν ως ἐλευθερεῖαν, καὶ ως ἐκ τούτου ὑπολαμβάνουσιν ἄλλο τὸ σύστημα τῆς Ἐπτάνησος. Καθ' ὅλα τὰ ἄλλα δμως ἡ ἐπιβουλὴ ἀκολουθεῖ καὶ ἐνεργεῖ ἀδιαλείπτως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα. Όταν εἰς τὴν Ἐπτάνησον ἐξεδόθη ὁ νόμος περὶ κοινοταφίων, δταν ἐκεῖ ἐστήθη Τράπεζα δανείων, τὰ χαροβούματα εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πολιτικὰ ἀρχεῖα, δταν ἐκεῖ εἰσήθησαν τὰ χαρτονομίσματα συγχρόνως αὐτὰ καὶ ἄλλα πάμπολλα ἐνσυμβετήθησαν καὶ εἰς τὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Σιωπῶ ἄλλα οὖσιωδέστερα καὶ σημάντικότερα τούτων, ἐξ ὧν ἐμνημόνευσα πρότερον ὀλίγα τινά.

IB'. Δωδεκάτη αἵτια δὲ διὰ τὴν δποιαν εὔτοχετ ἡ ἐπιβουλὴ ἐστιν ὁ πατριώτισμὸς δτας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος συνέται μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, προερχόμενος ἐκ δύο αἵτιων, ἐξ

ῶν ἡ μία ὑπάρχει θρησκευτικὴ ἡ δὲ ἄλλη πολιτικὴ. Ή μὲν θρη-
σκευτικὴ ὑπάρχει ἡ ἐφεζῆς. Ή Ἀγγλικὴ θρησκεία ὡς εἶπε πολλάκις
ὑπάρχει συγκεχωνευμένη εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν. Ἐκ ταύτης ὡς δ
ἔκει λαὸς νομίζει πηγάζουσι καὶ ἐλπίζονται δῆλα τὰ ἀγαθὰ, τόσον
τὰ πνευματικὰ καὶ αἰώνια, δσον καὶ τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ πρόσωπα.
Τούτου ἔνεκκ, ὅποιαν πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν πᾶς ἄλλος χριστια-
νὸς νομίζει ὅτι χρεωστεῖ εἰς τὴν κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐποιον
μισθὸν ἐλπίζει διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας καὶ κόπους, τὰ αὐτὰ
καὶ δ λαὸς τῆς Ἀγγλίας νομίζει ὅτι χρεωστεῖ εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς
ἔκει ἀρχῆς καὶ τὸν αὐτὸν μισθὸν ἐλπίζει διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶ-
νας. Ἐκ τούτου δῆλος ὁ ἔκεισε λαὸς φαίνεται, θρησκευτικῶς, ἡδικῶς
τε καὶ πολιτικῶς σύμμορφος καὶ ὄμοιος κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἔκει-
σε πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, δῆλη τὴν βάσιν καὶ
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἴδιας ἀσφαλείας, προόδου καὶ εὐδαιμονίας στη-
ρίζει καὶ ἐλπίζει ἐκ τῆς πτώσεως καὶ καταστροφῆς δῆλων τῶν ἄλ-
λων ἔθνων, δῆλη δὲ ἡ πανοπλία καὶ ἡ δύναμις ταύτης ὑφίστα-
ται εἰς τὴν ἀπάτην, εἰς τὴν ὑπόκρισιν, εἰς τὴν τέχνην καὶ
τὴν ῥάδιουργίαν, τὰ δποῖα πρὸ πολλοῦ εὐρῆκαν χώραν καὶ προ-
δεύουσι, διὰ τοῦτο καὶ εἰς δῆλον τὸν ἔκεισε λαὸν βασιλεύει ἡ
κατὰ πάντα ἀδιάλλακτος ἀποστροφὴ, ἡ ὑπόκρισις καὶ ἡ ὑπεροψία
πρὸς δῆλους τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ μάλιστα ἑτεροδῆλους. Ταῦτα δὲ
γινόμενα πρὸ πολλοῦ ἐν μέρει γνωστὰ καὶ δῆλα εἰς δῆλους τοὺς
συνετοὺς καὶ δρθόφρονας δῆλων τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τούτου
προέρχεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὸ κατὰ τῆς Ἀγγλίας γενεικὸν καὶ
παγκόσμιον μῆσος καὶ ἡ ἀποστροφὴ. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ ἡ πολι-
τικὴ, δσον βλέπει καὶ προοδεύει τοῦτο τὸ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους
γενεικὸν καὶ ἀδιάλλακτον μῆσος τόσον μᾶλλον ἐρεθίζεται καὶ κατα-
φεύγει εἰς βαθυτέραν ῥάδιουργίαν καὶ τέχνην, διὰ τὴν καταστροφὴν
δῆλων τῶν ἄλλων αὐλῶν καὶ λαῶν.

Η δὲ πολιτικὴ αἰτία ἐξ ἣς προέρχεται δέ ἔκει πατριωτισμὸς ὑπάρ-
χει δ τρόπος τοῦ διοικείν. Όλη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βρετανικοῦ Κρά-
τους ὡς ἔστι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἀνήκει εἰς δῆλους τοὺς ἔκει Μιλόρ-
δους, δῆλας περὶ τοὺς 600 καὶ εἰς αὐτοὺς μόνους ἀναφέρονται,
τόσον τὰ συμφέροντα δσον καὶ πᾶσα ζημία καὶ βλάβη τῆς ἀρχῆς.
Όλοι δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι οἱ ἔκτοις τῶν Μιλόρδων, ἔως καὶ
αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος ὄνομα βασιλέως, τύπον μόνον φυλάττουσι καὶ
δῆλοι θεωροῦνται ὡς ἔκεινων ὑπάλληλοι καὶ τοῦτο κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἐκ τούτου ἔκαστος των ἔκει Μιλόρδων, ἐξ ἀνάγ-
κης ἀναδέχεται τόσον ζῆλον φροντίδα καὶ μέριμναν, περὶ δικτηρή-
σεως, ἀσφαλείας καὶ προόδου τοῦ Κράτους, δσον οὐδεὶς βασιλεὺς ἢ

Μονάρχης λεμβάνει περὶ τῆς ιδίας ἀρχῆς ἡ διαφορὰ μόνον ὑπάρχει ὅτι οὗτοι οἱ δεύτεροι οὐ μόνον περιστοιχοῦνται ὑπὸ τῆς κολακείας, τοῦ δόλου καὶ τῆς ὑποκρίσεως τῶν περὶ αὐτοὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εὐστοχοῦνται εἰς τὸν τρόπον τοῦ διοικεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴ πάμπολλα καὶ μεγάλα ἀντικείμενα ἐν οἷς ἀδιαλείπτως καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐνασχολοῦνται, καὶ οἱ φόβοι καὶ αἱ ὑποψίαι τὰ δόποις φαινονταις ἀπὸ αὐτῶν ἀναπόστατα καὶ ἀχώριστα διὰ τὴν διαφθορὰν τοῦ αἰῶνος, ἀναδεικνύουσι πολὺ κατωτέρους εἰς τὴν ικανότητα τοῦ διοικεῖν καὶ ὡς πρὸς ἔνα Μιλόρδον. Εἰς δέλχες τὰς ἄλλας αὐλὰς ἀναβαίνουσιν οἱ τυχόντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα, καὶ ἐπειδὴ ἡ περὶ ἣς ὁ λόγος ἐπίβουλὴ ἐνόθευτε τὸν αἰῶνα τοῦτον διὰ τῆς πλάνης, διὰ τῆς διαφθορᾶς, διὰ τῆς ἀνωμαλίας, καὶ διὰ τῆς ιδιοτελείας καὶ ἕσθισε πᾶν αἰσθήμα γενναίον καὶ τὸ τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐκ τούτου καὶ οἱ ἀναβαίνοντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα νομίζουσι τὴν θέσιν αὐτὴν, ὡς περίστασιν τυχηρὰν τῆς ιδίας κερδοσκοπίας, καὶ οὐχὶ ὡς ἔργον μεγίστης φροντίδος, κόπου καὶ σκέψεως ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν πρόδοσον καὶ κοινὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Κράτους, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐπειδὴ ἡ διάρκεια τῆς ιδίας θέσεως ὑπάρχουσιν αὐτοῖς ἀδηλος καὶ ἀδριστος.

Δὲν λέγω δὲν η ἐπίβουλὴ πρὸ πολλοῦ ἐνεργεῖ καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὰς θέσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐκ τῶν ιδίων αὐτῆς ὑποκεκρυμμένων ὅργάνων καθ' ὅλα τὰ ἐπίβουλευόμενα Κρήτη. Εἴτε τούτου πᾶν ἔργον μαστικὸν καὶ ἐκτακτὸν τῶν Βασιλέων καθ' ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐπίβουλῆς διαφθορὰν, νομίζεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὸ γενικὸν τοῦ λαοῦ ὡς ἔργον ὑποπτον αὐθαιρεσίας καὶ τυραννίας καὶ διεγείρει τὴν κοινὴν ὑποψίαν καὶ περιέργειαν εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ σκοποῦ. Οἱ Μιλόρδοι δῆμοις τῆς Μεγ-Βρετανίας, οὐ μόνον ὑπάρχουσι τοσοῦτοι εἰς τὸν ἀριθμὸν, τοῦτο μόνον τὸ ἔργον ἔχοντες συστηματικῶν καὶ ἀδιαλείπττως περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ ιδίου Κράτους, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀλλων πτώσεως καὶ καταστροφῆς, ἐξ ἣς ἀκολουθεῖ ὡς νομίζουσιν ἡ κατ' αὐτοὺς ἀσφάλεια καὶ ἡ πρόδοσος, οὐ μόνον ὑπάρχουσι μακρὰν ἀπὸ αὐτῶν δῆλοι αὐτοὶ οἱ συσκιασμοὶ, αἱ ἀνωμαλίαι καὶ τὰ προσκόμματα ὡς μὴ ἐπίβουλευόμενοι ὑπό τινος, ἀλλὰ καὶ ἔχουσι δλκν τὴν ικανότητα, τὴν ἐμπειρίαν καὶ τέχνην τοῦ διοικεῖν καὶ τοῦ ράδιουργεῖν, καὶ ἐπενόησαν τρόπους διὰ τῶν δόποιων ἐπισωρεύονται εἰς μόνους αὐτοὺς δῆλα τὰ ἔκει εἰσαγόμενα χρήματα, ὡς εἰκαστος τούτων ἔχει τόσην ικανότητα καὶ τόσα μέσα διαφθορᾶς διὰ τῆς δωροδοξίας, δια σχεδὸν δὲν ἔχει μία ἀλληλούχηρος αὐλὴ εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν ἐποχήν. Εἶχουσι δὲ τὴν γνῶσιν, τὴν ικανότητα καὶ τὴν τέχνην εἰς ταῦτα. ἐπειδὴ ἡ μόνη σπουδὴ αὐτῶν τῶν Λόρδων ἐξ ἀπαλῶν ὄντων

χων κατὰ ἀδιάκοπον σειρὰν καὶ διαδοχὴν ὑπάρχει αὐτῇ ἡ τῆς πολιτικῆς καὶ αὐτὴ διὰ τρόπου ὅλως ἀποκρύφου καὶ συστηματικοῦ, ἐπειδὴ ὅλα τὰ μεγάλα καὶ οὐσιώδη, ἔργα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ὑπάρχουσιν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη καὶ τοὺς λαοὺς μυστήρια κεκρυμένα καὶ ἄδηλα, ἐνῷ εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ μυστικὰ τῶν ἄλλων γίνονται γνωστὰ καὶ φανερὰ διὰ τοῦ κεκρυμμένου καὶ πανταχοῦ διεσπαρμένου προσηλυτισμοῦ αὐτῆς. Ιδοὺ δὲ μίκη ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων αἰτιῶν, διὸ ἡ ἔλαχεν ἀπ' ἀρχῆς χώραν ἡ ἐπιβούλη, καὶ τοσαύτην πρόδοδον καὶ ἀνάπτυξιν μέχρι τῆς ὥρας, ὡστε κινεῖ ὡς θέλει πρὸ πολλοῦ καὶ θρόνους, αὐλᾶς καὶ λαοὺς, καθ' ὃς τρόπον κινοῦνται οἱ στρατιώται εἰς τὸν ἥχον τῆς σάλπιγγος.

II'. Δεκάτη τρίτη αἰτία διὰ τὴν δοπίαν εὔστοχεῖ ἡ ἐπιβούλη ἐστίν, ἐπειδὴ ὅταν ἡ διπλωματία τῆς Βρετανίας ἐπιχειρήσῃ ἵνα φέρῃ εἰς ἐνέργειαν ἐπιμένει μέχρι τέλους εἰς αὐτὰ καὶ οὐδεμίᾳ αἰτίᾳ δὲν γίνεται εἰς αὐτὴν Ικανὴ, ἵνα μεταβάλῃ σκοπὸν. Εἰς περιστάσεις τινὰς, ὅταν τύχῃ ἀνάγκη μεταβάλλει ἐνίστεις Ικανὴν, μεταβιβάζει ἐκ τόπου εἰς ἄλλον τόπον τὰ ίδια αὐτῆς ὅργανα, μεταβάλλει λόγους καὶ προσωπεῖον ἐν ὑποεργείαι, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος καὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς σκοποῦ ἐπιμένει μέχρι τέλους.

ΙΔ'. Δεκάτη τετάρτη αἰτία διὰ τὴν δοπίαν εὔστοχεῖ ἡ τοιαύτη κατὰ τῶν ὄρθιοδόξων ἐπιβούλη ἐστίν ἡ κοινὴ φήμη, τὴν δοπίαν πάντοτε συστηματικῶς αὐτὴ πλάστει καὶ ὀχημιουργεῖ, καὶ δὲ ἡ αὐτῆς φέρει τὴν κοινὴν γνώμην καὶ θέλησιν εἰς τὸν λαόν. Δι' αὐτῆς φέρει εἰς αὐτὸν τὴν ἀποστροφὴν, τὸ μῆσος καὶ τὴν ὑποψίαν ἐφ' ὅλα τὰ κοινωφελῆ καὶ σωτήρια ἔργα ἐφ' ὅλους τοὺς ἐν ἀληθϊκῇ ζηλωτάς καὶ ὄρθιόροντας, καὶ ἐξ ἐναντίας ὅλην τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν πόθον πρὸς ὅλα τὰ ὀλέθρια καὶ Σατανικὰ πρακτικὰ, καὶ ὅλην τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόδληψιν πρὸς ὅλα τὰ ὅργανα αὐτοῦ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Οση ἀγάπη, πίστις καὶ ἀφοσίωσις ἀπαιτεῖται εἰς ὄποιονδήποτε ὑγιῆ ἀνθρώπον πρὸς τοὺς ιδίους αὐτοῦ ἀδελφούς καὶ γονεῖς, τόση κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἀπαιτεῖται καὶ εἰς ὅλον τὸν ὄρθιοδόξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς ἵνα ἔχῃ πρὸς τὸν ὄμοθρησκὸν λαὸν αὐτοῦ τῆς Ρωσίας, διὰ τοῦ δοπίου ἐνεργείᾳ τῆς θείας προνοίας, διετηρήθῃ καὶ σωζεται μέχρι τῆς ὥρας καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐξ αὐτοῦ Βοηθείας, συνεργούστης τῆς θείας χάριτος, ἐλπίζει ὄποιονδήποτε ἐσόμενον ἀγαθόν. Καὶ ἐὰν ποτὲ, (ὅ θεέ μου, μὴ γένοιτο) ἀκολουθήσῃ κίνδυνος ἡ καταστροφὴ τοῦ ὄρθιοδόξου καὶ Ρωσικοῦ ἔθνους, ἀνυποφεύκτως ἐπαπειλεῖται ὁ τέλειος ὅλεθρος καὶ ἀφανισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπιβούλης. Εκ τοῦ ἐνκαντίου, δοσεν μῆσος, ἀποστροφὴ καὶ στηλίτευσις ἀπαιτεῖται κατὰ

τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, τὰ αὐτὰ ἀπαιτοῦνται καὶ εἰς δλους τοὺς ὄρθοδόξους Ἑλληνας, ἵνα ἔγως κατὰ τοῦ αἰσθητοῦ Σατανᾶ, διὸ ἐστίν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἀλλο ἐπιβούλευμενον καὶ πολεμούμενον ἔθνος ἔλαβε τοιοῦτον δολιώτατον, ὀλεθριον καὶ ἀδιάλλακτον ἔχθρον, δποῖος ἐστίν αὐτὴ ἡ πολιτικὴ κατὰ πάντων τῶν ὄρθοδόξων καὶ μάλιστα κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅμως καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος, διὰ τούτου τοῦ εἰδούς τῆς ραδιουργίας ἔφερε τόσην νόθευσιν καὶ σκοτασμὸν εἰς τὰ πνεύματα τοῦ ιδίου αὐτῆς προσηλυτισμοῦ, ὥστε οὐδεὶς ἀλλος λόγος γίνεται παρ' αὐτοῖς τόσον σκανδαλοποεός καὶ πειρατικός, δσον ὁ κάνω μικρὸς λόγος εἴτε εἰς ἔπαινον καὶ εἰς σύστασιν τῆς Ρωσσίας, εἴτε εἰς κατηγορίαν καὶ στηλίτευσιν τῆς Ἀγγλίας! ?

Ἐκτὸς τούτου εἰς δλα τὰ συγγράμματα τῶν ὄρθοδόξων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖται τόση διαφορὰ σορία; καὶ γνώσεως ὡς πρὸς δλους τοὺς ἔθνικους φιλοσόφους, δση θεωρεῖται εἰς τὸν λογικὸν ἀνθρωπὸν ὡς πρὸς τὰ ἀλογα ζῶα, καὶ τόση διαφορὰ ὡς πρὸς τὰ συγγράμματα, δλων τῶν ἀσεβῶν τε καὶ αἱρετικῶν, δση θεωρεῖται εἰς τὸ φῶς ὡς πρὸς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν ζωὴν ὡς πρὸς τὸν θάνατον. Ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ Πατέρες ὡς γνήσιοι διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς λαβόντες τὸ δῶρον τοῦ συνιέντοι καὶ ἐρμηνεύειν τὰς θείας γραφὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν ἀνθρωπὸν εἰς οὐράνιον καὶ Ἀγγελικὴν ἡθικὴν ἐξ ἣς πηγάδουσι δλα τὰ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια ἀγαθὰ, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καθὼς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ συγγράμματα τῶν ἀσεβῶν καὶ αἱρετικῶν φέρουσι τοὺς δσους ἀσθενεῖς μελετῶσιν αὐτὰ εἰς τὸν σκοτασμὸν εἰς δλας τὰς διαφορὰς καὶ κακίας τοῦ Σατανᾶ, εἰς δλας τὰς προσκαΐρους καὶ αἰώνιους συμφορὰς καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν. Διὰ τῆς κοινῆς φήμης ὅμως καὶ τῆς ραδιουργίας ἐκίνησε πρὸ τόσων ἐτῶν δλην σχεδὸν τὴν τάξιν τῶν ἑλλογίων, διδασκάλων καὶ μαθητῶν τοῦ ὄρθοδοξοῦ λχοῦ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ φέρουσι τόσην περιφρόνησιν, ἀπαγόρευσιν καὶ ἀποστροφὴν πρὸς δλα τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, δποῖα εἰχον καθ' δλους τοὺς αἰώνας οἱ χριστιανοὶ κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ αἱρετικῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τόσην τιμὴν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς δλα τὰ ἀσεβῆ καὶ Λουθηρο-Καλβινικὰ βιβλία, δποῖα εἰχον οἱ τότε χριστιανοὶ πρὸς ἐκεῖνα τῶν ὄρθοδοξῶν καὶ ἀγίων Πατέρων ! ?

Η πρωτίσῃ δμως καὶ ἡ χυριωτέρα αἰτία, διὰ τὴν ὄποιαν ἐνετογοῦσι καὶ προοδεύουσι τὰ σγέδια τῆς περὶ ἣς δ λόγος ἐπιβούλησης ἐστίν ἡ ἀνομία τῶν ἐπιβούλευμάνων. Οπου πλεονάσῃ ἡ ἀνομία εἰρίσκει χώραν καὶ αὐτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος καὶ ὑπάλληλος τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, ὡς ἐπειτα ἐναργέστερον λεγομέν περὶ τούτου.

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν συνεπιγμένην καὶ ἐν μέρει ἔκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τῶν ἐπιβουλευμάτων ἐνεργουμένων φαδίουργισθν, καὶ ὡς πρὸς τὰ αἴτια διὰ τὰ ὅποια εὔστοχει καὶ προσδεύει αὐτὸς ὁ ἀδιάλλακτος καὶ ὁ κοινὸς ἔχθρός. Ή ὡς οὐδεμίᾳ ἄλλη τρομερά, μεγίστη καὶ σπουδαιοτάτη ἐπόθεσις μ' ἐκίνησεν ἕκοντα καὶ ἕδωκε εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας ἐπιστολήν μου τοιαύτην ἔκτασιν ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ἀντικείμενα. Καὶ τοῦ πράγματος οὕτως ἔχοντος τὰ δσα μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῶν ἐξέθεσα, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ πράγματα, καὶ ὡς πρὸς τὰς δσας ἄλλας φαδίουργίας δολίας καὶ συστηματικῶν ἐνεργειῶν, διὰ τὸν κατὰ κράτος ὅλεθρον καὶ ἀφανισμὸν τῶν ὄρθοδόξων καὶ διὰ τὴν γενικὴν καὶ ἀθρόδαν κατάργησιν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, φαίνονται τὸ οὐδὲν καὶ ὡς ἐγκώμια σχεδὸν τῆς ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβουλῆς Ἀλλὰ καὶ τὰ δσα δμωας δλίγα καὶ συνεπτύγμένως ἐξέθεσα, ἐὰν ἦν δυνατὸν ἵνα δώσω ἀνάπτυξιν πληρεστέραν καὶ ἔξηκριθωμένην, φέρων εἰς αὐτὰς καὶ ἄλλας πολλὰς πραγματικὰς καὶ δυμολογουμένας ἀποδείξεις, ἡ ὑλη γίνεται τοσοῦτον ἐκτεταμένη, ἵνα στυκροτυθῶσι τόσα βιβλία, δσοις καὶ οι παράγραφοι. Ταύτης τῆς ἐπιστολῆς μου σκοπὸς ἔστιν ἵνα δώσω μικρὰν τινὰ νῦν καὶ ἀφορμὴν τόσον. διὰ τὴν δσον τὸ δυνατὸν ἀνάπτυξιν τούτων τῶν δλίγων καὶ ἐν κατεπειγούσῃ βίᾳ παρ' ἐμοῦ γεγραμμένων, δσον καὶ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν πολλῶν ἄλλων, περὶ δν οὐδεὶς λόγος ἔπεισε καθ' δλην τὴν ἔκθεσιν ταύτης. Οἶδα καλῶς δτι εἰς αὐτὴν ἀπαντᾶτε πολλὰς ἐπαναλήψεις καὶ ταυτολογίας καὶ ἄλλα λεκτικὰ παροράματα, ἐπειδὴ καὶ ἐκτὸς τῆς ἀδυναμίας μου, ἐγράφθη καὶ γράφεται οὐ μόνον κύτοσχεδίως, ἀλλὰ καὶ λίγαν κατεσπευσμένως, ὡς λέγω καὶ κατ' ἀρχὰς, Οἶδα ἐπίσης δμωας δτι δλοι οι συνετοί καὶ ὁρθόφρονες, οὐδεμίαν προσοχὴν παρέχουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν λέξεων, ἀλλ' εἰς τὸ νόημα καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, καὶ μάλιστα εἰς περίστασιν τοιαύτης τρομερᾶς καὶ ἀπαραδειγματιστού ἐπιβουλῆς.

Παρατρέχω πάμπολλα ἄλλα τοιαῦτα ἐκ τῶν δσων ἔφερε, φέρει καὶ ἐνεργεῖ ἀδιαλείπτως ἡ περὶ ἡς ὁ λόγος ἐπιβουλὴ, καὶ ἔρχομαις ἥδη εἰς τὴν συνοπτικὴν ἔκθεσιν τοῦ τρίτου ἀντικειμένου ἐκ τῶν δσων ὑπεσχεθῆν, εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τούτεστι.

• Ποιὰ κυρίως τὰ αἴτια τοῦ νῦν εἰς τοὺς ὁρθοδόξους ἐπικρατοῦντος καὶ προσδεύοντος φρίκτοῦ καὶ τρομεροῦ πειρασμοῦ.»

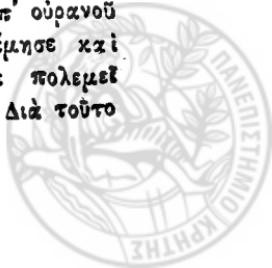
Ο περὶ τούτου λόγος γίνεται σφόδρα περίεργος καὶ σπουδαῖος, διὰ δύο αἴτια, πρῶτον μὲν ἐπειδὴ ἐκτίθενται δι' αὐτοῦ τινὲς θρησκευτικαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ γνώσεις τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα· εἰς τὴν νῦν ἐπο-

χήν· δεύτερον δὲ ἐπειδὴ ἐκ τούτου μανθάνομεν ὁρθῶς τε καὶ ἀκριβῶς τὸ τέταρτον ἀντικείμενον τῆς ἐπιστολῆς, τούτεστι· «ὅποικι ἀμαρτικαὶ καὶ διορθωτικαὶ πράξεις γίνονται ἀναγκαῖαι περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ ἀσφαλείας.»

Εἰς ἀσφαλῆ γνῶσιν τοῦ τρίτου ἀντικειμένου περὶ οὗ ἡδη ὁ λόγος, γίνεται ἀναγκαῖα ἡ γνῶσις δύο ἄλλων ὅποια τὰ ἐφεξῆς. Α. Περὶ διαφορᾶς καὶ σχέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς. Β'. Περὶ προκοπῆς καὶ καταρτισμοῦ, τόσον τῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, ὃσον τῆς πλάνης καὶ τῆς κακίας καὶ περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προσρχομένων συνεπειῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἔχουσι πολὺν καὶ ἐκτεταμένον τὸν λόγον εἰς σύνταξιν διοικήσου βιβλίου, διδού καὶ περὶ τῶν δύω λέγομεν ὀλίγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένα, δισα φτίνονται κατάληλα καὶ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ερχόμεθα δὲ εἰς ἔκθεσιν τοῦ πρώτου.

«Περὶ διαφορᾶς καὶ σχέσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Κοσμικῆς ἀρχῆς.»

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χριστοῦ ὡς πρὸς τὸν Κόσμον θεωρεῖται τοιαύτη σχέσις καὶ διαφορά, ὅποια θεωροῦνται εἰς τὸν ἕσω ἀνθρώπον τὸν ἄφθαρτον, τὸν ἀόρατον καὶ πνευματικὸν, ὡς πρὸς τὸν ἔξω τὸν φθαρτὸν, τὸν σαρκικὸν καὶ τὸν αἰσθητόν. Καθὼς δὲ ἕσω ἀνθρώπος δὲν ἐποιήθη διὰ τὸν ἔξω, ἀλλὰ τὸ ἀνάπταντι ὁ ἔξω ἐπλάσθη ὡς οἶκος καὶ σκήνωμα, ὡς δοῦλος καὶ δόλος οὗτος διαθητὸς Κόσμος, ἐπλάσθη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατηρεῖται καὶ σώζεται μέχρι τῆς ὥρας, χάριν τῆς ὁρθοδόξου τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν ᾧ γίνεται δὲ καταρτισμὸς τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐκλεκτῶν. Καθὼς δὲ δηλαὶ σωτηρία, ἡ τιμὴ, ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔξω ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον ὑπακοῆς καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Θεὸν ἀπαιτουμένην ὑπακοὴν. ἀγάπην, ὁρθὴν λατρείαν καὶ δόξαν ὡσαύτως δηλαὶ ἡ εἰρήνη, ἡ σωτηρία καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ Κόσμου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτον ὑπακοῆς καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Καθὼς δημώς μιστὰ τὴν ἐκ τῆς θείας ἐντολῆς ἀποστασίαν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, ἡκολούθησε καὶ ἡ τοῦ ἔξω ἐκ τῆς ὄφειλομένης ὑπακοῆς πρὸς τὸν ἕσω καὶ ἀπὸ τότε ἐπιβουλεύεται καὶ ἀντιφέρεται κατ' αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ ὁ Κόσμος ἀπὸ τότε γενόμενος σαρκικὸς. ἀντιφέρεται πάντοτε καὶ πολεμεῖ τοὺς πνευματικούς τε καὶ ἐκλεκτοὺς, ἐξ ὧν συγκροτεῖται καὶ συναπαρτίζεται ἡ Ἐκκλησία ἡτις ἐπὶ σῶμα χριστοῦ τοῦ δευτέρου. Άδημ τοῦ ἀπ' οὐρανοῦ καὶ πνευματικοῦ. Τούτου ἔνεκα δὲ Κόσμος ἀπ' ἀρχῆς ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὃν τρόπον ἡ σάρξ πάντοτε πολεμεῖ τὸ πνεῦμα, τὸ δὲ πνεῦμα ἀντιφέρεται κατὰ τῆς σαρκός. Διὰ τούτο

δσον ὁ Κύρος καὶ οἱ Ἀπόστολοι μακαρίζουσιν τοὺς ὑπὸ τοῦ Κόσμου ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἔνεκεν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης πολεμουμένους, διωκομένους καὶ πάσχοντας, ὡς ἡκολούθησεν εἰς δλους τοὺς ἀπ' αἰῶνας γνησίους καὶ ἀληθινούς προφήτας καὶ ἐκλεκτούς, τόσον στηλεύουσι καὶ ἐλεεινολογοῦσι τοὺς ὑπὸ τοῦ Κόσμου τούτου τιμωμένους καὶ βραβευμένους. ὡς ἡκολούθησε καὶ ἀκελουθεῖ εἰς δλους τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ ἀπολλυμένους. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει ὅτι • πάντες οἱ θέλοντες εὔσεβως ζῆν ἐν χριστῷ διωγθήσονται. (Β'. Τιμ. γ'). Τὸ πνεῦμα τῆς Ἑκκλησίας ἐστί τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ δύσκομος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν, οὐδὲ γινώσκει αὐτόν. (Ιωάν. ιδ.).

Τούτων ἀπάντων καὶ ἀλλων πολλῶν ἔνεκα, μεγίστη διαφράζει διπωσοῦν ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένη θεωρεῖται μεταξὺ Ἑκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς, ὅποια θεωρεῖται μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, μεταξὺ πνεύματος καὶ σαρκός.

Τῆς Ἑκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἔργον ὑπάρχει ὁ καταρτισμὸς τοῦ ποιμίου, τοῦ ὁποίου ἡ τελειότης ὑφίσταται εἰς τὴν τελείαν ἀπάργησην τοῦ Κόσμου καὶ τῶν ἐν Κόσμῳ, εἰς τὴν ἀπονέκρωσιν τῆς σαρκός, εἰς τὴν φυγὴν τῆς προσκαίρου τιμῆς καὶ δόξης, δι' ἐπιτυχίαν τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀποκειμένων μεγάλων καὶ ἀνεικάστων ἀγαθῶν κ. τ. λ.

Τῆς δὲ κοσμικῆς ἀρχῆς ὑπάρχουσεν δλα τὰ τούτων ἔναντια. Όλα αἱ προστάσιαι, ἀκλαδὴ αὐτῆς ουγκεντρίζονται εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὰ τοῦ κόσμου, εἰς τὴν εὐπάθειαν τῆς σαρκός εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρούσης τιμῆς καὶ δόξης κ. τ. λ.

Εἰς δλα τὰ γνήσια μέλη τῆς Ἑκκλησίας τοῦ χριστοῦ δλος δ θησαυρὸς, ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ ἡ μακαριότης καὶ δόξα γίνεται ἀνκλόγως εἰς τὸν ἐν αὐτοῖς βαθύδν τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τῆς μέχρις αἴματος, βασάνων καὶ θανάτου, ὑπομονῆς καὶ ἀνεξικακίας, εἰς δοκιονδήποτε κατ' αὐτῶν διωγμὸν ἔνεκεν τῆς δοκιασύνης καὶ τοῦ Εὐχαριστίου, καὶ διτις ἐκπέσῃ ἐξ αὐτῶν, τούτεστιν ἐκ τῆς πίστεως τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ, αὐτὸς χωρίζεται δι' ἀρροτισμοῦ, ὡς μέλος πεπτωκός ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ἀλλων πιστῶν διὰ τὴν κοινὴν τῆς Ἑκκλησίας ἀσφάλειαν.

Εἰς δὲ τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ Βασιλεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον δλα τὰ ἔργα τοῦ δόλου, τῆς ταραχῆς, τοῦ πολέμου, τῆς ἐκδικήσεως, καὶ φιλοτιμίας, τῆς τρυφῆς. κ. τ. λ.

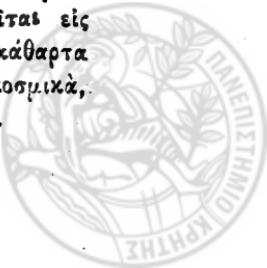
Εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ χριστοῦ δστις τῶν ἀλλων φυη ἀνώτερος εἰς τὴν ἑκούσιον ἀκτημοσύνην, εἰς τὴν ἔνεκα τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Εὐαγγελίου κακοπάθειαν, καὶ εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην γενόμενος ὁ ἐλάχιστος καὶ δ ἕσχατος πάντων, διὰ τὴν πρὸς

Θεὸν ὑπάκοην, οὗτος κρίνεται κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ὡς πρῶτος καὶ τῶν ἀλλών δὲ προτιμότερος εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔξουσιαν καὶ κρίσιν. Εἰς τὴν κοσμικὴν ἄρχην δοτις φανῆ τῶν ἀλλών ἀνώτερος εἰς τὰ ὑλικὰ πλούτη, καὶ εἰς τὰς τεμάς καὶ δόξας τοῦ Κόσμου, διὰ πλεονεκτήματα κοσμικὰ, εἰς αὐτὸν ἀπονέμεται συστηματικῶς ἡ κρίσις καὶ ἡ ἔξουσία. Ή ἀληθινὴ τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπιβάλλει σωματικάς, ὑλικάς, ή βιαίας ποινὰς εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἀλλὰ νουθεαίς καὶ πατρικά παραγγέλματα, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πραότητος, καὶ δὲ θελῶν ἀκολουθεῖ εἰς αὐτὰ αὐτοθελῶς καὶ ἀπαραβίαστος. Μίαν μόνην πνευματικὴν ποινὴν ἐπιφέρει εἰς τοὺς ἀποστάτας τῆς πίστεως καὶ εἰς τοὺς ἔργατας τῆς ἀνομίας, τὸν ἀφορισμὸν, καὶ πάλιν ἀποδέχεται καὶ συγχωρεῖ τοῖς τειούσιοις δταν δι' εἰλικρινοῦς καὶ ἀληθινῆς μετανοίας ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας. Ή Κοσμικὴ ἄρχη πάντοτε σωματικάς, χρηματικάς καὶ βιαίας ποινὰς ἐπιβάλλει εἰς ταὺς παραβάτας τῶν πεπ' εὐτῆς τεθέντων νόμων, οἵτινες ἐπαπειλοῦσιν ἀπαραίτητον καὶ ἀδυσωπητὸν τὴν προωρισμένην ποινὴν. *

Η Ἐκκλησία εἰς τοὺς προσερχομένους αὐτῇ καὶ ὅμολογοντας ἐν ἀληθινῇ μετανοίᾳ τὰ ἴδια πλημμελήματα, δέχεται αὐτοὺς μετὰ γαρῆς, ἀποκρύπτει καὶ σιωπᾷ αἰωνίως τὰ ὅμολογηθέντα ἀμαρτήματα καὶ δίδωσιν αὐτοῖς εὐθὺς τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἀμνηστείαν.

Η κοσμικὴ ἄρχη ἀμαρτημάτων τὸ ἀπαραίτητον τοῦ νόμου καθῆκον καὶ ἔργον εὐθὺς ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐγκληματίαν τὴν ποινὴν καὶ στελίτευσιν καὶ δημοσιεύει τοῖς πᾶσι τὸ ἄγκλημα.

Η Ἐκκλησία ἔχει δόγματα, μυστήρια, τελετάς, καὶ συμβαυλάς τῶν ὁποίων εἴτε ὁ ἕξ αὐτῶν ἀγιασμὸς, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ χάρις, εἴτε αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ τιμωρίαι, εἴτε αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τὰ βραβεῖα ἀφορῶσι πνευματικά πράγματα καὶ ἀποταμιεύονται εἰς τὴν αἰωνιότητα τῆς ἀλλης ζωῆς. Η Κοσμικὴ ἄρχη ἔχει νόμους διὰ τῶν ὁποίων ὑπόσχεται βραβεῖα, καὶ ἐπαπειλεῖ κολαστήρια καὶ ποινάς, τὰ ὥποια ἐμπειριέχονται εἰς ὑλικὰ καὶ σαρκικὰ καὶ εἰς πρόσωπα πράγματα καὶ περιορίζονται δλα εἰς τὴν περοῦσαν ζωήν. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχουσιν δλως μυστηριώδη καὶ ἀπόκρυφα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ γνῶσις προσκτάται δι' ὑπερφυσικοῦ φωτισμοῦ, γνωμένου ἐκ τοῦ δλως ὑψηλοῦ καὶ καθαροῦ βίου καὶ ἐκ τοῦ ἀγιασμοῦ, καὶ τῶν ὁποίων οὔτε ἡ ἀπλῆ ἀκρόσις δὲν συγχωρεῖται εἰς τοὺς παχυλοὺς καὶ εἰς τὰ δλως σαρκικὰ, κοσμικὰ καὶ ἀκάθαρτα ἔνθυμα. Εἰς τὴν Κοσμικὴν ἄρχην ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα κοσμικὰ,

τῶν ὁποίων η ἔρευνα η γνῶσις, καὶ η πρᾶξις γίνονται τρόπον τινὰ ἀναγκαῖα τοῖς πᾶσι.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπάρχουσιν πράγματα ιερά, θεῖα καὶ ἄγια τῶν ὁποίων δλων τόσον η τελετὴ, δσον η κρίσις, η ἔξουσία καὶ η διοίκησις ἀνήκει ἀπολύτως καὶ ἀποκλειστικῶς, κατὰ τὸν Θεόν καὶ ιερὸν νόμον, εἰς μόνους τοὺς ἐννόμως καὶ Κανονικῶς χειροτονηθέντας ὄρθιοδόξους Ποιμένας, Ἐπισκόπους, δηλαδὴ, πρεσβυτέρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους κληρικούς. Πᾶσα δὲ εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ἐμμέσως πως πλαγίως ἐπέμβασις ἐν αὐτοῖς, δικαιουδήποτε λαϊκοῦ, θεωρεῖται πάντοτε ὡς ἀπαίσιος καὶ φρικτὴ λεροσυλία ὑπεύθυνος βαρυτάτης καὶ τρομερᾶς ἐνοχῆς. Οποιοιδήποτε λαϊκὸς ὄρθιοδόξος, καὶν Ἕγεμών, καὶν βασιλεὺς η Μονάρχης χρεωστεῖ ὑπακοὴν ὡς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ εἰς ὄποιονδήποτε ὄρθιοδόξον κληρικὸν, καθὼς πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, τόσον οὕτω, δσον καὶ δλοι οἱ ἀπλῶς χρεωστοῦσι τὴν αὐτὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, ὡς πρὸς δλα τὰ κοσμικὰ, σαρκικὰ καὶ πρόσκαιρα πράγματα, καθ' δσα δὲν ἀντιβαίνουσι καὶ δὲν γίνονται ἀνακρετικὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πνευματικῶν. Εἰς τοὺς κληρικούς πάλιν ὑπάρχουσι διάφοροι καὶ πολλοὶ οἱ βαθμοὶ ἐν οἷς δρείλεται καὶ η πρὸς ἀλλήλους ὑπακοή. Όλοι, δηλαδὴ, οἱ ἀναγνῶσται, ὑποδιάκονοι καὶ διάκονοι δρείλουσι πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν πρὸς δλους ἀπλῶς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ιερεῖς, οὕτοι δὲ πρὸς τοὺς Ἐπίσκοπους, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι πρὸς τὸν κατὰ τόπον Μητροπολίτην, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι καὶ Μητροπολῖται πρὸς τοὺς ὄρθιοδόξους καὶ Καγονικούς Πατριάρχας, οὕτοι δὲ πάλιν πρὸς τὰς εἴτε Τοπικὰς, εἴτε Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ πᾶσα εἴτε Τοπικὴ εἴτε Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, δρείλει ὑπακοὴν πρὸς τὴν Καθολικὴν καὶ ὄρθιοδόξον Ἐκκλησίαν, τούτεστι πρὸς δσα αὐτὴ ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, τελεῖ, διατηρεῖ καὶ δοξάζει, εἴτε ἐγγράφως διὰ τῆς Παλαιᾶς καὶ Κοινῆς Διαθήκης, δὲ τῶν ἐν αὐταῖς γενορένων ἐρμηνειῶν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν διδασκάλων, διὰ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ διὰ τῶν δσων αἱ Ἐπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐδογμάτισαν· εἴτε ἀγράφως διὰ τῆς Καθολικῆς πράξεως καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Ἐν τούτοις φαίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Τούτεστι τὰ γραπτὰ ἐπικυρῷ καὶ μαρτυρεῖ ὡς ἀληθῆ καὶ γνήσια η παράδοσις, τὴν δὲ παράδοσιν ἐπικυρῷ καὶ μαρτυρεῖ ὡς τοιαύτην, η Παλαιὰ καὶ η Καινὴ Διαθήκη καὶ οἱ Κανόνες. Οἱ Ἀποστολικοὶ δὲ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Κανόνες φαίνονται κατὰ πάντα, σύμφωνοι εἰς τὰς θεῖας Γραφὰς· καὶ πάλιν η αὐτὴ συμφωνία φαίνεται, τόσον εἰς τὰς θεῖας Γραφὰς καὶ εἰς τοὺς Κανόνας, δσον καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. κ.τ.λ.

Τὰ δόγματα καὶ οἱ νόμοι τῆς Ἐκκλησίας διατελοῦσιν ἀναλλοίωτα καὶ αἰώνια, ἀνευ ἀλλοιώσεως, προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως. Τὰ συστήματα δμῶς καὶ οἱ νόμοι τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, πάντοτε καὶ ἀδιαλείπτως λαμβάνουσιν ἀλλοίωσιν καὶ μεταβολὴν.

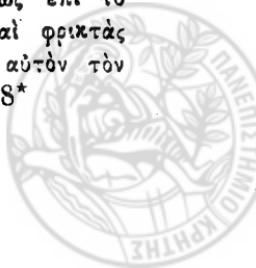
Τὰ πρακτικὰ τῶν ποιμένων καθ' οιρὸν καὶ ἀπαραιτητὸν χρέος περιορίζονται εἰς πράγματα πνευματικά, τέλος καὶ σκοπὸν ἔχοντα τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς ἀγαθά, διὸ καὶ θεωροῦνται ὡς δλῶς νεκροὶ κατὰ σάρκα καὶ δλῶς ἀπηλλαγμένοι τοῦ Κόσμου καὶ τῶν ἐν Κόσμῳ. Εἴτε ἡ βία, ἡ δυναστεία, ἡ ὄργη, τὸ μῖσος, καὶ ὁ θρύβος, εἴτε ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη καὶ ἡ φαδιουργία φαίνονται πάντοτε ἀσυμβίβαστα, ἀσυγχώρητα, δλῶς ἀπάδοντα καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς δν τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς χρηστότητος, τῆς πρᾳθητος, τῆς ειρήνης τῆς ἀνεξικακίας; τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ἀληθείας.

Δι' ὅλα αὐτὰ καὶ δι' ἀλλοὺς πολλοὺς ὑψηλοὺς καὶ σπουδαίους λόγους φαίνεται τὸ ἐκ διαμέτρου σχεδὸν ἀντικείμενον πνεῦμα, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ὡς πρὸς ἐκεῖνο τῆς Ἐκκλησίας. Ἔνεκα τούτου αἱ πασῶν τῶν ἀλλων ἀπαισιώταται καὶ φρικωδέσταται καταχρήσεις ἐξ ὧν γεννῶνται φρικτὰ, μεγάλα, γενικὰ καὶ πογκόσμια δεινὰ, θεωροῦνται αὗται αἱ δύο αἱ ἐφεξῆς, ἐξ ὧν ἡ μία προέρχεται ἐκ τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ ἐπέρα ἐκ τῶν ἔχοντων τὰς κοσμικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρχάς.

Η ἡ πρώτη ἔστιν δταν οἱ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀναλάβωσιν ἐν ἔσυτοις τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, τύρβας, δηλαδὴ καὶ μερίμνας βιωτικὰς τὴν εἰς τὰ τοῦ Κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς προσπάθειαν καὶ ἀγάπην φιλαργυρίαν, φιληδονίαν, φιλοδοξίαν καὶ τὰ ἔργα τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ἀμέλειαν, δηλαδὴ, περιφρόνησιν, ώμότητα καὶ τυραννίαν εἰς τὸ ποίμνιον καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Η δὲ δευτέρα ἔστιν δταν ἡ κοσμικὴ ἀρχὴ ἐπεμβῇ εἴτε πολὺ, εἴτε ὀλίγον αὐθαιρέτως εἰς ιερόσυλα ἔργα, διὰ αρετερισμοῦ Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἡ δὲ ἐπιβολῆς ἐν αὐτοῖς δασμῶν καὶ φόρων, ἡ τὸ πάντων τῶν ἀλλων ἀπαισιώτατον καὶ φρικτὸν, ὡς συμπράκτωρ, ὡς Κριτής, ἡ ὡς διοικητής εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, θρησκευτικὰ καὶ Ιερὰ ἀντικείμενα.

Εἰς τὴν πρώτην κατάχρησιν ἀναγωρεῖ ἐκ τῶν Ποιμένων ἡ χάρις καὶ τὸ φῶς, τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἐπισκιάζονται ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς πλάνης, ναυαγοῦσιν περὶ τὴν πίστιν, συνεφέλκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς αὐτὸ τὸ ναυάγιον καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς καὶ φρικτὰς συμφορὰς καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς ἐμπιττευθὲν ποίμνιόν, Κατ' αὐτὸν τὸν

τρόπον ἡκολούθησε τὸ ναυάγιον τοῦ ἔβραϊκοῦ γένους καὶ ὅλων σχεδὸν τῶν κακοδάξων καὶ αἰρετικῶν.

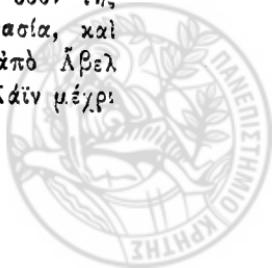
Εἰς τὴν δευτέραν κατάχρησιν, ἔρχεται ἀπ' οὐρανοῦ ὡς εἰς τὸν Δαθάν καὶ Ἀβειρών, εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερόσολον ἀρχὴν ἡ μεγάλη καὶ τρομερὰ δργὴ, φέρουσα τὴν πτῶσιν καὶ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς, ἐξ ἣς ἀκολουθοῦσι πάντοτε μεγάλαι καὶ γενικαὶ συμφοραὶ καὶ εἰς δλον τὸ ἄν αὐτῇ ὑπήκοον καὶ πρὸ πάντων εἰς δσους ὑπερασπίζουσιν αὐτὴν τὴν Ἱεροσολίαν.

Καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς τὰς καταχρήσεις, θεωροῦνται πολλοὶ καὶ διάφοροι βαθμοὶ, καθ' οὓς ἀναλόγως ἔρχεται εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὰς ἡ δργὴ καὶ ἡ πτῶσις. Εἰς τὴν πρώτην ὁ πάντων τῶν ἀλλων ἔσχατος καὶ ἀπαισιώτατος ἐστὶν ὅταν οἱ Ποιμένες, οὐ μόνον ἀναλάβωσιν ἐν ἑκυτοῖς τὸ πνεῦμα τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιληδονίας καὶ τῆς φιλαργυρίας, ἀλλὰ καὶ δταν ἀναλάβωσιν ἐν ἑκυτοῖς τὰ ἔργα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, ὡς ἡκολούθησε τοῦτο εἰς τοὺς Πάπας τῆς Παλαιᾶς Ρώμης, ἔργον ἀξίου μεγίστης ἀποστροφῆς καὶ φρίκης.

Εἰς τὴν δευτέραν κατάχρησιν, ὁ πάντων τῶν ἀλλων ἔσχατος καὶ ἀπαισιώτατος βαθμὸς ἐστὶν, ὅταν ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ οὐ μόνον ἔρχεται εἰς ὑλικὰς ἱεραλυσίας, ἢ ἐπεμβαίνη πλαγίως εἰς θεῖα καὶ ιερὰ ἀντικείμενα καὶ πρασβάλλῃ καὶ νοθεύῃ τὴν ἀπαθῆ κρίσιν καὶ θέλησιν τῶν Ποιμένων ὡς πρὸς αὐτά, ἀλλὰ καὶ δταν ἀπ' εὐθέλειας διὰ νόμου καὶ συστηματικῶς γίνεται Διοικητής, Κριτής καὶ Νομοθέτης εἰς τὰ τοιαῦτα. Τοῦτο τὸ ὑπέρ πάντα τὰ ἀλλα ἀπαισιώτατον καὶ φρικωδέστατον φαινόμενον ἐκ πασῶν τῶν δσων καταχρήσεων καὶ ἀνομιῶν ἔδειξεν ἀπ' αἰῶνος δ Κόσμος, ὑπάρχει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸ πάντων τῶν ἀλλων ἐναργέστατον καὶ ἀναντίρρητον γνώρι σμα καὶ σημεῖον τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίας τοῦ Ἀντεχρίστου, ὡς φαίνεται μυστηριωδῶς καὶ μαρτυρεῖται εἰς πολλοὺς τόπους τῶν θείων Γραφῶν καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἐφεζῆς. (Δανιήλ θ'. 27. Ματθ. κδ'. 15 Β'. Θετ. Β'. 3. 4.) ὡς καὶ ἀλλοτε πολλάκις ἐμνημόνευσα περὶ τούτου. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν συνόψει καὶ ὡς ἐν μέρει ἀρκοῦσιν ὡς πρὸς τὴν σχέσιν καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἐρχόμεθα δὲ ἦδη εἰς τὸ δεύτερον ἀντικείμενον τὸ περὶ προκοπῆς καὶ καταρτισμοῦ, τόσον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐν χῷ ἀρετῆς, δσον καὶ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας, περιληπτικῶς μὲν καὶ συνεπτυγμένως δσον τὸ δυνατόν, ἐπειδὴ καὶ δ περὶ τούτου λόγος ὑπάρχει πολὺ εὐρύχωρος καὶ ἐκτεταμένος τὸν δποίον παραλείπομεν εἰς ἄλλους ἀξίους καὶ δυνατούς;

Περὶ προκοπῆς.

Όλα τὰ λογικὰ καὶ αὐτεξούσια δηταὶ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἀφ
ἥς ὥρας ἐπλάσθησαν θεωροῦνται εἰς τάξιν προκοπῆς μέχρι τῆς συν-,
τελεῖταις τῶν αἰώνων, καὶ ἔως τῆς φοβερᾶς καὶ γενικῆς κρίσεως, ἐν
ῇ ἐν τῷ ὄνδρατι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψει, ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων, μέχρι, λέγω, αὐτῆς τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς
ἡμέρας, τόσον οἱ ἐκ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν πιστῶν ἀνθρώπων ἐκλε-
κτοί, δύον καὶ οἱ ἑξ ἀστάται, ἀποδεδοκιμασμένοι καὶ ἀ-
πόλλυμένοι, ἔρχονται εἰς πρόσδον καὶ εἰς προκόπην, ἀποθησαυρίζοντες
ἔως τότε, οἱ μὲν πρώτοι μισθίους καὶ βραχεῖα, οἱ δὲ δεύτεροι ἐνο-
χὴν καὶ κατάκρισιν. Καθὼς ἀποτελέσματα, καὶ προκοπή τῆς ἐν τῷ
οὐρανῷ γενομένης ἀποστασίας τοῦ πρώτην Ἐωσφόρου καὶ Σατανᾶ, θεω-
ροῦνται ἡ πτῶσις τοῦ τρίτου μέρους τῶν Ἀγγέλων τοῦ Ἀδάμ καὶ
τῆς Εῆς, καὶ πᾶσα ἀνομία καὶ πλάνη γενόμενα ἀπὸ τότε μέχρι
τῆς σύμερον καὶ ἔως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, ὅποι δαιμόνων καὶ
καὶ ἀνθρώπων. ὡσαύτως δὲ οἱ ἐν οὐρανῷ ἐκλεκτοὶ Ἀγγελοι θεω-
ροῦνται εἰς προκόπην ἀρετῆς, διακονούντες καὶ ἐνεργοῦντες τὰ ὅσα
τείνουσιν εἰς ὑπακοὴν καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς σίκοδομὴν τῆς τοῦ
Χριστοῦ Ἑκκλησίας. Ὅμοιοις καὶ δοῖοι ἐν γένει οἱ ἀνθρώποι, οἱ μὲν
ἐξ αὐτῶν συγκατατάττονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων
συνεργοῦντες καὶ συναγωνίζομενοι αὐτοῖς πρὸς ὅσα ἀφορῶσιν εἰς τὴν
πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοὴν, οἱ δὲ εἰς τὴν τῶν δαιμόνων ὄμηγυριν
συνεργοῦντες καὶ συναγωνίζομενοι αὐτοῖς εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστα-
σίαν. Πᾶς ἀνθρώπος πρὸς τούτοις καὶ μετὰ τὴν ἔκτην ἀποθίωσιν
θεωρεῖται εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν τῆς προκοπῆς ἔως τῆς γενικῆς κρί-
σεως, ἐπειδὴ πρὸς τοὺς ἄλλους καθὼς δοῖοι οἱ ἀγιοι καὶ οἱ ἐκλε-
κτοί, ἀφῆκαν εἰς τὸν δε τὸν Κόσμον πνευματικὰ τέκνα, ὅλην ἀφο-
ρμὰς καὶ ἐνεργοῦσι τινὲς ἐξ αὐτῶν πολλὰ θαύματα εἰς σίκοδομὴν
τῆς τοῦ χριστοῦ Ἑκκλησίας, ὡσαύτως καὶ δοῖοι οἱ ἀποδεδοκιμασ-
μένοι καὶ ἀπόλλυμένοι, παρέχουσι διαδόχους, καὶ σκάνδαλα διὰ τὴν
ἐξ αὐτῆς ἀποστασίαν. Παρατρέχομεν πολλοὺς ἄλλους τύπους, προφη-
τείας καὶ μαρτυρίας ἐκ τῶν θειῶν Γραφῶν καὶ μνημονεύμενοι διά-
γων τινῶν ὡς μικρὸν δειγμα. Μετὰ τὴν ἐν Ἐδέμ πτῶσιν τῶν προ-
πατόρων Ἀδάμ καὶ τῆς Εῆς, τὴν γενομένην ὅποι τοῦ ἐχθροῦ, ἐμ-
μέσως διὰ τοῦ διερευτοῦ, ἀπὸ τότε ἡκολούθησεν ἡ προκοπὴ τόσον τῆς
ἀληθείας καὶ ἀρετῆς, δι’ ὃν προσκτάται ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος δύον τῆς
πλάνης καὶ ἀνομίας δι’ ὃν ἀκολουθεῖ ἡ ἐκ Θεοῦ ἀποστασία, καὶ
ἐξ αὐτῆς δὲ θάνατος καὶ τὸ κόλασις. Τῶν μὲν πρώτων ἀπὸ Λβελ
τέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, τῶν δὲ δευτέρων ἀπὸ Καΐν μέχρι

τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων οἵτινες ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν. Εἶπειδὴ δὲ δῆλη ἡ σειρά τῶν δικαίων ἀπὸ Ἀβελ καὶ τῶν μέτ' αὐτὸν Πατριαρχῶν, βιβλιέων εὔσεβῶν, ιερέων, προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων δικαίων, θεωρεῖται ως ὅδος προπαρασκευαστικὴ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο δῆλοι αὐτοὶ θεωροῦνται ως πρόδρομοι, ως εἰκόνες καὶ τύποις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν ὅσῳ δὲ προσῆγγιζεν ὁ καιρὸς τούτου τοῦ θείου καὶ ὑψηλού μυστηρίου, τόσῳ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τύπους κατὰ τὴν τάξιν τῆς προκοπῆς, ἐφαίνετο ἀνώτερος ὁ βαθμὸς τῆς πρὸς. Θεὸν ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης, διὰ τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ, Ἐπειδὴ δὲ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ὑπῆρχεν ὁ πλησιέστερος δῆλων τῶν ἄλλων, διὰ τοῦτο καὶ δῆλοι αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ εἰς αὐτὸν ἤσαν ἀνώτεροι πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ. Τοῦτο αἰνίττεται ὁ Κύριος εἰπὼν τὸ ▶ Δέγω γάρ ὑμῖν μεῖζον ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν. (Λουκᾶς κεφ. ζ'. 28.).

Η αὐτὴ προκοπὴ θεωρεῖται καὶ εἰς τὴν ἀνομίαν ἀπὸ Κάιν ἔως τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, καὶ τοῦτο αἰνίττεται ὁ Κύριος εἰπὼν αὐτοῖς ▶ δπως ἐλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἔχυνομενον ο ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου οὐρανοῦ Βραχίου διν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. κγ').) Εἰς τὴν προκοπὴν τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς, τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ, θεωροῦνται πολλοὶ καὶ διάφοροι οἱ βαθμοί, ἀλλ' οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ γενικοὶ δι' ἓν προσκτέται ή σωτηρία, καὶ ἐν οἷς περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑπάρχουσιν οἱ τρεῖς οἱ ἐφεξῆς.

Α. Ο τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου, τὸν δποῖον αἰνίττεται ο ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς λόγος καὶ καρποφορήσας τριάκοντα εἰς τὸ ἔν. (Ματθ. ιγ').)

Β. Ο τοῦ φίλου, ὃν αἰνίττεται ο ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς λόγος καὶ καρποφορήσας ἐξήκοντα εἰς τὸ ἔν. (αὐτόθι.)

Γ'. Ο τοῦ οἰοῦ διν αἰνίττεται ο ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς θείος λόγος καὶ καρποφορήσας ἐκατὸν εἰς τὸ ἔν (αὐτόθι).

Ἐχομεν δὲ τύπους καὶ προρητέας ἐκ τῆς παλαιᾶς. μαρτυρίας καὶ τύπους ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς ἀπόδειξιν τούτων τῶν τριῶν βαθμῶν περὶ τῶν δποίων ο λόγος γίνεται πολὺ εὐρύχωρος καὶ ἐκτεταμένος διὸ καὶ λέγομεν δλίγα τινὰ καὶ συνεπτυγμένα εἰς μικρὰν νυξίν πρὸς ἔρευναν καὶ γνῶσιν τῶν ἥδη σιωπωμένων.

Πρῶτον μὲν φάγεται αἰνηγματωδῶς καὶ περιληπτικῶς η προκοπ-

καὶ οἱ ἔξι αὐτῆς βαθμοὶ εἰς τοὺς ἑννέα μακαρισμοὺς (Ματθαῖος 6. 3—12.) Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους φαίνεται ὁ τύπος τῆς μετανοίας ητίς ἐστιν ἡ βάσις ὅλων τῶν λοιπῶν ἀρετῶν· τῆς δὲ μετανοίας χαρακτηριστικὰ εἰσὶν. ἡ ταπεινοφροσύνη, τὸ πάνθος καὶ ἡ πραότης· Εἰς τὸν τέταρτον θεωρεῖται ὁ τύπος τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης, ητίς γνωρίζεται ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἀληθινὴν ἀρετὴν ἀγάπης, διότι οἱ ἀγαπῶντες τὴν ἀρετὴν τὸν Θεὸν ἀγαπῶσι (Ιωάνν. 1. 21). Εἰς τὸν πέμπτον μακαρισμὸν θεωρεῖται ὁ τύπος τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ητίς ὑπάρχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ καρπὸς τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης, καὶ μέχρι τοῦδε θεωροῦνται οἱ βαθμοὶ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δυσύλου· Εἰς τὸν ἔκτον θεωρεῖται ὁ ἀνώτερος βαθμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τοὺς ἀγιασμοῦ, καὶ εἰς τοῦτον φαίνεται ὁ βαθμὸς τοῦ φίλου εἰς δύναμιν, καὶ ὑψηλὴ θεωρία καὶ ὁ φωτισμός. Εἰς τὸν ἕβδομον, δύδον, καὶ ἑννατον θεωρεῖται ἡ περαιτέρω προκοπὴ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ, καὶ εἰς τούτους ὑπάρχει ὁ βαθμὸς τοῦ υἱοῦ.

Αὐτὴν ἡ προκοπὴ εἰς τὸν τρεῖς βαθμοὺς φαίνεται πρὸς τοὺς ἄλλους, μιστικῶς μὲν, ἀλλ' ἐναργέστερον εἰς τοὺς Ἀποστόλους. Καθ' ὅσον ἔχωρουν εἰς τὴν προκοπὴν τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ, τόσον ἀποκάλυπτεν αὐτοῖς ὁ Κύριος μιστήρια ὑψηλότερα. Καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ Εὐαγγελίου μνημονεύει αὐτοὺς ὡς μαθητὰς καὶ ὡς δούλους (Ματθ. 1. 24. Ιωάνν. 1. 13. 14.). Οταν δὲ ἡγγίζειν ἡ ὥρα τοῦ πάθους καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν εἰς ὑψηλότερον βαθμὸν τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ τότε ἀνεβίβασεν αὐτοὺς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου, καὶ ἐπομένως τότε ἀπεκάλυψεν αὐτοῖς ὑψηλότερα μιστήρια. Διὸ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τὸ, «εὐχέτε ὑμᾶς λέγω δούλους δτι ὁ δούλος οὐκ οἴδε τι ὑποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος. Τίμας δὲ εἰρηκα φίλους δτι πάντα ἀγκουσα ἐπαρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμίνα» (Ιωάνν. 1. 15) Γενόμενοι δὲ θεαταὶ καὶ κοινωνοὶ ὁπωσοῦν τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐλθόντες εἰς ὑψηλοτέραν ἀνάβασιν, τότε ἐπομένως ἀνέβησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ υἱοῦ· διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν οὐδαμοῦ μνημονεύει αὐτοὺς ὁ Κύριος ὡς δούλους, ὡς μαθητὰς, ἡ ὡς φίλους, ἀλλ' ὡς ἀδελφούς (Ματθ. κ. 10. Ιωάνν. κ. 1. τ.).

Αὐτοὶ οἱ βαθμοὶ συνοπτικῶς θεωροῦνται εἰς τὴν προκοπὴν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ὁρθοδόξου τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς τὰ ὑγια καὶ γυνήσια μέλη αὐτῆς φαίνονται ὅλως ἀναπόστατα ἡ πρὸς Θεὸν ὑπακοὴ, ἡ ἐλπίς, ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἀγιασμός, ἀλλ' εἰς διαφόρους καὶ πεικίλους βαθμούς. Οἱ ἐκ τούτων φωτισμοὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου ὑπάρχει δόμοιος ὡς τὸ φῶς τῶν ἀστέρων. Εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν ἐπικρατεῖ μᾶλλον ὁ φόρος ἡ ἡ ἀγάπη καὶ

εἰς αὐτὸν ἀνήκει μᾶλλον ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς ἐντολὰς; καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς πίστεως καὶ οὐχὶ ἡ γνῶσις καὶ ἡ θεωρία τῶν μυστηρίων. Οἱ τοιοῦτοι, θεωροῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς οὐκπιάκατα τὴν πνευματικὴν θλικίαν, χρῆσοντα διδασκάλων, κηδεμόνων, γονέων καὶ γάλακτος, οὐχὶ δὲ στερεάς τροφῆς κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

Εἰς τὸν βαθὺδύν τοῦ φίλου, δὲ φωτισμὸς δμοιάζει τὸ φῶς τῆς κατηρτισμένης Σελήνης, καὶ εἰς αὐτὸν χορηγεῖται δαψιλῶς δὲ φωτισμὸς καὶ ἡ γνῶσις τῆς ὑψηλῆς θεωρίας. Εἰς αὐτὸν πλεονάζει μᾶλλον ἡ ἀγάπη, ἢ δὲ φόβος, ἐπειδὴ ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ φωτισμοῦ, προηγεῖται καὶ δὲ πλεονασμὸς καὶ ἡ προκεπτὴ τῆς πίστεως, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὸν βαθὺδύν τοῦ νιοῦ δὲ φωτισμὸς δμοιάζει τὸ φῶς τοῦ Ἁλίου, ὃς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους βαθύδυνς προσεγγίσας εἰς τὴν μίμησιν τοῦ νοητοῦ ἥλιου τῆς δίκαιοσύνης, τούτεστι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐνεκα τούτου λέγει δὲ Κύριος περὶ τῶν τοιεύτων τὸ· «Τότε νοὶ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς εἰς αὐτῶν.» (Ματθ. 1. 43). Εἰς τούτους ἐπικρατεῖ ἡ μεγίστη καὶ τελεία ἀγάπη ἡτοις ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ἐπειδὴ ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς φωτισμοῦ, προηγήθη καὶ ἡ προκοπὴ τῆς πίστεως, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ. Εἰς τούτους πέμπεται παρὰ τοῦ νιοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἀδοράτως καὶ μυστικῶς, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον δὲ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται καὶ ἀνακαύνεται εἰς τὸν νέον, διὸ καὶ λέγεται πνεῦμα τοῦ νιοῦ, πέμπεται παρὰ τοῦ νιοῦ καὶ πᾶσι τοῖς γνομένοις κατὰ χάριν νιοὶ. Καὶ ταῦτα συνοπτικῶς εἰρημένα ἀρκοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν τριῶν βαθύδυν. Χρέη καὶ καθήκοντα ιερά, μεγάλα καὶ ἀπαραίτητα τῶν ιερῶν Ποιμένων, ἔκτος πολλῶν ἄλλων ὑπάρχουσι καὶ ταῦτα τὰ δύο.

Πρῶτον μὲν ἵνα διατηρῶσι τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καθαρὸν καὶ ἀνόθετον, ἐκ πάσης κακινοτομίας καὶ πλάνης καὶ ἐκ πάσης ἀνομίας καὶ διαφθορᾶς, ἐπειδὴ αὐτὰ κανὸν μικρὰν χώραν εἴρωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔρχονται εἰς προκοπὴν καὶ νοθεύουσι καὶ φθείρουσιν ὅλον τὸ σῶμα. Ή περὶ τοῦ τοιούτου ἔργου ἐπαγρύπνησις καὶ ἐντολὴ φαίνεται εἰς πολλοὺς τύπους τῶν θείων γραφῶν καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις (Ματθ. 15. 6—12 Ἀ. Κορινθ. ἐ. Β'. Κορινθ. ια. 13—15 Β'. Θεσσαλ. γ'. 6). Εἰς ταῦτον τὸν σκοπὸν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀφορῶσι καὶ ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι καὶ Συγγρικοὶ Κανόνες ἐπιθέλλοντες εἰς τοὺς ἀθετοῦντας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς πίστεως τὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμόν.

Δεύτερον ἔργον καὶ χρέος ἐπίσης ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον τῷ

όρθιοδόξων ποιμένων ἐστίν, η προκοπὴ καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ δούλου πρὸς ἔκεινον τοῦ φίλου, καὶ ἀπὸ τούτου πάλιν πρὸς ἔκεινον τοῦ ψιοῦ. Τοῦτο τὸ ἔργον καὶ τὸ καθῆκον ἔχεται ἐκ πολλῶν τόπων τῆς θείας Γραφῆς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐκ τῶν ἑφεζῆς. (Ἐφεσ. δ'. 11—14 Φιλιπ. ἀ. 12—14γ'. 14. 15 Ἀ. Τιμοθ. δ' 14. 15.) Δι' αὐτῶν τοὺς δύο σκοπούς, τούτεστι διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐκ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὴν τούτου ἐπὶ τὰ θεῖα προκοπὴν καὶ καταρτισμὸν, ἐνομοθετήθη πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοῖς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, οὐα συγχροτεῖται δις η τούλαχιστον ἀπαξ τοῦ ἑναυτοῦ Σύνοδος εἰς δλας τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰ Κράτη τῶν Ὀρθοδόξων.

Φαίνεται τὰ μέγιστα ἀναγκαία η εἰρημένη προκοπὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὁ καταρτισμὸς, ἐπειδὴ ὅταν αὐτὴ παύσῃ, ἀμέσως λαμβάνει εἰσοδον η προκοπὴ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας φέρουσα γενικὴν ἀπώλειαν ψυχῶν καὶ μεγάλα καὶ φοβερά δεινὰ καὶ ἐν τῷδε τῷ βίῳ. Ή ἀσφάλεια τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ τούτου καταρτισμὸς καὶ η προκοπὴ ἔχεται τὸ τοῦ ἑφεζῆς ἔργου. Όταν δηλαδή, η ψῆφος η χειροτονία τῆς ἱεραρχίας, δλων δηλαδὴ τῶν Ἐπισκόπων, γίνεται εἰς ἔκεινους οἵτινες ἀνέδησαν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος, τούτεστιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ψιοῦ, τῶν δὲ πρεσβυτέρων καὶ ἵερέων εἰς τοὺς ἀναβάντας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου. Ή αὐτῆς τῆς ἔκλογῆς, ψήφου καὶ χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων ἔχεται; δλη η ἀσφάλεια καὶ η προκοπὴ δλης ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως η ἀσφάλεια, η εἰρήνη καὶ η εὐδαιμονία δλον τοῦ Κόσμου. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ πάντων τῶν ἄλλων σπουδαιότατον, θείον καὶ ἀναγκαιότατον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' οὗ ἔχεται η κοινὴ σωτηρία, η πρόερχεται δ κίνδυνος εἰς δλον τὸν Κόσμον, ἐστὶν η ψῆφος καὶ η χειροτονία τῆς ἱεραρχίας. Ήὰν η ταύτης ἔκλογὴ καὶ χειροτονία γίνεται εἰς ἀνδρας ἀγίους καὶ Ἀποστολικοῦ βίου ἀναβάντας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ψιοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ η τάξις καὶ τὸ καθῆκον, χαίρει, καὶ πανηγυρίζει ὁ οὐρανὸς καὶ η γῆ διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἐσομένους γενικούς, μεγάλους καὶ σωτηρίους καρπούς. Ήὰν δὲ ἐκ τοῦ ἑναυτοῦ δὲν γίνεται η ἔκλογὴ καὶ η χειροτονία εἰς τοὺς τοιούτους, ἀλλ' εἰς ἀνθρώπους κατωτέρους βαθμοῦ, η τὸ πέντετον τῶν ἄλλων ἀπανειώτατον καὶ ὀλεθρώτατον εἰς ἀνθρώπους σάρκικους καὶ κοσμηκούς φρίτους καὶ τρέμουσι καὶ αὐτά τὰ στοιχεῖα διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐσόμενα φρίκτα, παγκόσμια καὶ μεγάλα δεινά. Επειδὴ ἐκ τούτου, οὔτε ἀσφάλεια ἐκ τῶν προσδολῶν τῆς ἀνομίας καὶ τῆς

πλάνης γίνεται εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, οὕτε ἡ ταύτης προκεπτὴ εἰς τὰ θεῖα καὶ ἵερά.

Εἰς τὴν προκοπὴν δὲ καὶ τὸν καταρτισμὸν τόσον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς, δσον τῆς ἀνομίας καὶ τῆς πλάνης ἐκτὸς πολλῶν ἀλλων θεωροῦνται καὶ ταῦτα τὰ ἔφεξῆς. Πρῶτον μὲν δτι καθὼς ἡ γενικὴ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου γεννᾷ κατὰ καιροὺς καὶ τόπους φωστήρας γενομένους αἰτία καὶ ἀφορμὴ σωτηρίας καὶ δόξης πολλῶν, ωσαύτως καὶ ἡ τούτων γενικὴ κακία καὶ ἀνομία γεννᾷ ἐπίσης υἱοὺς τῆς ἀπώλειας ὁφέροντας μεγάλα καὶ γενικὰ δεινὰ καὶ πολλῶν τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸν θάνατον. Τοῦτο ἡκολούθησε καὶ ἀκολούθει καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ πανταχοῦ ἐξ ὧν ὁ ἔσχατος καὶ πάντων τῶν ἀλλων ὀλεθριώτατος υἱὸς τῆς ἀνομίας ἐσται ὁ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων Ἀντέχριστος τὸν δποῖον γεννήσει ἡ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἔως τότε προκοπὴ τῆς γενικῆς ἀνομίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ δποίου ὡς πρόδρομοι καὶ ὡς τύποι θεωροῦνται δλοι οἱ ἀπ' αἰῶνος κακόδοξοι, ἀσεβεῖς καὶ παράνομοι· καθὼς ἐκ τοῦ ἐνχώριου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἔσονται καὶ οἱ πλέον ἐπίσημοι καὶ μεγάλοι ἄγιοι, ὡς μέλλοντες ἀπαντῆσαι τοιούτους φρικτοὺς καὶ δεινούς πειρασμούς, δποίους οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτῶν ἀγίων ἀπήντησε, διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Κύριος τὸ· εἰ μὴ ἡ ἔκολος θητησαν ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. Τόσον δμως ἡ ἀρετὴ, δσον καὶ ἡ ἀμαρτία θεωρεῖται εἰς πόλλους καὶ διαφόρους βαθμούς, δθεν ἐπίσης τόσον οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς γεγεννημένοι φωστήρες, δσον καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀμαρτίας γεννώμενοι υἱοὶ τῆς ἀνομίας, γίνονται ἀνάλογοι ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν. Καθὼς δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς γεννώμενοι φωστήρες φέρουσι βραβεῖα, προσθήκην μακαριστητος καὶ δόξης εἰς τοὺς ιδίους γονεῖς, τούτεστι εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν μετεβλόντας τὴν ἀρετὴν ἐξ ἣς ἐγεννήθησαν καὶ ἥλθον εἰς προκοπὴν, ωσαύτως καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀνομίας φέρουσι μεγάλην καὶ φρικτὴν ἐνοχὴν, θάνατον καὶ ἀπώλειαν εἰς τοὺς ιδίους γονεῖς, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν δηλαδὴ μετεβλόντας τὴν ἀνομίαν ἐξ ἣς ἐγεννήθησαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου λέγονται πρὸς τοὺς ἀλλοι, οἱ υἱοὶ τῆς ἀνομίας, καὶ γεννήματα ἔχιδνῶν, ἐν ταῖς Γραφαῖς. Εἰς τοῦτο τὸ εἶδος τῶν δφεων ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὸν τύπον, ὡς πρὸς τὴν προκοπὴν τῆς ἀνομίας, δτι, δηλαδὴ, ἡ ἀνομία γεννᾷ υἱοὺς [τῆς ἀνομίας φέροντας θάνατον καὶ ἀπώλειαν εἰς ἐκείνους ἐξ ὧν ἐγέννηθησαν.

Δεύτερον δὲ καθὼς ἡ τῶν Ιερωμένων καὶ πρὸ πάντων ἡ τῶν Ἐπισκόπων ἀρετὴ, ἔχει τόσην διαφορὰν ὡς πρὸς ἐκείνην τῶν λαϊκῶν ὅσην διαφορὰν σχεδὸν ἔχει τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου, ὡς πρὸς ἐκείνο τοῦ ἀστέρος, ωσαύτως καὶ ἡ ἐκ τῶν κληρικῶν ἀνομία, ἔχει τόσην διαφορ-

ρὰν ὡς πρὸς ἐκείνην τῶν λαϊκῶν, δσον ἔχει ἡ ἀνομία τοῦ τελείου ἀνδρὸς εἰς τὴν ἡλικίαν, τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ φίλου τοῦ ἐπιθουλεύοντος τὴν ζωὴν, ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ δούλου καὶ τοῦ βρέφους κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ ἐνεργοῦντες ἀμαρτήματα πολὺ μετριώτερα. Τούτου ἔνεκα τόσον τὰ ἐκ τῆς ἀρετῆς βραβεῖα καὶ οἱ μισθοί, δσον καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀνομίας ἐνοχὴ καὶ κατάκρισις τῶν κληρικῶν καὶ μάλιστα τῆς λειτουργίας, ἔχει πολλὴν καὶ μεγίστην διαφορὰν ὡς πρὸς ἐκείνα τῶν λαϊκῶν. Τοῦτο ἐπίσης θεωρεῖται τόσον καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς ἀρετῆς γεννωμένους Φωστήρας, δσον καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν διὰ τῆς ἀμαρτίας γεννωμένους υἱούς τῆς ἀνομίας, ὡς μετ' δλίγον δρθῆσται ἡ τούτου ἀπόδειξις ὁπωσδιον ἐναργεστέρον. Καθὼς δὲ οἱ ἐκ τῆς ἀρετῆς τοῦ κλήρου γεννωμένοι φωστήρες φέρουσι γενικὴν καὶ μεγάλην εἰρήνην, σωτηρίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν, κατὰ σειράν, ὡσαύτως καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ γεννωμένον υἱοὺς τῆς ἀνομίας φοβερὰ καὶ μεγάλα κακά φέρουσιν εἰς δόλον τὸν κόσμον, πνευματικά τε καὶ σαρκικά, κίνδυνον, καὶ ταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὴν διαφορὰν τούτων τῶν δύω υἱῶν τῆς ἀνομίας, τῶν γεγεννημένων τὸν μὲν ἐκ τῆς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ, τὸν δὲ ἐκ τῆς ἀμαρτίας τοῦ κλήρου, ἔδεισεν δὲ Κόσμος ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐναργέστερον εἰς τούτους τοὺς καθ' ἡμᾶς ἐσχάτους αἰώνας τὸν μὲν πρώτον εἰς τὴν Ἀνατολὴν, τὸν δὲ δεύτερον εἰς τὴν Δύσιν.

Εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἡ ἀνομία τοῦ λαοῦ καὶ πρὸ πάντων τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐνίστε πλαγίας καὶ ἐμμέσως εἰς τὰ τῆς Ἑγκλησίας ἐν μέρει ἐπέκυρωσιν ἐγέννησεν τὴν ἕκτασιν τῆς Μωαμεθανικῆς πλάνης, ἥτις ἔφερεν εἰς προκοπὴν καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς κακίας τοὺς Ἀγαρονούς γενομένους τεμωρία, μάστιγες καὶ δῆμοι κατὰ τοῦ ἡμαρτηκότος λαοῦ,

Εἰς τὴν Δύσιν ἡ ἀνομία τοῦ κλήρου καὶ πρὸ πάντων τῶν Πάπων τῆς Π. Ῥώμης, ἔρριψεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς εἰς καινοτομίας καὶ εἰς διάφορα εἰδὴ τῆς πλάνης, καὶ αὕτη δὲ πάλιν ἔφερεν αὐτοὺς εἰς περισσοτέρων προκοπὴν τῆς ἀνομίας. Ταῦτα δὲ ἐρχόμενα ἔτι εἰς προκοπὴν ἐγέννησαν τὴν Δουνηρο-Καλβινὴν αἵρεσιν ἥτις χωροῦσε εἰς προκοπὴν ἐγέννησε μύρια ἀλλα δλεθριώτερα εἰδὴ αἵρεσεων, ἔως οὖ ἔφθισεν εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμὸν τοῦ σκοτασμοῦ καὶ τῆς πτώσεως, τούτεστιν εἰς τὴν πλάνην τῆς ὑλοφροσύνης τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τῆς ἀθετίας. Ἀναλόγως εἰς τὴν προκοπὴν τῆς πλάνης, ἐγένετο καὶ ἐκείνη τῆς ἀνομίας. Αὕτη δὲ ἡ προκεπτή τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἔφερεν εἰς τοιαύτην προκοπὴν δόλου, ὑποκρίσεως, πονηρίας καὶ πάσης Σατανικῆς κακίας, τὴν πολιτικὴν

τῆς, Ἀγγλίας, διοῖσα οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνεφάνησαν εἰς τοιοῦτον βε-
θμόν. Οὗτος δὲ οὐδὲ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἀπ' ἀρχῆς ἐπίβουλεύ-
εται καὶ πολεμεῖ δολίως τὸν κλῆρον θεῖ ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ
γεννηθεῖς, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τότε τεράττεται κλονεῖται καὶ κινδυ-
νεύει δλος δὲ Κόσμος ἐξ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ ἔγεννήθη ἐκ τῆς
τοῦ λαοῦ ἀνομίας, οὐδεμία ὑπόκρισις, ἢ δόλος εἰς αὐτὸν ὑπῆρχεν,
ἄλλ' δλη ἡ κακία αὐτοῦ ἦν ἀνακεκαλυμμένη ἄγριος μὲν αἱμοδόρος
καὶ τυραννικὸς ἄλλ' ὑποτρέφει καὶ αἰσθήματα τινὰ, φιλανθρωπίας
καὶ μεγαλοδωρίας δλος μὲν ἀφοσιωμένος εἰς τὴν φιλοδονίαν καὶ εἰς
ὑλικὰ συμφέροντα, ἄλλ' εὐαπάτητος, ὡς οἱ κῦνες καὶ ἀπλοῦς.

Εἰς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ ἔγένετο ὁ κα-
ταρτισμὸς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, δλη ἡ σοφία, καὶ ἡ
δύναμις ὑφίσταται εἰς τὸν δόλον, εἰς τὴν ὑπόκρισιν καὶ εἰς τὴν
ρρεδίουργίαν. Ἡ κακία αὐτοῦ ὑπάρχει δλη ἀδιάλλακτος καὶ ἀνέκρα-
στος, δμως οὐ μόνον ἐστὶν δλη κεκρυμμένη, ἄλλ' ὑπὸ τὸ πρόσχη-
μα τῆς φιλίας καὶ τῆς εὐεργεσίας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς προπάτορας
δὲ νογτὸς Σατανᾶς, παρέσυρε καὶ παρασύρει τόσας μυριάδας ἐκ τῶν
χριστιανικῶν λαῶν, εἰς τὴν πτώσιν τῆς πλάνης, τοῦ θανάτου καὶ
τῆς ἀπωλείας, καὶ ὑπενεργεῖ καὶ φέρει τόσα μεγάλα καὶ γενικὰ
ναυάγια εἰς δλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη.

Οἱ οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ καὶ ἔγεννήθη ἐκ τῶν
ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἄγρεος τιμωρητῆς, εἰς τὸν
κλῆρον δμως παρεχώρησέν δλην τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεζαρτησίαν, οὐ
μόνον καθ' δλα τὰ θεῖα καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ, ἄλλα καὶ ὡς πρὸς
αὐτὰ τὰ πρόσκαιρα καὶ τὰ κοσμικὰ, ὡς πρὸς τὴν πρόνοιαν τοῦ
ὅρθιοδόξου λαοῦ.

Οἱ οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ ἔγεννήθη ἐκ τῆς ἀνο-
μίας τοῦ κλήρου, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατελεῖ μέ-
χρις ὥρας ἀντίπαλος καὶ ἔχθρος ἀδιάλλακτος καὶ κατ' αὐτοῦ διε-
γίρεις συνῳδοσίας, τόσον ἐκ τῶν ἀρχῶν δσον καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ.
Καὶ τούτου τὸ παγκόσμιον μῆσος, τὴν κατάργησιν καὶ τὴν ὑπὸ^{τὰς} Κοσμικὰς ἀρχὰς ὑποδύλωσιν, καθ' δλα τὰ θεῖα καὶ ιερὰ μυριοτρό-
πως, ἀδιαλείπτεις καὶ δολίως παρασκευάζει καὶ ὑπενεργεῖ.

Οἱ οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ καὶ ἀναλόγως εἰς τὴν
ἀνομίαν τοῦ λαοῦ τέξει ἔγεννήθη, ἡ κακία αὐτοῦ ἦν ἀνακεκαλυμ-
μένη, ἔδιδεν ἀφορμὴν καὶ νῦν εἰς τὸν ὑπὸ αὐτὸν τύραννούμενον
λαὸν ἵνα ἀποστρέψηται καὶ φισῇ τὸν τύραννον, αὐτὸς δὲ ἵνα συνέρ-
χηται εἰς γενικὴν καὶ ἀμοιβαίαν διμόνοιαν καὶ ἀγάπην, καὶ ἵνα λαμ-

βάνη ὡς ἐκ τούτου μέριμναν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ περὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐλευθερίας.

Οἱ οὐδὲς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐπειδὴ καὶ ἔχει ὅλως ὑποκεκρυμμένην τὴν ιδίαν αὐτοῦ κακίαν, ἀναλόγως εἰς τὴν ἀνομίαν τοῦ κλήρου ἐξ ἣν ἐγεννήθη, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποκρινόμενος τὸν φίλον καὶ εὑργέτην πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβουλευομένους λαοὺς, σχίζει αὐτοὺς τεχνικῶς τε καὶ συστηματικῶς πάντοτε εἰς ἀντιφερόμενα καὶ ἐχθρικὰ κόμματα διαδίδωσιν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τοῦ μίσους, τοῦ δόλου, τῆς διαφθορᾶς, τῆς πλάνης, τῆς ἀποστασίου, τῆς ἀναρχίας καὶ πάσης κακίας, κινεῖ αὐτοὺς εἰς τόσας φρικτὰς φράσαι γενικάς προδοσίας, καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖ καὶ φέρει εἰς ἔργον τὴν τούτων ἀπώλειαν καὶ τὸν ἀφανισμὸν καὶ συγχρόνως εἰς ὅλα τεῦτον ὑποκρίνεται τὸν ἀπλοῦν θεατὴν, καὶ τὸν φίλον.

Οἱ οὐδὲς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, ἀν καὶ ὅλος ἔκδοτος εἰς τὰ ἔργα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς φιληδονίας, ὅμως κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἐγίνετο ἄγριουπνος ἐπιτηρητὴς καὶ φύλαξ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς καθαρότητας πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὸν χριστιανικὸν λαόν.

Οἱ οὐδὲς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἀν καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑποκρίνεται σωφροσύνην, ἀλλ' ὅμως ἐνεργεῖ δολίως καὶ συστηματικῶς εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβουλευομένους λαοὺς, ὅλα τὰ εἰδη τῆς ἀκαθαρσίας τῆς διαφθορᾶς καὶ τὴν πολυτέλειαν, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα εἰσάγῃ δι' αὐτῶν εὐστοχώτερον τὴν γενικὴν καταστροφὴν καὶ ἀπώλειαν.

Οἱ οὐδὲς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, οὐ μόνον εἶχε μίαν τοιαύτην κακόδοξον θρησκείαν, τῆς ὁποίας τὸ αἰσχος καὶ η πλάνη, ἥσαν φανερὰ, οὐδὲν δελεαστικὸν η ἀπατηλὸν ἔχουσα εἰς σκάνδαλον πτώσεως τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, οὐ μόνον ην ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς αὐτὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδιδει παράδειγμα οἰκοδομῆς εἰς τὸν χριστιανικὸν λαὸν, ὡς πρὸς τὴν ιδίαν αὐτοῦ ἀλλοινὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ ἐστηλίτευε καὶ ἀπεστρέφετο ὀποιονδήποτε ἐκ τούτου ἔβλεπε καταφρονητὴν τῆς πατρώς αὐτοῦ θρησκείας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδίδειν αἰτίαν εἰς τὸν ὄρθοδόξον λαὸν ἵνα διειπελῇ ὅλος ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ζωῆς,

Οἱ οὐδὲς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως προβαίνει κατὰ πρῶτον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ χριστιαγισμοῦ καὶ φέρει ἐπὶ στόματος καὶ ἐπὶ χειρὸς, νενοθευμένας, καὶ παρεξηγημένας τὰς θείας Γραφὰς, καθὼς καὶ ὅλος οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀρχῆς αἱρετικοί. Διὰ σκάνδαλον ὅμως τῶν ἐπιβουλευομένων, οὐ μόνον φαίνεται ὑπερόπτης καὶ ἐμπαίκτης τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, κατὰ τὸ Σατανικὸν πνεῦμα τοῦ θεκάρκου καὶ τῆς θέλετος, οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ βραβεύεται καὶ ἀναβιβάσται εἰς ὅλας τὰς θέτεις, η πλάνη καὶ η διαφθορά, καὶ φέρει διὰ τῆς φαδιούρ-

γίας καὶ τῆς κοινῆς φήμης, μίσος γενικὸν καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου, καὶ καθ' ὅλων ἔχεινων οἵτινες διατηροῦσιν εἰλικρινῶς τῆς θρησκείας τὸ πνεῦμα, πολλὰ δὲ καὶ ὀλέθρια σκάνδαλα εἰς πτώσιν πολλῶν.

Οὐδές τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς κατεδυνάστευε τὸν χριστιανικὸν λαὸν καὶ ἡρπαζεν αὐθαιρέτως ἐνίστε καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα τούτου. Διὰ τὴν πολυτέλειαν δμως, διὰ τὸ μεγαλόδωρον καὶ διὰ τὸ εὐαπάτητον τοῦ τυραννοῦντος, ἐπανέστρεφον οὐ μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ ἕπολλὰ ἐκ τῶν ἴδιων αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδικηθέντα λαὸν, καὶ ἔγειτα εἰς πᾶσαν προσβολὴν πειρασμοῦ προσφέρων ὁ λαὸς μέρος ἐκ τούτων τείς τὸν τύραννον, ἐγίνετο η ὀικονομία εἰς πολλὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς πίστεως καὶ πατρίδος.

Οὐδές τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ θέτονται νόμοι ὀλεθριώτατοι καὶ συστήματα διὰ τὴν ἀπονέκρωσιν, τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν κοινὴν ἐνδειαν καὶ διὰ τὰ ναυάγια τῶν ἐπειδουλευομένων οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ καταδυναστεύεται τὸ ὑπήκοον, καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται πρὸς αὐτὸν τὸν φίλον καὶ σύμμαχον εἰς διόρθωσιν τάχα τοῦ ἐπικειμένου δεινοῦ οὐ μόνον ἐνεργεῖ καὶ φέρει τὴν χρεωκοπίαν εἰς τὰ Ταμεῖα, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἀπασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐνεργεῖ καὶ βραβεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μισθοδοσοῦνται ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους, καὶ ἐκ τῶν ἴδρωτων τοῦ ἐπειδουλευομένου λαοῦ πολλὰ ὅργανα τῆς προδοσίας.

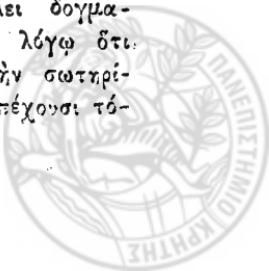
Εἰς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς ἐπειδὴ ἔλειπεν δλῶς δ δόλος; καὶ η ῥαδιούργια, ο ὑπ' αὐτοῦ τυραννούμενος χριστιανικὸς λαὸς συνήρχετο πολλάκις εἰς ἐλευθέραν ὅμιλαν καὶ εἰς ἔμφρονα καὶ ἀνθεύοντο σκέψιν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ὡς ἐκ τούτου προήρχοντο ὠφέλειαι γενικαὶ.

Εἰς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπειδὴ πρώτιστον αὐτοῦ ἔργον ἐστίν η νόθευσι; καὶ η διαφθορὰ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης καὶ εἰς τοῦτον ἀμέσως ἐπιβάλλει τὸ ἀδιάλειπτον ἔργον τοῦ κατασκόπου καὶ τοῦ τὸ ωτακουστοῦ πολλάκις μικρός τις ψιθυρισμὸς κατ' ἴδιαν γενόμενος ἐπιφέρει μεγάλους κινδύνους καὶ πειρασμούς καὶ ἐνίστε ἀκολουθοῦσι φρικταὶ προδοσίαι μεταξὺ νομιζομένων χριστιανῶν καὶ φίλων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ δλα τὰ ὅργανα καὶ δ προσηλυτισμὸς αὐτοῦ φυλάττουσι κατ' εἰσήγησιν τούτου δλον τὸ βάθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς ὑποκρίσεως, ἐὰν ποτὲ ἐξ ὀλίγων χριστιανῶν ἀκολουθήσῃ μία τοιαύτη σκέψις, ἀναμεμιγμένα αὐτὰ τὰ ὅργανα δητα εἰς τοὺς ὄρθροφρονας, ἀνατρέπονται καὶ ματαιοῦνται δλα τα κοινωρελῆ καὶ σωτήρια, καὶ στηρίζονται καὶ συνιετῶνται δι' ἀπεκτηλῶν

λόγων, ὅλα τὰ ὀλέθρια καὶ κοινοβλαβῆ κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνεργουμένης ἐπιδουλῆς,

Η πλάνη τοῦ οἰοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, ἀν καὶ κατὰ τὴν θεωρίαν ὑπάρχη, πολὺ παχυλή, βλάσφημος, αἰσχρὰ καὶ μεμακρυσμένη ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, ἀλλ' εἰς τὴν πρᾶξιν ὡς ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ἐρανισθεῖσα ἐν μέρει, φανεται μετριωτέρας κατηγορίας ἀξία, ἢ ἔκεινη τοῦ οἰοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ δὲν ἔδωκε τόσας αἰτίας σκανδάλου, ἵνα ποείθωσιν ἐξ αὐτῆς ἀλλα εἰδη τῆς πλάνης, ὑπὸ τὰ δελεαστικὰ ὄνδρατα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ, καὶ πρὸς ἀπολλαγὴν τάχα τῶν προλήψεων καὶ τῆς δεισιδαιμονίας. Δεύτερον δὲ διότι ἀποδέχεται καὶ πιστεύει τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τὴν μέλλουσαν γενέσθαι γενικὴν κρίσιν τῶν ἐν τῷ δὲ τῷ βίῳ ἀγαθῶντες καὶ φαύλων ἔργων. Τρίτον δὲ διότι δικτυρεῖ ἔργα τινά τῆς ἀγάπης, τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς, τε καὶ ἀσθενεῖς καὶ τὴν φιλοξενίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅπου ὑπῆρχε πρότερον τουρκοχρατεία διαφυλάττουσα τὰ τοιαῦτα ἔργα, ἔκειται ἐφαίνετο ὁ πλεονασμὸς καὶ ἡ δαψίλεια δλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τέταρτον δὲ διότι ἀν καὶ ἀκάθαρτος, ἀπειδέχεται δύως καὶ ἐτίμη τὰ ἔργα τοῦ ἀγιασμοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐτίμα τὸν ὁρθόδοξον κλῆρον ὑπὲρ τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, ἐφύλαττε τούλαχιστον ἐνα τύπον καὶ σονομα νηστείας, ὑπερασπίζετο τὸν μοναδικὸν βίον καὶ τὰ Μοναστήρια, ἐτιμώρει δὲ καὶ ἐστηλίτεις τὴν εἰς τοὺς χριστιανοὺς διαφθορὰν καὶ ἀκαθαρσίαν. κ. τ. λ.

Η πλάνη δύως τοῦ οἰοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἀν καὶ κεχρωματισμένη ὑπὸ τὰ ὄνδρατα τοῦ χριστιανισμοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Γραφῆς, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῆς προειδόντας καρποὺς καὶ ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν, ὑπάρχει πολὺ ὀλεθριωτέρα καὶ βεβορβορωμένη διὰ τοὺς ἐναντίους λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ σύ μόνον ἥνοιξε τόσας τραγικὰς καὶ φρικτὰς Σκηνὰς εἰς δλα τὰ Κράτη τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἥνοιξε πρὸς τούτοις τὴν εἰσοδον καὶ ἔδωκε τὸ σκάνδαλον καὶ τὴν νύξιν εἰς τόσα βλάσφημα, ἀλλόκοτα, καὶ δλως σατανικὰ εἰδη τοῦ σκοτασμοῦ καὶ τῆς πλάνης ὅποια οὐδέποτε ἀλλοτε ἀπ' αἰῶνος ἐράνησαν οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς πάλαι ἐθνικοὺς τόσου αὐθάδη καὶ γενικά, ὅποια τὰ τῆς ὑλοφροσύνης, τοῦ θεῖσμοῦ καὶ τῆς ἀθετας, καὶ ἀπὸ τότε αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ὑπενεργεῖ συστηματικῶς καὶ διαδίδονται εἰς δλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη. Δεύτερον δὲ, διέτι ἀποβάλλει δογματικῶς τὴν ἀνάγκην πάσης ὀρετῆς καὶ ἀγαθοῦ ἔργου ἐπὶ λόγῳ διτι μόνη ἡ νεκρὰ καὶ ἡ ἐπὶ ψιλῷ ὄνόματι πίστις φέρει τὴν σωτηρίαν. Ολα τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀπέχουσι τό-

σον μακρὰν ἐκ τούτου τοῦ οὐδού τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, οὗτον ἀ-
πέχουσι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν αἰμοθρόων θηρίων. Ενεκα τούτου εἰς
δύοιν τόπον ἡ Κράτος λάβη ἀμεσον διοίκησιν αὐτὸς ὁ οὐδὲ τῆς
ἀνομίας, ἐκεῖ ἀκολουθεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοιαύτη πτωχεία καὶ
χρεία, ὥστε στενάζουσι σχεδὸν καὶ αὐτὸι οἱ ἀναίσθητοι λίθοι,^{οἱ} ὡς
αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυροῦσι καὶ μία μικρὰ τις παραπτήρησις δί-
δωσι περὶ τούτου τελείαν πληροφορίαν. Πᾶν ἔργον εἰλικρινοῦς ἀγά-
πης καὶ φιλανθρωπίας νομίζεται παρ' αὐτῷ τῷ οὐδὲ τῆς ἀνομίας
τῆς δύσεως, ὡς μωρία καὶ ὡς ἀμάρτημα, ἡ δὲ κακία ὡς ἀρετή.
‘Αφ’ οὖ ἡ πολιτικὴ τούτου κατέστρωσε μυστικῶς τὰ περὶ τῆς Ἀ-
νατολῆς λαμπρὰ καὶ μεγάλα ὑπὲρ αὐτοῦ σχέδια, ἀπὸ τότε δὲοι
κατὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν Λουθηρο-Καλβίνοι φευδοδιδάσκαλοι, τὴν
μὲν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἄλλην Ἀνατολὴν περαλληλίζουσι πρὸς τὴν γῆν
τῆς Ἐπαγγελίας, τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ ὄρθοδόξους Ἑλληνας περὸς τοὺς ἐν
αὐτῇ τῇ γῇ τῆς Ἐπαγγελίας χαναναίους, περὶ τῶν ὅποιων δι Μωϋσῆς
καὶ δι Ἰησοῦς τοῦ Ναοῦ ἔλαβον ἐντολὴν ἵνα ἔξολοθρεύσωσιν αὐτοὺς
ἔξ ὀλοκλήρου, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως, μήπως ἐκ τῆς
μετ' αὐτῶν ἐπιμέζιας ὀλισθήσῃ δι ἐκλεκτὸς λαὸς εἰς τὴν πλάνην
τῆς εἰδωλολατρείας, Ἐπαγγειλάμενος δι Θεὸς δὲ καὶ αὐτὸς πολεμήσει
τοῖς χαναναίοις ἐν χειρὶ χρυφαίᾳ. ‘Απὸ τότε διαθρυλλεῖται μυστι-
κῶς παρ’ αὐτοῖς ἡ ἐκ τῆς θείας Γραφῆς Ἰστορία περὶ τῆς εἰσόδου
καὶ κατασχέσεως τῶν Ἐβραίων εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Δοξά-
ζοντες δὲ δι τούτην ἐκ Θεοῦ προώρισμένον ἵνα δοθῆ - εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν ἡ Ἑλλὰς καὶ ὅλη ἡ ἄλλη Ἀνατολὴ, καθ’ ὃν τρόπον ἐδόθη
εἰς τοὺς Ἐβραίους ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἀγωνίζονται παντοίοις τρό-
ποις ἵνα ἀναδείξωσι τὰ πρακτικὰ τῆς Ἀγγλίας, ὡς πρὸς τὴν Ἀνα-
τολὴν ὅμοια κατὰ πάντα ὡς ἐκεῖνα τῶν Ἐβραίων εἰς τὴν γῆν τῆς
Ἐπαγγελίας καὶ εἰς τοὺς χαναναίους. Ενεκα τούτου, περὸς τοῖς ἄλλοις
δοτις ἐκ τῶν Ἅγγλων ἐνεργήσῃ ἐν χειρὶ χρυφαίᾳ καὶ φέρῃ περισ-
σότερον ὄλεθρον εἰς τοὺς ὄρθοδόξους Ἑλληνας, αὐτὸς νομίζεται περὰ
πᾶσι τοῖς ὄμογενέσιν ὡς δι ἔργατης τῆς πλέον μεγάλης καὶ ἐπισή-
μου ἀρετῆς, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τάχα ἐκτελέσας τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ. Έκ τούτου προῆλθε καὶ ἐπικρατεῖ περὰ πᾶσι τοῖς Ἅγγλοις δ
μέγας πόθος, καὶ ἡ ἀμιλλα ὡς πρὸς τὸν κατὰ κράτος ὄλεθρον καὶ
ἀφανισμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ δλων ἐν γένει τῶν ὄρθοδόξων. Τοιοῦ-
τος καὶ ἔτι ὄλεθριώτερος ὑπάρχει ὁ οὐδὲ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως
ὡς πρὸς τὰ ἔργα τῆς φελανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης. Ἐπειδὴ δὲ τὰ
ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ ὑπάρχουσιν ἐνδεικτικοὶ καὶ τοῦ αὐτοῦ
πνεύματος, δοποία πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἡ τιμὴ, τὸ σέβας καὶ ἡ ὑπα-
κοὴ καθ’ ὅλα τὰ θεῖα καὶ πνευματικὰ, πρὸς τὸν ιερατικὸν κλῆρον,

δις οὖν τελοῦνται τὰ μυστήρια καὶ αἱ τελεταὶ, αἱ νηστεῖαι, ἡ ἀπονέκρωσις τῆς σαρκὸς, ἡ ἀπάρυνσις καὶ ἡ φυγὴ ἐκ τοῦ κόσμου, ἡ παρέθνικ, ὁ μοναδικὸς βίος δοτεῖς καὶ εὐχὴν ἔκουσιον τῆς τελειότητος καὶ τῆς δοκιμασίας ἐπαγγέλλεται δλα ταῦτα καὶ διατηρεῖ αὐτὰ, διὰ τοῦτο δλα τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις, οὐ μόνον ἀποθέλλει, δογματικῶς, βλασφημῶν αὐτὰ ὡς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀπ' εὐθείας καὶ συστηματικῶς ἀντιφέρεταις καὶ πολεμεῖ αὐτά.

Βίς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, οὐ μόνον, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἔλειπεν δλως δ δόλος, ἡ ὑπόκρισις καὶ ἡ φρεδιουργία, οὐ μόνον ἀπεσκοράκιζεν ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ δλα τὰ σκάνδαλα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, οὐ μόνον ἤνάγκαζεν αὐτὸν ἵνα διατελῇ προσεκτικὸς προφυλακτικὸς καὶ καθαρὸς εἰς τὴν διαγωγὴν καὶ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ, οὐ μόνον οὐδέποτε ὑπεσκέλιζεν ἢ ἔξι-αἴς τὴν συνείδησιν, ἀνευ αἰτίας, ἀλλὰ πολλάκις ἔφερεν ἀκουσίως καὶ αὐτοὺς τοὺς μὴ καθαρούς, κατὰ θείαν οἰκονομίαν εἰς ὑψηλὸν βραχὺδὸν τοῦ ἀγιασμοῦ. Ἐπειδὴ δταν ἐνίστε τις δρθόδοξος, εἴτε διά τινα ἀπρόσεκτον καὶ βλάσφημον λόγον, εἴτε δὲ ἄλλου τινὸς πειρασμοῦ ἔπιπτεν εἰς τὴν Θεωμανικὴν θρησκείαν, τὸ πρᾶγμα γενόμενον ἐπιείμως καὶ φανερώς, ἡ δὲ πλάνη καὶ οἱ δπαδοὶ αὐτῆς ἀποτρόπωσιν καὶ βδελυκτοί, προχετο μετ' δλίγον εἰς αἰσθησιν τῆς ιδίας πτώσεως, καὶ ἐγίνετο παρρησίᾳ εἰς οἰκοδομὴν πολλῶν ἄλλων, δμολογητής, μάρτυς καὶ θαυματουργός, ὡς φαίνεται πραγματικῶς ἡ περὶ τούτου ἀλήθεια εἰς τὸ νέον Μαρτυρολόγιον.

Ο οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, οὐ μόνον στηρίζει δλα τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα αὐτοῦ ἔργα εἰς τὴν ὑπόκρισιν, καὶ εἰς τὴν φρεδιουργίαν, οὐ μόνον ἐπινοεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ φέρει πανταχόθεν δλα τὰ βδελύγματα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης εἰς δλας τὰς κεντρικὰς καὶ σημαντικὰς θέσεις τῶν δρθοδόξων εἰς γενικὴν διάδοσιν κακοῦ· οὐ μόνον ἐνεργεῖ συστηματικῶς τοιαῦτα ὄλεθρια σκάνδαλα, δποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπίβουλος τις ἢ διώκτης ἐπενόησεν οὕτε ἐφαντάσθη, οὐ μόνον φέρει μεγάλην βίαν εἰς τὴν συνείδησιν, ἀλλ' ἐν φρίπτει τοὺς δρθοδόξους εἰς βαθύτερον καὶ δλεθριώτερον βυθὸν καὶ αὐτῆς τῆς Θεωμανικῆς καὶ Εβραϊκῆς θρησκείας, δποια ἔστιν ἡ πλάνη τοῦ θεϊσμοῦ καὶ τῆς ἀθετίας, συγχρένες διδάσκει τὸν ίδιον αὐτοῦ προστηλυτισμὸν τοιοῦτο βάθος καὶ ποικιλίαν ὑποκρίσεως, ἐπὶ σκοπῷ, για φέρη ἀθρόως καὶ ἀνεπαισθήτως τὸ γενικὸν ναυάγιον, ἥσε εἰς τούτου μένει ὑποψία ἔως καὶ μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, καὶ διὰ τῶν τοιούτων ὑπενεργεῖ τοιαῦτα ὑποκεκρυμμένα· καὶ ἀπαίσια

σκάνδαλα, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγιοι ἐὰν ησαν εἰς ταῦτην τὴν τρομερὰν ἐποχὴν εὑρίσκοντο εἰς κίνδυνον ὑποσκελισμοῦ καὶ πτώσεως.

Τοιαύτη ἐν συνέψει ὑπάρχει ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Οἱ νιὸς τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς φέρει ἐν ἔσυτῷ τὴν δύοισιν, ἐνδὲ ἀγρίου, δηκτικοῦ καὶ ὑλακτικοῦ κυνὸς, δοστὶς ὑλακτεῖ, δρυμᾶ, κατασχίζει τὰ ἐνδύματα, καταδάκνει ἐνίστε καὶ φέρει ὁδύνην εἰς ὀλίγα μέλη τοῦ σώματος μιᾶς δλοκλήρου οἰκογένειας, ἀλλ’ οὐδέποτε φέρει θάνατον. Οὗτος οὐ μόνον γίνεται εὐαπάτητος, δελεᾶται καὶ γίνεται εὐδυσώπητος, δι’ ὀλίγου ἀρτου ἢ κρέατος σεσηπότος εἰς αὐτὸν ἔρθριμμένου, ἀλλὰ πρὸς τούτοις γίνεται φύλαξ καὶ ἀσφάλεια εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἐπειδὴ ἔξι αἵτιας τῆς ἀγριότητος τούτου οὐδεὶς κλέπτης ἢ ἐπίβουλος δὲν τολμᾷ ἵνα εἰσέλθῃ ἐκ τοῦ φόβου.

Οἱ νιὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φέρει ἐν ἔσυτῷ τὴν δύοισιν ἐνδὲ ἀγρίου καὶ αἰμοδόρου λύκου, δοστὶς κεκαλυμμένος ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ προβάτου, εἰσέρχεται εἰς τὸ ποίμνιον τῶν προβάτων, καὶ ἀφ’ οὐ καταφάγη κρυρίως τοὺς ποιμένας τῆς ποίμνης, γίνεται δόνηγες καὶ φέρει κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως τὴν φθορὰν καὶ τὸν δλεθρὸν εἰς αὐτήν. Ή μᾶλλον εἰπεῖν ὅμοιάζει ὡς ἔνα πονηρὸν δράκοντα, δοστὶς εἰσέρχεται ἀποκρύφως εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς εὐγενοῦς οἰκογένειας, καὶ ἐκεῖ διὰ μόνης τῆς ἐκπνοῆς αὐτοῦ φέρει τὸν δλεθρὸν καὶ τὸν θάνατον· εἰς αὐτὴν, καὶ ἐπειτα αὐτῇ ἢ οἰκία καταντᾶ σπῆλαιον τούτου. ἐπὶ σκοπῷ ἵνα θηρεύῃ καὶ φθείρῃ πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ζώα ἐκεῖ γειτονεύοντα.

Η ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς προερχομένη ἀσθένεια εἰς τοὺς πάσχοντας, σωματικῶς, μὲν φέρει τὴν δύοισιν τῆς ψώρας, ὑπὸ τῆς δόπιας ἐνοχλεῖται μὲν ὀλίγον τι ὁ πάσχων καὶ γίνεται βδελυκτός καὶ εὐκαταφρόνητος τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ συγχρόνως φέρει εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ ὠφέλειαν, ἐπειδὴ ἀπαλλάττει αὐτὸν ἐκ τῆς κακοχυμίας, δθεν καὶ μετὰ τὴν ἐκ ταύτης ἀπαλλαγὴν γίνεται πολὺ εὐτραφής καὶ παχύς. Κατὰ δὲ τὸν νοῦν ὅμοιάζει ὡς ἔνα τινά, δοστὶς πάσχει ὑπὸ δυνατοῦ πυρετοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου συλλογίζεται καὶ λαλεῖ ἀσθενῶς, ἀτάκτως καὶ παραλόγως καὶ φέρει συμπάθειαν εἰς τοὺς θεατὰς, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐκ τοῦ πυρετοῦ ἀπαλλαγὴν γίνεται ἐμβριθέσερος, καὶ συνετώτερος ὑπὲρ τὸ πρότερον.

Η ἐκ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως προερχομένη ἀσθένεια εἰς τοὺς πάσχοντας σωματικῶς μὲν ἔχει τὴν δύοισιν τῆς πανώλης, ὑπὸ τῆς δόπιας ὁ πάσχων, πρῶτον μὲν λαμβάνει πληγὰς καὶ ὁδύ-

νας εἰς τινὰ κεκρυμμένα μέλη τοῦ σώματος, ἔπειτα καταντᾶς εἰς παραλογισμούς, εἰς παραφρονητικούς λόγους καὶ μετὰ τοῦτο εἰς θάνατον. Πνευματικῶς δὲ καὶ νοερῶς δομοίζεις ὡς ἔνα δαιμονιζόμενον, εἰς τὸν δόποιον, διὰ προλαβούσας αὐτοῦ ἀμαρτίας παραχωρεῖ ὁ Θεὸς καὶ, εἰσέρχεται πνεῦμα πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον. Εἰσελθὼν δὲ] ἀνοίγει τὸ στόμα τοῦ πάσχοντος καὶ ἐνεργουμένου εἰς μεγάλας καὶ φρικτὰς βλασφημίας, εἰς ἄλλοκότους καὶ παροργιστικάς ὅρεις κατὰ πάντων τῶν κληρικῶν, τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν εἰλικρινῶν αὐτοῦ φίλων, εἰς ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ καὶ δλων τῶν Σατανικῶν ἔργων. Κινεῖ αὐτὸν εἰς βεβήλωσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰς φρικτὰς καὶ τρομερὰς Ἱεροσυλίας. Κινεῖ δὲ καὶ ἐξοπλίζει τὰς χειρας τοῦ πάσχοντος εἰς φόνον καὶ θάνατον τῶν ἴδιων αὐτοῦ γονέων, τέκνων, ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ φίλων, εἰς πυρπόλησιν τοῦ ἴδιου οἴκου, κ. τ. λ.

Τοιαύτη ἐν περιελήψῃ ὑπάρχει ἡ διαφορὰ τοῦ οὐοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὡς πρὸς τὸν οὐοῦ τῆς ἀνομίας τῆς ἀνατολῆς. Ἐκ τούτου πρὸς τοὺς ἄλλους φαίνεται πόσον ἀνείκαστον καὶ μέγα κακὸν ἔστιν εἰς τὸν Διθρωπὸν ἡ ἀμαρτία, τόσον εἰς ἔσυτὸν, δσον καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταγενεστέρους ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν, ἐὰν δὲν ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα καὶ κατάλληλα μέτρα εἰς κατάργησιν τῆς ἀνομίας διὰ τῶν ὅπλων τῆς ἀλτριθνῆς ἀρετῆς καὶ τῆς μετανοίας. Ἐκ τούτου πρὸς τοὺς ἄλλους φαίνεται πόσον μεγάλη ἐσὶν ἡ διαφορὰ τόσον τῆς ἀρετῆς, δσον καὶ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, ὡς πρὸς ἐκείνα τῶν λαϊκῶν. ὅτι δὲ αὐτὸς ὁ οὗδε τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐγεννήθη ἐκ τῶν ἀνομιῶν τοῦ ἐκεὶ κλήρου, ἐξάγεται ἐκ πολλῶν ἄλλων καὶ ἐκ τῶν ἐφεξῆς.

Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ ἡ τούτου ἀνομία φέρει δομοίωσιν ὡς πρὸς ἐκείνην τοῦ κλήρου. Καθὼς δὲ ἡ ἀρετὴ τοῦ κλήρου, καὶ ἡ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν παρρήσια καὶ ἡ εὐχὴ αὐτοῦ διατηρεῖ τὸν λαὸν ἐκ πάσης ἐπιδουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀθράτων ἔχθρῶν καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ, ὡσαύτως ἡ ἀνομία τούτου, φέρει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀπώλειαν εἰς τὸν αὐτῷ ἐμπιστευόντα λαόν. Τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἰς τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως δτι δηλαδὴ, διὰ τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐνεργουμένης δολίου ἐπιθουλῆς, πρῶτον μὲν φέρει διὰ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης γενικὴν πτώσιν καὶ ἀπώλειαν πνευματικὴν, ἔπειτα δι' αὐτῆς τῆς πλάνης ἐνεργεῖ καὶ ἀνοίγει διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς βαδισιοργίας σχίσματα ἀποστασίας ἐμφυλίους πολέμους, θανάτους γενικούς καὶ σφαγὰς, πᾶσαν ἀνωμαλίαν καὶ δλα τὰ εἰδὴ τῶν συμφορῶν ἐξ ὧν ἀκολουθοῦσι τὰ μεγάλα καὶ γενικὰ ναυάγια.

Δεύτερον δὲ ἔξαγεται ὅτι οὗτος ὁ νίδις ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου, ἐπειδὴ καὶ κατ' αὐτοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ διώκτης ἐπενόησε δολίευς καὶ τεχνικοὺς τρόπους ἵνα φέρῃ εἰς τὰν πλάνην εἰς τὸ στρατιωτικὸν τοῦ νοητοῦ ἔχθρου καὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας συνωμοσίαν.

Τρίτον δὲ αὐτὸς ὁ νίδις τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὃς ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως γεννηθεὶς πρῶτος καὶ μόνος αὐτὸς, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ἀπ' αἰώνος διώκτας τῆς πίστεως, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄγια τῶν ἄγίων, γενόμενος κεφαλὴ, Νομοθέτης, Κριτὴς, καὶ διοικητὴς εἰς δόλα τὰ λεπά καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέστησε καὶ καθιεστὴς δόλους τοὺς ἐπισκόπους, καὶ τὸν λοιπὸν κλήρον, ὡς ὑπαλλήλους, ἄλλων ὄργανων, ὑπαλλήλων καὶ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, καθὼς καὶ αὐτὸς θεωρεῖται ὡς ὑπαλλήλος καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ.

Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὔσεβες καὶ ὄρθροδοξοι, θεωρούμενοι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, θεωροῦνται ἐπομένως ἀνώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἐν Οὐρανοῖς Ἀγγέλων, ἐπειτα πρὸς τοὺς μεγίστης φρεγίτης δὲν φαίνεται τοῦτο τὸ ὡς οὐδὲν ἄλλο ἀπαισιώτατον καὶ τρομερὸν σύστημα τὸ γενέσθαι ὑπαλλήλοις εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἀνθρώπους, δὲν λέγω ἀσεβεῖς, ἀλλ' ἀπλῶς κοσμικοὺς καὶ πολιτικοὺς ; !

Τέταρτον δὲ ἔξαγεται ὅτι ἐγεννήθη ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως καὶ ἐκ τῶν ἐφεζῆς. Καθὼς δὲ ὁ Θεὸς ἐνεπίστευσεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐμπιστεύει εἰς τὸν ὄρθροδόξον κλήρον μυστήρια ἀκατάληπτα εἰς τῶν δοποίων τὴν διατήρησιν καὶ εἰς τὴν τελετὴν ὑποκρύπτεται ἡ ἀνάβασις ἐπὶ τοῦ φωτὸς, ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τῆς χαρᾶς, ἐπὶ τῆς μακαριότητος ἐπὶ τῆς δόξης καὶ ἐπὶ τῆς αἰώνιου ζωῆς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοῦτον τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, τὸν ὑπαλλήλον ταῖς ἀντιπρόσωπον τοῦ νοητοῦ Σατανᾶ, ὑπάρχουσι μυστήρια τῆς ἀνομίας, εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν δοποίων ὑποκρύπτεται ἡ πτῶσις, εἰς τὸ σκότος τῆς πλάνης, εἰς τὸν δόλον, εἰς τὰς ταραχὰς, εἰς τὰς οδύνας καὶ θλίψεις, εἰς τὴν καταισχύνην, εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὰν αἰώνιον κόλασιν.

Ἐκτὸς τούτου πάραπολλα πρακτικὰ τούτου τοῦ οὐλοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως διεπελοῦσι τοὺς πᾶσι μυστήρια κεκρυμμένα καὶ ἄδηλα μέχρι τῆς γενικῆς κρίσεως. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀνακαλύπτονται καὶ

γίνονται γνωστά ἐν μέρει καὶ εἰς ὅλην της μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων, ἐνώπιον δὲ καὶ αἰώνος.

Πέμπτον δὲ διτὶ αὐτὸς δὲ οὗτος τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἔγεννηθη καὶ ἥλθεν εἰς καταρτισμὸν τοιαύτης κακίας ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς. Τόδε πάλαι, καθ' διλούς τοὺς αἰώνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸ τοῦ ὅγδου αἰώνος⁷(ὅς εἰς Ἐλαβεν ἀρχὴν ἐν ἔτει 1493 ἀπὸ Χριστοῦ) ὑπῆρχε κοινὴ καὶ δημο- λογουμένη γνώμη παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβεσιν, διτὶ δὲ πασῶν τῶν ἄλλων μεγίστη καὶ βαρυτάτη, ἀνομία τοῦ κόσμου ἐσται δὲ ἀνομία τοῦ κλήρου τούτους τῶν ιερωμένων τῶν ἐσομένων εἰς τὸν ὅγδοον αἰώνα. Τόδην ἔνεκκα εἰς πᾶσαν προσβολὴν μεγάλου καὶ δεινοῦ πει- ρασμοῦ, εἴτε ἐν ὄργῃ διὰ τῆς κατάρας κατὰ τῶν Ιδίων ἐχθρῶν, εἴτε δι' δρκού εἰς ἀπόδειξιν τῆς Ιδίας αὐτῶν ἀθωτητος, εἰς πᾶσαν ἀπαίσιον συκοφαντίαν κατ' αὐτῶν, ἔθος δὲν αὐτοῖς ἵνα καταρθῶνται δὲ ὀμηύωσιν ἵνα κριθῶσιν ὡς οἱ ιερωμένοι τοῦ ὅγδου αἰώνος. Οὗτος ἐνομίζετο παρ' αὐτοῖς ὡς δὲ ἀπάντων τῶν ἄλλων φρικωδέστατος δρκος καὶ δὲ πλέον φρικτὴ κατάρα. Μή περὶ τούτου ἀλλίθεια σώζεται ἐκ περαδόσεως, ἀπαντᾶται καὶ εἰς τινὰς τόπους τῶν πάλαι συγ- γραμμάτων, καὶ αὐτὴν μαρτυρεῖ δὲ ἄγιος Ἰσαπόστολος καὶ νέος ιερο- μάρτυρος Κοσμᾶς ἐν ταῖς αὐτοῦ διδαχαῖς ταῖς γενομέναις ἐν ἔτει 1777.

Παρατηρεῖται δὲ διτὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅγδου αἰώνος, τούτους τινας ἐν ἔτει 1517 ἀπὸ Χριστοῦ καὶ 7025 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἀνθ- φόνη δὲ Λουθηρο-Καλβινικὴ αἵρεσις, ἣτις ἔφερεν εἰς τοιαύτην προκο- πὴν καὶ καταρτισμὸν κακίας καὶ δόλου αὐτὸν τὸν οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὅποια εἰς οὐδένα ἄλλον αἰώνα ἐφάνησαν ἀπὸ καταβο- λῆς κόσμου μέχρι τῆς σύμερον καὶ τοῦ ὅποιου πρώτιστον καὶ σπουδαιότερον ἔργον ἐστὶν δὲ νόθευσις τοῦ κλήρου καὶ τῆς νεολαίας καθ' δλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη.

Αὐτὸς δὲ οὗτος τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὡς ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου γεννηθεὶς, κατ' αὐτοῦ ἀνεφάνη ἀπ' ἀρχῆς καὶ διατελεῖ μέχρι τέλους αἰώνος καὶ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς καὶ ἐπίθουλος.

Αὐτοῦ τοῦ οὐδὲν τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φαίνεται διτὶ οὐδαμοῦ ἄλλαχοῦ εὑρίσκεις χώραν δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐπίθουλη, εἰμὴ δπου λάθη χώραν καὶ ἐπικρατεῖ δὲ ἐκ τοῦ κλήρου κατάχροντος καὶ δὲ ἀνομία. Αὐ- τὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς, πρὸ διλίγων αἰώνων, ἔκλινος καὶ ἀναφαίνονται εἰς τὰ χριστιανικὰ Κράτη ἴπουργεσίς θρησκευτικά. Καὶ εἰς ποιὸν ἐκ τῶν παρελθόντων αἰώνων πρὸ τοῦ Λουθηρο-Καλ- βινισμοῦ, εἰς ὅποιονδήποτε χριστιανικὸν Κράτος, ἐφάνη δὲ τούκούσθι αὐ- τὸ τὸ ἀπαίσιον καὶ ιερόσουλον δνομα; !! 'Βὰν εἰς τοὺς παρελθόν- το

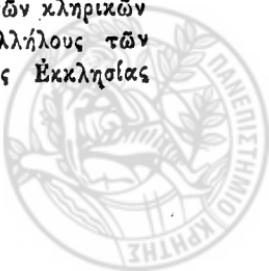
τας αιώνας ήσαν ίπουργεία θρησκευτικά, ἐφαίνετο περίττων ἵνα συγκαλώσιν οἱ ὁρθόδοξοι Αὐτοκράτορες Οἰκουμενικὰς Συνόδους εἰς τὰς ἐκ τῶν Αἰρετικῶν γενομένας κατὰ καιροὺς μεγάλας ἀνωμαλίας καὶ ταραχάς. Τὸ δὲ ὄνομα ὅμως τοῦ θρησκευτικοῦ ίπουργείου, ἔχει σκοπὸν αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας, ἵνα φέρῃ κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπισθήτως τὴν κατάργησιν πάσις Οἰκουμενικῆς τε καὶ Τοπικῆς Συνόδου, Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων καὶ δῆλης ἐν γένει τῆς Ἱεραρχίας. Γεννηθεὶς δὲ ἐκ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς ἀνύσσεως, καὶ αὐτοῦ κατὰ πρῶτον καὶ κατὰ τοῦ ἔκεισε λαοῦ ἀνεδεχθῆ ἔχθρὸς ὀλέθριος, δπου διὰ τρόπων ὅλως δολίων καὶ μυστικῶν ἡνίοιξε καὶ ἀνοίγει κατὰ καιροὺς, τόσας φρικτὰς καὶ μεγάλας Σκηνῆς ἡνίοιξε καὶ ἀνοίγει κατὰ καιρούς, τόσας φρικτὰς καὶ μεγάλας Σκηνῆς νάς. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ὁ κλῆρος ὁ ὁρθόδοξος καὶ πρὸ πάντων ὁ τῆς Ἀνατολῆς ἔπεισεν εἰς ἀλλας καταγρήσεις ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς πίστεως ἀπὸ τότε ἐλαβε χώραν, καὶ εἰς τὰ ὁρθόδοξα Κράτη, δπου συγχρόνως προπαρασκευάζει καὶ ὀπενεργεῖ, τόσον τὴν πτώσιν καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ κλήρου, δσον καὶ τὸν κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ καιρούς ὀλεθρον τοῦ λαοῦ.

Πρὸ πεντηκόντα περίπου ἑτῶν μέχρι τῆς ὥρας ταύτης προοδεύουσι καὶ ἔκτεινονται εἰς δῆλην ἐν γένει τὴν Ἀνατολὴν τὰ μυστήρια τούτου τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Πρᾶτον μὲν ἐνεργεῖ ἐμμέσως διὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων αὐτῆς ὀργάνων, καὶ εἰσάγονταις εἰς τὴν ἑταίριαν, πολλοὶ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι κληρικοί, διὰ τῆς διοίκεις ἐνεργείτονται κατὰ τοῦ κλήρου καὶ ἡ κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίᾳ, ἔπειτα αὐτὴ ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν Οὐθωμανῶν τὴν σφραγὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ, καὶ τόσων Ἐπισκόπων διητῶν εἰς τὴν Φιλικὴν ἑταίριαν δι' ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ἐπιβουλῆς. Ἀναλόγως εἰς τὴν σφραγὴν τοῦ κλήρου ἐνεργεῖ κατὰ καιρούς καὶ τόπους καὶ τὴν τοῦ λαοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἡ πτώσις τῆς κεφαλῆς φέρεται τὴν πτώσιν καὶ δλου τοῦ λοιποῦ σώματος. Συγχρόνως δὲ ἀποστέλλεται τὸν Μιλόρδον Γκιλφόρδον καὶ ἐμόρφωσε μίαν συστηματικωτέραν καὶ δλεθριωτέραν ζύμην δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν. Ἐξ αὐτῆς συγκροτεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους τὸ ἐν Κερκύρᾳ Σεμινάριον, τοῦ διοίκου οἱ μαθηταὶ τόσοι πολλοὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, γενόμενοι διάποιοι καὶ πιστοὶ στρατιῶται τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐνεργοῦσιν ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως τὴν νόθευσιν καὶ τὴν πτώσιν δλου τοῦ Ἀνατολικοῦ κλήρου. Ἐπὶ Ἀντιθετικοῖς φέρει τὸ κατὰ πάντα δμοιον καὶ ἀπαράλλακτον σύστημα τῆς Ἐπτανήσου εἰς τὸ βχοῦλειον τῆς Ἑλλάδος. Τότε οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλάδος παραχωροῦσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ὑπαλλήλους τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως τὸ θυσιαστήριον καὶ αὐτὰ τὰ ἄγια τῶν ἀγίων, γενόμενοι διὰ χρηματικοῦ

μισθοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐπιβούλευομένου ἔθνους ὑπάλληλοι τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Αὐτὸ τὸ κατὰ τὴν Ἐπτάνησον καὶ τὸ κατὰ τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, σύστημα, ἐνεργεῖ πρὸ πολλοῦ ἵνα φέρῃ διὰ νόμου καὶ εἰς δῆλην τὴν ἀλλην Ἀνατολὴν, ἐνεργούμενον πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι. Εἶναι τούτου βλέπομεν πρὸ πολλοῦ διὰ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρτα, δι' δῦνηκε αὐτοῦ τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἐλέγχει, στηλετεύει ἐπισήμως καὶ διδάσκει αὐτὴν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἀναφανῇ ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι κριτής καὶ νομοθέτης μετ' ὅλιγον. Αὐτὴ δικαῖος ἡ ἱερόσυλος ἐπέμβασις τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, μέλλει ἀναποφεύκτως ἵνα φέρῃ μετ' ὅλιγον τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμὸν αὐτῆς. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρὸ πολλοῦ διαγωγὴν τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας, ἥτις κατὰ πάντα δῦνεται, εἰς δλα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως φαίνεται ἄλλο μυστήριον τῆς ἀνομίας. Ἐπειδὴ καθὼς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ χρέος ιερὸν οἱ ποιμένες γίνονται διδάσκαλοι καὶ δῦνητο εἰς τοὺς λαϊκούς καθ' δλα τὰ ιερὰ καὶ πνευματικά, ωστάτως εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ νοντοῦ ἐχθροῦ, τοῦ δποίου τὸ πνεῦμα επισκιάζει καὶ δῦνητο δλους τοὺς κακοδόξους, τοὺς ἀνόμους καὶ ἀσεβεῖς, ὁ οὐλός τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, γίνεται διδάσκαλος καὶ δῦνητο εἰς τὸν νιὸν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, τὸν γεγενημένον ἐκ τῆς ἀνομίας, τοῦ λαοῦ καὶ δσων ἀλλων ἐν γένει ἀποστατήσωσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ πρώται ἀνομίαι τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, ἐξ ὧν ἐγεννήθησαν ἔπειται ἀλλαι ὀλεθριώτεραι, φάνονται αὖται αἱ δύο, ἡ ὑψηλοφροσύνη καὶ ἡ φιληδονία τούτεστιν ἡ σαρκικὴ ἀμαρτία προσλθοῦσα ἐκ τῆς ἐκείσε καινοτομίας δι' ἣς ἀπαγορεύεται ὁ γάμος εἰς δλους ἀπλῶς τοὺς κληρικούς, δποίου βαθμοῦ καὶ ἀν δσι. Εἶναι τούτου ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνομιῶν γεννηθεῖσα αἵρεσις τῶν Δουθηρο-Καλείνων, ἔφερε τὴν κατάργησιν εἰς δλα τὰ ἔργα τοῦ ἀγιασμοῦ, δποίκ πρὸς τοὺς ἀλλοις πολλοῖς, ἡ τελετὴ τῶν μυστηρίων, αἱ νηστεῖαι, αἱ τεσσαρακοσταὶ, ἡ παρθενία, τὰ ἔργα τῆς μετανοίας, ἡ ἀπέρνησις τοῦ κόσμου, δ μοναδικὸς βίος, καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Η πρώτη πάλιν κατάχοσις τοῦ κλήρου τῆς Ἀνατολῆς, δὲ ἣς ἐγεννήθησαν ἀλλαι ἀπικιώτεραι, δποίαι πρὸς τοὺς ἀλλαῖς ἡ Σιμονία, ἡ ψῆφος καὶ ἡ χειροτονία τῶν Ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, εἰς ἀνθρώπους σαρκικούς τε καὶ κοσμικούς, καὶ ἀλλαι, φαίνεται ἡ φιλαργυρία. Τούτου ἔνεκα δ οὐλός τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, διὰ χρηματικοῦ μισθοῦ ἐδελέχεσε καὶ ὑπεσκέλισε πολλοὺς ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ὑπαλλήλους τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ καὶ ἀντιπροσώπων εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας

ἐπιβουλήν. Ἡ πασῶν τῶν ἄλλων δμως ἀπαισιωτάτη κατάγρησις ἔξ
ης ἐπήγασεν καὶ πηγάδουσιν δλαι αἱ ἄλλαι ὑπάρχει η ἐφεζῆς ἐπει-
δὴ, δηλαδὴ η ψῆφος καὶ η χειροτονία τῶν Ἐπισκόπων καὶ δλης ἐν
γένει τῆς Ἱεραρχίας, ἔγνετο οὐχὶ εἰς τοὺς ἀναβάντας εἰς τὸν βαθ-
μὸν τοῦ οἰοῦ, η τούλαχιστον εἰς μεγίστην καὶ κατεπείγουσαν ἀνά-
γκην εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν βαθμὸν τοῦ φίλου, τουτέστιν εἰς ἀνθρώ-
πους πνευματικοὺς ἀνωτέρους τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου, καὶ δν-
τας εἰς ἀνάβασιν ἀγιασμούτε καὶ φωτισμοῦ, καὶ ἔχοντας, ἐκ τού-
του τὰ ἐκ τοῦ ἀγίου πνεύματος κατάλληλα καὶ ἀναγκαῖα χαρίσ-
ματα ἄλλ' εἰς ἀνθρώπους πολὺ κατωτέρου βαθμοῦ.

Ίδου κυρίως τὰ αἴτια, ἔξ ὧν ἐλαῦν ἀπ' ἀρχῆς χώραν η ἐκ τοῦ
υἱοῦ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως κατὰ τῶν ὄρθιοδόξων ἐπι-
βουλὴ, ητις Ἑφερες μεγάλα καὶ τρομερὰ δεινὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς
οὐδέποτε ἄλλοτε, ἐπαπειλοῦσσα ἵνα φέρῃ εἰς τὴν δρῦθιοδίαν καὶ εἰς
δλον τὸν ἄλλον κόσμον, ἄλλὰ δεινὰ πολὺ ἀπαισιωτέρα καὶ δλεθριώ-
τερα τῶν ἔως τοῦ νῦν γενομένων, καὶ ταῦτα μὲν συνεπτυγμένως
ώς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον ἀρκοῦσι.

Λέγομεν ηδη συνοπτικῶς καὶ ἐν μέρει, περὶ τοῦ τετάρτου ἀντι-
κειμένου τῆς ἡμῶν ὑποσχέσεως τουτέστι • δποια Ἰαματικαὶ καὶ
διορθωτικαὶ πράξεις γίνονται τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα περὶ • τῆς κοι-
νῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας. • Οποῖαι αἱ ἐφεζῆς.

A'.

Πρωτίστης, μεγίστης καὶ κατεπείγουσσης ἀνάγκης ἔργον ὑπάρχει
ἴνα ἐπινοηθῶσι φρόνιμοι, καὶ εἰρηνικοὶ τρόποι, ὅπως ἀνακαλυφθῶσι
καὶ γνωρισθῶσι τοι; πᾶσι τὰ κεκρυμμένα ἐκ τῶν δμογενῶν, δρυγα-
ναὶ ἐν γνώσει τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, διὰ δύο μεγά-
λους λόγους. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ δι' αὐτῶν εὔστοχεὶ καὶ προοδεύει.
ἴνεκα τούτου δταν αὐτὰ τὰ δργανα πανσισι πάνει εὐθὺς καὶ η
πρόσδος τοῦ κακοῦ, καὶ ἀναφρίνεται ἐλπὶς τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μετα-
βολῆς. Δεύτερον δὲ, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν τῶν δργάνων διασκεδάζεται
καὶ ματαιοῦται ὑποειδήποτε πρότασις εἰς οἰκοδομὴν καλοῦ, εἴτε
κοινοῦ εἴτε μερικοῦ, καὶ συνιστῶνται καὶ διατηροῦνται καὶ προοδεύ-
ουσι τὰ σχέδια τῆς ἐπιβουλῆς καὶ δτάκις γίνεται περὶ τούτων μέρ-
ψις, προσάπτεται η αἵτια εἰς τὸν βασιλέα πρὸς ἐρεθίσμὸν τῆς ἀπο-
στασίας. Διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἐπινοεῖ
πολλὰς ῥεδιουργίας καὶ πρόπους ἵνα κρατῇ αὐτοὺς; κεκρυμμένους τοῖς
πᾶσι.

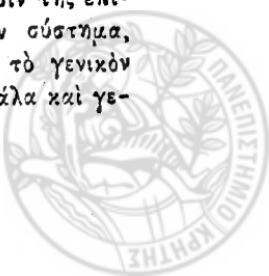
Ἐξ αὐτῶν τῶν ὁργάνων, τὰ μὲν διηγοῦνται ἀμέτω; καὶ ἀτ'

εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τὰ δποῖα ἔφερε προλαβόντως εἰς τὴν
πετῶσιν τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν ὄλικὴν καὶ
ἔφήμερον ιδιοτέλειαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δελεᾶζει καὶ κινεῖ αὐτὰ
ὅπως θέλει καθ' ὃν τρόπον δελεᾶζουει διὰ τίνος δελεαστικῆς τροφῆς
τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη καὶ φέρουσιν αὐτὰ εἰς σφαγήν. Τὰ δὲ
πλεισταὶ ἐξ αὐτῶν κινοῦνται ἐν ἀγγοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης. Μὲν ράδιουρ-
γίας τῆς ἐπιβουλῆς ἔχει τοιαύτην ποικιλίαν καὶ τέχνην, ὥστε πολλοὶ
δοῦτες ἀδιάλλακτοι ἔχθροι κατ' αὐτῆς, ἀλλ' ὅμως δι' ἀπάτης ἐνερ-
γουμένης δι' ἄλλων αὐτῆς ἐν γνώσει δργάνων, κινοῦνται καὶ ἐνερ-
γοῦσι μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ ζήλου τὰ δσα αὐτὴ ἀγαπᾷ καὶ
ζητεῖ. Τοιαῦτοι πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοῖς, δοσοὶ προσάπτουσιν εἰς τὸν
Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, δλην τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὰ δσα ἄλλα δεινὰ
ἄκολουθούσιν, δοσοὶ ἐμπνέουσιν ὑποφίαν φόβον καὶ ἀποστροφὴν κατὰ
τῆς δρθοδόξου καὶ δμοθρήσκου Ρωσίας, δοσοὶ ἐνεργοῦσι τὰ σχίσματα
καὶ τὸν ἐρεθίσμὸν τῆς ἀποστασίας, καὶ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων, δοσοὶ
συνεργασίαν εἰς τὰ δσα τείνουσιν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς δρθοδόξου,
θρησκείας καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμοῦ, καὶ τῆς
αιρέσεως τῶν Λουθηρο-Καλβίνων, Οἱ τοιεῦτοι θεωροῦνται οἱ πάντων
τῶν ἄλλων ὀλεθρίωτατοι στρατιώται τοῦ νοητοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ
Σατανᾶ ἐξ ὧν ἐπειλεῖται τὸ γενικὸν ναυάγιον τοῦ γένους, φρικτὰ
δὲ καὶ παγκόσμια δεινὰ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.

Εἰς ἀνακάλυψιν δὲ τῶν τοιούτων ἀπαιτεῖται πολλὴ καὶ μεγάλη
τέχνη καὶ σύνεσις, ἀφ' οὗ δὲ ἀνακαλυφθῶσι καὶ γνωρισθῶσιν ἀπαι-
τοῦνται ταῦτα τὰ δύο. Πρῶτον δλοὶ οἱ ἀναγκαῖοι καὶ κατάλληλοις
τρόποι μήπως Ἐλθωσιν εἰς εἰλικρινῆ καὶ ἀληθινῆ ἐπιστροφὴν καὶ διόρ-
θωσιν. Δεύτερον δὲ, ἵνα στηλίτευθῶσι κοινῶς τοῖς πᾶσσον δοσοὶ ἐξ
αὐτῶν ἐπιμείνωσιν ἀδιόρθωτοι. Ἐπὶ σκοπῷ ἵνα μὴ εὑρίσκη χώραν
εἰς τὸν λαὸν ή δι' οὐτῶν ἐνεργουμένη ράδιουργία. Ταῦτα καὶ οὐδὲν
ἄλλο ἔργον ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἀπαιτεῖται ἐπειδὴ πᾶν ἔργον γινόμενον
διὰ ταραχῆς καὶ δι' ἀγρίου καὶ πονηροῦ τρόπου, οὐδέποτε φέρει
αἴσιον καὶ καλὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ σκάνδαλα καὶ ἀπαισίους καρ-
ποὺς, τὰ δποῖα διψᾶ καὶ ζητεῖ ή ἐπιβουλή. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ
τούτου ἀρχοῦσι.

B'.

Δετεύζον ἔργον μεγίστης καὶ κατεπειγούστης ἀνάγκης ἔστιν, ἵνα
καταργηθῇ ὡς τάχιστα τὸ ἐπὶ Ἀντιβασιλείας κατ' εἰσῆγοσιν τῆς ἐπι-
βουλῆς τεθὲν ἀντιχριστιανικώτατον, Σατανικὸν καὶ ὀλεθριόν σύστημα,
τὸ δποῖον ἐάν διατελέσῃ ἔτι ὀλίγον, ἐπειλεῖται φέρη τὸ γενικὸν
ναυάγιον, καὶ διῷ μᾶλλον διαρκεῖ τόσῳ φέρει κακὰ μεγάλα καὶ γε-

νικὰ καὶ τόσον πλέον τρομερὰ ἐπαπειλεῖται ἡ ἀπ' οὐραγοῦ ὄργη. Εἰς τὴν κατάργησιν τούτου, οὐδὲν ἄλλο πρόσκομμα ἀπαντᾶται, εἰς μὴ μόνη ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας, ἐπιβουλή. Αὐτὴ διὰ τοῦ τῶν ἀμανσέργου ἔφερεν αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ αὐτὴ διὰ τῶν ιδίων αὐτῆς ὄργάνων, ἐστήριξε, στηρίξει καὶ φέρει αὐτὸ εἰς πρόδον καὶ ἀνάρτησιν μέχρι τοῦδε, καὶ συγχρόνως προσάπτει τὴν αἰτίαν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔρεθισμὸν τῆς ἀποστασίας ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπα. Ἐκ τῶν δοσῶν φαίνονται ἀναγκαῖα εἰς τὴν κατάργησιν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολὴν καὶ ἀλλοιώσειν τούτου, διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν ὑπάρχουσι πρὸς τοὺς ἄλλους τὰ ἐφεζῆς.

Πρῶτον μὲν, ἐκεῖνο τὸ δοποῖον ἐστὶ μεγίστης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης ὑπάρχει τὸ φυγεῖν ὡς τάχιστα, ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ καὶ ἀπομακρυνθῆναι ὅλως καὶ κατὰ πάντα ἀπὸ τῆς ἐπὶ Ἀντιβασιλείας, δι' εἰσηγήσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ ιεροῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, νεομοθετημένης ἰερόλουσίας καὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ θεῖα καὶ ἵερά ἀντικείμενα τῆς Ἐκκλησίας, τόσον διὰ τῆς διαλύσεως πολλῶν Μοναστηρίων, διὰ τοῦ σφετερισμοῦ τῶν τούτων κτημάτων, διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων δασμῶν καὶ φόρων εἰς τὰ ἔτι διατηρούμενα διὰ τῆς μισθοδοσίας εἰς τινας τῶν Ποιμένων ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Ταμείου, καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων μυρίων ἔργων τῆς ἱεροσυλίας ὅσουν καὶ πολλῷ μᾶλλον διὰ τῆς ἐπεμβάσεως, διὰ τῆς δοποίας ἀπὸ τότε ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ θεωρεῖται ὡς κεφαλὴ, ὡς νομοθέτης ὡς Κριτὴς καὶ ὡς διοικητὴς καὶ ὡς ἐπικριτὴς, εἰς ὅλα τῆς Ἐκκλησίας θεῖα καὶ ἱερά, σύστημα δὲ τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀπαισιώτατον καὶ φρικτόν.

Δεύτερον δὲ ίνα πινύσῃ ὁ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν, δι' εἰσηγήσεως αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ ἐνεργούμενος καὶ προοδεύων μέχρι τῆς ὥρας ταύτης δόλιος κατὰ τῆς πίστεως διωγμός, διὰ τῶν Σχολείων, καὶ δι' ἄλλων μυρίων ῥαδιούργιων, ἐξ ὧν ἐμνημόνευσα δλίγων τινῶν ἐξ αὐτῶν προλαβόντως εἰς τὴν σειρὰν τῆς ἐπιστολῆς μου. Εἰς δοποίον Κράτος λαβὴ χώραν ἡ ἱεροσυλία καὶ ἡ ἐπέμβασις εἰς τὰ θεῖα τῆς Κοσμικῆς ἀρχῆς, ἐκεῖ ἀναποφεύκτως ἔρχεται φρικτὴ καὶ τρομερὰ ἡ ἀπ' οὐραγοῦ δργὴ, φέρουσα τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀρχῆς, μεγάλας δὲ καὶ γενικὰς συμφορὰς καὶ εἰς τὸν ἐν αὐτῇ λαδὸν, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐξ ἀδιαφορῆς ἡ συνεργῆ εἰς τοιαύτας ἀπαιτίους ἱεροσυλίας καὶ ἐπεμβάσεις. Όπου δὲ πάλιν ἐνεργεῖται καὶ προοδεύει ἡ ἐκ τῆς πίστεως ἀποστασία, καὶ ἡ δισένεια ἐκεῖ πάντοτε κατὰ θείον νόμον ἀκολουθοῦσιν ἐκ τῆς θείας δργῆς θάνατοι γενικοί, σφαγαί, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τρομεροὶ θόρυβοι καὶ ἀνωμαλίαι. Αὗται αἱ δύο ἀπαιτίαι καὶ φρικταὶ ἀνομίαι, οὐ μόνον ἐνεργοῦνται καὶ προοδεύουσιν εἰς ὅλην

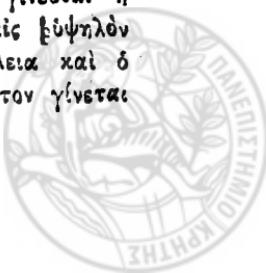
ἐν γένει τὴν Ἀνατολὴν, δι' ἐνεργείας ὑποκεχρυμμένης αὐτοῦ τοῦ οἰου
τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ἀλλ' ἀπὸ Ἀντιθεσίεις, καὶ πολλῷ μᾶλ-
λον μετὰ τὸ Σύνταγμα ἔγενοντο νόμος καὶ σύστημα. Ενεκα τούτου
φρίττει καὶ τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ διὰ τὴν ἐπαπειλουμένην ἐκ
Θεοῦ μεγάλην ὁργὴν, τῆς ὅποιας βλέπομεν κατὰ καιροὺς καὶ τόπους
πολλὰ ἀναργῆ δείγματα, θεωροῦμενα ὡς προοίμια καὶ ἀρχαὶ ὡδίνων.

Τρίτον τὰ μέγιστα κατεπεῖγον καὶ ἀναγκαιότατον ἔργον διὰ τὴν
ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους
τῆών, ἀπαιτεῖται ἡ πραγματικὴ ἔνωσις τῆς κατὰ τὸ βασίλειον τῆς
Ἐλλάδος μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀπ'
ἀρχῆς παράδοσιν καὶ κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κα-
νόνας. Εἰς τὴν ἐκεῖσε Σύνοδον ἀνήκει ἡ ἐκλογὴ, ἡ ψῆφος ἡ χει-
ροτονία, ἡ πρόνοια, ἡ κρίσις δῆλης τῆς Ἱεραρχίας τῆς οὕτου ὥπο
τὰς ἐπαρχίας τῶν 4 Πατριαρχῶν καὶ μερικώτερον ἡ πειθαρχία
δῶν ἐν γένει τῶν Ἐπισκόπων, πρὸς τὸν Πατριάρχην εἰς τοῦ ὅποιου
τὴν Ἐπαρχίαν ἔκαστος ἀνήκει. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων, ἐκ τῶν δσων
φαίνονται ἀναγκαῖα ἵνα φέρῃ εἰς ἔργον αὐτῇ ἡ πραγματικὴ ἔνωσις
θεωροῦνται καὶ ταῦτα τὰ τρία.

Α. Ή κατὰ βάθος καὶ ἀκριβῆς ἔρευνα καὶ ἀνάκρισις δῆλης ἐν γένει
τῆς Ἱεραρχίας, τόσον ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν, δσον καὶ ὡς πρὸς τὴν
πράξιν τῆς πίστεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Β'. Ψῆφος καὶ χειροτονία, δσον τὸ δυνατὸν ἀξίων, ἀγίων καὶ
καθαρῶν Ἐπισκόπων, Ἀρχιερέων καὶ Μητροπολιτῶν καὶ ὁ τούτων
διορισμὸς εἰς τόσας πολλάς πρὸ πολλοῦ χρεουσόσας Ἐπαρχίας.

Γ'. Η διόρθωσις, ὡς πρὸς τὰς δσας καινοτομίας, μεγάλα καὶ δει-
νὰ σκάνδαλα ἔφερεν ἡ ξένη ἐπιθουλὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μεγίστης
Εὐχῆς καὶ ἀνάγκης ἔργον ἀποθανεῖ ἡ συγχρότησις, εἰ δυνατὸν Οἰ-
κουμενικῆς Συνόδου ἐκ πάσης τῆς Ἱεραρχίας τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρ-
θοδόξων συντρέχοντες ἐν αὐτῇ καὶ πολλοὶ ἄλλοι δρόδοξοι κληρικοὶ
τε καὶ λαϊκοί, καὶ συναγωνιζόμενοι διὰ νηστείας, δι' ἀγρυπνίας καὶ
προσευχῆς. Ταύτης καθὼς καὶ δῶν τῶν προλαβούσων, τὸ μόνον καὶ
κύριον ἔργον φαίνεται, τὸ ἐπινοῆσαι καὶ τὸ νομοθετῆσαι, δσα φαίνον-
ται κατάλληλα καὶ ἀναγκαῖα, τόσον διὰ τὴν ἀσφάλειαν, δσον καὶ
διὰ τὴν προκοπὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἰκοδομὴν αὐτῆς. Εἰς τούτων
τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαιότατον ἐστὶ Α'. Τὸ μὲν γίνεσθαι ἡ
χειροτονία τῆς Ἱεραρχίας εἰ μὴ εἰς ἄνδρας ἀναβάντας εἰς βίψηλὸν
Σαθμὸν γνώσεως ἀγιασμοῦτε καὶ φωτισμοῦ. Β'. Η ἀσφάλεια καὶ δ
καταρτισμὸς τοῦ μοναδικοῦ βίου, δ' οὐ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται

ἡ προκοπὴ τῶν πιστῶν, Γ'. Η δὲ ἡ ἀπαξὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ συγέλευσις τῆς Συνόδου, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων τῆς δικοίας τὸ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ὁφειλόμενον καὶ ἀναγκαῖον ἔργον ὑπάρχει ἡ ἐπαγρύπνησις ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς Ιεραρχίας, ἡ ταύτης διατήρησις εἰς τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν τοῦ υἱοῦ, ἡ εἰς κατεπείγουσαν ἀνάγκην καὶ εἰς ἔκεινον τοῦ φίλου.

Δ'. Σχολεῖα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ὄρθοδοξα, ἔχοντα Καθηγητὰς πεπαιδευμένους, ὄρθοδόξους, ἐναρέτους καὶ καθαρούς. κ. τ.

Ε'. Καταρτισμὸς καὶ ἀποστολὴ Ἱεροκηρύκων ἐναρέτον καὶ ἀγίων ἀνδρῶν.

Ζ'. Ἐπαγρύπνησις τῶν Ποιμένων ἵνα διατηρῶσι, κατὰ τὰς θελας Γρηγόριος, τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀνόθευτον, καθαρὸν καὶ ἄγιον, ἐπιβάλλοντες τὸν ἀφορισμὸν εἰς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν πίστιν, ἡ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀγιασμὸν, εἰς κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Συνόδων, καὶ ἀπαγορεύοντες τὴν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς, ἀποδεχομένους δὲ καὶ συγχωροῦντας τοὺς ἐν ἀληθινῇ μετανοίᾳ ἐπιτρέφοντας.

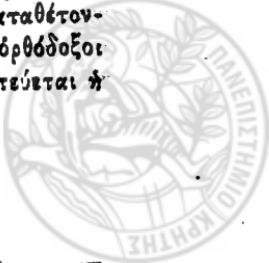
Ζ'. Μέτρα ἀρμόδια καὶ κατάλληλα εἰς τελείαν κατάργησιν τῶν δισων σκανδάλων ἀπ' ἀρχῆς συστηματικῶς ἡ ἐπιθεουλὴ ἐνέργεια εἰς διόρθωσιν τῶν δισων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐνόθευσε καὶ νοεῖται, καὶ εἰς ὄρθην καὶ ἐπίσημον διὰ τόπου ἔκδοσιν πολλῶν ὄρθοδόξων βιβλίων, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἔκδοσις εἰς τὰ βιβλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων τὴν τελείαν κατάργησιν διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων τρόπων πρὸ πολλοῦ ἡ ἐπιθεουλὴ ἐνέργεια. Ταῦτα καὶ ἄλλα πάμπολλα φαίνονται ἀναγκαῖα ὑπὸ τῶν ποιμένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, Ἐκτὸς δὲ τῶν δισων ἄλλων μυρίων φαίνονται τὰ μέγιστα ἀναγκαῖα καὶ ἐκ μέρους τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν λαϊκῶν διὰ τὴν τούτων σωτηρίαν, ἀσφάλειαν, πρόσδοτον καὶ εὐδαιμονίαν, θεωροῦνται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰ ἔξι.

Δ'. Τῶν ὄρθοδόξων κοινὴ ἔνωσις καὶ ἡ τούτων ὄρθη καὶ ἡ εἰλικρινὴ διμόνοια. Ἐκ τῶν δισων ἄλλων ὑπάρχουσιν ἀναγκαῖα εἰς τοῦτο φαίνεται πρὸ πάντων, πρῶτον μὲν ἡ διατήρησις τῆς ὄρθοδοξίου θρησκείας καὶ δεύτερον, ἡ δισον τὸ δυνατὸν μεγαλόφωνος καὶ ἡ ἀδιάλειπτος στηλίτευσις τῶν ῥαδιουργιῶν, καὶ τῶν δλῶς σατανικῶν καὶ ὀλεθριωτάτων σκοπῶν αὐτῆς τῆς ἐπιθεουλῆς. Ἐφαίνετο πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον ὅπως συνελθόντες δλοι ἐν γένει οἱ ὄρθοδόξοι εἰς ἔνωσιν καὶ διμόνοιαν ἀγακαλύψωσιν δισον τὸ δυνατὸν τὰς ῥαδιουργίας καὶ τοὺς σκοπούς τῆς ἐπιθεουλῆς καὶ εἰς δλους τοὺς ἐπιθεουλευομέ-

ναυς λαοὺς τοῦ δυτικοῦ δόγματος μήπως ἐκ τούτου ἔλθωσιν εἰς γενε-
κατέραν ἐνώσιν καὶ λάβωσι τὰ περὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ἀναγκαῖα καὶ
κατάλληλα μέτρα.

Β'. Ή κατὰ πάντα, φυγὴ, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρῳ τῆς πολιτικῆς
ἀρχῆς ἀφ' εἰασδήποτε εἴτε μικρᾶς εἴτε μεγάλης Ἱεροσούλιας, καὶ
ἐπειρεύσεως εἰς τὰ θεῖα καὶ Ἱερά ἐπειδὴ ὅπου λάβῃ χῶραν ἢ Ἱε-
ροσούλια φέρει πάντοτε πρὸς τοὺς ἄλλους σκοτασμὸν, ἀναισθησίαν, σχίσ-
ματα ταραχάς, καταστροφὲς καὶ ναυάγια. Πολλὰ, φρικτὰ καὶ με-
γάλα δεινά ἔφερε καὶ φέρει ἢ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐπιβούλη καθ' ὅλα
τὰ ὄρθιδοξα Κράτη καὶ πρὸ πάντων εἰς ὅλον τὸν ὄρθιδοξὸν λαὸν
τῆς Ἀνατολῆς πρὸ πεντήκοντα περίου ἑτῶν καὶ μέχρι τῆς ὥρας.
Τὸ πάντων τῶν ἄλλων δύμως ἀπαίσιώτατον καὶ φρικωδέστατον ἔστιν
ἔκεινο τὸ ὅποιον ἔφερεν ἐπὶ Ἀντιβασιλείας διὰ τοῦ Ἀμενοπέργου
δμοιον κατὰ πάντα, ὡς ἔκεινο τῆς Ἐπτανήσου, διὰ νόμου καὶ συ-
στηματικούν. Εἴναι δὲ Σατανᾶς ἐγίνετο αἰσθητὸς ἀνθρωπὸς καὶ Νομο-
θέτης, ἐφαίνετο ἀδύνατον ἵνα φέρῃ ἄλλους νόμους καὶ ἄλλο σύστη-
μα, ἀπ' ἔκεινων τὰ ὅποια ἔφερεν αὐτὸς ὁ αἰσθητὸς Σατανᾶς ἢ Ἀγ-
γλίας εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἐπτάνησον, καὶ εἰς
ὅλα τὰ ἄλλα ὄρθιδοξα Κράτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον.

Γ'. Έκλογὴ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀξίων σοφῶν καὶ ὄρθιδοξῶν πολιτικῶν, εἰς
κατάργησιν τῶν δσων ὀλεθρίων καὶ Σατανικῶν νόμων ἔφερεν ἢ ἐπιβούλη
ἐπὶ Ἀντιβασιλείας καὶ εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλων ὀσθῶν καὶ κοινωφελῶν
μὴ ἀναιρετικῶν, ἀλλὰ βοηθητικῶν εἰς τὴν ὄρθιδοξὸν πίστιν Ἰνα θέσωσι
νόμους, μὴ ἐπιβάλλοντας εἰ δυνατὸν, δι' οὐδεμίαν αἰτίαν δρκους, εἰς οὐ-
δένα ὄρθιδοξον, ἢ τούλαχιστον σπανιώτατα καὶ διὰ πολὺ μεγάλας
καὶ σκουδαλίας αἰτίας, καὶ δι' οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπιβάλλοντας πονάς καὶ
πρόστιμα εἰς τοὺς μὴ θέλοντας δμόσαι. Νόμους μὴ ἀπαγορεύοντας τὸ
ἔργον τοῦ διδασκάλου, οὔτε νομοθετοῦντας ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα
καὶ τοὺς Καθηγητάς, καὶ μὴ ἐπὶ σκοπῷ τῆς πλάνης καὶ τῆς φθορᾶς
ἄλλ' ἐπὶ σκοπῷ στηριγμοῦ καὶ οἰκοδομῆς τῆς ὄρθιδοξου πίστεως καὶ διὰ
τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον ἄλλοισιν καὶ πρόδον τοῦ έθνους κ. τ. λ. Νό-
μους βραβευτικοὺς εἰς τὴν ἀρετὴν, στηλιτευτικοὺς δὲ καὶ τιμωρη-
τικοὺς εἰς τὴν κακίαν, καὶ βοηθητικοὺς πρὸς τοὺς ἄλλους, εἰς τὴν
Γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, βιωμηχανίαν ναυτιλίαν καὶ εἰς τὸ ἀφεπό-
ριον. Τὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαιότατον σύστημα διὰ τὴν πονηρίην
σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὴν εἰς τὰ καλά
πρόδον τοῦ γένους ἔστιν ἔκεινο δι' οὗ βραβεύεται ἢ ἀληθεύεται ἀρετὴ, τι-
μωρεῖται δὲ ἡ κακία, ἔκεινο δι' οὗ προσιβάζονται καὶ καταθέτον-
ται εἰς δλους τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς θέσεις οἱ εἰς ἀληθεία ὄρθιδοξοι
καὶ ἐνάρετοι, καὶ ἔκεινο δι' οὗ ἀποσκορακίζεται καὶ στηλιτεύεται ἡ

πλάνη, ἐν ᾧ ὑποκρύπτονται ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς κακίας. Καθώς τὸ σύστημα τοῦτο ὡς οὐμφωνον εἰς τοὺς θείους νόμους ὑπόσχεται καὶ φέρει πᾶν ἀγαθὸν, ὡσαύτως τὸ ἐκ διαιρέτρου ἀντικείμενον, τούτου, ὡς φαίνεται ἐνεργούμενον ὑπὸ τοῦ μεῖοῦ τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως, ὡς ὅλως σατανικὸν, φέρει πολλὰ καὶ μεγάλα δεινὰ καὶ τὸ γενικὸν ναυάγιον.

Δ'. ἔργον ἀναγκαιότατον ὑπάρχει, συγχρότεσις ἐπιτροπῆς ὑπὸ ὄρθοδξῶν, ἐναρέτων, καὶ ὅσον τὸν δυνατὸν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν διὰ τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον διόρθωσιν τῆς νεοθευμένης καὶ ὅλως ἐστεβλωμένης φιλολογίας τε καὶ φιλοσοφίας τῶν ὄρθοδοξῶν, καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τὸ ὄρθον καὶ ἐπὶ τὸ κρείττον διόρθωσιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ὄρθοδοξίας νεοθευμένων καὶ ἐστρεβλωμένων Σχολείων, καὶ εἰς ἐπινόσιν τρόπων ἀναγκαίων καὶ καταλλήλων διὰ τὴν σύστασιν καὶ πρόσδον τῆς ἀληθινῆς παιδείας καὶ γνώσεως. Μεγάλης εὐχῆς ἔργον, πρὸς τούτοις, ἐφαίνετο ἡ ἀπαγόρευσις εἰς ὅλην τὴν ὄρθοδοξίαν νεολαίαν, ὡς πρὸς τὴν μάθησιν καὶ χρῆσιν τῆς γαλλεκῆς γλώσσης, καὶ εἰς τὸ μεταβαίνειν εἰς ὁποιονδήποτε Κράτος τῆς Δύσεως ἐπὶ σκοπῷ παιδείας, ἐν ὅσῳ ὑπενεργεῖται καὶ διατελεῖ ἡ κατὰ τῶν ὄρθοδοξῶν ἐπιβουλή. Ἐκεῖ πρὸς τοὺς ἄλλους ἡ Ἀγγλία ἔχει προπαρεκευασμένα ὅλα τὰ Σχολεῖα, διὰ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν φθορὰν ὅλης τῆς ἐκεῖσε ἀπερχομένης ὄρθοδοξού νεολαίας καὶ διοργανισμούς ἐταιριῶν τῆς Φαρμασονίας, διὰ τὴν πτῶσιν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκεῖ ἀπερχομένων ὄρθοδοξῶν δι' ἄλλον σκοπὸν ἔκτὸς τῆς παιδείας.

Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ ἕκκλησιαστικῶς τε καὶ πολιτικῶς ἀπαιτοῦνται ὡς τάχιστα διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐνεργούμενου ὀλεθριωτάτου συστήματος εἰς τὰ ὄρθοδοξά Κράτη, καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἄλλου ὠφελήμου καὶ σωτηρίου. Τὰ περὶ περὶ τούτου αυγοπτικῶς καὶ ἐν μέρει εἰρημένα, εἰς ὁποιονδήποτε νουνεχῆ οἴδεν ἀκριβῶς τὴν ἔως τοῦ νῦν πρόσδοτον τῆς Ἐπιβουλῆς, ἵσως φανῶσι πολὺ δύσκολα καὶ σχεδὸν ὅλως ἀδύνατα. Καὶ τοῦτο διατί;.. Ἐπειδὴ βλέπει ὅτι ἐνόθευσε καὶ νοθεύει ἀδικαλείπτως τὸν κλῆρον, τοὺς μοναχούς, καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἱεραρχίαν καὶ ὅλην τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ λαοῦ καὶ ὅλην τὴν τάξιν τῶν ἔλλογίμων καὶ διδασκάλων, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου οὔτε ὄρθοδοξος Σύνδος, οὔτε συνελεύσεις καὶ Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ πολιτικῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐστὶ δυνατὸν ἵνα ἀναφανῶσιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς κοινῆς σωτησίας. Εἴγὼ μὲν ἀποκρινόμενος εἰς τοιαύτην ἐπίφοδον γνώμην λέγω· ὅτι ναὶ μὲν κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ ἀνθρωπίνως συλλογίζομενοι τὸ πρᾶγμα οὕτω νομίζεται. Εἳν τὸτε οὐδέποτε τὸν γοῦν πρὸς ὅλιγον τὸν γοῦν πρὸς τὸν οὐράνιον Βασιλέα οὐδόλως νομίζεται οὕτω·

ἀλλ' εὐκατόρθωτον κατὰ πάντα διὰ πολλοὺς καὶ μεγάλους λόγους.
Οἱδαμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πιστεύομεν ἀδιστάκτως δτὶ οἱ ὑπὲρ
τῆς τοῦ χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀγωνίζόμενοι ἔχοντες συνεργοῦσαν τὴν
παντοδύναμον χάριν τοῦ Θεοῦ ὅλα, τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώ-
ποις ἀδύνατα γίνονται παρ' αὐτοῖς δυνατά.

Εἰς ὅλα δὲ τὰ εἰρημένα καὶ εἰς ὅσα ἄλλα κριθῶσιν ἀναγκαῖα
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου ἔκαστος ἡμῶν
τῶν ὁρθοδόξων ὅποιας δάκτοτε τάξεως καὶ ἀν ἥ συνεργεῖ μεγάλως
ἔχαν θέλη. Καὶ πῶς. Διὰ μόνης τῆς γνησίας καὶ ἀληθινῆς ἀρετῆς
καὶ διὰ τῆς κοινῆς καὶ μερικῆς δεήσεως καὶ Εὐχῆς. Ἐνεκα τούτου
ἔξεθεσα τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν, ἵνα λέγηται δέον τὸ δυνατὸν συνεχέ-
στερον ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ κατὰ μέρος, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ φό-
βου Θεοῦ, καὶ ἐκκστος τῶν ἀκροατῶν, λεγέτω εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
ταῦτης τὸ • Γένοιτο καὶ τὸ, Ἀμήν.

Εὐχή.

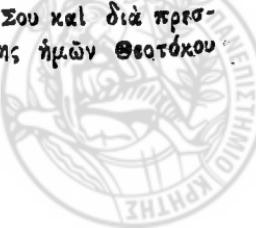
Θεὸς Πανάγιε, Πανάγιθε, Πάνσοφε, Παντοδύναμε, δ Πατήρ, δ
Τίδες καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, δ εῖ; καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεός, δ
Ποιητὴς καὶ δ ἀνηλιουργὸς πάσης νοητῆς τε καὶ αἰσθητῆς κτίσεως,
ῷ μετὰ φύσου καὶ τρομοῦ λατρέουσι πάντες οἱ ἐν οὐρανῷ ἐκλεκτοὶ
Ἄγγελοι καὶ ὅλων τῶν ἀγίων καὶ τῶν δικαίων τὰ Πνεύματα. Σοὶ
καὶ ἡμεῖς λατρέομεν, Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ Σὲ δοξάζομεν, δτὶ Σοὶ
μόνῳ πρέπει ἡ λατρεία, Σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προ-
σκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Εἰς Σὲ καὶ εἰς τὴν
μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Σου πιστεύομεν,
κατὰ τὸ πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ πανταχοῦ τῆς ὁρθοδόξιας ἀνα-
γινωσκόμενον καὶ δμολογούμενον Σύμβολον τῆς πίστεως ἡμῶν. Σὲ
οἴδαμεν καὶ Σὲ δμολογοῦμεν ὡς ἀληθινὸν, γνήσιον καὶ οὐράνιον ἡμῶν
Πατέρα, καὶ ὡς Ποιητὴν καὶ ὡς ἀδιάλειπτον κηδεμόνα καὶ Προ-
νοητὴν τοῦ παντός. Εὐχαριστοῦμεν Σοὶ διὰ τὰς ἀναριθμήτους, πολ-
λὰς, μηγάλας καὶ ἀδιαλείπτους εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας Σου, καὶ δτὶ
ἡζεώσας ἡμᾶς διὰ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ διὰ τοῦ ἀγίου βαπ-
τίσματος γενέσθαι τέκνα Σου κατὰ χάριν.

Εὐλογημένον εἴη καὶ δεδοξασμένον τὸ φοιβερὸν καὶ θεῖον Σου ὄνο-
μα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ημάρτομεν μετὰ τῶν ἐπὶ γῆς Πατέρων ἡμῶν, θνομήσαμεν καὶ
ἡδικήσαμεν ἐνώπιον Σου, διὸ καὶ παρέδωκας αὐτοὺς ἐν ὁργῇ Σου εἰς
χειρας καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἀλλοφύλων, ἀλλ' οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς,

αλλ' εν ὁργῇ ἀλέους ἐμνήσθης, περαδοὺς αὐτοὺς ἔχθροῖς μὴ δυνα-
μένοις καὶ μὴ βουλομένοις ἐξολοθρεύσαι αὐτοὺς, μηδὲ ἀγαγεῖν αὐτοὺς
διὰ τῆς ἀπάτης εἰς τὴν πτῶσιν τῆς προσκαίρουτε καὶ τῆς εἰωνίου
ἀπωλείας. 'Βρ' ἡμᾶς δὲ ἡμαρτηκότας ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους πα-
ρεχώρησας ἐλθεῖν τοιοῦτος ἀόρατος, δόλιος καὶ σατανικὸς ἔχθρος,
οἷος οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνεφάνη ἐνεργῶν τοιαῦτα ἀπάσισα καὶ ὀλε-
θριαὶ ἔργα ἐπὶ τὸν ἐκλεκτὸν Σου λαόν. Αὐτὸς ἐκίνησε πάντα τὰ
ἔθνη καὶ τοὺς ἔχθρούς Σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν Σου κατεπανουργεύσαντο
γνώμην καὶ ἔβούλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων Σου ὄρθιοδόξων κληρικῶν
τε καὶ λαϊκῶν, καὶ εἰτον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθ-
νους καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα τῶν ὄρθιοδόξων καὶ τοῦ νέου
Ισραὴλ ἔτι. Σὺ οἶδας, Κύριε Παντοκράτορ, δτι ἔβούλεύσαντο ἐν δρο-
νοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ δτι κατὰ Σοῦ. τουτέστι κατὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας Σου, συνωμοσίαν διέθεντο. Ότι ἐβεβήλωσαν τὸ θυσιαστήριον
Σου, ως οὐδεὶς ἄλλος ποτὲ ἀπ' αἰώνος ἔχθρος Σου. οἵτενες εἰπον
κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν πάλαι
ἐπιβούλην κατὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ Σου, ο Συνέταξε Φαράὼ παντὶ^ν τῷ λαῷ αἴτοι λέγων. Πᾶν ἀρσενὸς δὲ ἐὰν τεχθῇ τοῖς ἔθραιοις εἰς
τὸν ποταμὸν βίψατε, καὶ πᾶν θῆλυ ζωγονεῖτε αὐτό. • Εἰς τὴν
νῦν δὲ καθ' ἡμῶν ἐπιβούλην, ἀπαγορεύεται εἰς δλην τὴν ὄρθιοδόξον
νεολαίαν τοῦ ἀρρένος καὶ τοῦ θηλέος φύλου, δὲ ἐκ τῆς ὄρθιοδόξου πί-
στεως λόγος τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ βίπτεται εἰς τὸν πο-
ταμὸν τῆς πλάνης, τοῦ σκοτασμοῦ, τῆς ἀνομίας καὶ τοῦ θανάτου,
δην αὐτὸς δ ἔχθρος παρεσκεύασε καὶ ὑπενεργεῖ. Σὺ Πάτερ, Θεὲ Παν-
τοδύναμε, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, οἶδας ταῦτα καὶ τὰ πα-
ραπλήσια τούτοις, καὶ οὐ γινώσκεις τὴν κατὰ πάντα ἡμῶν ἀσθένειαν
καὶ ἀπειροχακίχν, οἵτινες ἐσμὲν ως βρέφη γαλακτοτροφούμενα, περι-
στοιχούμενα δὲ καὶ ἐπιβούλευόμενα ὑπὸ τοιούτων πονηρῶν, δολίων
καὶ ἀδιαλλάκτων ἔχθρῶν, καὶ Σοῦ, δεύμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν ἐλέει
καὶ οἰκτίρμοῖς καὶ ματαίωσον αὐτῶν τὰς βωλάς. Ο Θεός μου, φοῦ
αὐτοὺς τοὺς ἔχθρούς Σου, ως τροχὸν, ως καλάμην κατὰ πρόσωπον
ἀνέρων· ώσει πῦρ διαφλέξει δρυμὸν, ώσει φλόξ δικατακάσει δρη
οὕτω καταδίωξον αὐτοὺς ἐν τῇ καταγίδι· σου καὶ ἐν τῇ ὁργῇ Σου
συντάραξον αὐτοὺς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ εὐ-
δόκησον ἵνα ζητήσωσι τὸ ὄνομα Σου, διὰ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς
πρὸς τὴν ὄρθιοδόξον Ἐκκλησίαν Σου. Σῶσον δὲ τὸν ὄρθιοδόξον ἐκλεκ-
τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ως κληρονομίαν Σου, καὶ ἀπα-
λλάξον αὐτὸν ἐκ τῆς ἐπιβούλης τοῦ ἔχθροῦ καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου
πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ ἐνεκεν τοῦ ὄντος Σου καὶ διὰ πρε-
σβείων καὶ ἱεροῖς τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

δυνάμεων καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος Ἅγίων Σου. Ἀμήν. Γένοιτο! Γένοιτο.

Εἴτε δεῖμεθι, ιχετεύμεν καὶ πχρακαλοῦμεν Σε. Όσοι εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν κοπιάζουσι καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Σου, δι' ἣς γίνεται ἡ ὁρθὴ καὶ ἡ εὐάρεστος πρὸς Σὲ λατρεία καὶ δόξα, προσκτάται δὲ τοῖς πιστοῖς ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος καὶ πᾶν ἀγαθὸν. Όσοι δὲ ἀγωνίζονται καὶ ἐνεργοῦσι ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβολῆς, προκοπῆς, προόδου καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ γνησίου καὶ ἀληθινοῦ φωτισμοῦ, καὶ ὑπὲρ παντὸς ἄλλου κοινοῦ ἀγαθοῦ. Δός καὶ ἐπιδαψίευσον πᾶσιν αὐτοῖς, Θεὲ Παντοδύναμε, δίκαιε, καὶ ὑπεράγαθε, πλουσίαν τὴν χάριν Σου, μακρότητα ἡμερῶν, εὐδαιμονίαν, εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν τιμὴν καὶ δόξαν ἐν τῷ δὲ τῷ βίῳ, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι συγκατάταξον αὐτοὺς; τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἑκλεκτῶν καὶ ἀγίων. Ἀμήν. Γένοιτο Γένοιτο. Όσοι δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἐπιβούλευονται, διαβάλλουσι συκοφαντοῦσι καὶ ἐμπαζούσι τοὺς γνησίους καὶ ἀληθινοὺς φίλους καὶ εὐεργέτας, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τῆς ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν, εἴτε ἐν ἕργῳ εἴτε ἐν λόγῳ ἐνεργοῦντας καὶ ἀγωνίζομένους. Όσοι πρὸ πάντων γενόμενοι στρατιώται καὶ δργανα τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ, ἐνεργοῦσι τὰ ἐναντία τούτων τὰ δσα δηλαδὴ τείνουσιν εἰ; τὴν κατάργησιν τῆς αληθινῆς Σου τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, εἰς τὸν σκοτασμὸν, εἰς τὴν πτώσιν, εἰς τὸν θάνατον, εἰς τὴν ἀπώλειαν, εἰς γενικὰς συμφορὰς καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Όσοι δικινάλλουσι καὶ συκοφαντοῦσι τοὺς εἰλικρινῶς ὁρθοδόξους καὶ τοὺς ὑπὲρ τοὺς κοινοῦ κχλοῦ ἡμῶν ἀγωνίζομένους, ὡς προδότας, ὡς πεπλανημένους καὶ ὡς ἐνεργοῦντας τὰ ἐναντία τούτων. Καὶ τὸ ἀνάπταλιν, οἵσοι ἐπανοῦσι καὶ συνστῶσιν εἰς τὸ κοινόν, ὡς ὁρθοδόξους, καὶ ὡς ἀγωνίζομένους ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, τὰ δργανα τῆς πλάνης καὶ τῆς κοινῆς προδοσίας. Πᾶσι δὲ αὐτοῖς καὶ τοῖς πχραπλησίοις, Θεὲ ὑπεράγαθε καὶ Πολυέλεε, δός, δινεκεν τοῦ ἔλεους Σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν Σου, χάριν καὶ φωτισμὸν ἐλθεῖν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας εἰς ἀληθινὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, ὅπως γενόμενοι εἰς τὸ ἔξῆς γνήσιοι ζηλωταὶ καὶ ἀγωνισταὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τύχωσι σωτηρίας. Όσοι δὲ ἐξ αὐτῶν διατελέσωσιν ἀδιόρθωτοι καὶ ἀμετανόητοι, οὓς Σὺ μόνος μάζας, καὶ ἐπομένως οἱ κοινοὶ ἔχθροι δι' αὐτῶν ὑπενεργοῦσι καὶ παρασκευάζουσιν τίνα φέρωσι πολλῶν ἄλλων πτῶσιν, θάνατον καὶ ἀπώλειαν μεγάλας καὶ κοινὰς συμφορὰς καὶ γενικὸν κίνδυνον εἰς τὴν ὁρθοδόξιαν, καὶ εἰς τὸ πολυπεφτές ἡμῶν ἔθνος; ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις Θεὲ

δίκαιε καὶ παντοδύναμες ἔλθοι ἡ ἀνήκουσα ποινὴ, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὁργῆς Σου καταλάβει αὐτούς. Γενοίντο τυφλοί, χωροί, ἄφωνοι, παράφρονες, λεπροί, μεμιασμένοι· εἰς τὸ σῶμα καὶ βδελυκτοῖ παρὰ πᾶσι. Εἰσέλθοτε εἰς αὐτούς αἰτιθητῶς· εἰς τὸ σῶμα πνεύματα, πονηρὰ καὶ ἀκάθαρτα, καὶ εἰπάτωσαν· διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν τὰς δσας διαβολὰς, βλαχορημάτας, προδοσίας καὶ ἄλλα κοινὰ δεινὰ ἐπράξαν. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀποκειμένης αὐτοῖς αἰώνιου κολάσσεως καὶ πρὸς σωφρονισμὸν καὶ διόρθωσιν πολλῶν ἄλλων ἐν ἀγγοίᾳ κλόνουμένων ή πεπτωκότων. Ταῦτα δὲ εὐχόμεθα, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ εἰπάτω πᾶς δὲ ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης ὄρθοδοξος καὶ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ τὸ, Ἀμήν καὶ τὸ Γένοιτο! Γένοιτο!

Αὐτὴ ἡ Εὐχὴ πρὸς τοὺς ἄλλοις, φίλε, τείνει καὶ εἰς ἀπολογίαν μου πρὸς δσους τυχὸν ἀναγνώσῃς αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον ἐπιστολὴν μου, ἐὰν τινὲς νομίσωσι καὶ εἴπωσι· φευδῆ· ή ὑπερβολικά, εἴτε πολλὰ· εἴτε ὅλιγα ἐκ τῶν δσων ἐν αὐτῇ περιέχονται, ή διε ἐκινηθῆν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτης ὑπὸ πάθους ἰδίου καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἀληθείας διὰ μόνον τὸ κοινὸν συμφέρον. Δὲν ἔκτείνομαι περαιτέρω ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, περὶ τῶν δσων, δηλωδῆ, ἀποθανούσιν ἀναγκαῖα, ἵνα τεθῶσιν ἐν ἔργῳ ὡς τάχιστα, διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ ἐπικειμένου ἡμίν κινδύνου καὶ διὰ τὴν καθ' ἡμᾶς εἰς τὸ ἔζης πρόδοσον καὶ εὐδαιμόνειν. Εκ τῶν δσων ἄλλων γίνονται ἀναγκαῖα κατὰ τοῦτο, θεωροῦνται καὶ τὰ ἔζης, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπα, καὶ ἡδη ἐπαναλαμβάνων.

Δ. Η δσον τὸ δυνατὸν γενικὴ καὶ μεγαλόφωνος στηλίτευσις αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ, καὶ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἐνεργουμένων ῥεδιούργιῶν, τῶν δσων συνεργῶν καὶ συναγωνιστῶν εἰς τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλὴν ἔχει, καὶ τῶν ὑποκεκρυμμένων καὶ ὀλεθρίων αὐτοῦ σκοπῶν κτλ.

Β'. Οἱ θηρευνα καὶ παρατήρησις· τοῦ μάθωμέν τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν αἰτίαν ἐξ ὧν προσῆλθε καὶ προοδεύει· δὲ πρὸ τόσον ἐτῶν ἐνεργοῦμενος πειρασμὸς εἰς τὴν Ἑκκλησίαν, εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ εἰς ὅλην ἀπλῶς τὴν ὄρθοδοξίαν ἐξ οὐ νοσεῖ, κλονεῖται καὶ κινδυνεύει ὁ κόσμος δλος, ἐπὶ σκηπῷ τοῦ γενέσθαι ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις καὶ ἡ θεραπεία.

Γ'. Κοινὴ καὶ εἰδικρινὴς ἔνωσις καὶ διμονοία τῶν ὄρθοδοξῶν. Εἶδε δὲ, ςύνοδος ὑπὸ τῶν ὄρθοδοξῶν καὶ ἴερῶν Ποιμένων εἰς διόρθωσιν καὶ εἰς θεραπείαν τῶν δσων πολλῶν καὶ μεγάλων δεινῶν, ἔφερεν αὐτὸς δ κοινὸς ἔχθρος εἰς τὰ θρησκευτικά, εἰς τὰ ἴερά καὶ εἰς τὰ πνευματικὰ ἀντικείμενα τῆς Ἑκκλησίας. Συγχρόνως δὲ Συν-

λευσίς πολλών ἄλλων ὄρθιοδόξων, πολιτικῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν εἰς θεραπειαν καὶ διόρθωσιν τῶν ὅσων ἄλλων φιλεῖσῶν καὶ μεγάλων κακῶν ἔφερε καὶ ὑπενεργεῖ αὐτὸς; ὁ κοινὸς ἔχθρος καὶ ὁ πρὸς ὅλα τὰ πρόσκαιρα καὶ κοσμικὰ πράγματα. Εἰς τὴν σκέψιν καὶ εἰς τὴν ἔρευναν αὐτῶν τῶν Συνδόδων καὶ Συνελεύσεων, γενομένων ὑπὸ ὄρθιοδόξων, ἀνοθεύσαν καὶ συνετῶν ἀνδρῶν, ἀποκαλυφθήσονται πάμπολλα ἄλλα καὶ μεγάλα δεινά δοσι πρὸς πολλοῦ ἐνεργεῖ αὐτὸς; ὁ κοινὸς ἔχθρος, καθ' ἥλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ κοσμικά.

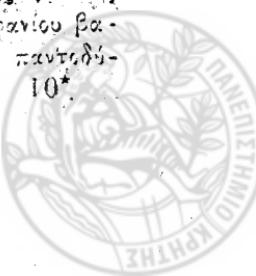
Δ'. Μεγίστη ἐγγῆγορος, νῆψις καὶ προσοχὴ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν μῆπως εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης ὅλοθηρίης εἰς τερατεύσας, εἴτε διὰ σφετερίσμου εἴτε πολλῶν, εἴτε ὀλγῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτήματων, εἴτε διὰ χρηματικῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς Ηθικένας, εἴτε διὰ ἐπειδίσσεως, ὡς αὐθίχιστος συνεργός ἢ ὡς Νομοθέτης, ὡς κριτής, ἢ ὡς ἐπικριτής εἰς τὰ ιερά καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, εἴτε διὰ διοικούμενή ποτε ἄλλου τρόπου.

Ε'. Διαμαρτύρουσις καὶ στηλίτευσις: πρὸς ὅλους τοὺς ἀποστάτας τῆς ὄρθιοδόξου πίστεως καὶ πρὸς ὅλα τὰ ὄργανα τῆς κοινῆς προδοσίας. Πρῶτον μὲν κηρύττοντες γενικῶς κατὰ ἀφηρημένων τὴν ἔσομέννην τρομερὰν καὶ μεγάλην ἀπὸ Θεοῦ ὄργην εἰς ὅσους ἐκ τῶν τοιούτων διατελέσωσιν ἀδιόρθωτοι καὶ ἀμετανόητοι, ἔπειτα δὲ ἡ κατὰ ὅνους στηλίτευσις τῶν δοσῶν ἐνεργοῦσι τὴν πλάνην καὶ τὴν κοινὴν προδοσίαν.

ΣΤ'. Μέτρα, θεάρεστα, συνετὰ καὶ σωτήρια, διὰ τῶν ὁποίων ἔσται εἰς τὸ ἔκτης ὁ ἐκ τῶν ὄρθιοδόξων πόλεμος κατὰ τῶν ἀλλορύλων, αἱρετικῶν τε καὶ ἀσεβῶν δι' εὐλόγους καὶ δικαίους αἵτιας. Μηδικῶν ἔστονται καὶ τὰ ἔξτης.

Α. Η ὁσον τὸ δυνατὸν ὄρθη καὶ συνετὴ σκέψις, εάν τὸ πρᾶγμα καὶ δικαιοπόδιον πάροχη κατὰ Θείαν θέλησιν καὶ οἰκονομίαν, η μῆπως δι' ἐνεργείας καὶ τέχνης τοῦ ἀρρέπου ἔχθρου.

Β'. Εάν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον γνωρισθῇ διτὶ ἐστὶ κατὰ Θείαν θέλησιν, ἀπαιτεῖται μεγάλη νῆψις καὶ προσοχὴ, ἵνα μὴ γίνηται διὰ πρόηγοδημένης μοστικῆς ἑταῖρίας, ἐν ἣ διὰ ποικίλης ἀρδιουργίας καὶ τέχνης τοῦ νοοῦ καὶ τοῦ αἰσθήτου Σχτανδρή, ἐνεργεῖται καὶ γινεται ἀνεπαισθήτως ἡ κατὰ τῆς πίστεως, καὶ ἡ κατὰ τοῦ μάλρου συνωμοσία, καὶ διὰ τὸν πρόσκαιρον καὶ διὰ τὸν αἰώνιον φραγμόν τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ δι' ἐνώσεως καὶ κοινῆς χριστιανικῆς ἐργαριώντας, ἔχοντες κατὰ γοὺν καὶ πιστεύοντες ἀδιστάτως. Οτι εἰς τὸ σκήνην περίστασιν, θεωρούμενοι ὡς στρατιώται τοῦ Επουρανίου βασιλέως Θεοῦ, ἔχοντι σύμμαχον καὶ βοηθὸν ἀρρέπου τὴν παντελί-

ναμον αὐτοῦ χάριν καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἀγίων ἀγγέλων, καὶ
ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἔσονται κατὰ πάντα ἀντητοι· νικηταὶ κατὰ τῶν
ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

Γ'. Ἀνάγκη καὶ χρέος ἀπαραίτητον εἰς τοὺς ὄρθοδόξους, πρὶν ἔλ-
θωσιν τις τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν μάχην, ἵνα γίνηται κοινὴ πρὸς
Θεὸν λιτανεῖα καὶ δέοσις, διὰ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ γενικὴ
ἔξομολόγησις εἰς τοὺς στρατιώτας.

Δ'. Ἀνάγκη ἵνα ἔχωσι μεθ' ἔχυτῶν οἱ στρατιῶται ἵερεῖς τε καὶ
κληρικούς ἐναρέτους καὶ ὄρθοδόξους, διὰ μόνον αὐτὸς τὸ ἔργον τῆς
ἔξομολογήσεως καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως καὶ εὐχῆς ὑπὲρ τῆς
νίκης τῶν ὄρθοδόξων. Αὐτὸς τὸ σωτήριον ἔργον τῆς πρὸς τὸν Θεὸν
δεήσεως καὶ εὐχῆς ἀπαιτεῖται ἵνα ἀκολουθῇ, δύσον τὸ δυνατόν, καὶ
διὰ πάντων τῶν ἀλλων ὁμογενῶν ὄρθοδόξων τῶν ὅντων ἐκτὸς τῆς
μάχης καὶ τοῦ πολέμου· καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἀγώνων, διὰ γη-
στείας καὶ ἀγρυπνίας κτλ. ¶

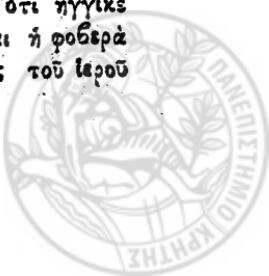
Ε'. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ὄρθοδόξοι γίνονται νικηταὶ, γενναῖοι καὶ
μεγαλόψυχοι, ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς τούτοις ὀσάκις οἱ ἀντίπαλοι καὶ οἱ ἔχθροι
εἰς τὰς μάχας φέρουσι πρὸς αὐτοὺς εἰλικρινῆ πειθαρχίαν καὶ ὑποταγὴν ἵνα
δεικνύωσι πρὸς αὐτοὺς δῆλην τὴν ἀνίκουσαν συγκατάβασιν καὶ φιλανθρωπίαν
ἐν ἔργῳ καὶ πράγματι ὑπὲρ πάντα τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη.

Ἐὰν κατ' αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἐγίνετο ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις,
πιστεύομεν ὅρθως τε καὶ ἀδιστάκτως, διὰ εἰς ὅλιγον διάστημα καιροῦ
ἔμελλεν ἡ εἰλευθερωθῆ καὶ ἀπαλλαχθῆ ἐκ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν τυραννίας,
ὅλη σχεδὸν ἡ Ἀνατολὴ μέχρι τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης, καὶ
ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὁ θρόνος ὁ βασιλικὸς ἔμελλεν εἶναι ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει, ὅλος δὲ ὁ ὄρθοδόξος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς εἰς μεγάλην προδοσίαν
καὶ εὐδαιμονίαν. Ἐπειδὴ δημος δι' ἀօράτου καὶ μυστικῆς ἐνεργείας τοῦ
νοητοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ Στατανᾶ, εἰς δόλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς λεγομένης
Φιλικῆς ἐταιρίας ὑπεκρύπτετο ἡ κατὰ τῆς πίστεως καὶ ἡ κατὰ τοῦ κλήρου
συνωμοσία, καὶ ἀνέφανησαν ὄπλοφοροῦντες καὶ πολεμοῦντες τόσοις Ἱερωμένοις,
ἐγίνετο ἡ ἀλέτητης τῆς νηστείας καὶ τῶν τεσσαρακοστῶν, τόσαις Ἱεροσο-
λίαι, τόσα ἀλλα παράνομα πρακτικὰ καὶ τόσα σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα
ἔργα πρὸς δους ὁθωμανούς ἔφερον πρὸς τοὺς ὄρθοδόξους ὑποταγὴν,
καὶ ἐζήτουν τὴν ἐξ αὐτῶν φιλανθρωπίαν, ἐνεκα τούτον ἱκολούθησεν
ἐκ τῆς θείας παραχωρήσεως τόση μεγάλη καὶ γενικὴ σφραγὴ καθ'
ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ἐπαναστάσεως, τόσοι μεγάλοι κίνδυνοι καὶ ἀνωμα-
λίαι καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔστειλεν ὁ ναητὸς Στατανᾶς τὸν πρῶτον αὐτοῦ
ἀντιπρόσωπον καὶ ὑπάλληλον, διεστίν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐβε-
βήλωσε τὸ βυσιαστήριον, καὶ ἔφερε ἐπὶ Ἀντιθεσιλείας τοιούτους τύ-
ραννικούς, ὀλεθρίους καὶ σατανικούς νόμους, διοίοις οὐδέποτε ἄλλοτε

ἀπ' αἰῶνος ἐφάνησαν εἰς ἄλλο ἐπιβουλευόμενον ἔθνος. Αὐτὸς τότε αὗτὸς διειδύνει κατὰ τοὺς ἀπασίους αὐτοῦ σκοποὺς τὰ πράγματα ὅλης ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἀπὸ τότε ἀδιαλείπτως ἀγωνίζεται καὶ ὑπενεργεῖ ἵνα φέρῃ, πρῶτον μὲν τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν διὰ τῆς ἀνομίας καὶ πλάνης εἰς τοὺς ὄρθοδόξους καὶ τὴν τούτων πνευματικὴν ἀπώλειαν, ἐπειτα δὲ καὶ τὸν τούτων σωματικὸν δλεθρὸν καὶ ἀφανισμὸν ἀλλ' εἰς μάτην ἐλπίζει, ἐπειδὴ ἔχομεν πληροφορίας ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὅτι τοῦτον τὸν ὄρθοδόξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει προωρισμένον ἀπὸ ἀρχῆς ὁ Θεὸς εἰς πολὺ ὑψηλὴν ἀποκατάστασιν δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας καὶ ὅτι μετ' ὅλιγον μέλλει ἵνα ἀναλάμψῃ ἀπὸ Ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν ἡ ἔκτασις καὶ ὁ θρίαμβος τῆς ὄρθοδοξοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ πτῶσις δὲ καὶ ἡ τελεία καταστροφὴ δλων τῶν ἀσεβῶν καὶ αἱρετικῶν. Ταῦτα ἐν περιλήψει καὶ ἄλλα πολλὰ γίνονται ἀναγκαῖα περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Μένει οὖδε ἵνα ἐκθέσωμεν συνεπτικῶς καὶ τὸ τελευταῖον ἀντικείμενον τῆς ἐξ ἡμῶν ὑποσχέσεως.

Ε. Όποιον, δηλαδὴ ἐλπίζεται ὅτι ἔσται τὸ τέλος τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπὸ αἰῶνος ἐφάνη τοσοῦτον τρομερὰ καὶ φρικτὴ ἐποχὴ δύοις ἡ νῦν, ἡτὶς ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Δουζηνο-Καλβινικῆς πλάνης χωρεῖ ἐπὶ τὸ χείρον καὶ προοδεύει. Οστις ὄρθοδοξος συνετός τε καὶ καθαρὸς, οὐδὲ τὰ ὅσα ἀπὸ ἀρχῆς προείπεν ὁ Κύριος ἡμῶν, ὅλοι οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὅτι ἔσονται ἐν καιρῷ τῆς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου, δῆλα βλέπει εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, πραγματικῶς τε καὶ ἐναργῶς ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν φαίνεται γενικὴ καὶ παγκόσμιος ἡ διάφθορά, ἡ κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσία, ὁ σκολιός καὶ ὁ δόλιος τρόπος ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς δῆλα τὰ ὑπὸ τῆς πλάνης ἐπεσκιασμένα πνεύματα, καὶ ὁ γενικὸς σκοτασμὸς ὡς ἐπὶ Νᾶς καὶ ἐπὶ Λώτ. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν φαίνονται κατὰ καιρούς καὶ τόπους οἱ λιροί καὶ οἱ λοιμοί, ταραχαὶ ἀνωμαλίας καὶ ἡ κατὰ πάντα ἀποστασία. Εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε εἰσῆλθε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Ἅγια τῶν Ἅγιων, καὶ κατέστησε τοὺς Ποιμένας στρατιώτας καὶ ὑπαλλήλους, τὸ πάνταν τῶν ἄλλων ἐναργέστερον σημεῖον τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς συντελείας τῶν αἰώνων. Ἐνεκα τούτου καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐάν ησαν εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν ἀνθρώποι καθαροὶ καὶ συνετοὶ εἰς τὰ πνευματικὰ πράγματα, ἐκλαίον καὶ ἐκήρυττον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διὰ τὴν γῆγικες τὸ τέλος τοῦ Κόσμου καὶ ὁ καιρὸς καθ' δύν ἀναρράνησται ἡ φοβερὰ ἡμέρα τῆς γενεκῆς κρίσεως. Εἶχομεν οὕτως χρησμὸν θείους τοῦ ἱεροῦ

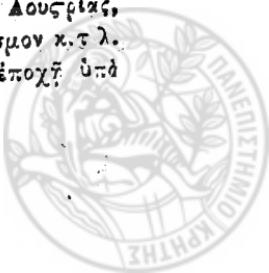

Ἀγαθαγγέλου, διὰ τῶν ὄποιων διασκεδάζεται ωὗτος ὁ φόβος καὶ γίνεται ὅρθη καὶ βέσιμος οἰκοδομὴ λαμπρῶν καὶ μεγάλων ἐλπίδων, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν θράμβον τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν κραταιὰν καὶ ὑψηλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπεκαλύφθησαν περὶ τὰ τέλη τοῦ ιγ'. αἰῶνος, τόσον οἱ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν διὰ τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ, ἐπιπεσόντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν βαρεῖς καὶ πολλοὶ πειρατοὶ, ὅσον καὶ οἱ ὑπὸ τῶν Λουθηρο-Καλβίνων γενόμενοι καὶ ἐνεργούμενοι μέχρι τῆς ὥρας ὀλεθριώτατοι καὶ δεινοὶ πειρατοὶ εἰς τὴν Δύσιν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν προλέγουσιν ὅτι ἔσται πρὸς τοὺς ἄλλους ἡ τελεία καταστροφὴ καὶ ὁ ἀφανισμὸς τῶν δύο οἰκῶν τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, προλέγουσιν, ὅτι ὁ ὥρθοδόξος λαὸς διατελέσει ὑπὸ τῶν ζυγῶν τῶν Ἀγαρηνῶν τέσσαρας σχεδὸν διοκλήρους αἰῶνας, καὶ ὅτι μετὰ τεῦτε ἐλέυσεται εἰς ἀποκατάστασιν, εὐημερίας καὶ δόξης ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἐνδοξοτέρων τῆς πρώτης ἐπειδὴ ὑπὸ τὸ βασιλεῖον τούτου μέλλει ὁ Θεός; ὑποτάξῃ νέα καὶ πάμπολλα γένη. Εἰς τὸ θ. κεφάλαιον ὅταν προλέγωσιν τὰς δύσας ἀνωμαλίας ἔφερον οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ Νηπολέοντος, τὴν τούτου καταστροφὴν τὴν ἐπὶ θρόνου τῆς Γαλλίας ἀναβίσασιν τοῦ Ἀγκουΐνου, καὶ τὴν ἐν Παρισίοις γενομένην συνθήκην, ὅτι ἀπὸ τότε ἀκολούθησε ἡ φθορὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ὁ θρίαμβος τῆς ὥρθοδόξου καὶ Ἀνατολῆς. Βεκλησίας ἡ ὀφθήσεται εἰρίνη ἐπὶ τῆς γῆς, ἀκολουθεῖ ἡ φθορὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἔπειτα θριαμβεύει ἡ Ἀποστολικὴ Βεκλησία. ▶

Οταν εἰς τὸ Εἶ κεφάλαιον προλέγωσι ἐπιστήμως καὶ ἐπαινετῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ Α. Μεγάλου Πέτρου τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, καὶ τῶν τούτου κατὰ σειρὰν διαδόχων, τὴν νίκην τοῦ Αλεξάνδρου κατὰ τῶν Γάλλων, τὸν ὄποιον ὄνομαζουσι Δ. Πέτρον λέγουσι, ὅτι ὁ Ε. Πέτρος ὄποιος ὁ νῦν ἐλέυσεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπικυρώσει εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἐλλάδος τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς. • Ο δὲ Πέμπτος (Πέτρος) εἰς τὸ Βυζάντιον οἱ μέλλει ἀπλῶσαι τὸ τοῦ Χριστοῦ νικητικὸν σημεῖον, καὶ τῶν ἡ Ισμαηλιτικῶν ἀφανίσαι τὴν δύναμιν. ἔπειτα ἐν ἔξακονσιῳ ἀλατῷ λαγμῷ τῆς Δύσεως εἰς τὸν Πάθερν κυροῦ τὸ ἴμπεριον ▶

Ἐκτὸς τῶν ἀλλων φοβερῶν καὶ μεγάλων δεινῶν προειπον ὅτι ἔμελλεν ίνα φέρει, ἡ Λουθηρο-Καλβίνικὴ αἵρεσις εἰς ὅλην τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀνατολὴν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθεῖς νίκης τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως ὄποια ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας τὴν ὄποιαν ὄνομαζουσιν πότε πόρνην, ὡς μιανόνυμα καὶ μολύνοντα ὅλα τὰ χρηστιανικὰ Κράτη, πότε Μονάρχεων, καὶ πότε Σατανᾶν, ὡς εἰς τὸ δε-

κατόν κεφάλαιον, λέγουσι πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸν νῦν ἐξ αὐτῶν πειρασμόν.¹ Περισσότερον στηλιτεύουσιν αὐτὴν τὴν αἴρεσιν τῶν Δου-
θρο-Καλβίνων, καὶ τὰς ἀνομίκες τὰς πιναπομίας καὶ τὰ σκάνδαλα
τῶν Πάπων τῆς Ρώμης καὶ τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως, ὡς ἐξ αὐτῶν
προελθοῦσα αὕτη ἡ αἴρεσις, ἢ τὴν πλάνην τῶν Ἀγαρηνῶν. Ενεκά
τούτου² τὸ πρῶτον κεφάλαιον αὕτην τὴν αἴρεσιν ἀπεκάλυψαν, τὰ
ὅσα μεγάλα κακὰ ἔφερε καὶ φέρει τὰ δύσα Κράτη τῆς Δύσεως ἀπε-
στάτησαν ἐκ τῶν Πάπων τῶν Ρώμης, στηλίτευσις τρομερὰ τῆς ὑψη-
λοφροσύνης καὶ τῶν ἀγομένων τῶν Πάπων καὶ διτὶ ἐξ-αὐτῆς τῆς
αἰρέσεως τὴν ὅποιαν ὄνομαζουσι γεννήματα ἔχιδνῶν ἔσται ἡ τελεία
καταστροφὴ καὶ ὁ ἀφανισμὸς αὐτῶν τῶν Πάπων κ. τ. λ. Εἰς τὸ
Β'. κεφάλαιον στηλιτεύουσι τὴν Γερμανίαν, καὶ διτὶ διτὶ αὐτῆς τῆς
αἰρέσεως, ἐγκολπώσει αὕτην ὁ Ἀντίχριστος, διτὶ ὁ Ήγεμὼν τῆς Σα-
ξωνίας ὑπερασπίζεται αὐτῆς, ἀλλ' διτὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γερμανίᾳ μέλλει ἵνα
ἀναλάρψῃ μετὰ ταῦτα ἡ ὄρθροδοξος πίστις κ. τ. λ. Εἰς τὸ γ'.
κεφάλαιον φέρουσι τρομερὰν καὶ φρικτὴν στηλίτευσιν τῆς Ρώμης,
καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς μαφανησομένων αἰρέσεων, καὶ προλέγουσι διτὶ
μετὰ ταῦτα ἐπιστραφῆσαται καὶ ὑποταχθίσεται πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν
Ἐκκλησίαν κ. τ. λ. Εἰς τὸ δ'. κεφάλαιον στηλιτεύουσι πάλιν τὴν
Γερμανίαν, διτὶ τὴν ἐκεῖ κατὰ πρῶτον ἀναγνωρίσαν Δουθρο-Καλβί-
νηκήν αἴρεσιν, καὶ μετὰ τούτο προλέγουσιν ἐναργέστερον διτὶ ἐπιστρε-
ψεται πρὸς τὴν ὄρθροδοξον πίστιν. Ἐν αὐτῷ τῷ κεφαλαίῳ προσκα-
λεῖται ἡ Γερμανία ἵνα ὑπερασπίσῃ τοὺς 4 Πατριάρχας τῆς Ἀνα-
τολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ διτὶ ἐξ αὐτῶν μέλλει λαβεῖν τὴν σωτηρίαν
κ. τ. λ. Εἰς τὸ Ε'. κεφάλαιον προλέγουσι τὴν καταστροφὴν τῆς
Ισπανίας ἐπὶ Φιλίππου Β'. τὴν ἐμφάνισιν, τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς
νίκας τοῦ Ν. Πέτρου, καὶ τῶν τούτου διαδόχων μέχρι τοῦ Ε. Πέ-
τρου, οἷος ὁ νῦν, καὶ διτὶ αὐτὸς μέλλει ἀπλῶσαι τὸ σκυελὸν τοῦ
Σταυροῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω κ. τ. λ.
Εἰς τὸ ΣΤ'. κεφάλαιον προλέγουσι τὴν διὰ τῆς Δουθρο-Καλβίνηκής
αἰρέσεως ἐσομένην ἀποστασίαν ἐκ τῶν Πάπων τῆς Ρώμης εἰς τρία
βασίλεια τῆς Ἀρκτου. Αὐτὰ ἐννοοῦνται Α'. ἡ Δανία συμπεριλαμ-
βανομένης τῆς Σβεκίας καὶ τῆς Νορβεγίας. Β'. ἡ Προυσία καὶ Γ'.
ἡ Μεγ. Βρετανία. Ἐν αὐτῷ προείπον τὴν ἀπάσιον διαγωγὴν τοῦ
Ναπολέοντος, τὰ δύσα δεινὰ ἔφερεν εἰς τὴν Αὐστρίαν, τὴν τούτου
ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ρωσίας, καὶ τὸ ἐκεῖ τραγικὸν καὶ φλεέμυδνον
τέλος τῶν Γαλλων. Εἰ αὐτῷ προλέγουσιν διτὶ κατὰ τὴν νῦν ἐποχὴν,
διτὶ ἐνεργειας τῆς Ἀγγλίας ἔσται ἡ τελεία καταστροφὴ τῆς Δουστρίας,
ταχγόσμια δέ μεγάλα καὶ φοβερὰ δεινὰ εἰς δλον τὸν κόσμον κ. τ. λ.
Εἰς τὸ Ζ'. Κεφάλαιον ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἐν τῇ νῦν ἐποχῇ ὑπὸ

τῶν Λουθηρο-Καλβίγων ἐσομένην καταστροφὴν τῆς Αἰολικῆς, τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας πρὸ 50 περίου ἐτῶν γενομένην ἀλωσιν τῆς Ἑλουσίας τῶν Βίντεων, τὰ δοσα μεγάλα δεινὰ, περὶ τὰ τέλη τοῦ Ιη-αιῶνος ἔφερεν εἰς ὅλα τὰ Κράτη ή πρώτη ἀποστολία τῆς Γαλλίας κ. τ. λ. Προλέγουσιν δὲ εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν διὰ τὴν προοδεύ-ουσαν ἀνομίαν καὶ πλάνην ἔσται μεγάλη καὶ τρομερὰ ή ἀπὸ οὐρανοῦ ὁργὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀλλ' δὲ μετὰ ταῦτα μέλλει ἐπιδα-ψιλευθῆναι μέλι καὶ γάλα, μεγάλη ἀσφάλεια, ειρήνη καὶ εὐδαιμονία ὀλοπληρῆ πεντάκοντα ἔτην δὲ η ὄρθροδοξος πίστις ἀναψυχήσεται καὶ ἔκτανθήσεται ἀπὸ Ἀνατολῶν ἕως Δυσμῶν δὲ οἱ βέρβαροι Θεωμα-νοὶ μέλλουσι φυγεῖν μετὰ φόβου πολλοῦ καὶ τρόμου ἀπὸ τῆς Κων-σταντινουπόλεως, δὲ τότε δὲ θεός δοξασθήσεται κ. τ. λ. Εἰς τὸ Η. κεφάλαιον φωνὴ Ἀγγελικὴ μεγάλη καὶ φοβερὰ θῷος πρὸς τὴν ἀγαπη-τὴν φίλην τὴν ὄρθροδοξὸν Ρωσίαν διπλαὶ ἔξυπνηση ἐκ τοῦ ὅπνου, τὸν δοπίον καὶ εἰς αὐτὴν ἔφερεν η ὑπερήφανος Πόρην, διειδὲ τῆς Ἀνο-μίας τῆς Δύσεως, καὶ δὲ ἔσται ἐνδοξος καὶ ἐπίσημος διὰ τὰ ὑπ'-αὐτῆς ἐσόμενα μεγάλα καὶ σωτῆρα κατορθώματα· δὲ αὐτὴ η Ῥωσία ἔσται μέγας καὶ ἐπίσημος ὑπερασπιστὴς τῆς ὄρθροδοξος πίσεως κ. τ. λ. Εἰς τὸ Θ'. κεφάλαιον πρὸς τοὺς ἄλλους προεἰπον τὰς ἐκ τῶν ἀλλων δυνάμεων γενομένας συνελεύσεις ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ κόλπῳ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ναπολέοντος ἐν ἔτει 1815 καὶ τὰς ἐν Παρισίοις γενομένας συνθήκας κ. τ. λ. Λαμπτρὰ καὶ μεγάλη φωνὴ διὰ τῆς δοπίας οἱ χρησμοὶ προλέγουσιν, δὲ η τυραννία αἱ κακου-γίαι καὶ αἱ θλίψεις τοῦ ὄρθροδοξοῦ λαοῦ τῆς Ανατολῆς μέλλουσι λα-βεῖν τέλος ἐν ἔτει 1855, καὶ δὲ ἀπὸ τότε ἐλεύσονται οἱ ὄρθροδοξοὶ Ἕλληνες πανταχόθεν εἰς τὴν Ανατολήν, Προλέγουσιν διμως δὲ τρία ὀλόκληρα ἔτη προλαβόντως ἀκολουθήσει μεγάλη, γενικὴ καὶ φοβερὰ θλίψις καὶ συμφορὰ διὰ τὴν πρὸ πολλοῦ ἐνεργουμένην καὶ προοδεύου-σαν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀνομίαν καὶ πλάνην. Φαίνεται δὲ τρεῖς μεγάλοι πειρασμοὶ ἀπεκαλύφθησαν δὲ ἔσονται εἰς τὸν ὄρθροδοξὸν λαὸν τῆς Ανατολῆς.

A. Ο ὑπὸ τοῦ οἰοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ανατολῆς τῶν Ἀγαρηνῶν δ-στις διαρκέσει τέσσερας ὀλοκλήρους αἰῶνας ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ 1853.

B'. Ο ὑπὸ τοῦ οἰοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, λαβὼν χώραν διὰ τὰς καταχρήσεις τοῦ κλήρου, διστις διαρκέσει τριάκοντα ὀλόκληρα ἔτη· οὗτος ἔλαβε πραγματικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ 1821, τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ ἔσται ἐν ἔτει 1851.

Γ'. Ό υπὸ τῆς θείας ὄργης ὅστις διαρκέσει τρίξ δόλοκληρα ἔτη
ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἑτού 1851 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἑτού 1854
εἰς τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ νιοῦ τῆς ἀνο-
μίας τῆς Δύσεως γενομένης οἰκοδομῆς εἰς τὸν Ἰδίον αὐτοῦ προσπλu-
τιզμὸν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς διαρθρᾶς τῆς ἐκ Θεοῦ
ἀποστασίας καὶ τῆς κατὰ τῆς Ἑκκλησίας συνωμοσίας καὶ τότε ἔσται
ἡ ὑπὸ Θεοῦ λαμπρὰ καὶ ἐνδόξος οἰκοδομὴ, τόσον εἰς ἔκτασιν καὶ
εἰς θρίαμβον τῆς δρθιδόξου πίστεως, δσον καὶ εἰς εὐδαιμονίαν καὶ
χραταιὰν ἀποκατάστασιν τοῦ δρθιδόξου λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ δύο
τελευταῖοι πειρασμοὶ διαρκέσουσι 34 ἑτη, ἀπὸ τοῦ ἑτού 1821 μέ-
χρι τοῦ 1855. Ἐνεκα τούτου μνημονεύουσι πολλάκις οἱ χρησμοὶ τὸ
τριακοστὸν ἑτού, τὸ 51 καὶ τὸ 34 ἀλλοτε λέγουσιν ὅτι ἐν πέντε καὶ
πεντήκοντα ἔσται τὸ τέλος τῶν θλίψεων καὶ ἀλλοτε πάλιν ὅτι «ἡ
τριετῆς δυστυχία προσφέρει γαλήνην κ. τ. λ. Εἰς τοῦτο τὸ κεφά-
λαιον προλέγουσιν οἱ χρησμοὶ, ὅτι ὁ Ὁρδόδοξος λαὸς τῆς Ἀνατο-
λῆς μέλλει ἵνα ἀναβῇ εἰς πολὺν ὑψηλὸν βαθμὸν εὐδαιμονίας ὑπὸ τῶν
Γάλλων καὶ Σαρματῶν (Ρώσσων). ὅτι τὸ ἀπολεσθὲν καὶ ἀποξενισθὲν
πρὸ τεσσάρων αἰώνων βασίλειον τῆς Ἀνατολῆς μέλλει ἵνα εὐρεθῇ καὶ
ληφθῇ πάλιν εἰς τὰ ὅπιστα, καὶ ὅτι τότε «ἡ ζηλοφθονία τοῦ νιοῦ
τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως μέλλει ἵνα διατελέσει εἰς αἰώνιον καται-
σχύνην κ. τ. λ.

Εἰς τὸ ί. καὶ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον πρὸς τοῖς ἀλλοῖς πολλοῖς
περιέχονται τὰ ἐφεξῆς. Α. Ἐφάνη εἰς Μονόκερως φάλλων κιθάραν καὶ
συγχρόνως ἀνεφάνη καὶ γυνὴ τις εὐγενὴς ἐξηπλωμένη κατὰ γῆς, γυ-
μνὴ καὶ ἀναστενάζουσα ἡτις ἐβόα πρὸς τὸν Μονόκερων τὸν «Εἶπε
· ἀπ' ἔμοι Σατανᾶ καὶ εἰσακουσθήσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. Καὶ ιδοὺ
τις Νεανίας πλησιάζει τῷ Μονοκέρῳ, θέλων ἀρπάσαι αὐτὸν μετὰ
τῆς κιθάρας, ἀλλ' ἡ γυμνὴ εἶπε τῷ Νεανίᾳ, ὅτι μέχρι ἐκείνης τῆς
ῶρας δὲν ἐφθασεν ὁ πρωτοισμένος καιρὸς, τόσον τῆς καταστροφῆς
τοῦ Μονοκέρωτος, δσον καὶ τῆς ἴδιας αὐτῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας
καὶ εὐθὺς στρέφεται πρὸς τὸν Μονόκερων καὶ λέγει αὐτῷ · Ίδού
· βλέπωσε δλῶς ἡπατημένον ὑπὸ τῆς Ἀλεκτροφωνίας, βλέπωσε ἐργό-
μενον μετὰ τῶν πλοίων σου πρὸς ἐμὲ, καὶ δέ τι φεύγεις ἀπ' ἔμοι ἐν
πολλῇ δυστυχίᾳ καὶ συμφορᾷ, καὶ δέ τι τρέχεις εἰς τὰ ὅπιστα ἐν
πολλῇ καὶ κατεπειγούσῃ βίᾳ, βλέπω τὰς ἐλπίδας σου δλας μεμα-
ταιωμένας, καὶ βλέπωσε ὡς αἴτιον πολλῶν, μεγάλων καὶ γενικῶν
σφαγῶν, θανάτων καὶ συμφορῶν, καὶ συγχρόνως βλέπω τὴν τελείαν
καταστροφῆν, ἀθλιότητα καὶ ἀφανισμὸν σου. Μονόκερων καὶ Σατανᾶ
ἐννοοῦσι τὴν Ἀγγλίαν, γυναῖκα δὲ εὐγενὴ τὴν Ἑκκλησίαν, καὶ συγ-
χρόνως τὴν Ἑλλάδα καὶ δλην τὴν ἄλλην Ἀνατολήν, Ἀλεκτροφωνίαν

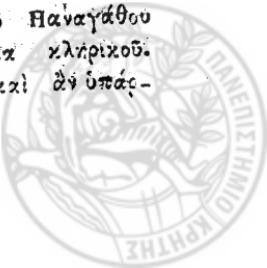
δὲ τὴν Γαλλίαν. Λέγεται δὲ Μονόκερως ἐπειδὴ καὶ τούτου τοῦ θηρίου τὴν εἰκόνα ἔχει εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς παράσημα. Λέγεται δὲ Σατανᾶς, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν τούτου πρώτος ἀντιπρόσωπος καὶ ὑπάλληλος θεωροῦνται ὅλα τὰ ἐναργῆ σημεῖα καὶ δείγματα τοῦ σκολιοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος τοῦ νοητοῦ ἔχθρου. Λέγει δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Ἑλλὰς καὶ ὅλη ἡ ἄλλη Ἀνατολὴ τε· ἐξελθεις ἀπὸ ἐμοῦ Σκτανᾶ, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Μονόκερως διευθύνει κατὰ τοὺς ἀπαισίους καὶ ὅλεθρίους αὐτοῦ σκοποὺς ὅλα τὰ πράγματα, Θρησκευτική, πολιτικὰ καὶ τὰ κοσμικὰ ὅλης τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου φέρει ἀπαράλλακτον τύπον καὶ τὴν εἰκόνα τὴν Ἀνατολὴν ἐνὸς ἐνεγγούμενου καὶ δικυονίζομένου ὡς καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου εἴπομεν. Φαίνεται δὲ ὅτι μέλλει ἀπατηθῆναι ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ὡς πρὸς τὰς μυστικὰς μεταξὺ αὐτῶν γενομένας συνθήκας περὶ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Φαίνεται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι μέλλει ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν ἄλλον Ἀνατολὴν, ἀλλ᾽ ὅτι τότε μέλλει ἐλθεῖν ἡ ἀπὸ Θεοῦ ὄργη πρὸς αὐτὴν, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ τελεία καταστροφὴ καὶ ὁ ἀρανισμὸς αὐτῆς. Τὰς δύσας πάλιν σφαγὰς, θανάτους καὶ συμφορὰς ἔφερε, καὶ φέρει πρὸς ἐνὸς περίπου αἰῶνος μέχρι τῆς ὥρας εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ Κράτη ὑπάρχουσι δῆλα καὶ φανερὰ τοῖς πᾶσι.

Εἶπούσα ταῦτα ἡ γυνὴ εἰ; τὸν Μονόκερων, τὸν ἄλλως λεγόμενον Σατανᾶν στρέφεται πρὸς τὸν Νεανίαν δοτὶς ἐπλησίασε τὸ Μονοκέρω θέλων αὐτὸν μετὰ τῆς κιθάρας καὶ λέγει αὐτῷ· ὅτι ὁ Σαββατισμὸς, τούτεστιν ὁ Παπισμὸς ἐστὶν ἐναντίος εἰς τὸν Θεὸν νόμον τὸν ὄντα εἰς τὴν ὄρθοδοξὸν Ἐκκλησιαν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ Νεανίας ἔχει ταύτας τὰς δύο ἐλλείψεις, πρῶτον μὲν ὅτι ἐστὶ Παπιστής, καὶ δεύτερον ὅτι ἐστὶν ἀπλοῦ ἀσθενοῦς καὶ εὐαπτήτου πνεύματος, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀδύνατον ἵνα λάθῃ καὶ διατηρήσῃ διπερ ἐπιθυμεῖ, ἐὰν δὲν φανῇ ἀποστάτης τοῦ Παπισμοῦ καὶ δεχθῇ τὴν ὄρθοδοξὸν πίστιν τὴν ὄποιαν προλέγουσι ὅτι μέλλει ἵνα δεχθῇ. κτλ. Εἰς τὸ τέλος τούτου τοῦ κεφαλαίου βιώσιν οἱ χροσμοὶ μεγαλοφύνως καὶ ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν Ἱερὸν Ἀγαθάγγελον τοῦ δοῦναι πολλὴν καὶ μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰ ἀναφραγνησόμενα πρὸς αὐτόν. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιθυμιῶν σου· καὶ ἴδου πλῆθος συνηγμένον πονηρῶν ῥασσοφόρων, θεωρούμενοι ὡς ὑπάλληλοι καὶ ὡς στρατιώται τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ὃποιος ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἵσαν ὑπὸ ἀνάτερισιν. • Καὶ ἴδου συναγωγὴ πονηρὰ πειθικῶς ἐνδεδυμένη τοῦ Πανούργου ἐσπειρικοῦ ὁδηγοῦ ἀνεξετάζετο· καὶ ἴδου ξίφος ἀκοπτερὸν ἐφοδέριζε τοὺς λαμβάνοντας τὸ Πανάγιον μέγα ὄνομα τοῦ χριστοῦ, ἐν χριστολόγῳ ὑποκρίτερ, καὶ ὑπὸ μορμολύκειον ἀρετῆς

νέγκεκριμένην ἔχοντας τὴν ἀσέβειαν. Ἐπειτα στηλιτεύουσιν οἱ χρηστοὶ αὐτῆς τῆς συναγωγῆς τὴν πονηρὰν, ἀκιθαρτὸν, φυλάσσυρον, ἀρπακτικὴν, ἄγριαν, χυστηρὰν καὶ ἵερδουλον διαγωγὴν, ἀνομίαν ἡτοῖς χωροῦσα εἰς προκοπὴν ἔφερεν αὐτοὺς: εἰς τὴν σκοτασμὸν τῆς πλάνης τοῦ θεῖσμου, καὶ ἐπαπειλοῦσιν ὅτι πρὸ τοῦ Σεββατίνου δημίου καὶ πρὸ τοῦ ἐν Ἄρῃ ἐστεμένου τερατώδους Κερθέρου, ἔσται ἐπ' αὐτοὺς: τὸ φοβερὸν ἐκδίκησαι καὶ ἡ τιμωρία.

Μετὰ ταῦτα ἀκολουθοῦσιν οἱ χρηστοὶ καὶ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ πηχύνος καὶ Σατανικὴς τοῦ ἄλιον ἀριθμὸς καὶ τὸ τάγμα τῶν ἔχοντων ὄνομα καὶ σχῆμα πενθερόφρου κληρικοῦ, ὁ διὰ συνώμοσίας ἡνωμένος εἰς σύλλογον, ἀρ' οὗ παρέλθωσι τὰ τράκοντα ἐτῇ ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἐν ἑτεῖ, δηλαδὴ 1851 καὶ πρὶν ἡδη τέλος: ὁ τέταρτος αἰών ἀφ' οὗ καιροῦ ἐγένετο ἡ ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ὄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς θυσίαι πολυδύνων καὶ ὡς ἰσοχαρμένη ζῶα ἀσπλάγχνως θανατωθήσονται, καὶ συγγράνως μετ' αὐτῶν ἀρανισθήσεται ἐξ ὀλοκλήρου καὶ μίζ ἄλλη τάξις ἐκ τοῦ λαοῦ, ἔχουσα τὸ αὐτὸν πνεύμα τῆς πλάνης τὰ αὐτὰ φρονήματα, καὶ τὴν αὐτὴν τέγυνη τῆς ὑποκρίσεως καὶ τοῦ δόλου, τὰ δοιά ἐδιδάχθη εἰς τὰ Σχολεῖα.

Ιείτα γίνωσκε, νιὲ ἀνθρώπου, ὅτι οὗτος ὁ ἀνόστοις, σατανικὸς τοῦ ἄλιον σύλλογος, πρὶν μὲν ὁ τέταρτος αἰώνιος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ τριπλακοστοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ὀλοκλήρως λήξει, ὡς θύματα πέρισσαλγῆ καὶ ἐστραγμένα ζῶα ἀσπλάγχνως θανατωθήσονται καὶ σὺν αὐτοῖς ἑτέρα κακινή τις παρομοίᾳ ἑθνικὴ φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ μηνούδουσον ἀπολέσει, τὸ ἀσεβεῖς τοῦ διαβόλου Σχολεῖον, τὸ ἐν ἀνθρώποις ποιεῖς φρινόμενον δῖσιν, ιδοὺ μὲν παντελῶς ἀρχνισθήσεται.» Τὸν κληρὸν καὶ τὴν νεολαίαν πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀγωνίζεται ὁ νιὸς τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἵνα φέρῃ εἰς τὸν ἴδιον αἴτοῦ προστηλεύσην, διὰ τῆς δικφθορᾶς καὶ τῆς πλάνης, ἐπειδὴ οἶδεν, ὅτι ἐσεῖσθουτο ἀκολουθεῖ τὸ γενικὸν υκανάγιον εἰς δόλον τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς δρῶς καὶ κατὰ τοῦτο ματαιωθήσονται οἱ σκοτοὶ αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρηστούς. Αὕτη ἡ Σεκηνὴ συμβήσεται ὑπὸ ἄλλων ἀσεβῶν ἀλλοφύλων ἵσις καὶ ἔχθρον τοῦ Θεοῦ καὶ οὐδέποτε ὑπὸ εὐσεβῶν καὶ δρθιδόξων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ μέτα τὴν ἔνσαρκον ὁίκονομίαν τοῦ Κυρίου ἥμαν, ὃσοι ἐξ αὐτῶν ἀποστατήσουσι διὰ τῆς ἀνομίας τοῦ Κυρίου ἥμαν, ὃσοι ἐξ αὐτῶν ἀποστατήσουσι διὰ τῆς ἀνομίας τοῦ Κυρίου ἥμαν, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἔχοντας σχῆμα καὶ ὄνομα κληρικοῦ. Παρατηρεῖται διὰ δῖσην κακῆς καὶ ἀπατούσου διαγωγῆς καὶ διὰ ὑπάρ-

χρὶ δὲ Ἱερωμένος καὶ δὲ κληρικὸς, ὅστις ἐκ τῶν λαϊκῶν τολμήσῃ καὶ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τιμωρίαν καὶ κακοποίησιν ἔρχεται ἀπὸ Θεοῦ μεγάλη ὄργὴ πρὸς αὐτόν. Γίνεται πολὺ πιθανὸν ὅτι αὕτη ἡ τοῦ κλήρου σφαγὴ τοῦ ἔχοντος κεκρυμμένην τὴν ἀσέβειαν ἵσως ἀκολουθήσῃ δι' ἐνεργείας τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνομίας τοῦ κλήρου τῆς Δύσεως ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ αὐτοῦ κινουμένας καὶ ὁδηγούμενας ἀσφράτως ἐτακιρίας κινεῖ καὶ γίνεται πάντοτε ἡ κατὰ τοῦ κλήρου συνωμοσία, δὲ ἀφανισμὸς τῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν λαϊκῶν ἀσεβῶν, ἵσως ἀκολουθήσῃ ἐπειτα διὰ τῆς πανώλης ἢ δι' ἄλλου παραπλησίου τρόπου.

Άμεσως μετὰ τὸν ἀφανισμὸν τῶν ἀσεβῶν, κηρύττουσιν οἱ χρησμοὶ ὅτι μέλλει ἵνα ἀναλάμψῃ ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸν Κόσμον, ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπίστημος καὶ λαμπρὰ ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ οἰκοδομὴ εἰς τὸν δρθόδοξον λαὸν τῆς Ἀντολῆς, καὶ ἐνεκα τούτου προσκαλούσιν αὐτὸν εἰς ὑψηλὴν καὶ λαμπρὰν πενήγυριν. Προσκαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα χορεύσῃ ἐν χορῷ εὐτάκτῳ τε καὶ νομίμῳ διὰ λαμπρᾶς καὶ μεγάλης εὐχαριστίας ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοῦ, Θρόνον δὲ ἐννοοῦσι τὸ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ θυμιστήριον, τὸ ὄποιον οἱ Παπισταὶ κατευμόλυναν διὰ τῶν καινοτομιῶν καὶ τῶν καταχρήσεων ἐν πολλαῖς ἐκατοσταῖς αἰώνων. • Πένητες ὑψώσατε τὸ
» ἀνοματικού τοῦ Θεοῦ, φάλατε τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ τῶν αἰώνων,
» δότε δύξαν· δεῦτε, δεῦτε, ὡς γένος εὐεσθὲς ἀγαλλιάσθε ἐν ψαλτη-
» ρίᾳ καὶ κιθάρᾳ, ἐν τυμπάνοις ἀλλαγμοῖς τε καὶ σάλπιγξιν· δέ-
» νατε τὰ κύμβαλα ύμιν, δύκωσατε τὰ δργανα, ἐμφυσήσατε τὰς
» σύριγγας καὶ ἀσκαύλους ύμιν. Προφθάσατε σκιρτήματα ἐν χορῷ νο-
» μίμῳ χορεύσατε εὐσχήμονες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου βα-
» σιλέως Ἰεραπήλ, δὲν αἱ βλασφημίαι τῶν σαββατιστῶν ἐν πολλαῖς
» ἐκατοσταῖς αἰώνων κατευμόλυναν. »

Μετὰ ταῦτα προσκαλοῦσιν οἱ χρησμοὶ εἰς τὴν αὐτὴν πανήγυριν καὶ τὴν Γερμανίαν. « Ψάλατε καὶ ὑμεῖς οἱ ἐφευρεταὶ τῶν διεστραμ-
» μένων αἰρέσεων τῷ Κυρίῳ διτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰώνα τὸ ἔλεος
» ωὗτοῦ. » Προσκλείται δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Πανηγύρεως καὶ
» Γερμανία ἐπειδὴ καὶ μέλλει ἀποδεχθῆναι καὶ διατηρῆσαι τὴν δρ-
» θόδοξον πίστιν, εἴτ; ἢ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος
» ὡς εἰς ἄλλα κεφάλαια ὀμιλοῦσιν ἐναργῶς περὶ τούτου. Λέγουσι δὲ
» οἱ χρησμοὶ τούς; Γερμανούς ἐφευρετὰς τῶν διεστραμμένων αἰρέσεων
» ἐπειδὴ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἀνεφάνη κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Λουθήρου
» δόντος Γερμανοῦ ἡ αἵρεσις τῶν Λουθηρο-Καλβίνων τῶν ἄλλως λεγο-
» μένων διαμαρτυρουμένων. Λέγουσι δὲ αὐτοὺς ἐφευρετὰς οὐχὶ αἱρέ-
» σεως εἰς ἐνεκὸν ἀριθμὸν, ἀλλ ἀιρέσεων εἰς πληθυντικὸν, ἐπειδὴ καὶ

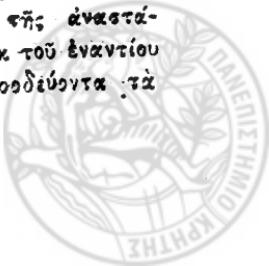
ἐκ τῆς τοῦ Λουθήρου αἰρέσεως, προεττον πάμπολλαι ἄλλαι αἰρέσεις διαφωνοῦσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ σύμφωνοι μόνον εἰς τὴν ἀποστασίαν ἐκ τῶν ὅσων δοξάζει ἡ δυτικὴ Ἐκκλησία, εἴτε ὄρθων, εἴτε μη.

Μετὰ τοῦτο οἱ χρηστοὶ φέρουσι τέλος τῆς δράσεως τῆς δι' ἀγίου Ἀγγέλου γενομένης εἰς ἀκρότατον καὶ γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῇ, μόνοις τοῖς εὐσεβεῖσι καὶ ὄρθοδόξοις πιστοῖς τοῖς διατηροῦσι διὰ τοῦ καθαροῦ βίου τὰ ἔργα τοῦ ἀγίασμοῦ. «Γιὲ ἀνθρώπου, ίδου τὸ τέλος τῆς ὄράσεως σου, ἡτις ἔστιν ἀγγελικὴ ἐπιφάνεια πεφυλαγμένη μόνοις οὗτοῖς πιστοῖς, οἱ ἀμολύντως φυλάξαντες τὸν νόμον ἐτίμησαν τὸ οσκήνωμα τοῦ Θεοῦ.»

Συγχρόνως δὲ Ἱερὸς Ἀγαθάγγελος λαμβάνει ἐντολὴν ἵνα γράψῃ ἀκριβῶς καὶ πιστῶς πάντα τὰ δραθέντα καὶ ποιήσῃ αὐτὰ γνωστὰ καὶ δῆλα πᾶσι τοῖς μεταγενεστέροις. Μετὰ τοῦτο ὁρᾷ πλῆθος στρατιῶν οὐρανίου ἀγίων ἀγγέλων οἵτινες ἔφερον τὸν μέγαν δράκοντα τὸν Σατανᾶν καὶ ἔδησαν αὐτὸν δεσμοῖς βισανιστικοῖς καὶ ἔριψαν αὐτὸν ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοῦ πυρὸς φύλλοντες εἰς ὅλην τὴν περίγειον σφαιραρεν τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ισχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον οὐμᾶς». Αὐτῷ μόνῳ τῷ τρισαγίῳ Θεῷ, δόξα κράτος καὶ βισιλεία εἰς τοὺς αἰώνας τῶν Αἰώνων. Ἄμην.

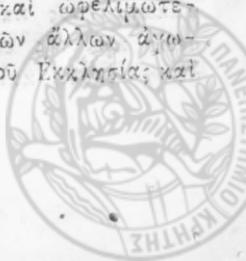
Εἰς αὐτὴν τὴν πτῶσιν τοῦ μεγάλου δράκοντος, ὑποδηλοῦται συγχρόνως, ὁ θάνατος, ἡ πτῶσις καὶ ἡ ἀπώλεια καὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ἀντιπροσώπων καὶ στρατιωτῶν αὐτοῦ, ὅποιοι ὅλοι οἱ ἀσεβεῖς, οἱ κακόδοξοι καὶ οἱ ἀνομοί ἀνθρώποι, οἱ δι' ἐνεργείας καὶ ὄδηγίας αὐτοῦ τοῦ ἀστράτου ἔχθροῦ γενόμενοι καὶ διατελέσαντες ἀμετανοήτως, ἀποστάται, προδόται, ἐπίθεουλοι καὶ διώκται τῆς ὄρθοδοξοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας καὶ ἐπομένως γενόμενοι κοινωνοὶ τῆς ἐκείνου ἐνοχῆς, καθ' ὃν τρόπον ἐγένοντο κοινωνοὶ καὶ συμμέτοχοι τῆς τούτου πτώσεως καὶ ἐνοχῆς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγγέλων δι' ὄδηγίας τοῦ ἐγένοντο κοινωνοὶ καὶ συμμέτοχοι τῆς ἐκ Θεοῦ ἀποστασίας.

Ίδου, φίλε, ὅποιον ἐλπίζεται διε ἔσται τὸ τέλος τῶν καθ' οὓς πραγμάτων. Οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, ἀλλ' οὐχὶ ὁ θεῖος προωρισμὸς ὁ ἀποκαλυφθεὶς πρὸ ἐξ σχεδὸν αἰώνων δι' αὐτῶν τῶν χρησιῶν, καθὼς ἐξεπληρώθησαν καὶ τὰ ὅσα ἄλλα προείποντο κατὰ σαιράν τεσσάρων διοκλήρων αἰώνων, εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Ηἱ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ, κατὰ θεῖον νόμον, ἐν δσφ φαίνεται πλεονάζων καὶ προοδεύων ὁ κατ' αὐτῶν διωγμὸς κατ' ἡ περιφρόνησις, τόσφ ωψηλότερος προπαρασκευάζεται ὁ βαθρὸς τῆς τούτων μακαριστητος καὶ δδῆς κατὰ τὸν τύπον τῆς ταφῆς; τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Έκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἡ πλάνη καὶ ἡ ἀνομία δσφ μᾶλλον φάίνονται προσδένοντα τὰ

ταύτων βριχεῖ καὶ ἡ τιμὴ τόσῳ βαθύτερος προπαρασκευάζεται ὁ λάκκος τῆς ταύτων αἰώνιου κατασχύντης καὶ τιμωρίης, κατὰ τὸν τύπον τοῦ πρώην ἐντρόφου καὶ Σατανᾶ, Πάτερ ἀνομία καὶ πλάνη πάντοτε εἰς τὴν νομιζόμενην αὐτῆς πανήγυριν, ἔρχεται ἀθρόα καὶ καταστροφὴ καὶ ἀπώλεια, ἡ δὲ ἀληθεία καὶ ἡ ἀρετὴ εἰς τὸν νομιζόμενον ἐντοπιστριβυντῶν αὐτῶν ἀμέσως ἀνατέλλει καὶ ἀπαστράπτει ὁ τούτων θρίαμβος καὶ ἡ νίκη. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγγίζει τὸ τέλος τῆς προθεσμίας τῶν τεπσάρων πρωτοισμένων αἰώνων, καθ' οὓς διετέλεσε ὁ ὄρθροδοξος καὶ ὁ ἐκλεκτός λαζὸς τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν πυραννίαν τῶν λαγαρηνῶν καὶ ἐπουμένων ἐγγίζει δὲ κακῆς τῆς τούτου λαμπρᾶς καὶ μεγάλης ἀναστάσεως, καὶ ὁ θρίαμβος καὶ ἡ ἕκτατης τῆς ὄρθροδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας, ἀνάγκη πᾶσαι ἵνα πλεονάσσωσι καὶ οἱ πειρασμοὶ. Ἐνεκατούτου ἡ νῦν ἐποχὴ καθὼς φέρει εἰς τοὺς ἀπολλυμένους τρομεράν καὶ φρειτὴν ἐνοχὴν καὶ πτώσιν, ὥστε μάτως εἰς τοὺς ἐκλεκτούς αποθησαυρίζει ὑψηλότατα καὶ λαμπρὰ βραβεῖα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἀναλόγως εἰς τοὺς ἐπερχομένους αὐτοῖς πειρασμούς ἐπεικαὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοιούντης. Οἱ καιροὶ ἐγγίζει τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου. Τούτου δείγματα καὶ σημεῖα θεωροῦνται πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ὅλαις αἱ πανταχοῦ διαθεματικούμεναι ἀνωμαλίαι καὶ ταραχαί, δι᾽ ἐνεργείας τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς δύσεως. Φαίνεται δὲ συγχρόνως εἰς τὴν τελείαν καταστροφὴν καὶ ἀφανισμὸν τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Ἀνατολῆς, πρωτίσθη καὶ ἐκείνη τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως. Διὰ τοῦτο παρεχώρησεν ὁ Θεὸς καὶ ἔρχεται εἰς πρόσοδον τῆς ἀνομίας, ἐπειδὴ πάντοτε εἰς τὴν πρόσοδον καὶ τὴν προκοπὴν αὐτῆς ἀκολουθεῖ ἀναπορεύτως καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἐνεργοῦντος, αὐτὴν.

Επιθυμῶ ἵνα ἀναγνωσθῇ εἰς πολλοὺς ἡ παροῦσα ἐπίστολή μου, τόσον εἰς τοὺς ἑστηκότας εἰς τὴν ὄρθροδοξον πίστιν πρὸς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν αὐτῶν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς πεπτωκότας πρὸς διαμαρτύρησιν. Ω; Χριστιανὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, καὶ ὅστις θέλει ἐποιοῦμεν εἰς αὐτό. Οστις εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ἀνακαλύπτει καὶ στηλιτεύει τὴν ἐκ τοῦ νιοῦ τῆς ἀνομίας τῆς Δύτεως ξένην ἐπιβουλὴν, ὅστις κατὰ ἀπαραίτητον χρέος φέρει τὴν ἀπαίτουμένην ἀγάπην πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, τὸν γενόμενον κατ' οἰκονομίαν τοῦ κοινοῦ καὶ ἐπουρανίου βασιλέως, ὅστις φέρει πειθαρχίαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχὴν, καθ' ὃσα δὲν γίνονται ἀναιρετικά εἰς τοὺς θείους νόμους καὶ ὅστις φυλάττει τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ δικόνοιαν πρὸς ὅλους τοὺς ἐν ἀλεθείᾳ ὄρθροδοξους καὶ ὄμογενεis αὐτοῦ, αὐτὸς θεωρεῖται δὲ τῶν ἄλλων φρονιμώτερος καὶ ωφελιμώτερος πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Οστις πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀγνοεῖται εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ χριστοῦ Ἑκκλησίας καὶ

διατηρεῖ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τὰ ἔργα τῆς μετανοίας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ. οὐ μόνον ἀποθηταὶ ζεῖ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ βραχεῖα εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ἀλλὰ θεωρεῖται καὶ ὁ πάντων τῶν ἄλλων εὐεργετικώτατος εἰς ὅλον τὸ γένος ἡμῶν, εἰς ὅλην τὴν ὁρθοδοξίαν καὶ εργετικώτατος εἰς ὅλον τὸ κόσμον, ἐπειδὴ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν διετηρήθη εἰς ὅλον ἀπλῶς τὸν κόσμον, ἐπειδὴ χάριν τῶν ἐκλεκτῶν διετηρήθη ἀπ’ αἰῶνος καὶ διετηρεῖται μέχρι τῆς ὥρας ὅλος οὗτος ὁ αἰτιθῆτας κόσμος, ἐξ ὧν συγκροτεῖται ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία. Εἰς αὐτὴν τὴν ὁρθοδόξιαν τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίαν καθυποβάλλω, καὶ ἐγὼ τὴν ἐπιστολὴν ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίαν καθυποβάλλω, καὶ ἐγὼ ἀποδέχομαι καὶ συνιστῶ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς ὁρθοδόξους, ὅσα δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποβάλλῃ ὡς ἐσφαλμένα καὶ ὡς μὴ σύμφωνα ὡς πρὸς τὴν κοινὴν αὐτῆς δόξαν, αὐτὰ καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἀποβάλλω ὡς τοιαῦτα, καὶ τοῦτο ἐντέλλομαι, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς λοιποὺς ὁρθοδόξους, πρὸς ὃσους ἐξ αὐτῶν τύχωσιν ἀνκυρώσται ἡ ἀκροστάται ταύτης. Εὐχῆς καὶ ἀνάγκης μεγάλης ἔργον φάνεται πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν, ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξοι οἱ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ οἱ ἐν τοῖς χωρίοις, βίτιωσι καὶ ἐκάστην ἡμέραν λίθους εἰς δύο θέσεις, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μωϋσέως, εἰς μὲν τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν ἐπ’ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ὑπὲρ τῶν διετηρούντων τὴν ἀνήκουσαν ὑπακοὴν πρὸς τὴν ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίαν, καὶ ὑπὲρ τῶν κοπιόντων καὶ ἀγωνιζομένων διὰ τὴν ταύτης ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν θέσιν ἐπὶ κατάρᾳ καὶ ἀναθέματι κατὰ τῶν ὅσων ἐπιθευλεύονται καὶ ἐνεργοῦσιν αὐτοπροαιρέτως καὶ συστηματικῶς τὴν ἐκ ταύτης ἀποστασίν εἰς τοὺς ὁρθοδόξους διὰ τῆς πλάνης καὶ ἀνομίας. Τοῦτο τὸ ἔργον, ἐὰν ἐγίνετο γενικῶς τε καὶ συστηματικῶς, ἀποβάίνει πολὺ εὐάρεστον παρὰ τῷ Θεῷ, ἀποθηταὶ ζεῖται μισθὸν καὶ βραχεῖα εἰς τὸν ἐνεργοῦντας αὐτὸς, καὶ ὑπόσχεται διὰ πολλοὺς λόγους ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν. Τόσον τῆς ὑπ’ αὐτῶν συγχωρήσεως εὐχῆς, καὶ εὐλογίας ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας ὅσον καὶ τῆς ὑπ’ αὐτῶν κατάρᾳ καὶ τοῦ ἀναθέματος κατὰ τῶν ὅσων ἐνεργοῦσι τὴν προδοσίαν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, τὴν κατ’ αὐτῆς ἐπιθευλὴν καὶ τὴν διάδουσιν τῆς πλάνης. Φάνεται ἀνάγκαιον πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν νῦν ἐποχὴν δὲ ἐνεργεῖται καὶ δοπήγιας τοῦ μηδέτοι τῆς ἀνομίας τῆς Δύσεως, ἡ πλάνη καὶ ἡ προδοσία, κατὰ μίμησιν τοῦ προδότου Ἰούδα, μετέρχεται συστηματικῶς τόσον βάθος τέχνης, δόλου καὶ ὑποκρίσεως, ὅποια οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπ’ αἰῶνος ἐφάνησαν τοιαῦτα, ὡς καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἔγραψα περὶ τούτου. Τινὲς ἐκ τῶν τοιούτων ὑποκρινόμενοι τὸν ὁρθοδόξον καὶ τὸν ἔχθρον τίχα καὶ τὸν ἀντίπαλον κατὰ τῶν ὅσων ἡ πλάνη μὲν τὸν

προδοσία ύπάρχουσι τοῖς πᾶσι γνωστὰ, συγγράφουσι φίλολογικῶς καὶ βιβλία εἰς ὑπεράσπισιν τάχα καὶ ἀπολογίαν τῆς Εὐκλησίας. Ἐκ τούτου διαθρυλλοῦνται ώς ἄνδρες σοφοί, μεγάλοι, ἐπίσημοι καὶ ζηλωταί, καὶ ἐπομένως γίνονται ὁδηγοί καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐν ἀληθείᾳ ὄρθοδόξων καὶ ζηλωτῶν, καὶ ἀπαγορεύουσιν καὶ παύουσιν αὐτοῖς ὑπὸ ἄλλους ἀπατηλοὺς λόγους, ὅποιονδήποτε λόγον καὶ ἔργον ἐκ τῶν ὅσων τείνουσιν εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Εὐκλησίας, συνιστῶσι δὲ εἰς τὸ κοινὸν ώς ὄρθοδόξους καὶ ζηλωτὰς πολλὰ ἄλλα κεκρυμμένα ὅργανα τῆς ξένης ἐπιθουλῆς, ἐνεργοῦντα ἐν ὑποκρίσει τὴν κατάργησιν τῆς ὄρθοδόξου πίστεως, τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἀνομίας καὶ τῆς πλάνης καὶ τὸν προσπλυτισμὸν τῆς Ἀγγλίας. Οἱ τοιοῦτοι συγχρόνως ἐπιφέρουσι πολλὰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας κατὰ τῶν ὅσων εἰλικρινῶν καὶ γνησίων ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς Εὐκλησίας καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐπὶ σκοπῷ ἵνα μὴ εὑρίσκῃ ὁ λόγος αὐτῶν χώραν εἰς τοὺς πιστούς. Ἐνεκα τούτου, αὐτὴ ἡ ἀδιάλειπτος εἰ δυνατὸν, ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κατάρα καὶ τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῶν ὅσων ἐνεργοῦσι τὴν κοινὴν προδοσίαν καὶ τὴν θιάσιον τῆς πλάνης ἐξ ἦς ἀκολουθεῖ ἡ πρόσκαιρος καὶ ἡ αἰώνιος ἀπεισιτία καὶ ὁ ἀφανισμός ἡ συγχώρησις δὲ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία ὑπὲρ τῶν ὅσων ἀγωνίζονται εἰς ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Εὐκλησίας, ἐξ ἦς ἡ σωτηρία, ἡ εὐδαιμονία καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς μὲν τοὺς πρώτους γίνεται ἔλεγχος, νῦντις μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς, εἰ δὲ καὶ διατελέσωσιν ἀμετάνοητος, γίνεται εἰς αὐτοὺς ἐνοχὴ βρυτέρα, τρομερὰ καὶ φρικτὴ τιμωρία ἐκ τῆς θείας ὁργῆς καὶ ῥομφαία δίστομος. Εἰς δὲ τοὺς εἰλικρινεῖς ὄρθοδόξους καὶ ζηλωτὰς γίνεται ἀπολογία εἰς πᾶσαν κατ’ αὐτῶν διαβολὴν καὶ συκοφαντίαν· αἱ δὲ εὐχαὶ καὶ εὐλογίας ἀποθησαυρίζουσιν αὐτοῖς πλουσιώτερον τὸν μισθὸν, τὴν ἐν οὐρανοῖς μακαριότητα καὶ δόξαν καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα τὰ ἀγαθὰ εὔχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς, φίλες, καὶ πρὸς δόλους τοὺς λοιποὺς ὄρθοδόξους. Ἀμήν.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

ΑΓΓΙ

